

1813

YUKTI PRAKASAM

[1888]

C. V. SMARAKA GRANDHASALA
 Reg: No: 988
 THENNOORKONAM
 WIZHINJAM (P.O)

Second Impression—October 1938.

One Thousand Copies.

ശക്തിപ്രകാശം

~~2803~~

PRINTED BY

THE MANGALODAYA PRIVATE LTD.

TRICHUR

Price Rs. 4-00

Printed at the Mangalodaya Press, Trichur-1.

YUKTHIPRAKASAM

[ESSAYS]

By

M. C. JOSEPH

Second Impression—October 1968.

One Thousand Copies.

PUBLISHERS :

THE MANGALODAYAM (PRIVATE) LTD.,
TRICHUR.

Price : Rs. 4-00

Printed at the Mangalodayam Press, Trichur-1.

യുക്തിപ്രകാശം

എം. സി. ജോസഫ്

~~25~~

പ്രസാധകന്മാർ:

മംഗളോദയം (പ്രൈവറ്റ്) ലിമിറ്റഡ്,
തൃശ്ശിവപേരൂർ.

1968/1144

ഒന്നാംവരിപ്പ്: 1966 ജനുവരി
രണ്ടാംവരിപ്പ്: 1968 ഒക്ടോബർ

കോപ്പി 1000

കോപ്പി 1000

തൃശ്ശിവപേരൂർ
മംഗളോദയം പ്രസ്സിൽ
അച്ചടിച്ചത്.

വില:

നാലുരൂപിക.

എന്റെ കൈത്തിരി വേണ്ടാ

പരേതനായ കേസരി ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയെപ്പോലെ, മതത്തിന്റെയും സമുദായത്തിന്റെയും മറുപടി സൂചിഭേദമായ തമോരാശിയെ തട്ടിത്തകർത്ത്, കേരളത്തിന്റെ ചിന്താമണ്ഡലത്തിൽ യുക്തിപ്രകാശം പ്രസരിപ്പിച്ച ഈ എൻപതുക്കാരൻ—ശ്രീ. എം. സി. ജോസഫിൻ—അദ്ദേഹത്തെ ഒരു പഴങ്കാരണവരായെണ്ണിപ്പോരുന്ന എന്തെപ്പോലൊരാളുടെ ഉന്നതവടി ഇനിയങ്ങോട്ടുള്ള ജീവിതത്തിൽപ്പോലും ആവശ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇത്രയുംകാലം തളരുകയോ വളയുകയോ ചെയ്യാതെ നിന്നിട്ടുള്ള ഒരു നട്ടെല്ലിന്, തനിയേ ചുമക്കേണ്ട ഭാരം താരതമ്യേന കുറഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള നാളെത്തെ ജീവിതത്തിൽ ഇന്നലത്തേതിലും നിവർന്നില്ലാൻ കഴിയുമെന്നാണെന്റെ വിശ്വാസം. ഈ എൻപതാംകാലത്തും താനഴിച്ചുവിട്ട സാംസ്കാരികവോത്സാഹത്തിന്റെ മുൻപന്തിയിൽത്തന്നെ നിന്ന്, വാൽകൃത്തെ തോല്പിക്കാൻ വളർത്തിയ മിശ്രയുടെ ധവളിമയെപ്പോലും വെല്ലുവിളിക്കുന്ന പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി, മുഖോട്ടു കുതിക്കുന്ന ഈ ചാപ്പാകമഹർഷിക്കു ഞാൻ ഹൃദയംഗമമായി ദീർഘായുസ്സ് നേൻകൊള്ളട്ടെ.

ശ്രീ. എം. സി.യുമായി എനിക്കു നേരിട്ട പരിചയപ്പെടാനൊത്തതു വളരെ പിന്നീടാണ്. അതിനു മുമ്പാദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് കേട്ടിട്ടും വായിച്ചിട്ടുമേ ഉള്ളൂ. പ്രാരംഭദശയിൽ അദ്ദേഹത്തെ ഒരുപക്കക്കാരനായിട്ടാണ് ആളുകൾ പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുള്ള

തു്; ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ പ്രത്യേകിച്ചും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ കേൾക്കുകയോ ലേഖനങ്ങൾ വായിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു പാപമാണെന്നുവരെ താക്കീതുചെയ്തിട്ടുള്ളവരുണ്ടു്. അതു കുംഭസാരത്തിലേറുപറയണമെന്നനുശാസിച്ചു വൈദികന്മാരെ എന്നിങ്ങറിയാം. അക്കാലത്തൊക്കെ എന്നിക്കദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്, നമ്മുടെ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിലെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾക്കും യാഥാസ്ഥിതികനടപടികൾക്കുമെതിരായി ധീരധീരം ശബ്ദമുയർത്തിയ ഒരു സമുദായപരിഷ്കരണവാദിയായിട്ടാണു്. സ്വന്തം സമുദായത്തിലെന്നതിലുമധികം അന്യസമുദായങ്ങളിലല്ലേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ ധീരസ്വപനം മാറൊലിക്കൊണ്ടിട്ടുള്ളതു്? അനുഭവത്തിൽനിന്നെന്നിക്കു് അങ്ങനെ തോന്നിട്ടുണ്ടു്. വ്യക്തികൾക്കു ക്രിസ്ത്യാൻസമുദായത്തിലെന്നതിലുമധികം ക്രൈസ്തവേതരസമുദായങ്ങളിൽ ചിന്താസ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായതാവാം അതിന്നു മുഖ്യകാരണം. പിന്നീടു പിന്നീടു ക്രിസ്ത്യാൻസമുദായത്തിലും എം. സി.യുടെ ചിന്താഗതികൾക്കു കുറയൊക്കെ കേറിച്ചെല്ലാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നില്ല. എന്നാൽ കേറിച്ചെന്നേടത്തല്ലാം ഏറെക്കുറെ കുഴപ്പങ്ങളുണ്ടാക്കിയേ അവ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഏതായാലും ഇന്നു് എം. സി.യുടെ പ്രഭാഷണങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതും ലേഖനങ്ങൾ വായിക്കുന്നതും പാപമല്ലാതായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു് എല്ലാ സമുദായങ്ങൾക്കും.

ഏതു കാര്യത്തിലും സ്വാഭാപ്രായധീരതയോടുകൂടി ചിന്തിക്കുകയും പറയുകയും എഴുതുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കു പാരമ്പര്യത്തിന്റെ പക്ഷത്തുനിന്നു് എതിർപ്പുണ്ടാവുക എന്നതു സ്വാഭാവികമാണു്. ആ എതിർപ്പുകളെ മുറയ്ക്കു നേരിടണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഇന്നേത്തെ ലോകത്തിൽ ഒന്നാമതുട്ടിവളന്തേണ്ടതു സ്വന്തം കാലിൽ ഉറച്ചുനില്ക്കാനുള്ള ശേഷിയാണു്—ബുദ്ധിയിലും സമ്പത്തിലുമുള്ള ശേഷി. ഒരു ക്രിസ്ത്യാൻകേന്ദ്രമായ ഇരിങ്ങാലക്കുട താമസമാക്കി ഒരു വർഷമായി പ്രാക്ടിസാരംഭിച്ച ദശയിൽ ശ്രീ.

എം. സി. ക്ക് ആ ജോലിയിൽത്തന്നെ ഒട്ടൊക്കെ എതിർപ്പുണ്ടു വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു സത്യവിശ്വാസഘാതകനെക്കൊണ്ടു കേസു വാദിപ്പിക്കുന്നതുതന്നെയും ശരിയല്ലെന്നു കരുതിയ കക്ഷികളുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ അഭിഭാഷകവൃത്തിയിൽ അവശ്യം വേണ്ട യുക്തിവാദചാതുര്യത്തിൽ മറ്റാരെക്കാളും മുന്നിട്ടുനിന്ന എം. സി.യുണ്ടോ എന്തർപ്പിച്ചതായി പരിശോധിക്കണം? ബുദ്ധിമാനായ അദ്ദേഹം ക്രമേണ പരക്കേ അംഗീകാര്യമായ ഒരുഭിഭാഷകനായി എന്തർപ്പിച്ചു, ആ നിലയിൽ ചെറുപ്പക്കാരായ പല അഭിഭാഷകർക്കും ആചാര്യന്മാരും ചെറു. വക്കീലുണ്ണിയിലെന്ന പോലെ, രാഷ്ട്രീയത്തിലും ഒട്ടൊക്കെ പ്രഗത്ഭനായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ശ്രീ. പനമ്പിള്ളി ഗോവിന്ദമേനോനെപ്പോലെ പലരും ശ്രീ. എം. സി.യുടെ ശിഷ്യന്മാരാണ്. അഭിഭാഷകവൃത്തിയിൽ വിജയിച്ചതോടുകൂടി വേണ്ടത്ര സാമ്പത്തികശേഷിയും കൈവന്നു ശ്രീ. എം. സി. ക്ക്. അങ്ങനെ ബുദ്ധിയിലും സമ്പത്തിലും സാശ്രിതനായിത്തീർന്നതിനാൽ സാംസ്കാരികരംഗത്തു് എന്തെത്തിപ്പിനെയും ചെല്ലവിളിച്ചുഭിപ്രായം പറയാമെന്നായി അദ്ദേഹത്തിനു്. ആ സാമഗ്ര്യശീലത്തിനിന്നും കോട്ടംതട്ടിയിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ എം. സി.യുടെ യുക്തിപ്രകാശത്തിനു് എത്ര കൂടിയെന്നെയും നേരിടാനുള്ള കഴിവു് ഏറിയേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ശ്രീ. എം. സി.യുടെ ലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ നമ്മുടെ പത്രമാസികകൾ ധൈര്യപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഉത്പത്തിജ്ഞാപനത്തെ കാലോചിതമായി സ്വാഗതം ചെയ്തിരുന്ന 'സഹോദരൻ', 'ഉണ്ണിനമ്പൂതിരി' തൊട്ടുള്ള ചുരുക്കം ചില ആനുകാലികപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലെ ശ്രീ. എം. സി.യുടെ ലേഖനങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുവന്നു വിഹരിക്കാൻ ഒത്തിരുന്നെങ്കിലും തനിക്കു പറയാനുള്ളതെല്ലാം വെട്ടിത്തുറന്നു പറയാൻ ഒരു 'മോറ'മില്ല എന്നു വന്നപ്പോൾ അതിനൊരു പ്രതിവിധിയായി അ

ദേഹം സഹോദരനയ്യപ്പനെപ്പോലുള്ള യുക്തിവാദിസതീർത്ഥ്യന്മാരുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി പുതിയൊരു മാസികയ്ക്കു കളമൊരുക്കി. അങ്ങനെയുണ്ടായതാണ് 'യുക്തിവാദി.' ആദ്യത്തെ വളരെക്കുറച്ചു കാലമൊഴിച്ചാൽ ഇന്നേവരെ ആ മാസികയുടെ പത്രാധിപരും മാനേജരും ഗുമസ്തനും ശിപായിയുമായി എല്ലാ പണികളും ചെയ്തുപോന്നിട്ടുള്ളത് അദ്ദേഹമാണ്. ക്ലർക്കുപ്പോസ്റ്റാലിന്റെ ആവേശത്തോടും ത്യാഗബുദ്ധിയോടുംകൂടിയാണ് ആ മാസികയുടെ നിലനില്പിനുവേണ്ടി ഇക്കഴിഞ്ഞ കാലമത്രയും അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചുപോന്നിട്ടുള്ളത്. എന്താനും കൊല്ലമായി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്പതിക്കുചിന്തകൾ 'യുക്തിവാദി'പംക്തികളെയും അതിലാഹിച്ചു ലേഖനരൂപത്തിൽ 'മാതൃഭൂമി' ആഴ്ചപ്പതിപ്പുപോലുള്ള അഭിജാതപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലൂടെയും ജനങ്ങളിലേക്കു്ക്കത്തിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. എന്നുവെച്ചാൽ ശ്രീ. എം. സി.യുടെ യുക്തിവാദത്തിനു പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന അധിത്തമെല്ലാം പോയ്പ്പോയിരിക്കുന്നു എന്നതും.

മാനവസംസ്കാരത്തിന്റെ ഉദയംതൊട്ടതന്നെ, ഒരു തരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു തരത്തിൽ, യുക്തിവാദം തലപൊക്കിയിരുന്നു. ഗ്രീസിലും ഇന്ത്യയിലും ചൈനയിലുമൊക്കെ കാണാം അതിന്റെ വേരുകൾ. പ്രത്യേകിച്ചൊരു ദർശനസംഹിതതന്നെ അതിന്റെ പേരിൽ ഓരോ രാജ്യത്തും വളർന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്. ആസ്തികനാസ്തികവാദങ്ങൾ തമ്മിൽ അടിപിടി നടന്നിട്ടുള്ളതെല്ലാം അതിന്റെഫലമായിട്ടാണ്. എന്നാൽ യുക്തിവാദം മാനവചിന്താഗതിയിൽ വ്യക്തമായ ഒരു പ്രസ്ഥാനമായിത്തീർന്നു മധുരതകളുള്ളിലെ യൂറോപ്യൻസാംസ്കാരികവോത്ഥാനത്തിനു ശേഷമാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഹബ്ബുവിപ്ലവത്തിനു പശ്ചാത്തലമൊരുക്കിയത്, വാസ്തവത്തിൽ, ആ പ്രസ്ഥാനമാണ്. സർ ഐസാക് ന്യൂട്ടന്റെ ചലനസിദ്ധാന്തങ്ങൾ യൂറോപ്പിലാകെ വരുത്തിവെച്ച ആ പുതിയ കാലാവസ്ഥയിലാണ് യുക്തിവാദം അ

ത്രയും തഴച്ചുവളർന്നു. എതിലും കാര്യകാരണബന്ധം തേടി
 പ്പിടിക്കാനുള്ള ഒരുതരം യൂറോപ്യൻ ചിന്തകന്മാരിൽ പൊതു
 വേ വർത്തിച്ചുവശായി. ആ ഉതകുന്നൂയുടെ ഏറ്റവും വലിയ
 സംഭാവനയായിട്ടാണ് ഹുബ്ബോഷെയിൽ ഒരു എൻസൈക്ലോ
 പീഡിയ (വിശ്വവിജ്ഞാനകോശം) രൂപംകൊണ്ടത്. ആ വി
 ജ്ഞാനകോശത്തിന്റെ നിർമ്മാതാക്കളെ രാജ്യദ്രോഹികളായി
 പോലും മുദ്രകുത്താൻ അക്കാലത്താകുകൾ മടിച്ചില്ല. വേൾട്ടയ
 റെപ്പോലെ പലർക്കും നാടുവിട്ടോടിപ്പോകേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്.
 എത്രയായാലും ആ വിജ്ഞാനകോശവും അതിന്റെ നിർമ്മാതാക്ക
 ളും കൂടി യൂറോപ്യൻ സാംസ്കാരികജീവിതത്തിൽ പുതിയൊരു കാ
 ലഘട്ടത്തിനു 'ഹരിശ്രീ' കുറിക്കുകതന്നെയുണ്ടായി. അതിനു
 ശേഷം ഒന്നോ രണ്ടോ നൂറ്റാണ്ടിനുള്ളിൽ നാമോ നമ്മുടെ കാ
 രണവന്മാരോ പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടില്ലാത്തവിധം പ്രപഞ്ചരഹസ്യങ്ങ
 ളിലേയ്ക്കിറങ്ങിച്ചെല്ലാൻ കഴിഞ്ഞ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പിൻബല
 ത്തിന്മേൽ മിക്കവാറും എല്ലാ മണ്ഡലങ്ങളിലും യുക്തിവിചാര
 ത്തിനു പ്രാബല്യമേറിയേറി വരികയാണ്. പിന്നണിരാജ്യങ്ങ
 ളിൽ സയൻസിന്റെ വാഴ്ചയ്ക്കു കാലവിളംബം ഇനിയും വേണ്ടി
 വന്നേയ്ക്കാം. അതിനാൽ സാർവ്വത്രികമായ യുക്തിവിചാരവും
 വൈകിപ്പോയേയ്ക്കും അവിടങ്ങളിൽ. അമ്മാതിരി രാജ്യങ്ങളി
 ലൊന്നായ ഇന്ത്യയിൽ പൊതുവിദ്യാഭ്യാസം പരക്കേ എത്തിക്കു
 ടിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഈ കേരളത്തിലേക്കിലും, യുക്തിവിചാരപ്രവണത
 ജനങ്ങളിലുണർത്തിവിടുവാൻ നമ്മുടെ ശാസ്ത്രവിത്തുകൾക്കുള്ളും
 മുന്നിട്ട് ഇത്രയും കാലം ഇടതടവില്ലാതെ പ്രവർത്തിച്ച ശ്രീ. എം.
 സി.യെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹപ്രവർത്തകരെയും എത്ര അ
 ഭിനന്ദിച്ചാലും മതിയാകയില്ല. പരേതനായ ഡോക്ടർ സി.
 എൽ. ജോസഫും ഡോക്ടർ പി. പി. ആൻറണി(കുസുമം)യും മ
 റും ശാസ്ത്രത്തിന്റെ മുററികൊണ്ടെടുത്ത പല അന്ധവിശ്വാ
 സങ്ങളെയും തകർക്കുകയുണ്ടായി. ശ്രീ: എം. സി.യാകട്ടെ, ന

മുൻ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ നേരെയങ്ങോട്ടു കേറി കാടുംപടലുമായിക്കണ്ടതെല്ലാം കൈയിൽ കിട്ടിയ എന്തായുധവുമുപയോഗിച്ചു വെട്ടിനീക്കുകയാണുണ്ടായത്. അദ്ദേഹത്തിന്റേതൊരു പ്രായോഗികയുക്തിവാദമാണ്. സാധാരണക്കാരന്റെ തെറ്റായ വിശ്വാസങ്ങളെയും ധാരണകളെയും എളുപ്പത്തിൽ ബോധ്യമാക്കത്തക്കവിധം തിരുത്തിക്കൊടുക്കാൻ ആ പ്രായോഗികയുക്തിവാദം കൂടുതൽ ഉതകിയിട്ടുണ്ട്. യുക്തിപ്രകാശമെന്ന ഈ പുസ്തകത്തിൽ സമാഹരിച്ചിട്ടുള്ള പല ലേഖനങ്ങളും ഇതിനു തെളിവാണ്.

കേരളത്തിന്റെ ചിന്താമണ്ഡലത്തിൽ എത്രയോ നാളായി പ്രകാശം വീശി നില്ക്കുന്ന ഈ മഹാജ്യോതിസ്സിന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു കൈത്തിരി കൊളുത്തിക്കാട്ടുക എന്നത് എന്റെ ഭാഗത്ത് ഒരന്ധാചാരമാവും. അതിനു ഞാനൊരുങ്ങുന്നില്ല.

തൃശ്ശൂർ, 25—1—1966. മുണ്ടശ്ശേരി.

വിഷയവിവരം

1.	ഐൻസ്റ്റീൻ—മഹാനായ നാസ്തികൻ	13
2.	മതത്തിന്റെ ശാസ്ത്രീയാടിസ്ഥാനം	28
3.	നിക്കോബാറികൾ	42
4.	പഞ്ചക്ഷതങ്ങൾ	59
5.	ദൃഢപക്ഷങ്ങൾ	72
6.	സഭാചാരത്തിന്റെ രക്തസാക്ഷി	84
7.	ഔദ്യുസ്തരണകളും പുനർജന്മവും	99
8.	ബുദ്ധനും ക്രിസ്തുവും നബിയും	110
9.	പുതിയ ദൈവങ്ങൾ	117
10.	ജ്യോത്സ്യത്തിന്റെ അശാസ്ത്രീയത	126
11.	പെണ്ണു—പുണ്യത്തിന്റെ ശത്രു	140
12.	മന്ത്രചികിത്സ	148
13.	മതവിശ്വാസിയും പട്ടന്തലുഴയും	161
14.	മതസന്മാർഗ്ഗം	169
15.	ദുശ്ശീലം കളയാൻ	175
16.	ആഭിചാരം	185
17.	ഹിസ്റ്റീരിയ	195
18.	കണ്ണുപുരത്തേ ശ്രീകൃഷ്ണൻ	202
19.	തൃഷ്ണയും തൃപ്തിയും	210
20.	മിശ്രവിവാഹം എന്നാൽ	219
21.	വിവാഹവും പ്രണയവും	228

ഐൻസ്റ്റീൻ—മഹാനായ നാസ്തികൻ

ആധുനികയുഗത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ശാസ്ത്രജ്ഞനും ചിന്തകനും മാത്രമല്ല മഹാനായൊരു മനുഷ്യസ്നേഹിയും കൂടിയായ ഡാക്ടർ ആൽബർട്ട് ഐൻസ്റ്റീൻ 18—4—'55-ൽ അമേരിക്കയിലെ പ്രിൻസ്റ്റൺ പട്ടണത്തിൽ വെച്ച് അന്തരിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ 76-ാം ജന്മദിനം കൊണ്ടാടിയിട്ട് ഒരു മാസമേ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ആകസ്മികമായിരുന്നു മരണം. രക്തസമ്മർദ്ദത്താൽ മസ്തിഷ്കത്തിലെ ഒരു രക്തനാഡി പൊട്ടിയതുനിമിത്തമാണ് മരണം സംഭവിച്ചത്. അടുത്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു മകനും മകളുമുണ്ടായിരുന്നു. ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള അതിപ്രഗത്ഭമതികളിലും പ്രതിഭാശാലികളിലും അഗ്രഗണനീയനായ ഐൻസ്റ്റീന്റെ മരണത്തിൽ ലോകം മുഴുവനും കേഴുകയാണ്. നമ്മുടെ കേരളത്തിൽപ്പോലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തിൽ ഓരോ മേഖലപ്പെടുത്തുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവ

ശുദ്ധിയെയും അനശ്വരസംഭാവനകളെയും പ്രകീർത്തിക്കു
യും ചെയ്യാത്ത ഒരൊറ്റ പത്രമോ മാസികയോ ഇല്ല.
ലോകോത്തരമായ അഹിംസാസിദ്ധാന്തം രാഷ്ട്രീയരംഗ
ത്തിൽ ആവിഷ്കരിച്ച പ്രായോഗികതയിൽ എത്തിച്ച
മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ കരോധകനായിരുന്നു ഏൻ
സ്റ്റിൻ.

ജർമ്മൻകാരനായ അദ്ദേഹം ഒരു ജൂതനായിട്ടാണ്
ജനിച്ചുവളർന്നത്. ധിഷണാശക്തിയുടെയും ശാസ്ത്രജ്ഞാ
നത്തിന്റെയും വികാസത്തിൽ അദ്ദേഹം അജ്ഞാതാപര
മായ തന്റെ മതവിശ്വാസം തുജിച്ചു. ഏതെങ്കിലും
മതം നിർവ്വചിക്കുന്ന ദൈവത്തിലോ ആത്മാവിലോ സ്വ
ർഗ്ഗനരകങ്ങളിലോ അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല. അ
വയെല്ലാം അന്യവിശ്വാസഭാവനകൾമാത്രമാണെന്ന്
അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ലോകം എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ' (The
World as I see it) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രാരംഭ
ത്തിലും മറ്റു ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും പ്രസ്താവനകളിലും
ലളിതമായ സ്വന്തം വാചകങ്ങളിൽ അസന്ദിഗ്ദ്ധമായി
വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മതപരമായ യാതൊരു ആചാ
രാനുഷ്ഠാനങ്ങളും അദ്ദേഹം നടത്തിയിരുന്നില്ല. ഏൻ
സ്റ്റിന്റെ നിരൂപണശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസ
ത്തെപ്പറ്റി ഭിന്നരീതിയിലുള്ള റിപ്പോർട്ടുകളാണ് കാ
ണുന്നത്. ചില പത്രങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇശ്വര
വിശ്വാസത്തെ ഛിഷിക്കുന്നു. മറ്റു പല പത്രങ്ങളും നേ
രെമറിച്ചും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ആരും മ
റ്റൊരാളെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതില്ല. 'The

World as I see it' എന്ന ഐൻസ്റ്റീന്റെ ഗ്രന്ഥം വായിച്ചുനോക്കിയാൽ മതി.

പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ നിയമങ്ങളെയും ഘടനാധർമ്മങ്ങളെയും പറ്റി ഏറ്റവും അധികം അറിയുന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിനീതമായ അഭിപ്രായം മനുഷ്യനാൽ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിൽ അനേകമനേകം മടങ്ങു രാമസുങ്ങൾ പ്രപഞ്ചത്തിൽ അറിയപ്പെടാതെ കിടക്കുന്നു എന്നാണ്. ഗാസിജിയുടെ ഒരു ശിഷ്യനും ഇപ്പോൾ ഡൽഹിസ്റ്റേറ്റിലെ മന്ത്രിനിയും ആയിരിക്കുന്ന ഡാക്ടർ സുശീലനന്ദൻ അടുത്ത കാലത്തു് അമേരിക്കയിൽ പര്യടനം നടത്തിയ അവസരത്തിൽ ഐൻസ്റ്റീനെ സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ സംഭാഷണമധ്യേ ദൈവത്തിൽ ഐൻസ്റ്റീൻ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചതിനു പുഞ്ചിരി തൂകിക്കൊണ്ടു ദൃഢസ്വരത്തിൽ ഐൻസ്റ്റീൻ നൽകിയ ഉത്തരം “ഇല്ല” എന്നായിരുന്നു എന്നു് ആ സന്ദർശനവിവരത്തെപ്പറ്റി എഴുതിയ ലേഖനത്തിലുണ്ടു്.

ഗണിതശാസ്ത്രത്തിലും ഊർജ്ജതന്ത്രത്തിലും അപഗാഢജ്ഞാനിയായിരുന്ന ഐൻസ്റ്റീൻ, പ്രപഞ്ചനിയമങ്ങളുടെ കരകീഴ്ത്താവിയ്ക്കണമെന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്. തന്റെ ആയുസ്സു ചെലവഴിച്ചതു്.

പദാർത്ഥത്തിനു നീളം, വീതി, കനം എന്നീ മൂന്നു് അളവുകൾമാത്രമേയുള്ളൂ എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തെ ലോകധാരണ. ‘കാലം’ (Time) എന്ന നാലാമതൊരു വ്യക്തി ഉണ്ടെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചു ‘ചതുർമാനസിദ്ധാന്തം’

ആവീഷ്കരിച്ചു പ്രപഞ്ചത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവിന് ഒരു സമുപപരിവർത്തനം വരുത്തിയത് ഐൻസ്റ്റീനാണ്. അതോടു ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റൊരു മഹാകണ്ടുവിടുത്തമായ 'ആപേക്ഷികതസിദ്ധാന്തം.' ഈ കണ്ടുവിടുത്തങ്ങൾ സാധാരണക്കാർക്കു മനസ്സിലാക്കാനോ പ്രയോഗിക്കാനോ കഴിയാത്ത അതിഗഹനമായ തത്ത്വങ്ങളാണ്. അവയെന്താണെന്നു ശരിയായറിയാവുന്നവരായി ലോകത്തിൽ ആകെക്കൂടി 12 പേരിലധികമില്ല. ഉജ്ജ്വലനവും, രസതന്ത്രവും, ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രവും മുതലായ ശാസ്ത്രശാഖകളിൽ അതേപരെ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പല ആശയങ്ങളെയും ഐൻസ്റ്റീന്റെ പുതിയ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ കീഴ്മേൽ മറിച്ചു. അവ ആകർഷണശക്തിക്കു പുതിയ വ്യാഖ്യാനം നൽകി; സ്ഥലകാലങ്ങൾ, ചലനങ്ങൾ മുതലായ ആശയങ്ങൾക്കും വലിയ മാറ്റം വരുത്തി. കേവലചലനം എന്നൊന്നില്ലെന്നും ഒരു വസ്തുവിന്റെ ചലനം മറ്റൊരു വസ്തുവിനെ അപേക്ഷിച്ചുമാത്രമുള്ളതാണെന്നുമാണ് ഐൻസ്റ്റീൻ വെളിപ്പെടുത്തിയത്. ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങളെയോ ചുറ്റുപാടും കിടക്കുന്ന കരകളെയോ കാണാൻ പാടില്ലാത്തപ്രകാരം ധൂമിക മൂടിക്കിടക്കുന്ന സമുദ്രത്തിൽ പൊന്തിക്കിടക്കുന്ന ഒരു ചെറുവള്ളിയിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരു തീരെച്ചെറിയ മനുഷ്യനെപ്പോലെയാണ് അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഭൂമിയുടെ നില; ആ മനുഷ്യനു കാണാവുന്ന മറ്റു വഞ്ചികളുടെ ചലനങ്ങൾക്കു് ആപേക്ഷികമായിമാത്രമേ ആയാൾക്കു സ്വചലനം വിവരിക്കാൻ കഴികയുള്ളൂ എന്നു് ഐൻസ്റ്റീൻ വ്യക്തമാക്കി.

ഒരു പ്ലാറ്റ്ഫോമിൽനിന്നു തീവണ്ടി കാട്ടമ്പോൾ പ്ലാറ്റ്ഫോമിൽ നില്ക്കുന്ന ഒരാൾക്കു വണ്ടി കാടി മറയുന്നതായി അനുഭവപ്പെടുന്നു. താൻ പ്ലാറ്റ്ഫോമിൽ അനങ്ങാതെ നില്ക്കുകയാണെന്നു തോന്നുന്ന അയാൾക്കു് ആ കാട്ടുന്ന വണ്ടിയുടെ ഗതിവേഗം ക്ലിപ്തപ്പെടുത്താനും സാധിച്ചേയ്ക്കും. എന്നാൽ അയാൾ അനങ്ങാതെ നില്ക്കുകയാണോ? ഭൂമി സ്വന്തം അച്ചുതണ്ടിന്മേൽ മണിക്കൂറിൽ 1000 നാഴിക എന്ന വേഗതയിൽ തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കമാത്രമല്ല സൂര്യനെ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യുന്നുമുണ്ടു്. ആ സൂര്യമണ്ഡലംതന്നെയും മറ്റു സൂര്യമണ്ഡലങ്ങളെ (നക്ഷത്രങ്ങളെ) അപേക്ഷിച്ചും സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. അപ്പോൾ ഭൂമി വിട്ടു പുറത്തുകലെ ഒരു മനുഷ്യൻ നിന്നു നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ആ പ്ലാറ്റ്ഫോമും അതിൽ നില്ക്കുന്ന ആളും സ്റ്റേഷനുമെല്ലാം നീക്കമില്ലാതെ നില്ക്കുന്നിടത്തുതന്നെ നില്ക്കുകയല്ലെന്നറിയാം. അങ്ങനെ കേവലമായി നിശ്ചലത കണിനും ഇല്ല. നമ്മുടെ കിഴക്കുവടിയത്താറും തെക്കുവടക്കും മേൽകീഴും നീളം വീതിയുമായും കാലത്തിനനുസരിച്ചു മാറിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ നീളം, വീതി, ഉയരം എന്നീ അളവുകൾക്കു പുറമേ കാലം (Time) എന്ന നാലാമത്തൊരു അളവുകൂടി കൂടാതെ തരമില്ല.

ഒരു മഞ്ഞുതുള്ളി നീരാവിയാകുമ്പോൾ അതിന്റെ വലിപ്പത്തിന്റെ അഥവാ വ്യാപ്തിയുടെ ഇടം വലുതാകുന്നു. ആ നീരാവിയുടെ സങ്കുചിതഭാവമാണു് മഞ്ഞുതുള്ളി. അങ്ങനെ ശക്തിയുടെ സങ്കുചിതഭാവമാണു് പല

നദ്രവ്യം (Solid matter) എന്നതായിരുന്നു ഐൻസ്റ്റീന്റെ നിഗമനം. അങ്ങനെ പരമാണുകേന്ദ്രം വിളരുമ്പോൾ ആ കേന്ദ്രം ശക്തിയായി രൂപാന്തരപ്പെടുകയാണ്. അതാണ് ആറ്റംശക്തിയുടെ രഹസ്യം. ഇപ്പോൾ യൂറേനിയം എന്ന വസ്തുവിനെ സ്സംബന്ധിച്ചാണ് അണുവിഭജനം സാധ്യമായിട്ടുള്ളത്. കാലാന്തരത്തിൽ യൂറേനിയം അല്ലാതെ മറ്റെന്തെല്ലാം വസ്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ചു അണുവിഭജനം സാധ്യമാകയില്ലെന്നാണു് ആറ്റംശക്തിയുടെ താത്ത്വികമായ സാധ്യത കണ്ടുപിടിച്ചത് ഐൻസ്റ്റീനാണ്.

ഇവയെ അഭൂതപൂർവ്വവും ദുരവ്യാപകഫലങ്ങളുള്ളതുമായ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളാൽ ഐൻസ്റ്റീന്റെ കീർത്തിലോകമാകെ പരന്നു. ബഹുമാനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൽ ചൊരിയപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം വളരെ വിനീതമായ ലളിതജീവിതമാണ് നയിച്ചുവന്നത്. മരിക്കുന്നതുവരെ ഐൻസ്റ്റീൻ ഒരു കാർ സ്വന്തമായി വെച്ചിരുന്നില്ല. കൂലിവേലക്കാർക്കുപോലും കാർ ഉള്ള അമേരിക്കയിൽ ഐൻസ്റ്റീൻ ഒരു കാർ വെച്ചിരുന്നില്ലെന്നു കേട്ടാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മിതധ്യയശീലത്തെയും ലളിതജീവിതത്തെയും പറ്റി നമുക്കു് ഏകദേശം മനസ്സിലാക്കാം. യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ചെലവു കുറഞ്ഞ ഹോട്ടലുകളിൽ മാത്രമേ താമസിക്കുമായിരുന്നുള്ളൂ.

ഐൻസ്റ്റീൻ സ്വന്തം വീട്ടിലെ അംഗങ്ങളോടും ഭൃത്യന്മാരോടും ചെരുമാറിയിരുന്നതുപോലും വളരെ ശാന്തനും സൗമ്യനുമായിട്ടാണ്. നാനാഭാഷ്യങ്ങളിൽനിന്നും

ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും തത്ത്വജ്ഞാനികളും മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിച്ചിരുന്നത്. വലിയ രാജ്യങ്ങളുടെ ഭരണസാരഥികളായ മഹാരഥന്മാരും അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം പതിവായി വീട്ടിൽ ധരിക്കുന്ന ഉടുപ്പ്(പാൻറ്)മാത്രം ധരിച്ചുകൊണ്ടാണ് എത്ര വലിയ ആളെയും സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്.

അധികം പണം ശേഖരിച്ചു കൂട്ടി വലിയ ധനികനാകാൻ അദ്ദേഹത്തിനു യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങനെ ധനവാനാകരുതെന്നു മാത്രമല്ല, അധികം പണമുണ്ടാക്കുന്നത് ആപത്കരമാണെന്നു കൂടിയിരുന്ന ആ ശാസ്ത്രീയതത്ത്വജ്ഞാനിയുടെ മതം. അതുകൊണ്ടു തന്റെ ലക്ഷ്യത്തിലധികം പണം വന്നുകൊണ്ടിരുന്നതിനെ വാങ്ങാതിരിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ നല്ല കാര്യങ്ങൾക്കു കൊടുത്തുകൊടുക്കുക എന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിവായിരുന്നു.

1921-ൽ അദ്ദേഹത്തിനു നോബൽ സമ്മാനം ലഭിച്ചു. എന്നാൽ ആ വലിയ സംഖ്യ മുഴുവനും അദ്ദേഹം പല ധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങൾക്കായി കൊടുത്തുകൊടുത്തു. അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെടുന്ന പേതനം കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നുള്ള വാഗ്ദാനത്തോടുകൂടിയാണ് അദ്ദേഹത്തെ അർമ്മേരിക്കക്കാർ പ്രിൻസ്റ്റൺ യൂനിവേഴ്സിറ്റിയിൽ ഗവേഷണത്തിനു ക്ഷണിച്ചത്. ആണ്ടിൽ 1250 ഡോളറോ ഐൻസ്റ്റീൻ ആവശ്യപ്പെടുള്ളു എങ്കിലും അവർ ആണ്ടിൽ 5000 ഡോളർ ശമ്പളംവെച്ചു മാസത്തോറുമുള്ള ശമ്പളച്ചെക്കുകൾ കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ആവശ്യം

മുള്ളതിലധികം പണം തനിക്കു വേണ്ടെന്നുള്ള നിലയിൽ പല മാസങ്ങളിലും ചെക്കേൾ മാററി പണം വാങ്ങാതിരുന്നിട്ടുണ്ട്. ചെക്ക് മാറിക്കിട്ടുന്ന കറൻസി നോട്ടുകളിൽ ചിലതു താൻ വായിക്കുന്ന പുസ്തകത്തിൽ അടയാളമായി വെച്ചും മറ്റും കളഞ്ഞുപോയ സന്ദർഭങ്ങളും ഉണ്ടാകാതിരുന്നിട്ടില്ല.

കരിക്കൽ റോക്ക്ഫെല്ലർ ഫൗണ്ടേഷനിൽനിന്നു 1500 ഡോളറിന്റെ ഒരു ചെക്ക് സമ്മാനമായി ഏ്ബർസ്റ്റിന് അയച്ചുകൊടുത്തതു പുസ്തകത്തിൽ അടയാളം വെക്കുവാൻമാത്രമേ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

വീട്ടിൽനിന്നും ഒരു നാഴിക അകലെയായിരുന്ന ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ രാവിലെ 9 മണിക്കുമുമ്പ് എത്താൻ അദ്ദേഹം എന്നും നടന്നാണ് പോയിരുന്നതും. ചേനപ്ലോലത്തു് ഒരു ബാലനെപ്പോലെ ഐസ്ക്രൂട്ട് തചിച്ചു കൊണ്ടായിരിക്കും ആ നടത്തം.

ഏ്ബർസ്റ്റിന്റെ ആദ്യവിവാഹത്തിൽ രണ്ടു പുത്രന്മാരും പുനർവിവാഹത്തിൽ രണ്ടു പുത്രിമാരും മാത്രമേയുള്ളൂ. ആദ്യഭാര്യയും ഏ്ബർസ്റ്റിനും തമ്മിൽ സ്വഭാവപ്പൊരുത്തമില്ലാതെവന്നതിനാൽ ഇരുവരുടെയും ആവശ്യാനുസരണം വിവാഹബന്ധം ചേർപ്പെടുത്തുകയാണുണ്ടായതും. ഏ്ബർസ്റ്റിന്റെതന്നെ താചാട്ടിൽപ്പെട്ട ഒരു അകന്ന ദായാദിയും ഒരു മകളുമുള്ള വിധവയും ആയ ഒരു സ്ത്രീ ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ ഭാര്യ.

ഏ്ബർസ്റ്റിന്റെ മക്കളെല്ലാം ബുദ്ധിശക്തിയും സ്വഭാവഗുണവും ഉള്ളവരാണ്. അവർ സാമാന്യം നല്ല

നിലയിലാണിരിക്കുന്നത്. പുത്രന്മാർ ഇരുവരും ഡാക്ടർ ബിരുദം സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സ്വന്തം വീട്ടു കൂടാത്തുള്ള ഐൻസ്റ്റീന്റെ സമ്പാദ്യം 75,000 ഡോളറിൽ കുറയുകയില്ല. അതിൽ 20,000 ഡോളറും തന്റെ പുസ്തകശേഖരവും സിക്രട്ടറി ആയ മിസ്സ് ഫെലൻ ഡ്യൂക്കസീനും 20,000 ഡോളറും വീട്ടുസാമാനങ്ങളോടുകൂടി വീടും തന്റെ ഭാര്യയുടെ പുത്രിയായ മിസ്സ് മാർഗററ്റ് ഐൻസ്റ്റീനും (അവരാണ് ഐൻസ്റ്റീന്റെ കൂടെ താമസിച്ചു് അദ്ദേഹത്തെ ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്) 15,000 ഡോളർ സ്വീറ്റ്സർലണ്ടിൽ പാർക്കുന്ന തന്റെ മൃത പുത്രൻ ഡാക്ടർ എഡ്വേർഡ് ഐൻസ്റ്റീനും 10,000 ഡോളർ കാലിഫോർണിയ സർവ്വകലാശാലയിലെ എഞ്ചിനീയറിങ് പ്രൊഫസറായ ഇളയ പുത്രൻ ഹാൻസ് ആൽബർട്ട് ഐൻസ്റ്റീനും 10,000 ഡോളർ തന്റെ സഹോദരിക്കും ആയിട്ടാണ് ഐൻസ്റ്റീൻ തന്റെ മരണപത്രത്തിൽ വിഭജിച്ചിട്ടുള്ളതു്. മേൽപ്പറഞ്ഞ വിഭജനപ്രകാരം കൊടുത്തു കഴിഞ്ഞു ബാക്കി കാണുന്നതു മുഴുവനും തന്റെ കൂടെ താമസിച്ചുവന്ന മിസ്സ് മാർഗററ്റിനാത്രം ലഭിക്കേണ്ടതാണെന്നും വ്യവസ്ഥചെയ്തിട്ടുണ്ട്. 10,000 ഡോളർ ചെച്ചിട്ടുള്ള സഹോദരി ഐൻസ്റ്റീൻ മുമ്പുതന്നെ മരിച്ചു പോയി.

തന്റെ വിശ്വപ്രിയമായ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ സ്വന്തം കുടുംബാംഗങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചു മനസ്സിലാക്കാൻ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും തുനിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒരിക്കൽ ഒരു സത്കാ

ത്തിൽ സംബന്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആപേക്ഷികതത്വത്തം എന്താണെന്നൊന്നു പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കണമെന്ന് ഒരു ബഹുമാന്യൻ ഐൻസ്റ്റീനോടാവശ്യപ്പെട്ടു. “നിങ്ങൾ പ്രേമിക്കുന്ന ഒരു വനിതയുമാണിച്ച് 2 മണിക്കൂർ സമയം നിങ്ങൾ ചെലവാക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു 2 മിനുട്ടായേ നിങ്ങൾക്കു തോന്നുവക്കേ ഒരു ഇരിമ്പുപ്പിന്റെ ചുട്ടുപഴുത്ത തട്ടിൽ നിങ്ങൾക്കു രണ്ടു നിമിഷം ഇരിക്കേണ്ടിവന്നാൽ അതു രണ്ടു മണിക്കൂർ സമയമായും തോന്നും” എന്ന ദൃഷ്ടാന്തമാണ് ആ തത്വം സംബന്ധിച്ചു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുകൊടുത്തതത്രേ.

ജർമ്മൻശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെക്കൊണ്ടു ഫിററ് ലർ അണുശക്തിഗവേഷണം നടത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവർ അണുബോമ്പു കണ്ടുപിടിക്കാനുള്ള അടുത്ത സാധ്യതയുണ്ട്; അതുകൊണ്ട് ഉടനടി അമേരിക്കയുടെ ശ്രദ്ധ, ആ വിഷയത്തിലേയ്ക്കു തിരിക്കാത്തപക്ഷം അമേരിക്കയും ലോകവും ആപത്സന്ധിയിലാകുമെന്ന്, പ്രസിഡണ്ട് റൂസ്വെൽട്ടിന് ഐൻസ്റ്റീൻ ശക്തിയായ ഒരു സ്വകാര്യക്കത്തഴുതിയതിനെ തുടർന്നാണ് അമേരിക്ക കാര്യക്ഷമമായ ഗവേഷണം ഏറ്റെടുത്തി അണുബോമ്പുകൾ നിർമ്മിക്കാനും രണ്ടെണ്ണം ജപ്പാനിൽ പൊട്ടിച്ചതോടുകൂടിയുദ്ധം പരിപൂർണ്ണമായി നിലയ്ക്കാനും ഇടയായതു്.

ഐൻസ്റ്റീൻ വളരെ ഫലിതമയനായ വിനോദരസികൻ ആയിരുന്നു. ഗാനരചനയും വീണപായനയും തന്റെ അടുത്തു വരുന്ന കൊച്ചു കുട്ടികൾക്കു വീട്ടുക്കണക്കു

ചെയ്തുകൊടുക്കലും സൗകര്യം കിട്ടിയാൽ വള്ളംകളിയുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിനോദം. അമിംസയുടെയും ലോകസമാധാനത്തിന്റെയും തീവ്രവാദിയായിരുന്ന ഐൻസ്റ്റീൻ, “എന്തിനു യുദ്ധം?” (Why War?) “എന്റെ തത്ത്വജ്ഞാനം” (My Philosophy) മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. സാമുദായികവിഷയകമായി “About Zionism” എന്ന ഗ്രന്ഥവും അദ്ദേഹം എഴുതിട്ടുള്ളതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തനിശാസ്ത്രീയഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു പുറമെയാണിവയെല്ലാം.

ഈ യുഗത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ജ്ഞാനിയാണ് ഗാസ്സിയെന്നും രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും പ്രശാന്തഗംഭീരനും ആത്മാർത്ഥിയും ആണ് നെഹ്റു എന്നും ഐൻസ്റ്റീൻ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

അദ്ദേഹം ആപിഷ്ഠിച്ച ശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തമാണ് അണുബോമ്പുനിർമ്മാണത്തിനു സാധ്യത നൽകിയതെങ്കിലും, ശാസ്ത്രവിജ്ഞാനം സംഹാരാത്മകമായ പദ്ധതികൾക്കോ മാരകമായ ആയുധശേഖരണത്തിനോ ഉപയോഗിക്കരുതെന്ന് അദ്ദേഹം നിരന്തരം അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അണുശക്തിയുടെ നിയന്ത്രണത്തിനായി പ്രസിഡണ്ട് റൂസ്വെൽട്ടിനോട് അഭ്യർത്ഥിച്ച ആദ്യത്തെ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഐൻസ്റ്റീനാണ്.

രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം അല്പംപോലും താത്പര്യം കാണിച്ചിരുന്നില്ല. സങ്കുചിതമായ രാഷ്ട്രതന്ത്രത്തിൽ ശാസ്ത്രകാരൻ എന്തിന് ഇടവെടുന്നു എന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ നില.

ജീതസമുദായംഗമായ ഒരു വ്യാപാരിയായിരുന്നു കീലും എറക്കുവെ സ്വതന്ത്രചിന്തകനായിരുന്നു ഐൻ സ്റ്റീന്റെ പിതാവു്. ഐൻസ്റ്റീനെ ആദ്യമായി ചേർത്തത് ഒരു രോമൻകത്തോലിക്കസ്തുളിലായിരുന്നു.

വിദ്യാർത്ഥിയായ ഐൻസ്റ്റീൻ ഗണിതശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രതിപത്തി കാണിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഒരു എഞ്ചിനീയറായിരുന്ന അമ്മാവൻ അതിനു പ്രോത്സാഹനം നൽകി. 16 വയസ്സു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ ബാലനെ ഒരു പോളി ടെക്നിക്കൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ ചേർത്തു. 21 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ മറ്റൊരു ടെക്നിക്കൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ കേന്ദ്രാധികനായിട്ടാണു് ഐൻസ്റ്റീൻ ജീവിതമാരംഭിച്ചതു്. പിന്നീട് പോറൻഡ്സ് ആഫീസിൽ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനായി ഐൻസ്റ്റീൻ ആറു കൊല്ലം ജോലിചെയ്തു. അക്കാലത്താണു് തത്ത്വജ്ഞാനത്തിൽ അദ്ദേഹം സൂറിച്ചു് സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്നു ഡാക്ടർബിരുദം നേടിയതു്. 26-ാംവയസ്സിൽ അദ്ദേഹം തന്റെ സ്വന്തം സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ആവിഷ്കരിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങി. 1913-ൽ കൈസർ വിദ്യാലയം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ഡയറക്ടർസ്ഥാനവും പ്രഷ്യൻസയൻസ് അക്കാദമിയിൽ അംഗത്വവും അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചു. 1919-ൽ ഉണ്ടായ സൂര്യഗ്രഹണത്തിൽ ഐൻസ്റ്റീന്റെ ആപേക്ഷികസിദ്ധാന്തം പ്രയോഗശുദ്ധമായി തെളിയിക്കപ്പെട്ടു.

ഹിറ്റ്ലറുടെ സർവാധിപത്യത്തിൽ വഴുതിവേചനംമൂലം ജർമ്മനിയിൽ ആരംഭിച്ച യഹൂദവിദ്വേഷത്താൽ ജനനം ഒരു യഹൂദനും പ്രകൃത്യാ സമരവിരോധി

യുദ്ധ ഐൻസ്റ്റീനെ 1933-ൽ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജർമ്മൻപൗരത്വം റദ്ദാക്കിയും കളഞ്ഞു. തന്മൂലം ജീവരക്ഷാതരം തന്റെ വസ്തുവകകളെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു. അദ്ദേഹം ജർമ്മനിയിൽനിന്നോടി ബൽജിയത്തിൽ അഭയംപ്രാപിച്ചു. ഐൻസ്റ്റീനെ മുഴുവനോടെയോ ഐൻസ്റ്റീന്റെ തലയോ ഹാജരാക്കേണ്ടവർ 20000 മാർക്ക്സ് (ജർമ്മൻനാണയം) സമ്മാനം പ്രഖ്യാപിച്ചു ജർമ്മൻഗവണ്മെണ്ടു പരസ്യം ചെയ്തു. ഐൻസ്റ്റീനെ മാരാക്ഷം ലഭിക്കരുതെന്നായിരുന്നു ഹിറ്റ്ലറുടെ ഉദ്ദേശം. അതുകൊണ്ടു പട്ടാളക്കാരെ വിടുന്നപുറം കാവലിട്ടുകൊണ്ടാണ് ബൽജിയം ഗവണ്മെന്റ് ഐൻസ്റ്റീന്റെ ജീവനെ രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. ആ സങ്കടാകലസസ്ഥിയിൽ അഹിംസയുടെ ആധുനികപ്രവാചകനായ മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ നായ ഇന്ത്യയിലേയ്ക്കു കടക്കാൻ ഐൻസ്റ്റീൻ ആഗ്രഹിച്ചുവെങ്കിലും അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെടുന്ന ശമ്പളത്തിൽ അമേരിക്കയിലെ പ്രിൻസ്റ്റൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ഗവേഷണവകുപ്പിൽ അദ്ദേഹത്തെ നിയമിച്ചുകൊള്ളാമെന്നറിയിച്ചു ക്ഷണിച്ചതനുസരിച്ചു അദ്ദേഹം അമേരിക്കയിലേയ്ക്കു പോയി.

അമേരിക്കയിൽ എത്തിയ ഐൻസ്റ്റീൻ അവിടത്തെ പൗരാവലി വലിയ ഒരു സ്വീകരണം നൽകി. കപ്പലിൽനിന്നു ന്യൂയോർക്കിലിറങ്ങിയ ഐൻസ്റ്റീനെയും കുടുംബത്തെയും അലങ്കരിച്ചതും തുറന്നുവെച്ചതുമായ ഒരു ക്വാറിൽ കയറി “ഇദ്ദേഹമാണ് പ്രശസ്തനായ പ്രൊഫ

സർ ഐൻസ്റ്റീൻ” എന്നു മനോഹരമായെഴുതിയ ഒരു ബോർഡ് കാറിന്റെ മുൻവശത്തു വെച്ചുകൊണ്ടാണ് പ്രധാനതെരുവീമിയിലൂടെ ഘോഷയാത്രയായി കൊണ്ടുപോയത്. തത്സമയം ആകാശത്തുനിന്നു വിമാനങ്ങൾ പുഷ്പവൃഷ്ടി ചെയ്തു. വർണ്ണശബളമായ കുടലാസുകുണ്ഡങ്ങൾ അന്തരീക്ഷത്തിൽ തന്തിക്കുളിച്ചു. ആ ഗംഭീരസംഗീതരണത്തിൽ അതുതപ്പെട്ട ഭാര്യ ഐൻസ്റ്റീനോട് “ആൽബർട്ട്, ഇതെല്ലാം കണ്ടിട്ടെന്തു തോന്നുന്നു?” എന്നു ചോദിച്ചതിന് “ഒരു സർക്കസ്സുപോലിരിക്കുന്നു” എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹം ചിരിച്ചുകൊണ്ടു നൽകിയ മറുപടി. ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ അയ്യോദപ്രകടനം കണ്ടിട്ടദ്ദേഹം ഭാര്യയോട് “ഇവർക്കു് എന്നേക്കാൾ കഴുതകൾക്കുമാ യിരിക്കുക ഒരു ആനയോ, ജിറാഫോ ആണ്” എന്നും പറഞ്ഞുവത്രേ.

1946 മേയ് മാസത്തിൽ ഐൻസ്റ്റീന്റെ അധ്യക്ഷതയിൽ “ആറാം ശതകൃതിയെ സംബന്ധിച്ച ഒരു അടിയന്തരക്കമ്മിറ്റി” അമേരിക്ക രൂപവത്കരിച്ചു. യഹൂദരുടെ രാഷ്ട്രമായ ഇസ്രേയീലിന്റെ പ്രസിഡണ്ടായിരിക്കാൻ ഐൻസ്റ്റീൻ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. അതദ്ദേഹം നന്ദിപൂർവ്വം നിരസിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

മരിച്ച 15 മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അദ്ദേഹം മുൻകൂട്ടി ചെയ്തിരുന്ന നിദ്ദേശപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലച്ചോറെടുത്തു ന്യൂയോർക്കിലെ മോൺട്രിഫിയോർ ആസ്പത്രി അധികാരിയായ ഡാക്ടർ സിമ്മർമാനു ഗവേഷണാത്മകം അയച്ചുകൊടുത്തു. ഹൃദയം മുതലായ പ്രധാന

നമയ ജീവകരണങ്ങൾ (Organs) ഗവേഷണത്തിന് മറ്റൊരാൾക്കു നൽകി. ബാക്കി ജഡം കഴിച്ചിട്ടുള്ള ഫോപ്പിക്കുയാണ് ചെയ്തത്. ശവസംസ്കാരപരമായ പ്രാർത്ഥനയോ കർമ്മങ്ങളോ യാതൊന്നും നടത്തിയതു മില്ല.

അല്പമെങ്കിലും ആഡംബരപരമോ സുഖാസ്വാദതത്പരമോ ആയിരുന്നില്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെരുമ താഴ്മയിലും സൗമ്യതയിലും മനുഷ്യത്വത്തിലും അധ്വാനത്തിലും സമനത്തിലും മുഴുകിയതായിരുന്നു.

1954-ൽ വിദ്യാതനായ ഒരു പത്രപ്രവർത്തകൻ, ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ, ഐൻസ്റ്റീനെ സന്ദർശിച്ച അവസരത്തിലെ സംഭാഷണത്തിൽ ഐൻസ്റ്റീൻ പറഞ്ഞു, വിജയം അമേരിക്കയെ ദീക്ഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന്. “വിജയം, അന്യാഭൂമിവിജയം, വരിച്ച ആളാണല്ലോ നിങ്ങൾ. അവർക്കുശ്ശെന്തെ നിങ്ങൾ അർത്ഥജീവിച്ചതെങ്ങനെ?” എന്നു ചോദിച്ചു.

“വ്യക്തിപരമായ ദൗരാത്മ്യം ബാധിക്കാതിരിക്കുന്നതിന് ഒരു പോംവഴിയേയുള്ളൂ—അധ്വാനം. പ്രയത്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക. ചേല നിന്തി, മറുജീവൻ നമ്മെ പ്രശംസിക്കുന്നതിനെ കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കാൻ വലിയ ആകർഷണം ഉണ്ട്. അതിന് ചെവിക്കൊടുക്കാതെ പ്രവർത്തനം തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുതന്നെ വേണം” എന്നായിരുന്നു മറുപടി.

മതത്തിന്റെ ശാസ്ത്രീയാടിസ്ഥാനം

ഇല്ലാത്ത ഒരു കണ്ടുപിടിക്കാനുള്ള
പരിഹാസ്യശ്രമത്തിന്റെ രണ്ട് ഉദാഹരണങ്ങൾ

സ്വപ്നസ്ഥിതനായ ദൈവത്തിന്റെയും നരകാധി
പനായ വിശാചിന്റെയും ആസ്തിത്വത്തിലുള്ള വിശ്വാ
സം ബുദ്ധിഹീനമാണ്. ആലോചിച്ചു സാധിക്കേണ്ടതല്ലെ
ന്നും ദൈവകൃപയാലുണ്ടാകുന്ന വെളിവാടിനാൽമാത്രം
സിദ്ധിക്കേണ്ടതാണെന്നും എല്ലാ ക്രൈസ്തവവേദശാസ്ത്ര
ങ്ങളും സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ ആസ്തികൃപി
ശ്വാസം ശാസ്ത്രീയമല്ലെന്നൊരു ന്യായതയുണ്ടെന്നതു ശാ
സ്ത്രീയയുഗത്തിന്റെ ആരംഭം മുതൽ ഉയർന്നുവന്നിട്ടുള്ള
ആക്ഷേപമാണ്. ആ ആക്ഷേപവും ന്യായതയും പരിഹ
രിക്കാനായി മതവിശ്വാസത്തിനൊരു ശാസ്ത്രീയാസ്സഭം ക
ണ്ടുപിടിക്കാനുള്ള പരിശ്രമം ക്രൈസ്തവനായ ഒരു ഉ
ന്നതശാസ്ത്രജ്ഞൻ പതിമൂന്നു വർഷംമുമ്പു നടത്തുകയു
ണ്ടായി.

മോറിസന്റെ ലേഖനം

ന്യൂയോർക്കിലെ സയൻസ് അക്കാദമിയുടെ അധ്യക്ഷനായിരുന്ന മോറിസൺ (A. Cressy Morrison) എന്ന വയോധികനാണ് ആ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ. അദ്ദേഹം തന്റെ കണ്ടുപിടുത്തം ഒരു ലേഖനമായി 1948 ജനുവരിയിലെ റീഡേഴ്സ് ഡൈജെസ്റ്റ് മാസികയിൽ വെളിപ്പെടുത്തി. ലേഖനത്തിന്റെ തലക്കെട്ട് “ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതിനുള്ള ഏഴ് ന്യായങ്ങൾ” എന്നായിരുന്നു. ആ ഏഴ് ന്യായങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു:

1. മഹത്തായ എൻജിനീയറിങ്ങ്(ശീപ്പ്)വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള ഒരു വ്യക്തി സംവിധാനം ചെയ്ത സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് പ്രപഞ്ചം എന്നു ഗണിതശാസ്ത്ര(Mathematics)നിയമങ്ങളാൽ സ്പഷ്ടമായി തെളിയിക്കാൻ കഴിയും.

2. ജീവൻ അതിന്റെ ആവശ്യനിർവ്വഹണത്തിനു പ്രയോഗിക്കുന്ന പ്രത്യുത്പന്നമതിതപം സർവ്വചാപിയാതെ കരതിബുദ്ധിയുടെ പ്രകടനമാണ്.

3. ജന്തുക്കളിൽ കാണുന്ന ജന്മവാസന ഒരു സ്രഷ്ടാവിന്റെ അസ്തിത്വത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

4. മനുഷ്യന്റെ യുക്തിബോധം ജന്തുക്കളുടെ ജന്മവാസനയിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമല്ല.

5. ജീൻ (Gene) എന്ന അതുതപ്രതിഭാസത്തിന്റെ കണ്ടുപിടുത്തത്താൽ വിവിധതരം ജന്തുക്കളുടെ

യം പാരമ്പര്യരഹസ്യം ഇന്നു ഭേദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഡാർവിന്റെ കാലത്തു 'ജീൻ' എന്നൊന്നുണ്ടെന്നു തന്നെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.

6. പ്രകൃതിയിലെ നിപുണമായ മിതവൃക്ഷത്തിൽ നിന്നും അതിന്റെ സംവിധാനം ഒരു അനന്തബുദ്ധിയാൽ നടത്തപ്പെട്ടതാണെന്നു അനുമാനം അനിവാര്യമാണ്.

7. ദൈവം എന്ന ആശയത്തെ മനുഷ്യനു വീദോ വനംചെയ്യാൻ കഴിയുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതുതന്നെയാണ് ദൈവാസ്തികൃത്തിനും അദപിതീയമായ തെളിവു.

വിശ്വാസമാത്രം

മേല്പറഞ്ഞ ഏഴു ന്യായങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേതുമാത്രമാണ് ഗണിതശാസ്ത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടത്. രണ്ടാമത്തേതുതൊട്ടുള്ള ബാക്കി ആറും ശാസ്ത്രജ്ഞനേകിലും ദൃഢവിശ്വാസിയായ മോറിസന്റെ വിശ്വാസപ്രകടനമാത്രമാകയാൽ നിരൂപണം അർഹിക്കുന്നില്ല. "നിഖത്തുള്ള ലഘുഗുണമുതൽ ആകാശം തുളച്ചുനില്ക്കുന്ന വൻമരങ്ങൾ അടക്കമുള്ള സമസ്തസസ്യവൃക്ഷാദികളുടെയും കൂമ്പു മേലോട്ടായിരിക്കുന്നത് അവ സ്വച്ഛന്ധിതനായ സ്രഷ്ടാവിന്നഭിമുഖമായി വന്ദിച്ചുനില്ക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. അതാണ് ദൈവാസ്തികൃത്തിനു തക്കമൊത്തും പ്രധാനതമവുമായ തെളിവു" എന്ന് ഒരു ഉപദേശി പ്രസംഗിച്ചതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമല്ല ഈ ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ രണ്ടു മുതൽ ഏഴുകൂടി തെളിവുകൾ.

ഒന്നാമത്തെ തെളിവു ഗണിതശാസ്ത്രത്തിലെ അംഗീകൃതതത്വങ്ങളിൽ ഒന്നിനെയും ആസ്പദിച്ചതല്ലെന്നും കല്പനാത്മകമായ ഒരു പൂർവ്വപക്ഷത്തെ (Hypothesis) മോറിസൺ ബാലിശമായി ഉപയോഗിക്കുകമാത്രമാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നും ഗണിതശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഫൈമൻ ലെവി (Hyman Levy) മുതലായവർ ഉടനടി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയുണ്ടായി.

അതൊന്നും ഗണ്യമാക്കാതെ, മോറിസൺ തെറ്റായി അവതരിപ്പിച്ച 'ഗണിതശാസ്ത്രന്യായം' തന്നെ മോറിസന്റെതുപോലുള്ള മറ്റു ഭ്രാന്തന്മാരുടേതുപോലെ പുനഃപരിചിതമാക്കുകയോണ്ടു ലെ കോം ടു നോയി (Le Compte Du Nouy) എന്ന മറ്റൊരു ഭ്രാന്തനായ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ 'മാനുഷനിയതി' * (Human Destiny) എന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥവും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുതപുസ്തകം പ്രചണ്ഡമായ പ്രചാരണങ്ങളാൽ ക്രൈസ്തവലോകത്തിൽ പ്രചാരപ്രചാരം നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

കൗൾസൺ (Prof. C. A. Coulson F. R. S.) എന്ന മറ്റൊരു വിശ്വാസിയായ ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ നിദ്ദേശപ്രകാരം മോറിസന്റെ 1948-ലെ ലേഖനം റീഡേഴ്സ് ഡെജെസ്റ്റുകാർ 1960 നവമ്പർലക്കത്തിൽ പുനഃപ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതെല്ലാം ക്രൈസ്തവമതപക്ഷക്കാരുടെ പ്രചാരണതീവ്രതയെ കാണിക്കുന്നു.

* ഈ പുസ്തകം 'മാനവജാഗധേയം' എന്ന പേരിൽ തജ്ജമചെയ്തുകൊല്ലം ശ്രീരാമവിലാസം പ്രസ്സ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ആ തെളിവു്

മോറിസന്റെ തെളിവു് ഇതാണു്: “സൂര്യനും ഗ്രഹങ്ങളും നക്ഷത്രജാലങ്ങളുമടങ്ങിയ പ്രപഞ്ചം ഒരു വലിയ ഏൻജിനീയറിങ് പ്രതിഭയോൽ പ്ലാൻചെയ്ത സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു തെളിയിക്കുന്ന കണക്കശാസ്ത്രമാണിതു്: പത്തു നാണയങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കീശയിലിട്ടു കിളുക്കി മറിച്ചിട്ടു് കാരോന്നായി എടുത്തു നമ്പർ ഇട്ടു വീണ്ടും കീശയിൽ ഇടുക. ആ നാണയങ്ങളെ നല്ല പോലെ കിളുക്കി മറിച്ചുതിരുശേഷം വീണ്ടും അവയെ നമ്പർമറയ്ക്കു കീശയിൽനിന്നെടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ കന്നാനമ്പർ ആദ്യം കിട്ടുവാനുള്ള സാധ്യത $\frac{1}{10}$ ആണു്. 1-ം 2-ം നമ്പരുകൾ തുടച്ചയായി കിട്ടാനുള്ള സാധ്യത $\frac{1}{10} \times \frac{1}{10} = \frac{1}{100}$ ആകുന്നു. 1-ം 2-ം 3-ം നമ്പരുകൾ തുടച്ചയായി കിട്ടാനുള്ള സാധ്യത $\frac{1}{1000}$ ആത്രേ. അങ്ങനെ 10 നാണയങ്ങളും വഴിക്കുവഴി കിട്ടാനുള്ള സാധ്യത $\frac{1}{10,000,000,000}$ ആയിരിക്കും.

“ജീവൻ നിലനില്ക്കുന്നതിനു് അവശ്യം ആവശ്യമായ സാഹചര്യങ്ങൾ അതേപടി നിലനില്ക്കുന്നതു വെറും യാദൃച്ഛികതപങ്കൊണ്ടായിരിക്കുക സാധ്യമല്ല. ഭൂമി മണിക്കൂറിൽ 1000 മൈൽ വേഗത്തിലാണു് കറങ്ങുന്നതു്. ആ വേഗം 100 മൈലായിക്കുറഞ്ഞാൽ പകുതും രാത്രിയും പത്തിരട്ടി നീണ്ടുനില്ക്കും. പകൽ സൂര്യന്റെ മൂടിനാൽ സസ്യജാലങ്ങൾ കരിഞ്ഞു ചാമ്പലാകും. വല്ലതും അവശേഷിച്ചാൽ രാത്രിയിലെ കഠിനമായ തണുപ്പുകൊണ്ടു് അവയുടെ മുള മരവിച്ചു നശിച്ചുപോകും.

ഭൂമിയും സൂര്യനും തമ്മിലുള്ള ദൂരം തുടലാം കറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ സൂര്യൻ ഭൂമിയെത്തന്നെ ഉരക്കിക്കളയുകയും ദൂരം ഇപ്പോഴുത്തതിലും വളരെക്കൂടിയിരുന്നെങ്കിൽ നാം മരവിച്ചു മരിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഭൂമിക്കു 23 ഡിഗ്രി ചരിവുള്ളതുമിമിത്തമാണ് ജ്വരുകൾ യഥാകാലം വന്നുചേരുന്നതും. ഈ ചരിവു വ്യത്യാസപ്പെട്ടാൽ, സമുദ്രത്തിൽനിന്നുയരുന്ന നീരാവി ഫിമമായി അനേകം അടി കനത്തിൽ വീണു ഭൂമി മുഴുവനും മൂടിക്കളയും. അന്തരീക്ഷത്തിലെ വായുവിന്റെ കനം സ്വല്പം കുറവായിരുന്നെങ്കിൽ നിരവധി ഉല്പ്ലുകൾ തീജ്വാലകളോടെ ദിവസേന ഭൂമിയിൽ വീണു ഭൂമുഖം കത്തി എരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമായിരുന്നു. ഭൂമിയും ചന്ദ്രനും തമ്മിലുള്ള അകലം അസ്വതിനായിരം മൈൽമാത്രമായിരുന്നെങ്കിൽ ടി വസവും രണ്ടു പ്രാവശ്യംവീതം ഭൂവണ്ഡങ്ങളെല്ലാം കടലാക്രമണത്താൽ വെള്ളംകൊണ്ടു മൂടിയിരിക്കും. ഇങ്ങനെ ഇനിയും അനേകം സംഗതികൾ പറയാനുണ്ട്. അതിനാൽ യാദൃച്ഛികമായി രൂപമെടുത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു ഗോളമാണ് ഭൂമിയെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.”

ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ എന്തിനിത്ര സാഹസികഭാവനകൾക്കു പോകുന്നു? വെള്ളം കീഴുപോലെയോ ചാരായം പോലെയോ ആയിരുന്നെങ്കിൽ ജീവൻ ഭൂമിയിലാവിട് വിക്കുമായിരുന്നില്ലല്ലോ!

ഒരു നോയി നല്കുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും മോറിസന്റെതു പോലെതന്നെയാണു്.

ഒ നോയിയുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ

യാദൃച്ഛികതപത്തിന്റെ ഗണിതനിയമത്തെ (The Law of Calculus of Probabilities) ഒ നോയി ഇപ്രകാരം തെളിയിക്കുന്നു: “ഒരു നാണയം മേല്ലോട്ടൊണ്ണ താഴെ വീണു കാണുന്ന വശം നോക്കി ഭാഗ്യം പരീക്ഷിക്കുന്ന ‘അകമോ പുറമോ’ അല്ലെങ്കിൽ ‘തലയോ വാലോ’ എന്നു കളിയുണ്ടല്ലോ. അതിൽ അകമോ പുറമോ വീണുകിട്ടുന്നതിന്റെ യാദൃച്ഛികതപം പകുതി പകുതി ($\frac{1}{2}$ & $\frac{1}{2}$) യാണ്. എന്നാൽ ആറു വശങ്ങൾ ഉള്ള പകിടകളുടെ കാര്യത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേകവശം ഒരിക്കൽ വീണുകിട്ടുന്നതിന്റെ യാദൃച്ഛികതപം $\frac{1}{6}$ ആകുന്നു. പകിടയിലെ ‘5’ എന്ന അക്കം ഇടവിടാതെ തുടച്ചായായി രണ്ടു പ്രാവശ്യം വീണുകിട്ടുന്നതിൽ ആദ്യത്തേതിന്റെ യാദൃച്ഛികതപം $\frac{1}{6}$ -ഉം രണ്ടാം പ്രാവശ്യത്തിന്റേതു $\frac{1}{6} \times \frac{1}{6} = \frac{1}{36}$ -ഉം പത്തു പ്രാവശ്യം തുടച്ചായായി കിട്ടുന്നതിന്റേതു $\frac{1}{6046616}$ -ഉം ആണ്.”

—(‘Human Destiny’ P. 34, 32)

“നമ്മുടെ ഭൂമിയോളം വലിപ്പമുള്ള ഒരു ഗോളം ഘാമ്നികചലനവും (Thermic Agitation) യാദൃച്ഛികതയും കൊണ്ടുണ്ടാവുന്നതിനു സുമാർ 10^{248} വെച്ചും (Billion) വർഷങ്ങൾ (ഒന്നിനുശേഷം 243 പൂജ്യങ്ങൾ ഉള്ള സംഖ്യയാണിതു്) വേണ്ടിവരും. എന്നാൽ നമ്മുടെ ഭൂമിയുണ്ടായിട്ടു രണ്ടു വെച്ചും വർഷങ്ങളും ഭൂമിയിൽ ജീവൻ ആവിർഭവിച്ചിട്ടു് ഒരു വെച്ചും വർഷങ്ങളും മാത്രമേ ആയിട്ടുള്ളു.”

(S.I. വേ. 35-36)

അതുകൊണ്ട്, അപാരബുദ്ധിമാനും ഗണിതശാസ്ത്ര ജ്ഞാനമായ ദൈവത്തിന്റെ ഇടപെടൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ കാണുന്ന ഭൂഗോളവും അതിലെ ജീവികളും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ലെന്നതാണ് ദി നോയിയുടെ ഗണിതശാസ്ത്രത്തെളിവും!

“ആദ്യത്തെ മനുഷ്യൻ ഒരു കോടി വർഷത്തിനു മുമ്പാണ് ജീവിച്ചിരുന്നത് എന്നു ലണ്ടനിൽ നരവംശശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ഒരു യോഗത്തിൽ സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഫിസ്റ്റാമ്യൂസിയത്തിന്റെ കീപ്പർ ആയ ഡോ. കെന്നത്ത് കാക്കിലി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ പ്രിക്കയിൽ നടത്തിയ പരിശോധനകളിൽനിന്നു മനുഷ്യസമുദായത്തിന് ഇന്നു കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ ഇരട്ടിയിൽ കുറയാതെ പഴക്കമുണ്ടെന്നു തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നതായും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു.” ഇതു 1961 സെപ്റ്റംബർ 6-ാം തീയതിയിലെ ഒരു പത്രാഭിപ്രായമാണ്. ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കു ലഭിക്കുന്ന ഏതാനും തെളിവുകളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി അവർ ശാസ്ത്രീയഭൂമിശാസ്ത്രം നടത്തുന്നു. കൂടുതൽ തെളിവുകൾ കിട്ടുമ്പോൾ അഭൂമിശാസ്ത്രം മാറും. ഈ വക അഭൂമിശാസ്ത്രം ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെ പരമസത്യത്തിലേക്കു കൂടുതൽ അടുപ്പിക്കുന്നേയുള്ളൂ. ഈ അഭൂമിശാസ്ത്രം പരമസത്യങ്ങളായി സ്വീകരിക്കുന്നതാണ് അബദ്ധം.

ഇതിനു ചേരില്ല

‘യാദൃച്ഛികതയുടെ ഗണിതനിയമം’ എന്നതു യാദൃച്ഛികസഭ്യതയുടെ കാര്യകാരണങ്ങളെ കുറി

ക്കുന്നതല്ല. സംഭവത്തിന്റെ കാരണങ്ങളെപ്പറ്റി യാതൊരു മുൻസൂചനയുമില്ലാതെ, കാരണങ്ങൾ അജ്ഞാതമായുണ്ടാകുന്ന സംഭവങ്ങളാണ് യാദൃച്ഛികങ്ങളെന്നു വ്യവഹരിക്കപ്പെടുന്നത്. കാരണങ്ങളില്ലാതെ യാതൊന്നും തന്നെ സംഭവിക്കുന്നില്ല. മനുഷ്യനു കൈകാര്യം ചെയ്യാവുന്ന യാദൃച്ഛികങ്ങളെ ആവർത്തിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ളതാണ് 'യാദൃച്ഛികതപത്തിന്റെ ഗണിതനിയമം.' അതു ഗ്രാമനക്ഷത്രങ്ങളുടെ സംവിധാനത്തെയോ നിലനില്പിനെയോ പറ്റി എന്തെങ്കിലും അറിയാനോ അളക്കാനോ ഉള്ളതല്ല. 'വാതകങ്ങളുടെ ചലനാത്മകതപരിധി' (Kinetic theory of gases), നിരീക്ഷണങ്ങളുടെ ന്യൂനീകരണം (Reduction of observations) മുതലായ കാര്യങ്ങളിൽ സാങ്കേതികോപയോഗത്തിനുമത്രം ഉള്ളതാണ് അതു. ആ ഗണിതനിയമത്തെ ദൃഢപിശ്വാസിയാക ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ നാണയങ്ങൾ കിലുക്കി മറിച്ചെടുക്കുന്നതിലെ യാദൃച്ഛികതപത്തെ അളക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചു. മറ്റൊരു വിശ്വാസിയാക ശാസ്ത്രജ്ഞൻ കണ്ണടച്ചു നാണയമെറിഞ്ഞും പകിട ഉരുട്ടിയും കളിക്കുന്നതിലെ യാദൃച്ഛികതപം അളക്കാൻ ആ നിയമത്തെ ബാലിശമായി ഒരു കൊള്ളിച്ചുനോക്കിയെന്നുയള്ളു. എന്നുമാത്രമല്ല, ആ നിയമം സാമാന്യതയുടെ ഒരു സങ്കല്പമല്ലാതെ നിശ്ചിതതപം ഉള്ളതുമല്ല.

നാണയങ്ങളുടെയും പകിടയുടെയും കാര്യത്തിൽ യാദൃച്ഛികതപത്തെ ഉപചരിക്കാനല്ല, ഒരു യാദൃച്ഛികമാത്രകയുടെ ആവർത്തനം സാധിക്കുന്നതിനെ (Repetition

of a pattern of probability) വിവരിക്കാനാണ് പ്രസ്തുതഗണിതം പ്രയോഗിച്ചത് എന്ന ഒരു മഹാപ്രമാദവും ആ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പഠറിയിട്ടുണ്ട്. കീഴെയിലിട്ട കിലുക്കിമറിച്ചു് കാരോ നാണയം എടുക്കുന്നതിലാണ് യാദൃച്ഛികതപം. അങ്ങനെ എടുത്ത നാണയം ഒന്നു മുതൽ പത്തു വരെ അക്ഷമിട്ടതിനുശേഷം വീണ്ടും കിലുക്കി മറിച്ചിട്ടു കിട്ടുന്നത് 8-4-2-6-3-5-10-1-1 എന്ന മുറയ്ക്കണെങ്കിൽ അതും യാദൃച്ഛികതതന്നെ. ആ നമ്പർ ഇട്ട നാണയങ്ങൾ അക്ഷമുറയ്ക്കു വീണ്ടും കിട്ടാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിൽമാത്രമേ 'യാദൃച്ഛികതപത്തിന്റെ ഗണിതനിയമം' എന്നു പറയപ്പെടുന്നത് കണ്ടാക്കുകയെങ്കിലും പ്രായോഗികമായി വരികയുള്ളൂ. ഇപ്പോഴത്തെ ഗ്രാമനക്ഷത്രാരിലകളും അവയുടെ ബന്ധങ്ങളും അകലങ്ങളും ചരിവുകളുമെല്ലാം കശക്കി മറിച്ചു് ഇല്ലാതെയാക്കിയിട്ടു വീണ്ടും അവയെ ഇതേ രീതിയിൽ പുനസ്സംവിധാനം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, ആ യാദൃച്ഛികതപത്തിൽ ഒരു വലിയ എൻജിനീയറിങ്ങ് വിദഗ്ദ്ധന്റെ കൈ ഉണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കേതന്നെ ചേണം, അതിനുമാത്രമേ—യാദൃച്ഛികതപത്തിന്റെ ആവർത്തനത്തിനുമാത്രമേ—ഈ കണക്കുനിയമം (The Law of Calculus of Probability) തെല്ലെങ്കിലും കക്കുകയുള്ളൂ എന്നാണല്ലോ നാണയത്തിന്റെയും മറ്റും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണിക്കുന്നത്. അതും വെറും യാദൃച്ഛികതമല്ല, യാദൃച്ഛികതപത്തെ ആവർത്തിപ്പിക്കലാണ്. യാദൃച്ഛികതപത്തിനു് അതിന്റെ ആവർത്തിപ്പിക്കലിന്റെ സാങ്കേതികഗണിതം പ്രയോഗിക്കാമെന്നു ത

ങ്ങളുടെ വിശ്വാസമുപയോഗിച്ച് കരുതിപ്പോയി എന്നതാണ് മോറിസൺ, ദി നോയി, കരോസൺ എന്നീ മൂന്നു ക്രിസ്ത്യൻ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കും പഠിപ്പിച്ച ബാലിശമായ അബദ്ധം.

അടിസ്ഥാനം തപ്പൽ

ക്രൈസ്തവവിശ്വാസത്തിന് എങ്ങനെയെങ്കിലും ഒരു ശാസ്ത്രീയാടിസ്ഥാനം ഉണ്ടാകാനാണവർ ലക്ഷ്യം വെച്ചിരുന്നതും. അതാണദ്ദേശമെന്നു തെളിയിക്കുന്ന ധാരാളം പ്രസ്താവനകൾ ദി നോയിയുടെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആ പാദപുഡം ഉണ്ട്. അവയിൽ ഏതാനും എണ്ണം മാത്രം ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസത്തിന് ഉപരിച്ചുകൊള്ളുന്നു:

1. “ക്രൈസ്തവസംസ്കാരം നിലനില്ക്കേണ്ടതാണ്.”
(പേജ് 1)

2. “വിശ്വാസത്തിന് ഒരു ശാസ്ത്രീയാടിസ്ഥാനം നൽകി അതിനെ സാധൂകരിക്കുകയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം.”
(മുഖവുര)

3. “സത്യം ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് മാർഗ്ഗങ്ങൾ രണ്ടേയുള്ളൂ. അതിൽ ഒന്നാമത്തേതാണ് വെളിവാട്. അതു യുക്തിചിന്തയിൽനിന്ന് അന്യവും ബഹുഭൂമിപക്ഷം ആളുകൾക്ക് അടുത്തു ചെല്ലുവാനുള്ളതാണ്.” (പേജ് 15)

4. “സയൻസിന്റെ മണ്ഡലം വെടിഞ്ഞിട്ടു വേണം മതമണ്ഡലത്തിന്റെ ഉള്ളിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കുവാൻ.”
(പേജ് 19)

5. “ഒരു ഭൗതികവാദിയെ ഈ പ്രതിവാദനം ബോധ്യപ്പെടുത്തുമെന്നു വിചാരിക്കാനുള്ള മൃഗത ഈ ഗ്രന്ഥകാരനില്ല.” (പേജ് 46)

6. “എട്ടാം ദിവസം ദൈവം മനുഷ്യനെ നിർമ്മിക്കുകയും അവന്റെ മുകളിൽ ഉഴുതി ആത്മാവിനെ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തത് ഒടുവിലത്തെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും മനസ്സാക്ഷിയുടെയും ജന്മത്തെക്കുറിക്കുന്നു.” (പേജ് 85)

7. “പണ്ഡിതന്മാർക്കു ദൈവാസ്തിക്യം സ്വയം ബോധ്യപ്പെടാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ മറ്റൊരു കൊണ്ടാണ് പ്രാചീനമായ മതമാനദണ്ഡത്തെ പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന് അവർ സ്വയം ചോദിക്കണം.” (പേജ് 93)

8. “ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുക എന്നതു ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തിന് ആഗ്രഹിക്കേമാത്രമല്ല, ദൈവം ഉണ്ടെന്നുള്ളതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കുകയും കൂടിയാണ് എന്ന് ഒരു മനോഹരനിരൂപ്തി ക്രൈസ്തവഗ്രന്ഥകാരനും മഹാനുമായ ഉനാമനോ (Miguel Unamuno) നൽകിയിട്ടുണ്ട്.” (പേജ് 99)

9. “കഴിഞ്ഞ പതിനായിരം വർഷങ്ങളിൽ മനുഷ്യബുദ്ധി വികസിച്ചിട്ടേയില്ല.” (പേജ് 102)

10. “മതത്തിനുപേണ്ടിയുള്ള മനുഷ്യന്റെ ആദ്യത്തെ ചാതുര്യരഹിതമായ തപ്പിടത്തടൽ ആയിരുന്നു അ

സ്വവിശ്വാസം. ആ നിലയ്ക്കു് അതു് അസന്ദിഗ്ദ്ധമായ ആദരം അർഹിക്കുന്നു.” (പേജ് 118)

11. “വളരെയൊളകുതലുള്ള ദൈവാസ്തികൃത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തതു് അവർക്കു് ദൈവത്തെ വിഭാവനം ചെയ്യാൻ സാധിക്കായ്ക്കയാലാണു്. അതുകൊണ്ടു് ദൈവം ഇല്ലെന്നതിനു് അതു തെളിവുകയില്ല.” (പേജ് 133)

(വാലിന്റെ സ്ഥാനത്തും തലയായി, മറ്റൊരത്തും തലയുള്ളതും ഭക്ഷണം വേണ്ടതെ എന്നെന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതും ആയ ഒരു പാവവിനെ വിഭാവനം ചെയ്യാൻ സാധിക്കാത്തതു് അങ്ങനെ ഒന്നില്ലെന്നതിനു തെളിവുകയില്ലെന്നാണു് ടി നോയി പറയുന്നതു്!)

12. “മനുഷ്യനു നിഷ്പ്രയോജനങ്ങളെന്നല്ല, ആ പതാകാരികൾമാത്രമായ ഉഗ്രവീക്ഷമുള്ള പാവു്, മലമ്പനിവരത്തുന്ന കൊതുക്, ഭയങ്കരകഷ്ടമാഗാണു, സിഫിലീസ് ഉണ്ടാക്കുന്ന രോഗബീജം മുതലായവയെ സൃഷ്ടിച്ചതു ദൈവത്തിന്റെ ധർമ്മികത്വത്തിനു ചേർന്നതാണോ എന്നു ചില ധീഷണാശാലികളായ മഹാത്മാർ ചോദിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ മനശ്ശാസ്ത്രം വെച്ചു ദൈവത്തെ കാണുന്നതുകൊണ്ടാണു് അവർ അപ്രകാരം ചോദിക്കുന്നതു് എന്നതാണതിനു മറുപടി.” (പേജ് 142)

13. “ചിരപുരാതനമായ ആദർശങ്ങൾകൊണ്ടു് സജീവമാക്കപ്പെട്ട ആദരണീയക്രൈസ്തവമതമാത്രമാണു് മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഏകരക്ഷ.” (പേജ് 183)

ഈ ഉദ്ധാരണങ്ങളിൽനിന്നുതന്നെ പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥകാരനായ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ എത്രമാത്രം അസഹിഷ്ണുവും പ്രമത്തനുമായ ക്രൈസ്തവമതപക്ഷപാതിയാണെന്നു കാണാൻ കഴിയും. ശാസ്ത്രജ്ഞാനമല്ല മതോന്മത്തതയാണു് അദ്ദേഹത്തെ ഈവിധമൊരു ക്ഷുദ്രഗ്രന്ഥമെഴുതാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്നുള്ളതു സുചിദിതമാണു്. ആധുനികശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ സാമാന്യേന മതദാസ്യമില്ലാത്ത സ്വതന്ത്ര ചിന്തകരാണെങ്കിലും അവരിൽ അന്ധവിശ്വാസികളും സങ്കീർണ്ണമതികളുമായ ചില മതകീർത്തനാരെയും കാണാമെന്നതിന്നു രണ്ടു നല്ല ഉദാഹരണങ്ങളാണു് മോറിസന്റെ ലേഖനവും ലെ കോം ദി നോയിയുടെ ഗ്രന്ഥവും.

നിക്കോബാറികൾ

നിക്കോബാർദ്വീപുകൾ ഇന്ത്യയുടെ ഭരണസീമയിൽ പെട്ടതും നിക്കോബാറികൾ ഇന്ത്യൻ പൗരന്മാരാണ്.

ഇന്ത്യയിൽനിന്നു 'നാടുകടത്തൽ' ശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കപ്പെടുന്ന ശ്രീമിനൽപ്പള്ളികളെ പാപ്പിക്കുന്ന ഇടമെന്ന നിലയിൽ ആൻഡമാൻദ്വീപുകളെപ്പോലീ ചണ്ടതാനനാം കേട്ടു പരിചയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അടുത്ത കാലത്തു കുറെ ഇന്ത്യൻ കുടുംബങ്ങളെ കുടിയേറ്റിപ്പാപ്പിച്ചതു സംബന്ധിച്ചും ആൻഡമാൻ കൂടുതൽ കേൾക്കപ്പെട്ടവാൻ ഇടയായി. എന്നാൽ അവയ്ക്കു കുറെ തെക്കായി നിക്കോബാർദ്വീപസമൂഹമുണ്ടെന്നു ബാലു കാലത്തു ഭൂമിശാസ്ത്രത്തിൽനിന്നറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽ കൂടുതലൊരു വിവരവും ഇന്ത്യൻ വൻകരയിലുള്ളവർക്കു ഇന്നു മില്ല.

ആൻഡമാൻ, നിക്കോബാർ എന്നീ രണ്ടു ദ്വീപസമൂഹങ്ങൾ ബംഗാളുകടലിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

എണ്ണം, വിസ്താരം, ജനസംഖ്യ എന്നിവയിൽ ആൻഡമാൻ ദ്വീപുകളെക്കാൾ തുലാം താഴെയാണ് നിക്കോബാർ ദ്വീപുകൾ.

ആൻഡമാന്റെ തെക്കെ അറ്റത്തെ ദ്വീപിൽ നിന്നും 75 മൈൽ തെക്കോട്ടു ചെന്നാൽ നിക്കോബാർ സമുദ്രത്തിന്റെ വടക്കെ അറ്റത്തെത്തും. 1869-ൽ നിക്കോബാറും വീനൽകോളനി എന്ന നിലയ്ക്കും ഭരണ വിഷയകമായും ആൻഡമാനോടു ചേർപ്പെട്ടു. നിക്കോബാർസമുദ്രത്തിൽ 19 ദ്വീപുകളുണ്ട്. അവയുടെ ആകെ വിസ്താരം 625 ചതുരശ്രമൈലും ജനസംഖ്യ 15000ത്തിൽപ്പരവുമാണ്. ആൻഡമാൻ 2260 ചതുരശ്രമൈൽ വിസ്താരവും 30000ത്തിൽപ്പരം ജനസംഖ്യയുണ്ട്.

നിക്കോബാറുകളെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങൾ നേരിട്ടറിയുന്നതിന് ആൻഡമാനിലെ ഭരണതാദൃശ്യാനുസരണം കേരളീയനുമായ മിസ്റ്റർ സി. എം. മൊഹമ്മദ് ഈയിടെ നിക്കോബാർ സന്ദർശിച്ച് 'The Illustrated Weekly of India'-യിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള വിവരങ്ങളും വടക്കും അഭ്യർത്ഥത്തിന്റെ പ്രത്യേകസമ്മതത്തോടുകൂടി ചേർത്ത 'മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പി'ൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള ലേഖനമാണ് ഈ കുറിപ്പ്:

തെന്നിന്ത്യയുടെ കിഴക്കെ കടൽത്തീരത്തിന്റെ തെക്കെ അറ്റത്തുനിന്നു നേരെ കിഴക്കു്, സുമാർ ആയിരം നാഴിക അകലെയാണ് നിക്കോബാർദ്വീപസമുദായം കിടക്കുന്നത് എന്നതായിരിക്കാം അവയെപ്പറ്റി

ഇന്ത്യക്കാർക്കുള്ള അവിജ്ഞാതതയ്ക്കു കാരണം. എന്നാൽ പ്രസ്തുതദീപികകളിൽ ഏറ്റവും വടക്കേതായ 'കാർനി കോബാറി'ൽനിന്നു 120 നാഴികമാത്രം ദൂരമുള്ള 'പോർട്ട് ബ്ലെയറി'ൽ (Port Blair ആൻഡമാന്റെ തലസ്ഥാനം) ഉള്ളവർക്കുപോലും നിക്ഷോബാരികളെപ്പറ്റി ഇന്ത്യക്കാർക്കുള്ളടത്തോളംതന്നെ അജ്ഞതയുണ്ട്. ആസൂത്രണം ചെയ്ത പണിയിച്ച പട്ടണങ്ങളോ വലിയ കെട്ടിടങ്ങളോ സാഹിത്യസംഗീതങ്ങളോ കോട്ട കപ്പായങ്ങളോ ഇല്ലാത്തതാണ് പിന്നോക്കനിലയെങ്കിൽ, നിക്ഷോബാരികൾ തീർത്തും പിന്നോക്കനിലക്കാരാണ്. പക്ഷേ പുരോഗതിയെപ്പറ്റിയുള്ള അവരുടെ ആശയം അതല്ല.

പണ്ടു ചൈനക്കാർ ഈ ദീപികളിന്മേൽ നേരിയ കരാധിപത്യം നടത്തിയിരുന്നു. അതു വിലോപിച്ചതോടെ ആധിപത്യം ഇന്ത്യക്കാരുടേതായി. അവിടത്തെ കരമറിയുടെ പേർ 'ഗംഗ' എന്നും ഒരു ഗ്രാമത്തിന്റെ പേർ 'ലക്ഷി' എന്നുമാണെന്നതു് ഇന്ത്യ നാധിപത്യത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളായി ഇന്നും അവശേഷിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇന്ത്യയിലെ പദ്മതവാസികളായ നാഗന്മാർമുതലായവർ ബാഹ്യലോകവുമായി ബന്ധപ്പെടാതെ അനേകന്മാരാണ്ടുകൾ വിമുക്തജീവിതം നയിച്ചതുപോലെയാണ് നിക്ഷോബാരികളും കഴിഞ്ഞുവരുന്നത്.

16-ാംശതകത്തിന്റെ ആരംഭമുതൽ പോർത്തുഗീസുകാരും ഡച്ചുകാരും ഫ്രഞ്ചുകാരും തമ്മിൽ ഈ ദീപികളുടെ ആധിപത്യത്തിനുവേണ്ടി മത്സരമുണ്ടായി. അവിടത്തെ 'നാൻകൂറി' എന്ന തുരുമവസ്ഥലത്തു് ഒരു നാ

വികത്താവളം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു വേണ്ടുഗീസുകാർ സാധിച്ചു. അതേസമയം 'കാർനിക്കോബാർ', 'വലിയ നിക്കോബാർ' എന്നീ രണ്ടു ദ്വീപുകളിൽ ബ്രിട്ടുകാർ ഏതാണ്ടെരാധിപത്യവും നടത്തിവന്നു. ഇന്ത്യാസമുദ്രത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ആധിപത്യം സ്ഥാപിതമായതോടെ ഈ ദ്വീപസമൂഹം മുഴുവനും ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ വകയായി.

ഈ കാലങ്ങളിലെല്ലാം—200-ൽപ്പരം വർഷങ്ങൾ—അതാതു യൂറോപ്യൻ മഹാശക്തികളുടെ കത്താശയോടുകൂടി ആ ദ്വീപനിവാസികളെ മുഴുവനും ക്രൈസ്തവീകരിക്കാനുള്ള മിഷനറിപ്രവർത്തനങ്ങൾ സുശക്തവും നിരന്തരവുമായി നടത്തിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും ക്രൈസ്തവവിശ്വാസം അവരുടെ ഇടയിൽ ഗണ്യമായവിധം വേരൂന്നിയിട്ടില്ല. 15000 ജനങ്ങളിൽ 6000 പേർ നാമമാത്രക്രൈസ്തവരായിട്ടുണ്ട്. അതു കാർനിക്കോബാറിലാണ്. നിക്കോബാറികളുടെ പൂർവ്വികവും വംശപരവുമായ വിശ്വാസങ്ങളോടു കൂടിയ ക്രൈസ്തവതപം കൂട്ടിച്ചേർത്ത വിശ്വാസമാണ് മിഷനറിമാർ അവരിൽ ചെലുത്തിട്ടുള്ളത്. ക്രൈസ്തവനിക്കോബാറിയും അക്രൈസ്തവനിക്കോബാറിയും തമ്മിൽ വിശ്വാസാചാരാനുഷ്ഠാനകാര്യങ്ങളിൽ സാരമായ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. ക്രൈസ്തവനിക്കോബാറിയും ക്രൈസ്തവനല്ലാത്ത നിക്കോബാറിയെപ്പോലെ മരിച്ച കാരണവന്മാരുടെ അസ്ഥിയെ ആരാധിക്കുകയും മറ്റു സകലനിക്കോബാറിയാചാരങ്ങളും അനുഷ്ഠിക്കുകയും വഞ്ചികൾ 'ചഴറി'യിലേയ്ക്കു കൊ

ണ്ടുപോയി അവിടത്തെ അക്രൈസ്തവക്കൊണ്ടു ശുദ്ധി കർമ്മം നടത്തിക്കുകയും പതിവാണ്. അതുകൊണ്ടൊന്നും ക്രൈസ്തവമേലധ്യക്ഷന്മാർ അവർക്കു ഭ്രഷ്ട കല്പിക്കുന്നില്ല, ഭ്രഷ്ട കല്പിക്കുമെന്ന ഭയം അനുയായികൾക്കുമില്ല.

അവിടെ ഇപ്പോഴുള്ള ഏകക്രിസ്ത്യാൻമിഷ്യനറി ബിഷപ്പ് റിച്ചാർഡ്സൺ എന്ന ആളാണ്. ആദ്യത്തെ ഇന്ത്യൻപാർലിമെൻറിലേയ്ക്കു നിക്ഷോബാർപ്രതിനിധിയായി ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റിനാൽ നിയുക്ത (Nominated) നായിരുന്ന ആളാണ് ബിഷപ്പ് റിച്ചാർഡ്സൺ. അദ്ദേഹം ഒരു തനിനിക്ഷോബാറിവംശജൻതന്നെയാണ്. സ്വഭാവമാധുര്യവും ജോലിത്തിരക്കുമുള്ള ഈ നല്ല മനുഷ്യനുമായി ധാരാളം സംഭാഷണം നടത്താനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ സൂക്ഷ്മപിക്ഷണം ചെയ്യാനും സന്ദർശനമായ മി. മൊഹമ്മദിനു പല അവസരങ്ങളും ലഭിച്ചു. അനുയായികളുടെ ആത്മാക്കളെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനവകാശികളാക്കുന്നതിലെന്നപോലെ, ആ നാട്ടിൽ റോഡുകളും പാലങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്നതിലും പൊതുജനങ്ങളുടെ ഉന്നമനത്തിനായി സഹകരണസംഘങ്ങൾ രൂപീകരിക്കുന്നതിലും അദ്ദേഹം ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുകയാണ്.

കച്ചവടക്കപ്പലുകളുടെ പുരാതനമായ സഞ്ചാരമാർഗ്ഗത്തിനു സമീപമായിരുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രമാണ് യൂറോപ്യൻമഹാശക്തികളുടെ ശ്രദ്ധ ഈ ദ്വീപുകളിലേയ്ക്കു കർഷിക്കപ്പെട്ടത്. ക്രിസ്തുവിനു രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുമുമ്പു ടോളമിയുടെ സഞ്ചാരക്കുറിപ്പിൽ ഈ ദ്വീപുകളെപ്പറ്റി പഠഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ട്. ക്രി. പി. 672-ൽ ചൈനീസ്സ

ബാരിയായ ഐത്സിക്കിന് 'നഗ്നനാശ്യരുടെ ദ്രവ്യകൾ' എന്നാണിപ്പോൾ പറയുന്നത്. 1050-ലെ തബാഹ്ശിഖിലേഖനത്തിൽ കാണുന്നത് ഈ ദ്രവ്യകൾക്ക് 'നിക്കാവരം' എന്ന പേരാണ്. 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ചോളഗ്രാമങ്ങൾ ഈ ദ്രവ്യകളിൽ ചെന്നതിനുശേഷമാണ് 'നിക്ഷോബാരി' എന്ന പേര് അവയ്ക്കുണ്ടായത്.

കടൽത്തീരഗ്രാമങ്ങൾ

നിക്ഷോബാരികളുടെ എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളും കടൽത്തീരങ്ങളിലാണ്. കാരാ ഗ്രാമത്തിലും മണൽ വിരിച്ച നിരപ്പും വൃത്തിയാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മൈതാനസ്ഥലമുണ്ട്. അവിടെയാണ് ഗ്രാമീണരുടെ പൊതുയോഗങ്ങളും നൃത്തങ്ങളും ഗുസ്തികളും പന്തിപ്പോരുകളും മറ്റും നടത്തുന്നത്. അവരുടെ ഭാഷയിൽ 'എൽപാനം' എന്നു പറയപ്പെടുന്ന കാരാ അതിമിഥൻറം കാരാ ഗ്രാമത്തിനുമുണ്ട്. കലാപ്രകടനങ്ങൾ, ഉത്സവങ്ങൾ, കായികാഭ്യാസങ്ങൾ മുതലായവ കാണാൻ സമീപദ്രവ്യകളിൽ നിന്നു വരുന്ന അതിഥികളെ പാപ്പിക്കുന്നത് ഈ അതിമിഥൻറത്തിലാണ്. ചില ഗ്രാമങ്ങളിൽ എല്ലാ വീടുകാക്കും പൊതുവായി സാമൂഹ്യമായ അടുക്കള (Communal Kitchens) കളിലാണ് എല്ലാ വീടുകാരും വെച്ചും ഭക്ഷണവും നടത്തുന്നത്. എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലെയും സ്ത്രീകൾ വന്ന് ഉഴുംവെച്ചു് അവിടെ അവരുടെ ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്യുകയും എല്ലാ വീടുകാരും ഒരുമിച്ചിരുന്നു ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയുമാണ് പതിവ്.

നിലത്തുനിന്നും അഞ്ചാടി പൊക്കത്തിൽ കുറുകൾ നാട്ടി, അതിന്നീതെ വാരികൾ വിരിച്ചു തട്ടാക്കി ആ തട്ടിന്നീതെ മുളകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് അവിടത്തെ പുരകൾ. ഒരുതരം നീളമുള്ള പുല്ലുകൾകൊണ്ടാണ് പുര മേയുന്നത്. മരക്കൊമ്പിൽ കൊതകൾ വെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ കോണി വെച്ചു പൂർണ്ണങ്ങളിലേയ്ക്കു കയറുകയും ഉള്ളിൽനിന്നു പുറത്തേയ്ക്കിറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർതന്നെ കൊത്തിയുണ്ടാക്കുന്ന ചില മരപ്രതിമകളും മറ്റു കൊത്തുപണിത്തന്നെടുത്തവയെ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കപ്പെടുന്ന സമ്പാദ്യങ്ങളൊന്നും അവർക്കില്ല. പന്നിത്തലകൾ ഉണക്കിയെടുത്തു മാലപോലെ കോത്തിട്ട ചില ഗ്രാമക്കാർ തങ്ങളുടെ വീടുകൾ അലങ്കരിക്കുന്നുണ്ട്. മരിച്ചുപോയ കാരണവന്മാരുടെ തലയോടും അസ്ഥികളും എടുത്തു സൂക്ഷിച്ചുവെച്ച് അവർ ആരാധിച്ചുവരുന്നു.

നിക്കോബാർസമൂഹത്തിൽ 19 ദ്വീപുകളുള്ളവയിൽ പത്തൊന്നിൽമാത്രമേ ആൾപ്പാപ്പുള്ളൂ. ബാക്കി ഒമ്പതും ഇപ്പോൾ ജനവാസമില്ലാതെ കിടക്കുകയാണ്.

കാരോ ഗ്രാമത്തിനും കാരോ തലവനുണ്ട്. അയാൾ ഗ്രാമീണരിൽ ഏറ്റവും ധനവാനായിരിക്കും. കരാൾ ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ള തോട്ടത്തിന്റെ വലിപ്പവും കൈവശമുള്ള പന്നികളുടെ എണ്ണവും നോക്കിയാണ് അയാളുടെ ധനസ്ഥിതിയെ നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. ഗ്രാമത്തിന്റെ ഭരണനിർവ്വഹണോദ്യോഗസ്ഥന്റെ പ്രധാനോപദേഷ്ടാവായി ഗ്രാമത്തലവൻ വർത്തിക്കുന്നു. തലവനു സ്വയംധികാര

മൊന്നുമില്ല. ഗ്രാമസഭയ്ക്കു വിപുലമായ അധികാരങ്ങളുണ്ടു്. ഗ്രാമത്തിന്റെ ശുചീകരണം നിർവ്വഹിപ്പിക്കുക, ഉത്സവങ്ങളും കലോത്സവങ്ങളും കായികാഭ്യാസങ്ങളും മറ്റു വിനോദങ്ങളും സംഘടിപ്പിക്കുക മുതലായവയ്ക്കുള്ള അധികാരം പൗരാണികചാരമനുസരിച്ചതന്നെ ഗ്രാമസഭയ്ക്കുണ്ടു്.

കുടുംബവും വ്യഭിചാരവും കൊലപാതകത്തെക്കാൾ കഠോരങ്ങളായ കുറ്റങ്ങളായാണു് നിക്കോബാറികൾ കരുതുന്നതു്. കുടുംബനെയും വ്യഭിചാരിയെയും കൊലയ്ക്കു വിധിക്കുകയായിരുന്നു അടുത്ത കാലംവരെ അവരുടെ പതിവു്. കൊലയ്ക്കു വിധിച്ചിരുന്നതും വിധി നടത്തിയിരുന്നതും ഗ്രാമസഭയാണു്. പകരുന്നതും മാരാത്തരുമായ രോഗമുള്ളവരെയും കൊല്ലാൻ വിധിക്കുകയും കൊല്ലുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ആ പകയ്ക്കൊന്നും അത്ര കുറിനശിക്കു നല്ലതല്ല. എല്ലാത്തരം കുറ്റവാളികളെയും ശിക്ഷിക്കാൻ തഹസീൽദാരുടെയോ അസിസ്റ്റൻറ് കമ്മീഷണരുടെയോ പക്കൽ ഏല്പിക്കുകയാണു് 'കാർനിക്കോബാർ', 'നാൻകൂറി' എന്നീ ദ്വീപുകാർ ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നതു്. മറ്റു ദ്വീപുകളിൽ വർഗ്ഗധർമ്മത്തെയോ ആചാരത്തെയോ ലംഘിക്കുന്നവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതു ഗ്രാമമുപ്പന്മാരുടെ സഭതന്നെയാണു്. കുറ്റക്കാർ വിഴയായി ഇത്ര പന്നിയെ കൊടുക്കണമെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റക്കാരെ ഇത്ര അടി അടിച്ചവിടണമെന്നോ ആയിരിക്കും ശിക്ഷാവിധി. വിഴയായി ഇടാക്കുന്ന പന്നികളെക്കൊണ്ടു ഗ്രാമീണർക്കു് ഒരു പൊതുസഭ്യ നടത്തുന്നു.

ഭൂനയം

അവരുടെ ഭൂനയം സിവിൽവുചാരത്തിന് ഇട നല്കാത്ത തരമാണ്. ഒരു കുടുംബക്കാരടെ വകയാണ് 'കാർനിക്കോബാറി'ലെ ഭൂമി മുഴുവനും. എന്നാൽ പാട്ടുമാനും കൊട്ടക്കാരെ അവനവനു തെങ്ങുവെള്ളാവു നോടത്തോളം ഭൂമി കൈവശംവെച്ചു തെങ്ങുവെച്ചുപിടിപ്പിച്ചാദായമെടുത്തരുവേക്കാൽ അവിടത്തെ ഗ്രാമീണക്കുടുംബക്കാൾമുണ്ടു്. 'കുച്ചാൾ', 'നാൻകുറി', 'ചന്ദ' എന്നീ ദ്വീപുകളിൽ കൈവശമിരിക്കുന്ന ഭൂമിയെല്ലാം അതതു കൈവശക്കാരായ കുർഷികരുടെ തനതുവകയാണ്. 'വലിയ നിക്കോബാർ', 'കൊണ്ടുൾ' എന്ന ദ്വീപുകളിൽ ഒരുതരം കമ്മ്യൂണിസമാണ് നിലവിലിരിക്കുന്നതു്. അവിടെ ഗ്രാമീണർ കൂട്ടുകൂടിസമ്പ്രദായത്തിൽ ഒരുമിച്ചു വൃക്ഷങ്ങൾ നട്ടുപിടിപ്പിച്ചും മറ്റു കൃഷികൾ ചെയ്തും ഉത്പന്നങ്ങൾ വിതിച്ചെടുക്കുന്നു.

ആൻഡമാൻ നിക്കോബാർദ്വീപസമൂഹങ്ങളുടെ ഭരണനേതൃത്വം വഹിക്കുന്നതു് അവയ്ക്കു പൊതുവായി ഇന്ത്യാഗവണ്മെണ്ടു നിയമിച്ചിട്ടുള്ള ചീഫ് കമ്മീഷണരാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിലുള്ള ഒരു അസിസ്റ്റന്റ് കമ്മീഷണരാണ് നിക്കോബാർദ്വീപസമൂഹങ്ങളുടെ ഭരണാധികാരി. ഗ്രാമങ്ങളുടെ അഭ്യന്തരഭരണത്തിൽ അദ്ദേഹം കൈകടത്തുകയോ ഗ്രാമീണരുടെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ തടസ്സപ്പെടുത്തുകയോ പതിവില്ല. അവരുടെ ഗ്രാമസഭയിൽ എന്തെങ്കിലും അഭിപ്രായഭിന്നതകൾ തീരാത്തവയായി വന്നാൽ അവ പാഞ്ഞുതീക്കുകയാണ്

ഭേദം പതിവു. ഈ നില ഇനി എത്ര കാലം തുടരാനു സാധിക്കുമെന്നു നിശ്ചയിക്കാൻ തരമില്ല. അവിടെ 'സാധനക്കൈമാറ്റക്കച്ചവടം' മാറിയും നാണ്യക്കൈമാറ്റം ഏറിയുമാണു് വരുന്നതു്. അതിന്റെ ഫലം കണ്ടുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്.

ദാരിദ്ര്യമോ സാമൂഹ്യാക്ഷിതത്വമോ നിക്കോബാറികളുടെ ഇടയിൽ ഇപ്പോൾ അശേഷവുമില്ല. ജനസംഖ്യയും ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങളും വളരെ പരിമിതങ്ങളാണു്. തേങ്ങയും അടയ്ക്കയും നേന്ത്രക്കായും അവിടെ സമൃദ്ധമായി വിളയുന്നുണ്ടു്. കാർനിക്കോബാറിലെ ജനങ്ങൾ വിലപിടിച്ചു ചൂസുകളും തൂണികളും സൗന്ദര്യവൽകസാധനങ്ങളും (Cosmetics) വിഭവകരണമായി വാങ്ങാനും ഉപയോഗിക്കാനും തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

മധ്യസ്ഥിതങ്ങളായ ദ്വീപുകളിലും വലിയ നിക്കോബാറിലുമുള്ള ചർ ടിവസത്തിൽ രണ്ടു മണിക്കൂർമാത്രമേ പണിയെടുക്കുകയുള്ളൂ. ബാക്കി സമയമെല്ലാം അവരുടെ സ്വദേശിച്ചുരുട്ടു വലിച്ചോ ഉറങ്ങിയോ കളയുകയാണു്. അവർ പുകയില നട്ടുവളർത്തിയുണ്ടാക്കിയാണു് ചുരുട്ടുണ്ടാക്കുന്നതു്. തേങ്ങയും മത്സ്യവുമാണു് നിക്കോബാറികളുടെ പ്രധാനഭക്ഷണം. മറ്റൊരാവശ്യവും അവർക്കില്ലാదు ഇല്ല.

പുരോഹിതദ്വീപു്

ഏറവുമധികം ജനനിബിഡതയുള്ള ദ്വീപു 'ചൗറ'യാണു്. അവിടത്തെ ഭൂമി തെങ്ങിനും കവുങ്ങിനും പറ്റിയതുമല്ല. ജനക്കൂട്ടതൽക്കൊണ്ടവിടെ അല്പം വിഷമം

പണ്ടേയുള്ളതാണ്. ആ പ്രശ്നത്തെ അവർ ദീർഘദൃഷ്ടി
 യോടെ മുൻകൂട്ടി പരിഹരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതരദ്രവ്യനിപാ
 സികളുടെയെല്ലാം പശരോഹിതും 'ചന്ദ്ര'ക്കാർ കത്തകാ
 പകാശമാക്കിയിരിക്കുന്നതാണ് ആ പരിഹാരം. മറ്റു
 ഉള്ളവർ നിർമ്മിക്കുന്ന വഞ്ചികൾക്കു ശുദ്ധീകരണം നടത്തു
 ന്നതു ചന്ദ്രക്കാരാണ്. ആ വഞ്ചികളിൽനിന്നു വൈശാ
 ചികാത്മാക്കളെ ഉച്ചാടനംചെയ്തു എന്നതാണ് ശുദ്ധീ
 കരണം. അതിനായി മറ്റുള്ളവർ തങ്ങളുടെ വഞ്ചികൾ
 ചന്ദ്രയിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുചെല്ലുന്നു. അതിനുംപുറമെ, എ
 ല്ലാ ദ്രവ്യങ്ങളിലെയും നിപാസികൾക്കുള്ള മൺപാത്രങ്ങ
 ളുടെ നിർമ്മാണവും ചന്ദ്രക്കാർ തങ്ങളുടെ സർവാപകാശ
 മാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. കളിമണ്ണു ചന്ദ്രയിലില്ല. അടുത്തു
 ള്ള 'തെറേസ്സ'ദ്രവ്യത്തിൽനിന്നു കളിമണ്ണു കൊണ്ടുപന്നാ
 ണവർ പാത്രമുണ്ടാക്കുന്നത്. ചന്ദ്രക്കാരല്ലാതെ മറ്റേതെ
 കിലും ദ്രവ്യം മൺപാത്രമുണ്ടാക്കുന്നതായാൽ അവ
 ക്കു വൈശാചികാത്മാക്കൾ ഭയങ്കരവിപത്തുകൾ വരു
 ത്തുമെന്ന് അവരെയെല്ലാം ദ്രവ്യമായി വിശ്വസിച്ചിട്ടു
 നിൽക്കുകയാണ്. ചന്ദ്രക്കാർ തങ്ങളുടെ മൺപാത്രനി
 ർമ്മാണക്കത്തകയെ സംരക്ഷിച്ചുപോരുന്നു. ആണ്ടിലൊരി
 ക്കൽ തങ്ങളുടെ വഞ്ചികളിലായി മറ്റു ദ്രവ്യങ്ങളിൽ
 ചെന്നു ചന്ദ്രക്കാർ തങ്ങളുടെ പശരോഹിത 'വരി' പ
 ന്നികളും തുണികളും മറ്റു സാധനങ്ങളുമായി വിരിച്ചു
 ശേഖരിച്ചു കൊണ്ടുപോകുകയാണ്.

നിഷ്കാഞ്ചാരികൾക്കു പൊതുവിൽ കരംഗീകൃതമത
 ത്തിലും വിശ്വാസമില്ല. അവർ 'മാ-അലാ-ഹ്' എ

ന്ന ശാരീരികാത്മാവിലും 'സീയാ' എന്ന പൈശാചികാത്മാവിലും മാത്രമേ വിശ്വസിക്കുന്നുള്ളൂ. ശാരീരികാത്മാവു മനുഷ്യന്റെ മരണമുറയെ ശരീരത്തിൽ വസിക്കുകയും മരണാനന്തരം പാതാളത്തിലേയ്ക്കു പോകുകയും ചെയ്യുന്നു; മനുഷ്യന്റെ ദീനങ്ങളും അപകടങ്ങളും വരുത്തുന്നതു പൈശാചികാത്മാവാണു് എന്നതാണ് വരുടെ വിശ്വാസം. പകർച്ചവ്യാധി ബാധിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ ദേഹത്തിൽ പൈശാചികാത്മാവു ബാധിച്ചിരിക്കുകയാണെന്ന വിശ്വാസത്തിൽ അതിനെ ഉച്ചാടനം ചെയ്യാൻ ചില കർമ്മങ്ങളാണവർ ചെയ്യുന്നതു്.

മരണമാണു് നിക്കോബാറികളുടെ ഇടയിൽ ഏറ്റവും പ്രഭാവവത്തായ സംഭവം ശവസംസ്കാരച്ചടങ്ങുകൾ വിസ്മൃതങ്ങളും വ്യയാധികൃതങ്ങളായുമാണു്. ഉടലും കൈകാലുകളും മറ്റും ചരിഞ്ഞോ മടങ്ങിയോ ഇരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനായി മരിച്ചയാളെ ഒരു ബലമുള്ള മരപ്പലകയോടു ചേർത്തുവെച്ചു് അനേകവാർ തുണികൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞും വരിഞ്ഞും കെട്ടുന്നു. ദേഹത്തിനുള്ളിലുള്ള 'മാ-അലാ-ഹാ' തടസ്സംകൂടാതെ പുറത്തേയ്ക്കു പോകുവാൻവേണ്ടി ഹൃദയഭാഗം തുണികൊണ്ടു മറയാതെ കഴിച്ചിട്ടാണു് കെട്ടുന്നതു്. മരിച്ചയാളുടെ തനതുവകയായ പ്രത്യേകസാധനങ്ങളോടും ചാർച്ചക്കാർ നല്കുന്ന സമ്മാനങ്ങളോടുംകൂടി ശവം ഒരു പെട്ടിയിൽവെച്ചു കഴിച്ചിടുന്നു. ഏഴാം ദിവസം ശവം മാന്തിയെടുത്തു കടപ്പാത്തു് ഒരു തുക്കമരത്തട്ടുണ്ടാക്കി അതിൽ കുറെക്കാലം തൂക്കിയിടുന്നു. എല്ലുകൾമാത്രമായവശേഷിക്കുമ്പോൾ അതെടുത്തു കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കായി സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നു.

കർനിക്കോബാറിലെ ജനങ്ങൾ വിവാഹമോചനവാദമില്ലാത്ത ഏകഭാര്യവ്രതക്കാരാണ്. അവരുടെ കാമുകികാമുകന്മാർ ദീപ്കാലപ്രണയജീവിതം നയിച്ച ശേഷമേ വിവാഹംചെയ്യുന്നുള്ളൂ. 'നാൻകുറി'യിലും 'വലിയ നിക്കോബാറി'ലുമുള്ളവർ ഇഷ്ടംപോലെ വിവാഹബന്ധത്തിലേപ്പെടുന്നവരും ബന്ധം വേർപ്പെടുത്തുന്നവരുമാണ്. ഏതു ദ്വീപുകാരുടെ വിവാഹത്തിനും അല്പനമ്മളുടെ സമ്മതം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ചന്ദ്രനയിൽമാത്രമേ വിവാഹത്തിന് ഏതെങ്കിലും അനുഷ്ഠാനമുള്ളൂ. വരന്റെയും വധുവിന്റെയും തല മുണ്ഡനം ചെയ്യിച്ച് അവരെ ഏഴ് ദിവസത്തേയ്ക്ക് ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥലത്തു വാഴ്പ്പിക്കുന്നതും അക്കാലത്തു അവർ മഞ്ഞവസ്ത്രമേ ധരിക്കാവൂ എന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതുമാണ് അനുഷ്ഠാനം. ഭർത്താവാണ് ഭാര്യയ്ക്കു സ്രീധനം കൊടുക്കുന്നത്. അതു സാധനങ്ങളായിട്ടാണ്. 'കച്ചാൾ', 'കമൊട്ട്', 'നാൻകുറി' എന്നീ ദ്വീപുകളിലൊന്നിലും വിവാഹത്തിന് ഒരു ചടങ്ങും കർമ്മവുമില്ല; അവർ ഏകഭാര്യവ്രതക്കാരല്ല. ഭർത്താവു ഭാര്യയെയോ ഭാര്യ ഭർത്താവിനെയോ ഉപേക്ഷിച്ചു വിവാഹമുക്തരാകുന്നതിൽ ആർക്കുമില്ല അസുഖവും ആക്ഷേപവും. നേരെമറിച്ചു, ഒന്നിനു പുറകെ മറ്റൊന്നായി ഏറ്റവും അധികം പുരുഷന്മാരുടെ ഭാര്യയായിരുന്നിട്ടുള്ളവർക്കു സമുദായത്തിൽ കൂടുതൽ മാനുതയും ഗണനയുമാണുള്ളതു്.

നിക്കോബാറികൾ അവരുടെ ഭക്ഷണവും പ്രവൃത്തിയും സംബന്ധിച്ചു പല നിരോധനാചാരങ്ങൾക്കും വി

ധേയമാണ്. അതിനു ദൃഷ്ടാന്തമായി ഒരു കാര്യത്തിൽ അവർ ആചരിക്കുന്ന വിലക്കുകൾ എന്തെല്ലാമെന്നു പറയാം. ഒരു വഞ്ചി ശുദ്ധീകർമ്മത്തിനു ചാറയിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നവർ ആ അവസരത്തിൽ ചാവലിന്റെയും കൂന്തൽമത്സ്യത്തിന്റെയും മാംസം വെള്ളിക്കുകയും മരം പൊളിക്കുകയോ വിറകു കീറുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കുകയും വേണം. യാത്രയിൽ ചാവലിന്റെ ചിറക് അവരുടെ കണ്ണു മൂടിക്കളയാതിരിക്കാനും കൂന്തൽമത്സ്യം അവരുടെ വഞ്ചിയെ ആക്രമിക്കാതിരിക്കാനും വഞ്ചി പൊളിയാതിരിക്കാനുമാണ്. പ്രസ്തുതവർജ്ജ്യങ്ങൾ ആചരിക്കുന്നത്.

എല്ലാ ദ്വീപനിവാസികളും മന്ത്രവാദം ധാരാളമായി ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. ഗ്രാമത്തിൽ പകുച്ചുപുധി പിടിപെട്ടാൽ ആയത് അവിടുത്തെ മന്ത്രവാദികൾ അചിരേണ ശമിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ 'സിയാ'യെ സാന്തപനപ്പെടുത്താനായി മന്ത്രവാദികളെത്തന്നെ കൊന്നു ബലി നല്കുകയായിരുന്നു അവരുടെ പതിവ്. അതു നിർത്തലാക്കപ്പെട്ടിട്ട് അധികം കാലമായില്ല.

നിക്കോബാറികൾക്കു പല ഉത്സവാഘോഷങ്ങളുമുണ്ട്. അവയിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനം 'പന്നിയുത്സവ'വും, 'വഞ്ചിയുത്സവ'വുമാണ്. 'കാർനിക്കോബാറി'ൽ എല്ലാ ഗ്രാമക്കാരും ചേർന്ന് ആണ്ടുതോറും കാരോ ഗ്രാമത്തിൽപെച്ചാണ് പന്നിയുത്സവം കൊണ്ടാടുന്നത്. ഉത്സവാരംഭത്തിന് ഏതാനും ആഴ്ചകൾക്കുമുമ്പു പന്നിയിറച്ചിക്കുണ്ണങ്ങൾ നിറച്ച കാരോ കുട്ടകൾ മേലറത്തു ഫല

ടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കുറെ മുളകൾ ഗ്രാമമൈതാനത്തു നാട്ടും. മരിച്ച കാരണവന്മാർക്കുള്ള പിണ്ഡമാണത്രം. ഉത്സവത്തിന്റെ ആദ്യദിവസത്തെ ജോലി മറ്റുള്ളവർക്കു ക്ഷണമയസ്സുമാണ്. രണ്ടാംദിവസം അതിഥികളും ആതിഥേയരുമായുമിട്ടു കാട്ടിലത്തു പോയി പന്നികളെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നു. മൂന്നാംദിവസം ആ പന്നികളെ ആ ഗ്രാമത്തിലുള്ള വീടുകൾക്കു പുറം ഘോഷയാത്രയായി കൊണ്ടുനടക്കുന്നു. അപ്പോൾ പന്നികളെ സ്തുതിച്ചും അവയെ പിടിക്കാനുള്ള പ്രയാസങ്ങളെ വർണ്ണിച്ചും പാട്ടുകൾ പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അതിനുശേഷം ആ പന്നികളെ കൂട്ടുകുളിലാക്കുന്നു. മുളകിൽ നാട്ടിയിരിക്കുന്ന പിണ്ഡം എടുത്തു കാട്ടിൽ വിതറുകയും കൂട്ടുകുളിൽനിന്നു പന്നികളെ ഇറക്കിക്കൊണ്ടു സഭ്യ ഭരണകയുമാണ് നാലാംദിവസത്തെ പരിപാടി. കൊല്ലുന്നതു കഴുത്തുറത്തു തലവേർപെടുത്തിയാണ്. പന്നിയുടെ കഴുത്തിൽനിന്നു നിശ്ചയിക്കുന്ന രക്തമെടുത്തു പ്രായമായവർ തങ്ങളുടെ ദേഹത്തിൽ പുശുനുണ്ടു്. മേല്പറഞ്ഞ പ്രവൃത്തികൾ നടത്തുന്നതു പാട്ടു്, നൃത്തം, ഗൃസ്തി മുതലായവയുടെ അകമ്പടിയോടെയാണ്. ഗ്രാമീണർ ആഞ്ചലവൃദ്ധം അവയിൽ പങ്കെടുക്കും. ഗംഭീരമായ ഒരു സഭ്യയോടുകൂടി ഉത്സവം സമാപിപ്പിക്കുന്നു.

പുറമുള്ള കടലുകളെ അപ്പർ എത്ര ഭയത്തോടുകൂടിയാണ് ഗണിക്കുന്നതെന്നു വഞ്ചിയുത്സവം കാണിക്കുന്നു. കടലിനടിയിലുള്ള വൈശാചികാത്മാക്കളെ സാന്തപനപ്പെടുത്താനാണ് വഞ്ചിയുത്സവം. അതിനും ഗം

ഭീരുമായ സഭ്യയുണ്ട്. അതിനുശേഷം മറ്റു ദ്വീപുകാർ തങ്ങളുടെ വഞ്ചികൾ ഇറക്കി ചരയ്യിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു. വഞ്ചിയിലുള്ളവർ നേത്രവാഴയിലകൊണ്ടു മെടഞ്ഞുണ്ടാക്കിയ കണ്ണാഭരണങ്ങൾ ധരിച്ചിരിക്കും. ഇരുപതോ അധികമോ വലിക്കാരായിരിക്കും കാരോ വഞ്ചിയിലുമുണ്ടായിരിക്കുന്നത്.

ശോഭയുള്ള വസ്ത്രങ്ങളോടും മറവുകാരവസ്തുക്കളോടും വളരെ പ്രതിപത്തിയുള്ളവരാണ് നിക്കോബാരികൾ. പല വർണ്ണങ്ങളും കണക്കാൽ ചരെ എത്തുന്ന ചാലുമുള്ള വലിയ കഴചീനങ്ങളാണ് പുരുഷന്മാരുടെ വസ്ത്രം. സ്ത്രീകൾ ലുകിയാണ് ധരിക്കുന്നത്.

ഇന്ത്യൻവൻകരയിലും ആൻഡമാൻദ്വീപുകളിലുമുള്ളവരോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ കൂടുതൽ ഐശ്വര്യസമ്പന്നരും സമൃദ്ധരാണ് നിക്കോബാരികൾ. അവരിലും ജനസംഖ്യ വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്. അധികകാലതാമസംകൂടാതെ ഇപ്പോൾ വിജനങ്ങളായി കിടക്കുന്ന ദ്വീപുകളും അധിവാസമുള്ള ചായവുകുതന്നെ ചെയ്യും.

അവിടത്തെ കാട്ടുപന്നികളുടെ പ്രത്യേകതയെപ്പറ്റി മി. മൊഹമ്മദ് കനം അന്വേഷിച്ചറിയുകയോ വരയുകയോ ഉണ്ടായില്ല. നാട്ടുപോക്കുകൾ കാട്ടുപന്നികളായതാണ് അവ. കപ്പലിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ട പോക്കുകളെയും കുഞ്ഞുങ്ങളെയും സ്വയം തിന്നു വളരാൻവേണ്ടി ആ ദ്വീപുകളിലെ കാട്ടിലേയ്ക്കു വിട്ട് അവ കാട്ടിൽ സ്വച്ഛന്ദം സഞ്ചരിച്ചും തിന്നും പെറുപെറുക്കി ഇണക്കുമി

ല്ലാതായിത്തീർന്നതാണ്. കാട്ടുപന്നികൾക്കുള്ളത്തോളം ഭയങ്കരതയോ തോറയോ അവയ്ക്കില്ല.

ബാഹ്യലോകവുമായി പായത്തക്ക ബന്ധമൊന്നുമില്ലാതെ കറപ്പെട്ട ജീവിതം നയിക്കുന്ന നിരക്കാബാറികൾക്കു സർവ്വജ്ഞാനം സർവ്വശക്തനുമായ ദൈവമോ ഭക്ഷത്രമോ സ്വർഗ്ഗനരകങ്ങളോ ഇല്ല. 'മാ-അലാ-ഹാ' എന്ന ശാരീരികാത്മാവിലും മനുഷ്യൻ ദീനവും ആവത്തും വരുത്തുന്ന 'സിയ്യാ' എന്ന വൈശാചികാത്മാവിലും മാത്രമേ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നുള്ളൂ. മരിച്ച കാരണവന്മാരുടെ അസ്ഥികളല്ലാതെ മറ്റൊരു ആരാധനാപാത്രവും അവർക്കില്ല. കളവും വൃദിചാരവും കൊലയ്ക്കു വിധിക്കപ്പെടേണ്ട കുറ്റങ്ങളായിക്കരുതുന്ന അവരുടെ നൈതിക ജീവിതം ദൈവവിശ്വാസികളുടേതിനെക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ടതാണ്. അവരുടെ പ്രാകൃതമായ ജനകീയത്വം, സ്ഥിതിസമതപചരമായ സാമൂഹികവ്യവസ്ഥ, സാമൂഹ്യസുരക്ഷിതത്വം, വിവാഹസമ്പ്രദായം, ഭൂനയം, കൂട്ടുകുഷി, സാമൂഹ്യമായ അടുക്കള മുതലായവയുടെ സരളത, നൈതികമൂല്യങ്ങളുടെ ഉറവിടം ആധ്യാത്മികതയല്ലെന്നു കാണിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ വിശ്വാചസകല്പം ഉണ്ടായി സുദീർഘയുഗം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷമേ ദൈവസകല്പം ഉണ്ടായുള്ളൂ എന്നാണ് മതഗവേഷണം തെളിയിക്കുന്നത്.

പഞ്ചക്ഷതങ്ങൾ

കരിശിൽ താഴെ ക്രിസ്തുവിന്റെ മുറിവുകൾ ഒരു ഭക്തയുടെ ശരീരത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന 'പഞ്ചക്ഷതങ്ങൾ' (Stigmata) എന്നറിയപ്പെടുന്ന പ്രതിഭാസത്തെ ശാസ്ത്രീയവീക്ഷണത്തിലൂടെ സമീപിക്കുന്നതാണ് ഈ ലേഖനം.

ഒരു ലക്കം 'മാതൃഭൂമി' ദിനപത്രത്തിലെ 'ലോകവും ലോകരും' എന്ന പംക്തിയിൽനിന്നു വെട്ടിയെടുത്തുവെച്ചിരുന്ന ഒരു ഖണ്ഡിക, അതിൽ പറയുന്നത് യാഥാർത്ഥ്യംതന്നെയോ എന്ന ചോദ്യത്തോടുകൂടി, ഒരു മാനുഷൻ അയച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു. ആ ഖണ്ഡികയാണിത്:

“പതിവുപോലെ ഇക്കൊല്ലത്തെ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയും ജർമ്മനിയിലെ കോണെസ്റോത്ത് ഗ്രാമത്തിലേയ്ക്ക് ആൾക്കൂട്ടത്തെ ആകർഷിച്ചു. തെറിസാ ന്യൂമൻ ആണവരുടെ ആകർഷണബിന്ദു. അയ്യായിരത്തോളം ജനങ്ങൾ ഈ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച തെറിസായുടെ കിടപ്പു

1926-നശേഷം അവർ വിശുദ്ധകുഞ്ചാനയല്ലാതെ മറ്റു ക്ഷണമൊന്നും കഴിക്കുന്നില്ല എന്നും മറ്റുമുള്ള വിവരങ്ങളാണ് ലേഖനത്തിലുള്ളത്. അവ വാസ്തവംതന്നെയാണോ? ആണെങ്കിൽ അതിനു ശാസ്ത്രീയമായ കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടോ?

അതുതന്നെ എന്നാൽ.....

കാര്യകാരണബന്ധം മനസ്സിലാക്കാത്ത അസാധാരണസംഭവങ്ങളാണ് അതുതങ്ങൾ. മതവിശ്വാസവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് ഒരതുതമെങ്കിൽ അതൊരു 'ദിവ്യാതുത'മായി കരുതപ്പെടുന്നു.

എവിടെയും ആരിലും എന്തിലും എങ്ങനെയും കാണപ്പെടുന്ന കൃത്രിമമല്ലാത്ത 'ദിവ്യ'മോ അല്ലാത്തതോ ആയ ഏതതുതയും പ്രകൃതിസംഭവമാത്രമാണ്. പ്രകൃതിപരമായല്ലാതെ ഒന്നും—അതുതവോലും—സംഭവിക്കുന്നില്ല. അതുതസംഭവത്തിന്റെ കാര്യകാരണബന്ധം തത്കാലം അജ്ഞാതമോ ദിഗ്രഹമോ ആണെന്നുള്ളൂ. സയൻസിന്റെ പുരോഗതിയിൽ ഇന്നല്ലെങ്കിൽ ഭാവിയിൽ ആ കാര്യകാരണബന്ധം ജ്ഞാതമായിത്തന്നെ തീരും. അപ്പോൾമാത്രമേ അതിലെ 'അതുത'മില്ലാതായിത്തീരുകയുള്ളൂ. എല്ലാ മതക്കാരും താന്താങ്ങളുടെ പ്രത്യേകവിശ്വാസങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിചിത്രങ്ങളായ അപൂർവ്വസംഭവങ്ങളെ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ സത്യതയ്ക്കു തെളിവുകളായ ദിവ്യാതുതങ്ങളായി ഘോഷിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും പതിവുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തിൽ

കുന്നുണ് തെറിസാ ന്യൂമാനിൽ കാണപ്പെടുന്ന പഞ്ച
ക്ഷതങ്ങളും.

അതുതാരംഭം

ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിപ്പും പീഡാനുഭവവും നടന്ന
തു് ക്രി. പി. 33-ലാണ്. അതിനുശേഷം 1200 കൊ
ല്ലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അനവധി രക്തസാക്ഷികളും പുണ്യ
വാളന്മാരും പുണ്യവാളന്മാരികളും ക്രൈസ്തവരിലുണ്ടായി
ട്ടുണ്ട്. അവർക്കും പഞ്ചക്ഷതങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.
അസ്സീറിയയിലെ ഫ്രാൻസിസ് എന്ന പുണ്യവാളനിലാ
ണ് പഞ്ചക്ഷതങ്ങൾ ആദ്യമായി കണ്ടതു്. അസഭ്യോ
രണഭക്തനും ത്യാഗിയുമായിരുന്ന അദ്ദേഹം 1224 ആ
ഗസ്റ്റിൽ 40 ദിവസത്തെ ഏകാന്തധ്യാനവും ഉപവാസ
വും ആരംഭിച്ചു. കരിശിൽ താഴ്ന്നപ്പോൾ ക്രിസ്തുവിനു
ണ്ടായ അഞ്ചു മുറിവുകളെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹമനുഭവിച്ച
പീഡനങ്ങളെക്കുറിച്ചുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപ
വാസകാലത്തെ ധ്യാനം. ആ അവസരത്തിൽ സപ്തം
ബർ 14-ാം-ന-യാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദേഹത്തിൽ
ക്രിസ്തുവിനുണ്ടായതുപോലുള്ള അഞ്ചു മുറിവുകൾ അതേ
സ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു്. താൻ ധ്യാനലീന
നായിരിക്കുമ്പോൾ തനിക്കുണ്ടായ സ്വപ്നദർശനം (Vision)
ഉണ്ടായെന്നും ആ ദർശനത്തിൽ ദൈവം ഒരു മാലാഖയാ
യി വന്നു തന്റെ ദേഹത്തിൽ അഞ്ചു മുറിവുകൾ ഉണ്ടാ
ക്കിയെന്നുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം നൽകിയ വിശദീകരണം.
ഈ വിവരങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികൃതജീവചരി
ത്രത്തിൽ നൽകിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഒരു മഹാദിവ്യാത്മതം

നെയായി കത്തോലിക്കാസഭ ഇതിനെ അംഗീകരിച്ചു. അതോടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുണ്യവരുതപത്തെപ്പറ്റിയുള്ള കീർത്തി വർദ്ധിക്കുകയും ചരക്കുകയും അദ്ദേഹത്താൽ സ്ഥാപിതമായ 'ഫ്രാൻസിസ്കൻസഭ' ക്രമാതീതമായി വളരുകയും ചെയ്തു. സെൻറ് ഫ്രാൻസിസിന്റെ പഞ്ചക്ഷതങ്ങളുടെ പെരുന്നാൾ (The feast of the stigmata of St. Francis) ദിനമായി സപ്തംബർ 17-ാംനു പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി.

പഞ്ചക്ഷതപ്പെരുപ്പം

അസീസിയിലെ സെൻറ് ഫ്രാൻസിസിനെ (1186-1226) തുടന്ന് അനവധി പഞ്ചക്ഷതക്കാർ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സെൻറ് ലൂട്ട്ഗാർഡ് (St. Lutgard-1182-1246) ആയിരുന്നു പീന്നത്തെ പഞ്ചക്ഷതക്കാരൻ. കോട്ടോണയിലെ സെൻറ് മാർഗററ്റ് (1247-97) ആണ് ആദ്യത്തെ പഞ്ചക്ഷതക്കാരി. അവരെ തുടന്ന് സെൻറ് ഗെർട്രൂഡ് (1256-1302), സെൻറ് ക്ലേർ (1268-1308), സെൻറ് ഏഞ്ചല, സെൻറ് കാതറൈൻ ഇങ്ങനെ പല പഞ്ചക്ഷതക്കാരികളുമുണ്ടായി. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ 321 പഞ്ചക്ഷതക്കാർ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായി ഡോക്ടർ ഇമ്പെട്ട് കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ട്. കൊറിയയിൽ ചെച്ച 1889-ൽ കൊല്ലപ്പെട്ട രക്തസാക്ഷിയായ മെത്രാനാണ് ഡോ. ഇമ്പെട്ട്. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽത്തന്നെ പുതിയ 29 പഞ്ചക്ഷതക്കാർ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് അധികൃതചരിത്രം പറയുന്നു. വൃസനം, കോപം, ഭക്തി മുതലായ വികാരങ്ങൾക്കു സാംക്രമികരൂപമുള്ളതുപോലെ വി

കാരജന്യങ്ങളായ രോഗങ്ങൾക്കും പ്രതിഭാസങ്ങൾക്കും സാംക്രമികതപമുണ്ടെന്നതാണ് ഈ പഞ്ചക്ഷതപ്പെരുപ്പത്തിനു കാരണം.

വൈകാരികോന്മാദം

13-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഒരു അതിഭക്തനിലാണ് ആദ്യമായി പഞ്ചക്ഷതങ്ങൾ കാണപ്പെട്ടത്. മനശ്ശാസ്ത്രം ഒരു സയൻസായി ഉയർന്നിട്ടില്ലാതിരുന്ന അന്ന് അതിന്റെ കാര്യകാരണങ്ങൾ തീർത്തും അജ്ഞാതംതന്നെയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഒരു ദിവ്യസംഭവമായിട്ടാണ് അതു കരുതപ്പെട്ടത്. ആ കരുതലിനു കരുത്താലിക്കു ഭൂതം ഇന്നും മാറാമെന്നും വരുത്തിയിട്ടില്ല. “ക്രിസ്തുവിന്റെ തീർത്ഥാടകരെപ്പറ്റിയും പീഡാനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റിയുമുള്ള നിരന്തരവും സുദീർഘമായ തീക്ഷ്ണധ്യാനവും വിഭാവനവും ശരീരത്തിൽ അദൃശ്യമായി ഉണ്ടാക്കാൻ പര്യാപ്തമാണ്. ശക്തിമത്തായ സ്വയംപ്രത്യായന (Auto suggestion) ത്താലാണ് ആ മുറിവുകൾ പലപ്പോഴും താനേയുണ്ടാകുന്നത്. ഇന്നു സമത്വമായ ഫിക്സേഷൻ കൾ ഫിക്സേഷൻ പ്രത്യായനങ്ങളാൽ രക്തചൂരികളും (Bleedings) പൊള്ളലുകളും (Blisters) വടക്കളും (Scars) തങ്ങളുദ്ദേശിക്കുന്ന സ്ഥലത്തും ആകൃതിയിലും ഉണ്ടാക്കുകയും ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അഭ്യാസം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ” എന്ന യൂറിചേഴ്സൽ എൻസൈക്ലോപീഡിയ (Vol. XI. p. 7343) ‘പഞ്ചക്ഷതങ്ങൾ’ (Stigmata) എന്ന പ്രകരണത്തിൽ പറയുന്നു. മറ്റു വിജ്ഞാനകോശങ്ങളും ഇതേ അഭിപ്രായംതന്നെയാണ് നൽകുന്നത്.

“ഭക്തിലഹരി അഥവാ വൈകാരികോന്മാദം ബാധിച്ചവർക്കാണ് പഞ്ചക്ഷതങ്ങളുണ്ടാകുന്നതെന്ന് * കാത്തലിക് എൻസൈക്ലോപീഡിയ (വാല്യം XVI. പാർട്ട് 295) പറയുന്നുണ്ട്. “ശരീരശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ കത്തോലിക്കരായ ചിലരും സ്വതന്ത്രചിന്തകരായ ചിലരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്, പഞ്ചക്ഷതങ്ങൾ തീക്ഷ്ണമായ വികാരത്തിന്റെയും ഭാഗനയുടെയും ഏകാപിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനത്താൽ പ്രകൃതിപരമായിത്തന്നെ ഉണ്ടാകുന്നതാണ്” എന്നും അതിൽ കാണുന്നു.

“മുറികൾ അഞ്ചു തികയാത്തവരായിരുന്നു പഞ്ചക്ഷതക്കാരിൽ പലരും. ചിലർ ഒന്നോ രണ്ടോ മുറികൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ. എന്നാലും അവരെല്ലാം പഞ്ചക്ഷതക്കാരായിത്തന്നെ കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ഭക്തനോ ഭക്തയ്ക്കോ ഒരു മുറിയും അതിൽനിന്നു ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയിലോ മറ്റു വെള്ളിയാഴ്ചകളിലോ രക്തസ്രാവവും വേദനയും ഉണ്ടായാൽ അതു ദിവ്യമായിരിക്കണമല്ലോ” എന്നാണ് അധികൃതകത്തോലിക്കാഭിപ്രായം.

സെൻറ് കാതറൈൻ

“സീനായിലെ കാതറൈൻ പുണ്യപതിക്കു പ്രത്യക്ഷമായ പഞ്ചക്ഷതങ്ങളാണുണ്ടായത്. അവ അപ്രത്യക്ഷമാവണമെന്നവർ പ്രാർത്ഥിച്ചു. ദൈവം അവയെ അപ്രത്യക്ഷമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഹിസ്റ്റീരിയാപരമായ അവസ്ഥാരം (Hystero-Epilepsy) കാതറൈൻ സ്ഥായി

* “It seems historically certain that ecstasies alone ebar the stigmata.”

യായ ഒരു രോഗമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അപസ്താമൂർച്ഛയിൽ ഒരു മുറിവാണവർക്ക് ആദ്യമുണ്ടായത് എന്ന് അവരുടെ അധികൃത 'ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥ'ത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. തെറിസാസ്കുമാൻ അടുത്തു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന പഞ്ചക്ഷതക്കാരി ലൂയി സേലാരോ (Louise Lateau) എന്നൊരു ഗ്രാമീണപനിതയാണ്. ഒരുപസ്താമൂർച്ഛയിലാണ് അവൾക്കും പഞ്ചക്ഷതങ്ങൾ ഉണ്ടായതെന്നാണ് അവളുടെ അധികൃതജീവചരിത്രത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നത്.

1894-ൽ എ. ഐ. ഗോർബെയർ, 1941-ൽ എച്ച്. തഴ്സ്റ്റൺ എന്നീ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പഞ്ചക്ഷതങ്ങളെ സ്സംബന്ധിച്ചുഴതിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു പുറമെ ആധുനികശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും അന്വേഷണപരിശോധനകൾ നടത്തി എഴുതിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പലതുണ്ട്. ജോർജ്ജ് ഗോഡ്വണന്റെ 'മഹാനാരായ രഹസ്യചാരികൾ' (The Great Mystics), മെൽവിൻ പരവ്വേഴ്സിന്റെ 'സ്വയംപ്രത്യായനം—അതിന്റെ സിദ്ധാന്തവും സങ്കേതരീതിയും പ്രയോഗവും' (Self-Hypnosis—Its theory, technique and application) എന്നിവ ആ ഇനത്തിൽ പെട്ടവയാണ്. സുശക്തമായ സ്വയംപ്രത്യായനങ്ങൾ അനവരതം നൽകുന്നതിനാൽ പഞ്ചക്ഷതങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം എന്നു സംശയരഹിതമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

“നിദ്രാടനത്തിൽ (Somnambulism) അബോധമായി മുറിവുകൾ സ്വയം ഉണ്ടാക്കുന്നവരും സുബോധത്തോ

തന്നെ പഞ്ചക്ഷതങ്ങൾ കൃത്രിമമായി നിർമ്മിക്കുന്ന
വരും ഉണ്ടാകാമെന്നു കാത്തലിക് എൻസൈക്ലോപീ
ഡിയ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്.

കുരിശുകുഞ്ഞമ്മ

ഉള്ളംകൈകളിൽമാത്രം കുരിശാകൃതിയിൽ കാരോ
മുറിയും അപയിൽനിന്നു കൈമൊലിച്ചുണ്ടായിരുന്ന,
'കുരിശുകുഞ്ഞമ്മ' എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു യാ
ക്കോബായക്കാരിപ്പെണ്ണ് എതാനും വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു
തിരുവല്ലാഭാഗത്തുനിന്നു തൃശ്ശൂർ, വടക്കൻപാറൂർ എന്നീ
വിടങ്ങളിൽ വന്നു് ആ മുറിയുകൾ പ്രദർശിപ്പിച്ച ഭക്ത
രുടെ പരിലാഭനും നേടുകയും ആ വിചരം 'മനോരമ' മു
തലായ പത്രങ്ങളിൽ റിപ്പോർട്ടുചെയ്യപ്പെടുകയുണ്ടാ
യി. ആ കാഴ്ചത്തിൽ ഈ ലേഖകൻ നടത്തിയ അന്വേഷണത്തിൽ ആ മുറിയുകൾ ആ പെണ്ണ് ബ്ലേഡുകൊ
ണ്ടു സ്വയം ഉണ്ടാക്കിയതാണെന്നു വെളിപ്പെട്ടു. ആ
സ്രീ സ്വതേ ഒരു ഫിസ്റ്റിരിയാരോഗിയായതിനാലും
വൈദികാധ്യക്ഷന്മാർ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാത്തതിനാലും
ആ അതുഭൂതം അചിരേണ കെട്ടടങ്ങിപ്പോയി.

തെറിസാ ന്യൂമാൻ

ഒരു കത്തോലിക്കമിഷ്യനറിയായ റവ: ഫാ: പാ
ട്രിക് കക്കോണർ 1950-ൽ തെറിസാ ന്യൂമാനെ സന്ദ
ർശിച്ചെഴുതിട്ടുള്ള വിചരണത്തിൽനിന്നാണിതു്:

“കുട്ടിലിൽ തലയണകളിന്മേൽ ചാരിയിരിക്കുന്ന
തായിട്ടാണു് ഞാൻ അവരെ കണ്ടതു്. വേദന സഹി

മുക്കൊണ്ടിരുന്ന അവരുടെ മുഖത്തു കണ്ണുകൾമുതൽ താടിവരെ എത്തുന്ന രണ്ടു രക്തച്ചാലുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവയുടെ രക്തം കറുത്തു കട്ടിയായിരുന്നു. കരങ്ങൾ ഉയർത്തി അകത്തിപ്പിടിച്ചിരുന്നു. ഉള്ളംകൈകളിൽ അരയിഞ്ചു ചതുരത്തിൽ മുറിയുകകൂടാ. ആ മുറിയു കൈകളുടെ പുറത്തും കാണുന്നുണ്ട്. അവരുടെ അധരങ്ങൾ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ വീധാനഭവം അവർ തത്സമയം ദർശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അല്പം കഴിഞ്ഞു മന്ദസ്ഥിതത്തിന്റെനേരിയ ഒരു നിഴൽ അവരുടെ മുഖത്തു നിഴലിച്ചു. ഇപ്പോൾ അവർക്ക് അവർത്തിരണ്ടു വയസ്സു പ്രായം വരും. ഒരു മിഷ്യൂനറിസഹോദരിയായി ആഗ്രിക്കയിലേയ്ക്കു പോകണമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ആഗ്രഹം. പക്ഷേ അവകൾക്കിടയിൽ പെട്ടു പുറത്തെ എല്ലിന് ഒരു കേടു വാറി ആറരക്കൊല്ലം കിടന്നു കിടപ്പിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടിവന്നു. കഴിഞ്ഞ ഇരുപത്തിരണ്ടു കൊല്ലമായി പരിശുദ്ധകർണ്യാന അനുഭവിക്കുന്നതല്ലാതെ എന്തെങ്കിലും ആഹാരമോ ഒരു തുള്ളിവെള്ളംപോലുമോ അവർ കഴിച്ചിട്ടില്ല.”

“ഈ പരിപൂർണ്ണോപവാസത്താൽ അവരുടെ തൂക്കം കൂടിയിട്ടുണ്ട്” എന്നു മറ്റൊരു റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നു.

കുത്താലിക്കുവൈദികരുടെ പ്രതിചാരപത്രമായ ‘സത്യദീപം’ 1951 മാച്ച് 7-ാംനമ്പർ ലക്കത്തിൽ “തെറിസാ ന്യൂമാന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി” എന്ന തലക്കെട്ടിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള വിവരമാണിതു്:

“കഴിഞ്ഞ ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിൽ ദേവാലയത്തിൽ നിന്നു മടങ്ങുവഴി കാലു തെറി വീണു അവരുടെ ഒരു വാരിയെല്ലു ഭടിയുത്തതിനിടയായി. അതു പൂർണ്ണസുഖമാവുന്നതിനുമുമ്പു നവംബർമാസത്തിൽ ബവേരിയയിലെ തീർത്ഥാടകകേന്ദ്രമായ ‘അൾട്ടോറാറിംഗി’ലേയ്ക്കു യാത്ര പോവുകയും അതിനെത്തുടർന്നു വീണ്ടും ശയ്യാവലംബ നിയാവുകയും ചെയ്തു. ആ അവസരത്തിൽ ഡോക്ടറെ കാണുന്നതിനു അവർ വിസമ്മതിച്ചുകൊണ്ടു് ഇടവക വികാരിയിൽനിന്നു് അന്ത്യകൂടാശ സ്വീകരിക്കുകയാണുണ്ടായതു്.”

തെറിസാ ന്യൂമാൻ ശാരീരികമായും മാനസികമായും ഒരു രോഗിണിയാണു്. അത്യധികം വൈകാരിക ക്ലേശമാണവർ അനുഭവിച്ചിരുന്നതു്. ജീവിതാശ നശിച്ച അവരുടെ മനസ്സു ഹിസ്റ്റീരിയയുടെ ചിളനിലമായതിൽ അതുളതമൊന്നുമില്ല. ആദ്യം നാട്ടല്ലിനു കേടു ഭവിച്ചതു ദീർഘകാലംകൊണ്ടാണു് മാറിക്കിട്ടിയതു്. അതിനുശേഷവും അവരൊന്നു വീണു, വാരിയെല്ലൊടിഞ്ഞു. ആ സംഭവം അവർക്കു് അസാമാന്യമായ ഭയകമ്പനം (Shock) നല്കി. ആദ്യം അവർക്കുണ്ടായതു ഹിസ്റ്റീരിയാ പരമായ വെറും മാനസികപക്ഷവാതമാണു്. അതു മാറിയതോടെ തത്സ്ഥാനത്തുണ്ടായതു സ്വപ്നദർശനങ്ങളും, മതിഭ്രമങ്ങളും ഹർഷോന്മാദങ്ങളും (Ecstasies) മുർച്ഛകളും (Swoonings) ആയിരുന്നു. ഭക്തിപരമായി ശക്തിമത്തായ വിഭാവനയും തീവ്രമായ വികാരവും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതുമൂലമാണു് അവരുടെ ദേഹത്തിൽ പഞ്ചക്ഷതങ്ങൾ ഉണ്ടായതു്. അതേ വിഭാവനയും വികാ

രവം പഞ്ചക്ഷതങ്ങളെ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്യുന്നു.

പട്ടിണിക്കാര്യം

“കഴിഞ്ഞ ഇരുപത്തിരണ്ടു കൊല്ലമായി കർച്ചാനു നഭവമല്ലാതെ ഒരു തുള്ളി വെള്ളംപോലും അവർ കഴിച്ചിട്ടില്ല. എന്നിട്ടും അവരുടെ തൂക്കം കൂടുകയാണുണ്ടായിട്ടുള്ളത്” എന്നത് അതിശയോക്തിപരമായ കഥയാണ്. ഭക്ഷണമൊന്നും കിട്ടാത്ത സാഹചര്യമല്ല അവരുടേത്; അവരെപ്പോലെയല്ലാത്ത ആരും ഒരു പരീക്ഷണവും നടത്തി നോക്കിയിട്ടില്ല. ഭക്ഷണമൊന്നുമില്ലാതെ ജീവിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ പലപ്പോഴും ഘോഷിക്കപ്പെട്ട കൂർഗ്ഗുകാരി ധനലക്ഷ്മിയെ ആസ്പദിച്ച് പരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ അതുഭുതകഥ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ വിവരം ഇവിടെ അനുസ്മരണീയമാണ്. ഇതേവരെയുള്ള ശാസ്ത്രീയപരീക്ഷണങ്ങളെക്കൊണ്ടു വെള്ളംപോലും കഴിക്കാതെ പതിനാലു ദിവസത്തിലധികം ജീവിക്കാൻ മനുഷ്യനു സാധിക്കില്ലെന്നാണ് കണ്ടിട്ടുള്ളത്. ഭക്ഷണമോ ജലപാനമോ കൂടാതെ ഒരാൾ ഇരുപത്തിരണ്ടു വർഷമായി ജീവിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതായിരിക്കുമല്ലോ ഏറ്റവും വലിയ അതുഭുതം. അതിനെപ്പറ്റി താത്കാലികസന്ദർശകർ ഒഴുക്കുനമട്ടിൽ പറയുന്നതല്ലാതെ ആരും ഗൗരവപൂർവ്വമായ ഒരു പരീക്ഷണത്തോടു മുതിർന്നതായി കാണുന്നില്ല.

നവക്ഷതങ്ങൾ

ക്രിസ്തുവിനെ ക്രൂശിച്ചപ്പോൾ രണ്ടു ഉള്ളംകൈകളിലും രണ്ടു പാദങ്ങളിലും ആണി തറച്ചതും ഇടത്തെ

പള്ളയ്ക്കു കന്തംകൊണ്ടു കത്തിയതും കൂടി അഞ്ചു മുറികളാണു് പഞ്ചക്ഷതങ്ങൾ. ക്രിസ്തുവിനെയും അതിശയിക്കുന്ന നവക്ഷതങ്ങളാണു് തെറിസാ ന്യൂമാനു് ഉണ്ടായിക്കാണെന്നതു്. തലയ്ക്കു ചുറ്റും പാട്ടു്, ഇരുകണ്ണുകളിൽ നിന്നും രക്തമൊലിപ്പു്, രക്തം വിയർക്കൽ ഇവ നാലും ക്രിസ്തു ചിന്തയായിരുന്നില്ല.

അസാധാരണങ്ങളായ രോഗങ്ങൾക്കും പീഡകൾക്കും ദാരിദ്ര്യത്തിനും ഇരയാകുന്നവർക്കു് സാധാരണസ്ഥിതിയിൽക്കവിഞ്ഞ വിശ്വാസവും ഭക്തിയുമുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ രോഗങ്ങളെല്ലാം ദിവ്യതപലക്ഷണങ്ങളായി കാണാനുള്ള വാസനയും ശീലവും എല്ലാത്തരം മതവിശ്വാസികൾക്കുമുണ്ടു്. അങ്ങനെയാണു് ഭക്തജനങ്ങളുടെ ഹിസ്റ്റീരിയയും ആംശികഭ്രാന്തും ദിവ്യതപത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളായി എണ്ണപ്പെടുന്നതു്.

അടിക്കുറിപ്പു്

“കോണെസ്റോത്തു് (പശ്ചിമജർമനി), 28-9-'62. തെറിസാ ന്യൂമാനു് ഈ 18-ാംതിയതി ചൊവ്വാഴ്ച 64-ാമത്തെ വയസ്സിൽ നിര്യാതയായിരിക്കുന്നു. ചെക്കോസ്ലൊവാക്യയുടെ അതിർത്തിയിലാണു് ഈ ഗ്രാമം. അവരുടെ ദേഹത്തിൽ പഞ്ചക്ഷതങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷമായിട്ടു മുപ്പത്താറു വർഷങ്ങളായി. വിസ്മയകരമായ ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി കത്തോലിക്കസഭ ഇതുവരെ ഒന്നും ഒരു ജ്യോതികമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല.—റോയിട്ടർ.”

സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു

മേൽവിലാസമോ വേരോ വെളിപ്പെടുത്താതെ ബെല്ലാരിയിൽനിന്നും ഒരു മിസ്സിസ് മേനോൻ 'മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്' വഴി എനിക്കയച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കത്താണിത്:

“മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിലെ താങ്കളുടെ ലേഖനങ്ങൾ ഞാൻ വായിക്കാറുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണീ കത്തയയ്ക്കുന്നത്. മിക്ക ദിവസവും രാത്രിയിൽ ഞാൻ ഭയങ്കര സപ്തങ്ങൾ കാണുന്നു. എന്റെ എല്ലാ ഉന്മേഷത്തെയും കളയുന്നവയാണ് ആ സപ്തങ്ങൾ. ജീവിതത്തിൽ ഞാൻ ഏറ്റവും ഭയപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളാണ് സപ്തത്തിൽ കാണുന്നത്. കുഷ്ഠരോഗത്തെ എനിക്കു വലിയ ഭയമാണ്. അതിന്റെ ഭയങ്കരതയിലാണ് എന്റെ ഭയം. മിക്ക രാത്രിയിലും കരകുത്തിനുശേഷം കുഷ്ഠരോഗികൾ അടുത്തു വരുന്നതായും ചിലപ്പോൾ ആ രോഗം എനിക്കു പിടിപെട്ടിരിക്കുന്നതായും സപ്തം കാണുന്നു.

ഉടനെ ഉണരുകയും 'എന്റെ ഗുരുവായുരപ്പാ, എന്നെ രക്ഷിക്കണം!' എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. രാവിലെ ഉണർന്നതിനുശേഷവും ഈ സ്വപ്നങ്ങൾ എന്റെ കാമയിൽ നിലനില്ക്കുന്നു. ഈ തരം സ്വപ്നങ്ങളിൽനിന്നു മോചനം ലഭിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം താങ്കൾ ഉപദേശിച്ചു തന്നാലും.

“ഈശ്വരവിചാരം കുറഞ്ഞതുകൊണ്ടാണോ ഇത്തരം സ്വപ്നം കാണുന്നതെന്നും ഈശ്വരനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു കിടന്നാൽ ഇതെല്ലാം മാറുമെന്നും എന്റെ ഭർത്താവു പറഞ്ഞു. അതനുസരിച്ചു ഹൃദയപ്പൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിച്ചു കിടന്നു നോക്കി. പക്ഷേ ഫലമില്ല. സ്വപ്നമില്ലാത്ത സുഖനിദ്ര ഉണ്ടാവാൻ ഞാനെന്താണോ ചെയ്യേണ്ടതും?”

“ഉറങ്ങാൻ കിടന്നെന്നു മയങ്ങുമ്പോൾ ശരീരം ആകെ കലുങ്ങുന്ന തരത്തിൽ ഞാൻ ഞെട്ടിത്തെറിക്കാറുണ്ട്. ഇതിന്റെ പ്രതിവിധിയും അറിയിക്കാൻ വിനീതമായി അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.”

ഞാൻ ഒരു മനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞനോ മനോരോഗചികിത്സകനോ അല്ലെന്നുള്ള വസ്തുത ആദ്യമേതന്നെ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. മനശ്ശാസ്ത്രപരമായ പല ലേഖനങ്ങളും ചില അധ്യാതനഗ്രന്ഥങ്ങളും വായിച്ചു നേടിയ അറിവു മാത്രമേ എന്നിക്കുള്ളൂ. ആ അറിവു യാദൃച്ഛികമായി ചില ലഘുമനോരോഗികളിൽ പ്രയോഗിച്ചു തൃപ്തികരമായ ഫലങ്ങൾ കാണാനുള്ള സന്ദർഭങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രം.

മനസ്സിനു പ്രധാനമായി സഞ്ചാധം അഞ്ചാധം എന്ന രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. ഇതു ശാസ്ത്രീയമായി കണ്ടുപിടിച്ചതും, മനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞനായ സിഗ്മണ്ട് ഫ്രോയ്ഡ് (Sigmund Freud) കാൾ യംഗ് (Carl Jung) എന്നീ രണ്ടു ഡോക്ടർമാർ യോജിച്ചു നടത്തിയ അഭ്യർത്ഥനപരീക്ഷണങ്ങളിലാണ്. ഈ കണ്ടുപിടിത്തം നടന്നിട്ട് അറുപതു വർഷങ്ങളോളമാകുന്നതുള്ളൂ. സഞ്ചാധം മനസ്സിനെക്കാൾ എട്ടോ പത്തോ ഇരട്ടി വലുതാണ് അഞ്ചാധമനസ്സ്. തന്നെസ്സംബന്ധിച്ച ശൈശവംതൊട്ടുണ്ടായിട്ടുള്ള എല്ലാ ഭീകരസംഭവങ്ങളുടെയും വൈകാരികമോ ഭാവനാപരമോ ആയ ആഘാതങ്ങളുടെയും ധാരണകൾ ഏതൊരു വ്യക്തിയുടെയും അഞ്ചാധമനസ്സിൽ അടിക്കുകയോ കിടക്കുകയാണ്. അവയിൽ ദ്രവത ഏറിയവ മേലേ മേലേയും ദ്രവത കുറഞ്ഞവ കീഴേ കീഴേയുമാണ് കിടക്കുന്നത്. അഞ്ചാധമനസ്സിലെ ധാരണകൾ അജ്ഞാതമായി സഞ്ചാധമനസ്സിനു പ്രേരണകൾ നൽകുന്നുണ്ടെന്നു വസ്തുതയും കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

സഞ്ചാധമനസ്സിന്റെ ചിന്തയും പ്രവർത്തനവും ഏറക്കുറവു അഞ്ചാധമനസ്സിന്റെ പ്രേരണയനുസൃതമായാണ് നടക്കുന്നത്. വ്യത്യസ്തമതങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന പലരുടെയും പ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്ന് ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. കരാൾ തന്റെ മതം ഏറാവും ശരിയും നല്ലതുമാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതും അതിലെ ക്ലേശകരമായ ശിക്ഷണങ്ങൾക്കു വിധേയനാവുന്നതും വിവിധമതങ്ങളിലെ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ പരിശോ-

ധിച്ച താരതമ്യപഠനം നടത്തിട്ടില്ല; താൻ ജനിച്ചവളു
 ുൻ സാഹചര്യങ്ങളുടെ സമ്മർത്താൽ അബോധമന
 സ്സിൽ കുടികൊള്ളാൻ ഇടവന്നിട്ടുള്ള ധാരണകളുടെ
 പ്രേരണയാൽമാത്രമാണ്°. അബോധമനസ്സാണ്° താര
 തമ്യേന ഒരുവനെ മതവിശ്വാസിയാക്കുന്നതും അവനെ
 കൊണ്ടു മതാചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിപ്പിക്കുന്നതും.

സംഗ്രഹം

നാം ഉറക്കം തുടങ്ങുമ്പോൾ നമ്മുടെ സഞ്ചാരമനസ്സ് പ്രവർത്തനത്തിൽനിന്നു വിരമിച്ചു വിശ്രമാവസ്ഥയിലാകുന്നു. അപ്പോഴാണ് അഞ്ചാധമനസ്സിലെ ധാരണകൾ സ്വപ്നരൂപേണ മുകളിലേയ്ക്കു വന്നു വിളയാടുന്നത്. ഉറക്കം തുടങ്ങി ഉണരുന്നതുവരെ ആർക്കും സ്വപ്നങ്ങൾ നിരന്തരം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഉറക്കം ഗാഢമായിരിക്കുമ്പോഴുള്ള സ്വപ്നങ്ങൾ നമ്മുടെ സ്മൃതിപഥത്തിൽ എത്തുന്നില്ല എന്നുമാത്രം. അതുകൊണ്ടാണ് ആ സമയം സ്വപ്നമൊന്നുമില്ലെന്നു നാം കരുതുന്നത്. ഉറക്കത്തിന്നു ഗാഢത കറയുമ്പോൾ സ്വപ്നങ്ങൾ സ്മൃതിപഥത്തിലെത്തുകയും അവയുടെ നില്പുകളും ചെയ്യുന്നു.

“മിക്ക രാത്രിയും ഉറക്കത്തിനുശേഷം കഷ്ടരോഗി കൾ അടുത്തു വരുന്നതായും ആ രോഗം എനിക്കു പിടി പെട്ടതായും സ്വപ്നം കാണുന്നു” എന്നു മിസ്സിസ് മേനോൻ പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം ഗാഢനിദ്രയിലെ സ്വപ്നം താൻ അറിയുന്നില്ലെന്നും ലഘുനിദ്രയിലെ സ്വപ്നം മേ അറിയുന്നുള്ളു എന്നുമാകുന്നു. രാത്രിയിലെ ആദ്യനി

ദ്രയാണാം സാധാരണമായി ഗാഢനിദ്ര. പിന്നീടുണ്ടാകുന്നതു ലഘുനിദ്രയാണു്. ലഘുനിദ്രയിലാണു് കാമനില്ക്കുന്ന സ്വപ്നങ്ങൾ എല്ലാവർക്കുമുണ്ടാകുന്നതു്. മനസ്സിൽ ഏറ്റവും ദൃഢതകൂടിയ ധാരണകളെസ്സംബന്ധിച്ചായിരിക്കും സ്വപ്നങ്ങൾ.

ആനയിൽ പ്രത്യേകതാത്പര്യമോ ആനയെ വലിയ ഭയമോ ഉള്ളവർ ആനയെ സ്വപ്നം കാണുക സാധാരണമാണു്. അഞ്ചോധമനസ്സിൽനിന്നുയരുന്ന ധാരണകൾ അടുക്കും ചിട്ടയുമില്ലാതെ കഴഞ്ഞുമാറിത്താകുകൊണ്ടു് ആന പറക്കുന്നതായോ ആകാശത്തിൽ താൻതന്നെ പറന്നു നടക്കുന്നതായോ ഏറ്റവും അസംബന്ധമായ സ്വപ്നങ്ങളും ഉണ്ടാകാറുണ്ടു്.

ഭയം

മിസ്സിസ് മേനോൻ ക്രമാതീതമായുള്ള കുഷ്ഠരോഗഭയമാണു് കുഷ്ഠരോഗികളെയും കുഷ്ഠരോഗത്തെയും സ്വപ്നം കാണുന്നതിന്റെ കാരണം. പ്രസ്തുതഭയമാണു് അവരുടെ മനസ്സിൽ ഏറ്റവും രൂഢമുലമായിക്കിടക്കുന്നതു്. കുഷ്ഠരോഗത്തിന്റെ പകർച്ചസംബന്ധിച്ച യഥാർത്ഥ വസ്തുതകളുടെ അറിവു് ആ ഭയത്തെ ഇല്ലായ്മചെയ്യാൻ ഉപകരിക്കുന്നതാണു്.

കുഷ്ഠം ഒരു സാംക്രമികരോഗമാണെന്നതിന്നു സംശയമില്ല. പക്ഷേ രോഗത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽമാത്രമേ അതിന്നു സാംക്രമികത്വമുള്ളൂ. ഭിക്ഷക്കാരായി വരുന്ന വൈരൂപ്യം പ്രാപിച്ച കുഷ്ഠരോഗികളെല്ലാം രോഗത്തിന്റെ പകർച്ചഘട്ടം കഴിഞ്ഞു് അപസാനഘട്ടം പ്രാ

വിച്ച(Burnt outs)പരാണം. അവരുടെ ശരീരത്തിൽ രോഗാണുക്കൾ ഇല്ലാതായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ കുഷ്ഠ രോഗികളിൽനിന്നു രോഗം പകരാനുള്ള സാധ്യതയില്ല.

ആദ്യഘട്ടരോഗികളിലുള്ള കുഷ്ഠരോഗാണുക്കളായി സുദീർഘവും നിരന്തരവുമായ സ്പർശത്താലേ (Long and Continued Contact) രോഗം പകരുകയുള്ളൂ. ഗൃഹത്തിൽ ആദ്യഘട്ടകുഷ്ഠരോഗികൾ ഇല്ലാത്തവർക്കും അത്തരം രോഗി ഉപയോഗിച്ച സാധനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാത്തവർക്കും കുഷ്ഠരോഗം വരുമെന്നു് അശേഷവും ഭയം വേണ്ടാ. നല്ലപോലെ ദോശശുദ്ധി പതിവായി വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ ആദ്യഘട്ടരോഗികളെ പരിചരിച്ചാൽപ്പോലും കുഷ്ഠരോഗം ബാധിക്കുകയില്ല. കുഷ്ഠരോഗാസ്ത്രികളിൽ പ്രവൃത്തിയെടുക്കുന്നവർക്കു് ആ രോഗം ബാധിക്കാത്തതു് അതുകൊണ്ടാണു്. വൃത്തിശുന്ധതയാണു് കുഷ്ഠരോഗം വരുത്തുന്നതു്.

നത്യേന കുളിക്കുന്നവരിൽ കുഷ്ഠരോഗം വളരെ വളരെ വിരളമാണു്. അവരിൽ ആകെക്കിലും അതു ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അപകു് ആദ്യഘട്ടകുഷ്ഠരോഗികളുമായി നേരിട്ടോ പരോക്ഷമായോ സമ്പർക്കമുണ്ടായിരുന്നു എന്നുമാനിക്കാം. ഒരു മുങ്ങലും തോൽപ്പും മാത്രമായ കുളി, അയാളുടെ ദോശശുചിതപത്തെ സംരക്ഷിക്കാൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നില്ലെന്നതിന്റെ തെളിവുമാത്രമാണു് ആ രോഗം.

സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾപ്രകാരം ലോകത്തിൽ ആകെ 50 ലക്ഷം കുഷ്ഠരോഗികൾ ഇപ്പോളുണ്ടു്. അ

തിൽ 80 ലക്ഷം ഏഷ്യയിലും 15 ലക്ഷം ആഫ്രിക്കയിലും
മാണ്. ബാക്കി 5 ലക്ഷമാണ് അമേരിക്കയിലും യൂറോ
പ്പിലും ആസ്ട്രേലിയയിലുമെല്ലാംകൂടിയുള്ളത്. കേരള
ത്തിൽ ഒന്നരലക്ഷം കുഷ്ഠരോഗികളുണ്ട്. തമിഴരായ വ
ളരെ കുഷ്ഠരോഗികൾ ഭിക്ഷാടകരായി കേരളത്തിൽ ജീ
വിക്കുന്നുണ്ടെന്നതാണ് കുഷ്ഠരോഗികളുടെ എണ്ണം ഇവി
ടെ ഇത്ര കൂടുതലായതിനു കാരണം.

മിസ്സിസ് മേനോനുള്ളതു വൃഥായെമാണ്. അല്പ
ശ്രമംകൊണ്ടു കളയാവുന്നതാണ് ആ ഭയം. ഭയം പോ
യാൽ പിന്നെ ദിസ്സപ്ലന്റർ ഉണ്ടാവുകയില്ല. വല്ലപ്പോ
ഴും ഉണ്ടായാൽത്തന്നെ ശ്രദ്ധിക്കാതെ അതിനെ പിന്നു
രിച്ചുകളയുകയാണ് വേണ്ടത്. ദിസ്സപ്ലന്റർ ഭയപ്പെ
ടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ അവയിൽ ശ്രദ്ധയുണ്ടാവുകയുള്ളൂ.

പ്രത്യായനം

വിശുദ്ധലമായ അബോധമനസ്സിനെ മെരുക്കി
നിയന്ത്രിക്കാനും അതിൽ കിടക്കുന്ന അബദ്ധധാരണ
കളെ തിരുത്തുകയോ നശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാനും പ്ര
ത്യായനം (Suggestion), സ്വയംപ്രത്യായനം (Auto-
Suggestion) എന്നീ കരുക്കുമാങ്ങായ രണ്ട് ഉപാധിക
ളുണ്ട്.

പ്രായ്ഡിനുശേഷം മനസ്സിനെ സ്തംഭിപ്പിച്ചു പ്ര
ശംസാർത്ഥമായ കണ്ടുപിടുത്തം നടത്തിട്ടുള്ളതു റഷ്യൻ ശാ
സ്ത്രജ്ഞനായ ഡോക്ടർ ഐ. പാവ്ലോവ് ആണ്.
മസ്കിഷ്കിത്തിന്റെ ഏറ്റവും മുകൾഭാഗത്തും അതിനു

തൊട്ട താഴെ (Cerebral Cortex and Subcortex) ഉള്ള ഭാഗത്തുമാണ് സഞ്ചാധവും അഞ്ചാധവുമായ മനസ്സുകൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതുമെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളിൽ ഒന്ന്. പ്രത്യായനങ്ങൾവഴി മനസ്സിന്റെ പ്രവർത്തനത്തെ നിയന്ത്രിക്കുകയും തെറ്റിദ്ധാരണകളെ തിരുത്തുകയുമാവാമെന്നുള്ളതാണ് മറ്റൊന്ന്. “വാക്ക്—മാനസികചികിത്സാഘടകം എന്ന നിലയിൽ” (The Word—As a Psychologic Therapeutic Factor) എന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനസഹപ്രവർത്തകനും ശിഷ്യനുമായ പ്ലക്കനോപ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പ്രാമാണികഗ്രന്ഥമാണ്. പ്രത്യായനചികിത്സകൊണ്ടു പലവിധമനോരോഗങ്ങളെ നിശ്ശേഷം മാറ്റിയതിന്റെ അനവധി ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിവരണങ്ങളോടുകൂടി അതിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

ജാഗരണത്തിലോ (Wakefulness) വിശ്രമത്തിലോ (Rest) മയക്കത്തിലോ (Drowse) പീഡിതമനസ്സനെ ഇരുത്തിക്കൊണ്ടു പ്രത്യായനം നൽകാം. അങ്ങനെ ഇരുത്താൻ പ്രയാസമാണെങ്കിൽ മോഹനനിദ്ര (Hypnosis) വരുത്തിട്ടാണ് പ്രത്യായനം നൽകേണ്ടത്. അതിനു മനോരോഗചികിത്സകനോ ഫിഷ്കോട്ടിസ്റ്റോ ആയ ഡോക്ടറുടെ പല ദിവസങ്ങളിലെ സേവനം ആവശ്യമായി വരും. അതു വളരെ വ്യയകരമാകുന്നു. പല ദിവസങ്ങളിൽ പ്രത്യായനം നൽകിയാലേ മനസ്സിലെ അബദ്ധധാരണകളെ തിരുത്താനോ ഇല്ലാതാക്കാനോ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. മനുഷ്യൻതന്നെ തെറ്റും ശരിയും രണ്ടും കൂടിക്കല

നൂതനമായ വൈകാരികമോ വിഭാവനാപരമോ ബുദ്ധിപൂർവ്വകമോ ബുദ്ധിശൂന്യമോ ആയ ധാരണകളുടെ ഒരു ഭാഗമാണ്. തെറ്റായി സ്വീകരിച്ചുപോയ ധാരണകളാണ് മനോരോഗങ്ങളുടെ കാരണം. തെറ്റായ ആ ധാരണകളെ പ്രത്യായനംകൊണ്ടു സമൂലം തീരുത്താവുന്നതാണ്.

മനസ്സിന്മാധാരമായ മസ്തിഷ്കഭാഗത്തിനു ഘടനാപരമായ കേടു ഭവിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന മനോരോഗമാണ് കേവലഭ്രാന്ത. അതിനു പ്രതിവിധി ഇതേവരെ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

ചിലർക്ക് അതീന്ദ്രിയാനുഭൂതികൾ (Extra Sensory Perceptions) ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടെന്നുള്ള പൂർവ്വപക്ഷത്തിൽ അമേരിക്കൻ ശാസ്ത്രജ്ഞരായ റൈൻസ്വേതികൾ (Dr. Rhine & Dr. Mrs. Rhine) വിപുലമായ പരിശോധനാ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. ആത്മാവിന്റെ അസ്തിത്വത്തെ തെളിയിക്കാമോ എന്നതായിരുന്നു ക്രൈസ്തവരായ അവരുടെ ലക്ഷ്യം.

കുപ്പൽയാത്രചെയ്യുന്ന ഭർത്താവ് ആ കുപ്പലപകടത്തിൽ മരിച്ചതായി ഭാര്യ സ്വപ്നംകാണുകയും പിന്നീട് അതു വസ്തുതയാണെന്നു മനസ്സിലാവുകയും ചെയ്യുക, യുദ്ധസമയത്തിലിരിക്കുന്ന മകൻ വെടിയേറ്റു മരിച്ചതായി പിതാവു സ്വപ്നംകാണുക, പിന്നീടു യാഥാർത്ഥ്യമായിരുന്നെന്നറിയുക മുതലായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ് റൈൻസ്വേതികളുടെ പരിശോധനകൾക്കു പ്രേരണ നൽകിയത്. ആ പരിശോധന മറ്റു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും പിന്തുടന്നു.

അവ അതീന്ദ്രിയാനുഭൂതികളല്ലെന്നും കപ്പൽയാത്രയിലാ
രിക്കുന്ന ഭർത്താവിന് അഥവാ യുദ്ധകളത്തിലിരിക്കുന്ന
മകനു സംഭവിക്കുന്ന ആപത്തിനെപ്പറ്റിയുള്ള വേവലാ
തിയാൽ അവർ മനഃപൂർവ്വമല്ലാതെ ചെയ്തപോകുന്ന തെ
റ്റായ സ്വയംപ്രത്യായനം ജനിപ്പിച്ച ധാരണയാൽ
ഉണ്ടായ സ്വപ്നങ്ങൾമാത്രമാണെന്നും ആവക സ്വപ്ന
ങ്ങൾ 99 ശതമാനവും അബദ്ധമായിരിക്കെ, വല്ലതും
ഒന്നു യാദൃച്ഛികമായി ഒട്ടാകെ ഒത്തുപോവുകമാത്രമാ
ണെന്നും തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

പ്രതിവിധി

കാര്യം മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് പരാശ്ര
യമോ പണച്ചെലവോ കൂടാതെ സ്വയം ശീലിച്ച മനഃ
വിധി മാറ്റങ്ങളുള്ള കരുത്തേറിയ ഉപാധിയാണു് സ്വ
യംപ്രത്യായനം. മിസ്സിസ് മേനോന്റെ കുഷ്ഠരോഗഭ
യവും തത്സംബന്ധമായ ദിസ്പക്ഷങ്ങളും സ്വയംപ്രത്യായ
നം ശീലിച്ചാൽ പ്രയാസംകൂടാതെ തീർച്ചയായും മാറി
പ്പോകുന്നതാണു്. അതിനുള്ള വാക്യം നിദ്ദേശിച്ചുകൊ
ള്ളുന്നു:

“രോഗം പകരാനുള്ള സാധ്യതയോ സാഹചര്യ
മോ ഇല്ലാത്ത എനിക്കു കുഷ്ഠരോഗത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഭയം
അനാവശ്യമാണു്. എന്റെ മനസ്സിൽനിന്നു ഭയം പോ
യി മനസ്സിനു നിത്യേന സ്വസ്ഥതയും ആരോഗ്യവും വ
ർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. ദിസ്പക്ഷം അലട്ടാത്ത
ഗാഢനിദ്ര എനിക്കുണ്ടാകുന്നു.”

ഈ മൂന്നു വാക്യങ്ങൾ മനഃപാഠമാക്കി പ്രാത്മന പോലെ ഉരുവിടാറാകണം. ഇറങ്ങാൻ കിടക്കുമ്പോൾ ദേഹം മുഴുവൻ തളർത്തി (Relaxed) കിടന്നുകൊണ്ട് ഉറങ്ങിപ്പോകുന്നതുവരെ അവ ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുക. രാവിലെ എഴുന്നേല്ക്കുന്നതിനുമുമ്പും മേൽപ്രകാരം അഞ്ചു മിനുറുനേരം ഉരുവിടണം. അതിനുശേഷമേ എഴുന്നേല്ക്കാവൂ. ദേഹവും സഞ്ചാധമനസ്സും സ്വസ്ഥമായിരിക്കുമ്പോഴാണ് അഞ്ചാധമനസ്സിനു പ്രഞ്ചാധനം നൽകാൻ പറ്റിയ സമയം.

ഘാതമായല്ലാതെ യാന്ത്രികമായി (Mechanically) ഉരുവിട്ടാലും ആശയം കാലാന്തരത്തിൽ അഞ്ചാധമനസ്സിൽ പ്രവേശിക്കും. അതിനു സുദീർഘനാളുകളിലെ ഉരുവിടൽ വേണമെന്നേയുള്ളൂ.

കാരോ മതക്കാരും പ്രാത്മനാജപാദികൾ നിത്യേന പല പ്രാവശ്യം ഉരുവിടുന്ന ആചാരം ശീലിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് അതതു മതത്തിൽ അവർ ദൃഢവിശ്വാസികളായിത്തീരുന്നത്. തങ്ങളുടെ മതത്തിനുവേണ്ടി ചാലനം കൊല്ലാനും അവരെ പ്രാപ്തമാക്കുന്നതും പ്രാത്മനമൂലം നൽകപ്പെടുന്ന സ്വയംപ്രത്യായനമാണ്. പുരാതനക്കു കരുതനാണവസം ശാസ്ത്രീയമായി മനസ്സിലായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ഇതിന്റെ അനുഭവജ്ഞാനം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് എല്ലാ മതങ്ങളും അതാതിന്റെ ജപതപാദികൾ ശിക്ഷണാഭാസമായി ഏല്പെടുത്തിട്ടുള്ളത്.

മനുഷ്യർ പെട്ടെന്നുള്ള വികാരാവേശത്താലല്ലാതെ കരുതിക്കൂട്ടി ആത്മഹത്യയോ നരഹത്യയോ നടത്തുന്ന

തും കള്ളന്മാരോ കൊള്ളക്കാരോ ആയിത്തീരുന്നതും തെറായ ആശയം തന്നെത്താനറിയാതെ സ്വയംപ്രത്യായനംചെയ്തുപോകുമുലമാണ്. ശരിയായ ആശയം ഹൃദയപൂർവ്വം സ്വയംപ്രത്യായനംചെയ്താൽ ഫലപ്രാപ്തിക്ക് എടുപ്പമുണ്ടെന്നേയുള്ളൂ.

ഉറങ്ങുവാൻ കിടന്നു മയങ്ങുന്ന സമയത്തു ചിലപ്പോൾ ശരീരം ഞെട്ടിത്തൊടിക്കുന്നത് എല്ലാവർക്കും അനുഭവമുള്ളതാണ്. താത്കാലികക്കീണമാണതിനു കാരണം. അതു ഗൗനിക്കേണ്ട കാര്യമല്ല. വിചാരപ്പെടാതിരുന്നാൽ അതു താനേ ഇല്ലാതായിക്കൊള്ളും. പരിഭ്രമമാണ് അതു മാനുഷമുള്ള തടസ്സം.

സദാചാരത്തിന്റെ രക്തസാക്ഷി

പൂർവ്വികന്മാർ ഇദാനീനതനരേക്കാൾ വളരെക്കൂടുതൽ സദാചാരനിരതരായിരുന്നു, ആധുനികകാലത്തു സദാചാരത്തിനു വലിയ അപനതി ഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്, സദാചാരത്തിൽ ലോകം ക്രമേണ അധഃപതിച്ചുവരികയാണ് എന്നൊരു ധാരണയും പ്രചാരവും ഉണ്ട്.

ദുർവൃത്തികൾ ഇന്ത്യയുടെ വിവിധഭാഗങ്ങളിലും ഇതരരാജ്യങ്ങളിലും നടക്കുന്നതായി പത്രവാർത്തകൾ നിരന്തരം വന്നുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്.

ഇപ്രകാരമുള്ള സംഭവങ്ങളിൽനിന്നു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു സദാചാരത്തിൽ ഋണി ഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നുമാനിക്കാമോ?

പണ്ടും ഉണ്ടായിരുന്നു

മുൻകാലങ്ങളിൽ എല്ലാ സ്ഥലത്തും ഇന്നുത്തെക്കാൾ വളരെ അധികമായി ദുർവൃത്തികൾ നടന്നുകൊ

ണ്ടിരുന്നു. വാത്തകൾ ശേഖരിച്ചു പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിന് ഇനുള്ളതുപോലെ ദിനപത്രം, കമ്പി, ഫോൺ മുതലായ സൗകര്യങ്ങൾ പണ്ടില്ലാതിരുന്നതിനാൽ അന്ന് അയൽ പ്രദേശങ്ങളിലും സമീപനാടുകളിലും നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ പോലും അറിയപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അടുത്ത കാലംവരെ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ രാജവാഴ്ച നിലനിന്നുവന്ന ഇന്ത്യയിലെ ചല ഫിന്റ-മസ്ലീം രാജാക്കന്മാരും പ്രഭുക്കളും അനവധി ഭാര്യമാരെയും വെപ്പാട്ടികളെയും പുലർത്തുവരായിരുന്നു. ദേവദാസിസമ്പ്രദായവും വേശ്യാവൃത്തിയും നിർബ്ബാധം അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല, വേശുകുളിൽനിന്നു തൊഴിൽനികുതിപോലും പിരിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ന് ആവക ദാശാചാരങ്ങളൊന്നും പാലിക്കപ്പെടുന്നില്ല. മന്ത്രിമാരും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും മറ്റും സമ്പാദ്യചിന്തയുമായി വർത്തിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു ജനങ്ങൾ ഉററുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പണ്ടെന്തെയും ഇന്നെന്തെയും സമ്പാദ്യത്തിന്റെ പ്രതിമാനങ്ങൾ ഒന്നു താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കുന്നതായാൽ ലോകത്തിലെവിടെയും സമ്പാദ്യനിഷ്ഠ, ക്രമപ്രവൃദ്ധമായി ഉയർന്നുവരികയാണെന്നാണ് കാണുക.

ഒരു കത്തോലിക്കുപുരോഹിതൻ

നാലു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുമുമ്പ് ഇറ്റാലിയിലെ ഒരു സ്കൂലിലോകത്തെ അസാമ്പാദ്യികജീവിതത്തിൽനിന്നു നിവർത്തിപ്പിക്കുവാൻ ഏറ്റവും സഫലമായി പ്രവർത്തിച്ച സഭാപ്രവർത്തകൻ കത്തോലിക്കുപുരോഹിതസന്യാസിയാണ് ഗിരൊലാമോ സാവൊനരോല (Girolamo Savonarola).

അദ്ദേഹം 1452 സെപ്റ്റംബർ 21-ാംന- മിഖേൽ സാ-
 വൊനരോലയുടെ തൃതീയപുത്രനായി ജനിച്ചു. പിതാ-
 മഹൻ വിജയശ്രീലാളിതനായ ഒരു ഭീഷഗ്വരനായി-
 രുന്നു. പഠിക്കാനുള്ള തീക്ഷ്ണബാഞ്ചയും കൂർത്ത ബുദ്ധിയും
 ബാലനായ ഗിരൊലാമോയിൽ കണ്ടിട്ടു പിതാമഹൻ
 ആ ബാലനെ ഡൈഷജ്യശാസ്ത്രവും അധ്യാത്മതത്ത്വവും
 പഠിപ്പിക്കുവാൻ ഏല്പാടുകയായ്ക്കൂ. ദത്താപധാനനായി അപ-
 രണ്ടും പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തു് (അന്നു ഗിരൊലാ-
 മോയ്ക്കു 23 വയസ്സാണു്) ഒരിക്കൽ ഗിരൊലാമോ തന്റെ
 ജനസ്ഥലമായ ഫെറാര (Ferrara) പട്ടണത്തിൽനിന്നു
 ഫീൻസ്സ (Faenza) പട്ടണത്തിലേയ്ക്കു പോവുകയായിര-
 ന്നു. മാർഗ്ഗമധ്യേ ഒരുഗസ്റ്റിനിയൻസംന്യാസി സന്മാർഗ്ഗചി-
 രലജീവിതങ്ങളിൽനിന്നു പശ്ചാത്തപിച്ചു പിൻതിരി-
 യാൻ പൊതുജനങ്ങളെ ആഹ്വാനംചെയ്തു പ്രസംഗിക്കു-
 ന്നതു കേട്ടു. ആ പ്രസംഗം ഗിരൊലാമോയുടെ ഹൃദയ-
 ത്തിൽ ശക്തിയോടെ പതിഞ്ഞു. ലൗകികമായ തന്റെ
 ഭാവിവിജയത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു ജനസാമാന്യത്തെ വ്യഭി-
 ചാരമുതലായ ദുർവൃത്തികളിൽനിന്നുദ്ധരിക്കാൻവേണ്ടി
 ജീവിതം നയിക്കാൻ ഗിരൊലാമോ നിശ്ചയിച്ചു പിതാ-
 മഹനെയോ മാതാപിതാക്കളെയോ അറിയിക്കാതെ
 വൈദ്യശാസ്ത്രപഠനമുപേക്ഷിച്ചു് ഒരു ഡൊമിനിക്കൻ
 സംന്യാസാശ്രമത്തിൽ പ്രവേശനാത്മിയായി ചേർന്നു.

സദാചാരപ്രാസംഗികൻ

അദ്ദേഹത്തിന്റെ തീക്ഷ്ണവും വാചാലവുമായ സ-
 ന്മാർഗ്ഗോപദേശപ്രസംഗങ്ങൾ 1489-ൽ പൊതുജനശ്ര-

ലയെ ആകർഷിച്ചു. ഇറാലിയിൽ ഉന്നതനായ പൗരജനങ്ങളുടെയും പുരോഹിതന്മാരുടെയും ജീവിതത്തിൽ വ്യാപിച്ചിരുന്ന ഉഗ്രമായ വൃദ്ധിചാരപ്രവണതകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരസ്യപ്രഭാഷണങ്ങൾക്കു ശരവ്യമായി.

തന്റെ പ്രവൃത്തി അദ്ദേഹം ആരംഭിച്ചത് ഇറാലിയുടെ മധ്യപ്രദേശമായ ഫ്ലോറൻസ് (Florence) സംസ്ഥാനത്തിലാണ്. അന്നതു മൂന്നലക്ഷം ജനസംഖ്യയും സുപ്രസിദ്ധങ്ങളായ അനേകം പള്ളികളും സംന്യാസിനീസംന്യാസിമഠങ്ങളുമുള്ള ഒരു സ്വതന്ത്രസംസ്ഥാനമായിരുന്നു. 1490 ആയപ്പോഴേയ്ക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം വളരെ വിജയകരമായി പുരോഗമിച്ചു. ഫ്ലോറൻസ് മുഴുവനുംതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധർമ്മപദേശപ്രഭാഷണങ്ങൾ കേൾക്കാൻ തടിച്ചുകൂട്ടുമായിരുന്നു.

1491-ൽ അദ്ദേഹം അവിടത്തെ പ്രസിദ്ധികേട്ട സാൻമാർക്കോ (San Marco) സംന്യാസാശ്രമത്തിന്റെ അധിപൻ (Prior) ആയി ഉയർന്നു. അദ്ദേഹം അധിപത്വം ഏറ്റെടുത്തതിനുശേഷം ഈ ആശ്രമത്തിലെ അംഗങ്ങളുടെ എണ്ണം 50-ൽനിന്നും 238 ആയി വർദ്ധിച്ചു. അവരിൽ പലരും ഫ്ലോറൻസിലെ ഏറ്റവും കുലീനകുടുംബാംഗങ്ങളായിരുന്നു. ആ രാജകുടുംബങ്ങളോടും സാധാരണരോലയെ ഒരു പ്രവാചകനായാണ് ആദരിച്ചത്.

പോപ്പ് അലക്സാണ്ടർ ആറാമൻ

അന്നു റോമാസിംഹാസനത്തിൽ വാണിരുന്ന പോപ്പ് അലക്സാണ്ടർ ആറാമനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആലോ-

ചനസഭ (Curia)യിലെ അംഗങ്ങളായ കുട്ടിനാൾമാരും നഗ്നമായ വൃദ്ധിചരജീവിതത്തിനു കുപ്രസിദ്ധരായിരുന്നു. അവരുടെ ജീവിതവൈകല്യങ്ങളെ സാവധാനരോല 1493-ൽ തന്റെ പ്രസംഗങ്ങളിൽ കർക്കശമായി വിമർശിക്കാൻ തുടങ്ങി.

അലക്സാണ്ടർ ആറാമൻ പോപ്പായി വാണത്ത് 1492 മുതൽ 1508 വരെ പതിനൊന്നു വർഷങ്ങളാണ്. ഇറ്റാലിയിലെ ബോർജിയ (Borgia) എന്ന ശ്രുതിപ്പെട്ട പ്രഭുക്കുടുംബാംഗമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവ്. അലക്സാണ്ടരുടെ അമ്മവഴി ശേഷത്തിൽ കമ്മോവനായിരുന്നു 1455-ൽ പോപ്പായി അവരോധിക്കപ്പെട്ട കലിക്സ്റ്റസ് മൂന്നാമൻ. അദ്ദേഹം അലക്സാണ്ടരെ വത്തിക്കാനിൽ തന്റെ അന്തേവാസിയാായി സ്വീകരിച്ചു. വലിയ വരുമാനമുള്ള പല സ്ഥാനങ്ങളും ഒന്നിനു പിറകെ മറ്റൊന്നായി അലക്സാണ്ടർ കലിക്സ്റ്റസ് മൂന്നാമൻ നൽകി. 1456-ൽ, അലക്സാണ്ടർ (25 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ) കുട്ടിനാൾസ്ഥാനം ലഭിച്ചു. 1457-ൽ അലക്സാണ്ടരെ ക്രൂറിയയുടെ പൈസാൻസലർ ആക്കി. 1492-ൽ പോപ്പ് ഇന്നോസെന്റ് എട്ടാമൻ കാലംചെയ്തപ്പോൾ പോപ്പ്സ്ഥാനത്തിന് അർത്ഥിയാായി അലക്സാണ്ടർ നിന്നു. സ്വന്തം ഒരു പോപ്പിന്റെ കൂടുതൽകൊണ്ടു കഷ്ടിച്ചാണ് അദ്ദേഹം വിജയിയായത്. ആ വിജയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്കലിയുടെയും കമന്റുന്നത്തിന്റെയും ഫലമാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ബ്രഹ്മചാരി എന്നു കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന അലക്സാണ്ടർ, പോപ്പായി തിര

ഞെട്ടുകപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പ്, മൂന്നു പുത്രന്മാരും ഒരു പുത്രിയും വിവാഹബന്ധംകൂടാതെ ചീറന്നു സന്താനങ്ങളായുണ്ടായിരുന്നു. ആ സന്താനങ്ങൾക്കു വമ്പിച്ച സ്വത്തു കൊടുത്തു് അവരെ പ്രഭുസ്ഥാനികളാക്കാനായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ യത്നം. വത്തിക്കാനിന്റെ വകയായ പ്രദേശങ്ങളിൽ പലതിന്റെയും അനുഭാവകാശങ്ങളാൽ പല പ്രഭുക്കുടുംബങ്ങൾ ഉന്നതിയും പ്രാബല്യവും പ്രാപിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ കൈവശമിരുന്ന പ്രദേശങ്ങളെല്ലാം ബലമായി പോപ്പ് കൈവശപ്പെടുത്തി.

ഒരു ഭോജനോത്സവത്തിൽ അതിഥിയായിരുന്ന ഒരു കുട്ടിനാൾക്കു കൊടുക്കാനായി തന്റെ നിദ്ദേശാനുസരണം വിഷം കലക്കിവെച്ച ഒരു ഗ്ലാസ്സ് വീഞ്ഞു് അബലത്തിൽ താൻതന്നെ കുടിച്ചുപായതാണു് അലക്സാണ്ടറുടെ മരണകാരണമെന്നു പറയുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ കത്തോലിക്കുസഭയുടെ അനുമതി(Imprimatur)യോടുകൂടി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള അധികൃതചരിത്രത്തിൽ പറയുന്നതു്, മുൻപറഞ്ഞ ഭോജനോത്സവം 1503 ആഗസ്റ്റ് 6-ാംന- നടന്നതു്, കെട്ടിടത്തിനു വെളിയിൽ തുറന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച രാത്രിയിലാണു്, അന്നു കുറിനതണുപ്പുണ്ടായിരുന്നു, 12-ാംന-യാണു് പോപ്പ് ശയ്യാവലംബിയായതു്, 18-ാംന- മരിച്ചു, അതു റോമൻപനി (Roman fever)യാലായിരുന്നു എന്നൊക്കെയാണു്.

ഇരുന്തററിരുപതു കൊലകൾ

ഈ അധികൃതചരിത്രത്തിൽ പോപ്പ് അലക്സാണ്ടർ ആറാമന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിയും പെരുമാറ്റത്തെപ്പറ്റിയും

ററിയും പറയുന്ന ഏതാനും ഭാഗം ഇവിടെ ചകുത്തി
ക്കൊള്ളുന്നു:

“അലക്സാണ്ടർ ആരാമൻ ഒരു ചീട്ടുകുളിഭ്രാന്തനായി
രുന്നു. നാടകങ്ങൾ കാണാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അ
ളവറ്റ ഭ്രമംമൂലം നാടകകലയ്ക്കു വലിയ പ്രോത്സാഹനം
ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം സംഗീതജ്ഞനായിരുന്നില്ലെ
ങ്കിലും സംഗീതം അദ്ദേഹത്തെ പ്രലോഭിപ്പിച്ചിരുന്നു.
അക്കാലത്തു യൂറോപ്പിലുണ്ടായിരുന്ന ഏറ്റവും വലിയ
ധനവാന്മാരിൽ ഒരാളായിത്തീർന്ന അദ്ദേഹം. ലോക
ത്തെ മുഴുവൻ കോപോജ്ജപലനംകൊള്ളിക്കാൻമാത്രം ക
ത്തിതമായിരുന്നു, ആച്ച് ബീഷപ്പും വൈസ് ചാൻസ്
ലറുമായിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം 29-ാംവയസ്സിൽ സീന
(Siena) ഭ്രാസനത്തിൽവെച്ചു നടത്തിയ വൃദിചാരം.
1470-ൽ 39 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ ഒരു രോമൻകലാംഗന
യായ വനോസ്സ കറ്റാനീ(Vanozza Catanei)യുമായി
അദ്ദേഹം രഹസ്യപേഴ്ച ആരംഭിച്ചു. വനോസ്സയിലാ
ണ് അലക്സാണ്ടർ നാലു മക്കളുണ്ടായത്.

“അലക്സാണ്ടർ സിംഹാസനസ്ഥനായതിനെ തുട
ർന്നു രോംപ്രദേശത്തു 220 രഹസ്യക്കൊലകൾ നടന്നു. അ
വയെപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തി കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ട
കുറ്റക്കാരെ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലത്തുവെച്ചുതന്നെ
പോപ്പിന്റെ കല്പനപ്രകാരം തത്ക്ഷണം തൂക്കിക്കൊ
ന്നുകളയുകയും അവരുടെ ഗൃഹങ്ങൾ ഇടിച്ചുപൊളിച്ചു
നിലംവരിശാക്കിക്കളയുകയും ചെയ്തു.

“ആച്ച് ബിഷപ്പും കുട്ടിനാളുമായിരുന്നപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്ന ദുർന്ദപടികളെല്ലാം പോപ്പായി വാഴിക്കപ്പെട്ടതിനുശേഷവും അദ്ദേഹം തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഉപദേശമായിരുന്ന തന്റെ ജാതസന്താനങ്ങളോട് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന വാത്സല്യം. മകളെ അദ്ദേഹം സ്നേഹിപ്പിനിയിലെ ഒരു മഹാപ്രഭുവിനെക്കൊണ്ടാണ് വിവാഹം ചെയ്യിച്ചത്. ഒരു മകനു സ്നേഹിപ്പിനിയിലെ രാജാവുമുഖാന്തരം വലിയ ഒരു പ്രഭുവിന്റെ സംസ്ഥാനം അങ്ങനെയൊന്നായി വിലയ്ക്കു വാങ്ങിക്കൊടുത്തു. മകൻ സീസറിനെയാണ് അലക്സാണ്ടർ പൗരോഹിത്യത്തിൽ തന്റെ പിൻഗാമിയായി തിരഞ്ഞെടുത്തത്. ഒരു ജാതജാതനായ പൗരോഹിത്യം നൽകാൻ പാടില്ലെന്നാണ് കത്തോലിക്കുസഭാനിയമം. സീസറോസ്സംബന്ധിച്ച് ആ നിയമത്തിൽനിന്നുള്ള ഒഴിവു പോപ്പ് ഇന്നൊസെൻറ് എട്ടാമനെക്കൊണ്ടു നൽകിച്ച് സീസറെ ഒരു ബിഷപ്പാക്കിയിരുന്നു.

“പോപ്പ് അലക്സാണ്ടറുടെ കീഴടയാളനും നടന്നു കൊള്ളിക്കൽ അന്നു പതിനെട്ടുവയസ്സുമാത്രം പ്രായമുള്ള സീസറെ ആച്ച് ബിഷപ്പായി ഉയർത്തി. എല്ലാറ്റിലും ഇളയ പുത്രനെയും ഒരു ബിഷപ്പാക്കി സ്നേഹിപ്പിനിയിൽ ഒരു മെത്രാസനതുടവക നൽകി അയച്ചു. .

“പുത്രിയുടെ വിവാഹം പത്തുകൊന്നിൽവെച്ചു പോപ്പിന്റെയും പത്തു കുട്ടിനാൾമാരുടെയും റോമിലെ പ്രമുഖപ്രഭുവിന്മാരുടെയും പ്രഭുക്കന്മാരുടെയും കലീനകളായ മറ്റനേകം മഹിളാമണികളുടെയും സാന്നിധ്യത്തിലാ

൯[ം] നടത്തിയതും. ആ വിവാഹാഘോഷാവസരത്തിൽ വത്തിക്കാനിൽ നടന്ന മദ്യപാനകോലാഹലങ്ങളും വെറിച്ചുത്താട്ടങ്ങളും വത്തിക്കാന്റെ മാനുതയ്ക്കു മാലിന്യം വരുത്തുന്നവയായിരുന്നു.

“പോപ്പിന്റെ പുത്രൻ സീസക്സ് 1493 സപ്തംബർ 20-ാംന- കുട്ടിനാൾസ്ഥാനം നൽകി. തന്റെ അധികാരത്തിലോ സ്വാധീനത്തിലോ ഉള്ള ലൗകികമോ ആധ്യാത്മികമോ ആയ എല്ലാ ഉദ്യോഗങ്ങളും ലജ്ജാവഹമായ വിധം വിലയ്ക്കു വില്ക്കുകയാണു് പോപ്പു ചെയ്തിരുന്നതു്.

“പോപ്പിന്റെ പുത്രനും കുട്ടിനാളുമായിരുന്ന സിസർ ഗുഹജീവിതം നയിക്കുൻവേണ്ടി കുട്ടിനാൾസ്ഥാനം സ്വയം ത്യജിച്ചു ബ്രാൻസിലെ രാജാവായ ലൂയിയുടെ കരു ഭാഗീനേയിയെ വിവാഹം ചെയ്തു.

“താൻ നേടിയെടുത്ത പ്രദേശങ്ങൾ സന്ദർശിക്കാൻ പോപ്പു് 1494 ജൂലായി 27-ാംന- റോമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. തന്റെ അസാനിധ്യത്തിൽ പരിശുദ്ധസിംഹാസനത്തിന്റെ കൗദ്യോഗികമായ സാധാരണപ്രവൃത്തികൾ നടത്തുന്നതിന്നു 23 വയസ്സുള്ള വിധവയായ മകളെയാണു് പോപ്പു് നിയമിച്ചതു്.

“പോപ്പു് പിന്നീടവളെ പുനർവിവാഹം ചെയ്തുകൊടുത്തു. മൂന്നാമതും അവളുടെ പുനർവിവാഹം വേണ്ടിവന്നു. അതു മുൻവിവാഹങ്ങളെക്കാൾ കൂടുതൽ ആഡംബരത്തോടെ വത്തിക്കാനിൽവെച്ചുതന്നയാണു് നടത്തിയതു്.”

“ഞാൻ ഒരു കത്തോലിക്കനും അസത്യത്തെ വെറുക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ അനുചരനാണു്. അപമാനകരമായ സത്യം പറയുന്നതുകൊണ്ടുള്ള കെടുതിയും അനന്തവും കാണാനേ നമ്മുടെ ബലഹീനമായ കണ്ണുകൾക്കു കഴിയൂ. അത്തരം സത്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ടും പ്രയോജനമുണ്ടു്. ആ പ്രയോജനത്തെ നാം കാണുന്നില്ലെന്നുള്ളു. എന്നാലും സത്യം നാം ധീമതയോടെ പറയുകതന്നെ വേണം” എന്ന കത്തോലിക്കചരിത്രകാരന്റെയും “സഭയ്ക്കു് അതിന്റെ മക്കളുടെയും ചിലപ്പോൾ പുരോഹിതരുടെയും അപരാധങ്ങളാൽ സമീകരണമില്ലെന്നിട്ടുള്ള ക്ലേശങ്ങളെ കത്തോലിക്കചരിത്രകാരൻ മറച്ചുവെച്ചിട്ടു കാരുമില്ല” എന്ന പോപ്പു് ലിയോ പതിമൂന്നാമന്റെയും വാക്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടാണു് പോപ്പു് അലക്സാണ്ടർ ആറാമന്റെ അധികൃതമായ ചരിത്രകഥനം സമാപിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

അധികൃതചരിത്രംകൂടാതെ ഏതൊരു ചരിത്രമോ എൻസൈക്ലോപീഡിയയോ നോക്കിയാലും പോപ്പു് അലക്സാണ്ടർ ആറാമന്റെ വ്യഭീചാരപൂർണ്ണവും അധർമ്മവുമായ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി അറിയാവുന്നതാണു്. സാധാരണരോല അപലപിച്ച പോപ്പിന്റെയും കുട്ടിനാൾമാരുടെയും യഥാർത്ഥനടപടികൾ ഏതു തരമായിരുന്നു എന്നു കാണിക്കാനാണു് അധികൃതചരിത്രത്തിൽ നിന്നുതന്നെ ഇത്രയും ഉദ്ധരിച്ചതു്.

ദൈവപ്രബോധിതനായ പ്രവാചകൻ

ക്രൈസ്തവജനതയെ ദുർവൃത്തികളിൽനിന്നു പിൻതിരിപ്പിക്കാനുള്ള ആവേശത്തുള്ളിൽ താൻ ദൈവപ്ര

ബോധിതനായ ഒരു പ്രവാചകനാണെന്നു സാഖാനരോല അവകാശപ്പെടുകയും രാജ്യത്തിനു വരാനിരിക്കുന്ന ദൈവകോപത്തെപ്പറ്റി മുന്റിവു നല്കുകയുണ്ടായി.

അധികം താമസിയാതെ, 1494-ൽ, ഫ്രാൻസിലെ രാജാവു ഫ്ലോറൻസിനെ ആക്രമിക്കുകയും ഫ്ലോറൻസ് വാണിജ്യ മെഡിസി(Medici)കളത്തെ രാജ്യത്തുനിന്നോടിച്ചുകളയുകയും ചെയ്തു. അതോടെ സാഖാനരോലയുടെ പ്രവാചനം കണിശമായി ഫലിച്ചു എന്നും അദ്ദേഹം ഒരു ദിവ്യപ്രവാചകൻതന്നെയാണെന്നും ജനത പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചു. മെഡിസികളുംബത്തിന്റെ തിരോധാനത്തിനും ഫ്രഞ്ചുരാജാവിന്റെ തിരിച്ചുപോക്കിനും ശേഷം ഫ്ലോറൻസിൽ പൗരോഹിത്യക്കോയ്മയോടുകൂടിയ ഒരുതരം വിചിത്രമായ ജനാധിപത്യഭരണമാണ് സ്ഥാപിതമായത്. അതു സാഖാനരോലയുടെ പ്രമാണങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവാണ് ഫ്ലോറൻസിലെ രാജാവ്. ഭരണം നടത്താൻ ഒരു പൗരപ്രതിനിധിസഭ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടു. സാമൂഹ്യവും രാഷ്ട്രീയവുമായ ജീവിതത്തിനു ക്രിസ്തുവിന്റെ നിയമം അടിസ്ഥാനമാക്കി. ഭരണപരമായ ഒരു കാര്യത്തിലും സാഖാനരോല ഇടപെട്ടില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശയങ്ങളും ശാസനകളുമാണ് ഭരണസമിതിക്ക് എപ്പോഴും മാർഗ്ഗദർശകമായിരുന്നത്. രാജ്യത്തു മുഴുവൻ സാന്നാളികജീവിതം ആവിർഭവിച്ചു. സദാചാരം കണിശമായി പാലിക്കപ്പെട്ടു.

മൃതുകളിടുന്ന പകിട, ചീട്ട്, സ്ത്രീകളെ മോഹിനികളാക്കുന്ന ആഭരണം, അലങ്കാരം, സൗന്ദര്യധാമങ്ങളെ

കൂടെ പടം, അക്രൈസ്തവരുടെയും അധർമ്മികളുടെയും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ആദിയായവ നശിപ്പിച്ചുകളയുന്നായി അവയെ ജനങ്ങൾ സ്വയം സാഖാനരോലയുടെ ആശ്രമത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു സമർപ്പിച്ചിരുന്നു. വീടുവീടാന്തരം ചെന്നു ആവക സാധനങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു കൊണ്ടുവരുവാൻ അദ്ദേഹം ഒരു സഹോദരസംഘം (Brotherhood) സ്ഥാപിച്ചു. ആശ്രമത്തിൽ ആവക സാധനങ്ങൾ കുന്നുകൂട്ടി നിത്യവും പരസ്യമായി ഭക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു പതിവ്.

സമൺസ്

താൻ ഒരു പ്രവാചകനാണെന്നു സാഖാനരോല സ്വയം അവകാശപ്പെട്ടത് അദ്ദേഹത്തെ ധർമ്മസിക്കാൻ ഒരു കാരണമായി പോപ്പ് കണക്കാക്കി. മേലാൽ സാഖാനരോല കരിടത്തും പ്രസംഗിച്ചുപോകരുതെന്നും വിചാണയ്ക്കായി അദ്ദേഹം 1495 ജൂലായ് 25-ാംനാളിൽ വത്തിക്കാനിൽ ഹാജരാകണമെന്നും പോപ്പ് ഒരു കല്പനയയച്ചു. റോമിലേയ്ക്കു ചെല്ലുന്നത് അപായകരമായിരിക്കുമെന്നുള്ള ബോധംകൊണ്ടു യാത്രയ്ക്കു വേണ്ട ഭേദസുഖമില്ലെന്നു കഴികഴിവു പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹം റോമിലേയ്ക്കു പോയില്ല.

പോപ്പിന്റെ നിരോധനാജ്ഞയെ വകവെക്കാതെ സാഖാനരോല ധർമ്മോദ്ബോധനപ്രസംഗങ്ങൾ 1496 ഫെബ്രുവരിയിൽ പുനരാരംഭിച്ചു. മാത്രമല്ല, വത്തിക്കാനിലും റോമിലും നടമാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഭയങ്കരമായ സഭാചാരവിരുദ്ധകൃത്യങ്ങളെ എടുത്തുപറഞ്ഞ് ഉഗ്രമായി

ഭർത്സിക്കാനും തുടങ്ങി. 1497 മേയ് 12-ാം-നാൾ സാഖൊ നരോലയ്ക്കു പോപ്പ് മതഭ്രഷ്ട് (Ex-communication) കല്പിച്ചു. അതിനെ നിരാകരിച്ചുകൊണ്ടു സാഖൊനരോലയ്ക്കു ലേഖനം ജൂൺ 19-ാം-നാൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഭ്രഷ്ടിനെ വകവെക്കരുതെ ഡിസംബർ 25-ാം-നാൾ അദ്ദേഹം ക്രിസ്തുമസ്സ് കൂട്ടാനു ചൊല്ലുകയും അനവധി ഭക്തജനങ്ങൾക്കു കൂട്ടാനു (കർത്തുഭോജനം) നല്കുകയും ചെയ്തു. ഫ്ലോറൻസ് സംസ്ഥാനത്തിലെ ജനസമൂഹത്തിൽ നിലവിലിരുന്ന എല്ലാത്തരം അസാമാന്യീകരണപടികളെയും തുടച്ചുനീക്കി സാഖൊനരോല 'ഭൂമയിൽ ദൈവരാജ്യം' സ്ഥാപിക്കുന്ന കാലം ആസന്നമായിരിക്കുന്നു എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസംഖ്യം അനുയായികൾ കരുതിയത്.

വധം

വഞ്ചനയും മതദ്രോഹിയുമാണെന്ന കുറ്റം ചുമത്തപ്പെട്ട സാഖൊനരോലയെയും അനുചരന്മാരായ രണ്ടു വട്ടക്കാരെയും ഓറസ്റ്റ് ചെയ്തു ഫ്ലോറൻസിൽവെച്ചു വിധി കല്പിച്ചുതന്നു. 1498 മേയ് 23-ാം-നാൾ തൂക്കിക്കൊന്നു ചുട്ടു ദഹിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. ആജീവനാന്തം സ്ഥിരതയോടുകൂടിയ ഉത്തമകത്തോലിക്കാവിശ്വാസികളായിരുന്നു അവർ എന്നതു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്.

ഇപ്രകാരമുള്ള വൃദ്ധിചാരചര്യ ഒരു പോപ്പിന്റെയോ കർദ്ദിനാളിന്റെയോ ശതാബ്ദത്തിന്റെയോ കാലഘട്ടത്തിന്റെയോ പ്രത്യേകമുദാഹരണമായിരുന്നില്ല.

ഇതിനു് ഒരു ഞാറാണ്ടുമുഖു് ഒരു കത്തോലിക്കവേദശാസ്ത്രീയായിരുന്ന ബൊഫീമിയാക്കാരൻ ഹസ്സു് (Huss) എന്ന പുരോഹിതനെ, പത്തിക്കാനിലെ അധാർമികനടപടികളെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിച്ചതിനു വിചാരണചെയ്തു വിധിച്ചപ്രകാരം, ജീവനോടെ തീയിലിട്ടു കൊന്നുകളയുകയാണുണ്ടായതു്. ഒന്നാം ഞാറാണ്ടിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സമകാലീനനായിരുന്ന സ്താപകയോഹന്നാൻ (John the Baptist) അന്നത്തെ രാജാവു് ആൻറിപാസ് (Antipas) സ്വന്തം ഭാര്യയെ തുജിച്ച സ്വസഹോദരഭാര്യയായ ഹിരോദിയസ്സിനെ (Herodias) പരിഗ്രഹിച്ചതു വ്യഭീചാരമാണെന്നും ഹിരോദിയസ്സിന്റെ മകൾ ശലോമി (Salome) വ്യഭീചാരംചെയ്തെന്നും കുറ്റപ്പെടുത്തി. രാജകുല്പനപ്രകാരം സ്താപകയോഹന്നാന്റെ ശിരസ്സു ഹേദിപ്പെടുത്തു് ഒരു താലത്തിൽ വെച്ചു ശലോമിക്കു കാഴ്ചയായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ദുഷ്ടാന്തങ്ങൾ കൂടുതൽ ഉദ്ധരിച്ചു് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ദൈർഘ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നില്ല. പിന്നോട്ടു പിന്നോട്ടു നോക്കുന്തോറും വ്യഭീചാരവും മറ്റു കൃത്യങ്ങളും കൂടുതൽക്കൂടുതൽ സാധാരണമായിരുന്നു എന്നാണു് കാണുക.

കാലപ്രവാഹത്തിൽ മനുഷ്യൻ കരഗതമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൂടുതൽ ഊണവും ധർമ്മബോധവും, നിമിത്തം ലോകം സഭാചാരപരമായി പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം, പണ്ടത്തെയും ഇന്നത്തെയും ചിത്രങ്ങളുടെ താരതമ്യപഠനം നമ്മെ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

ഇക്കാലത്തെ പോപ്പുലാറും കർട്ടിനാറുമാരും പുരോ
ഹിതരും പൗരരും മുന്യുണ്ടായിരുന്നവരുടെ ദുർന്ദപടിക
ളെ പിൻതുടന്നുവല്ല. ആശാസ്യവും ബൃഹത്തുമായ ഈ
പരിവർത്തനത്തിനു കാരണം മനുഷ്യകുലം എവിടെയും
ഗുണദോഷജ്ഞതയിലും മാനസികസജ്ജീകരണത്തിലും
വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നതാണ്.

പൂർവ്വസ്മരണകളും പുനർജന്മവും

പ്രേതബാധയിൽ പ്രേതം സംസാരിക്കുന്നതുപോലുള്ള ഒരു ഭാവനാവിശ്വാസപ്രകടനമാണ് പൂർവ്വജന്മസ്മരണകൾ. അതും, താനേ മാറുന്നതും പ്രേതബാധയോളം സാധാരണമല്ലാത്തതുമായ ഒരുതരം ലഘുമനോവികല്പമാകുന്നു.

സയൻസിൽ പുനർജന്മവിശ്വാസത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്നത് 'മെറോംസിക്കോസിസ്' (Metempsychosis) എന്ന പദത്താലാണ്. ഒരു ശരീരത്തിൽനിന്നു മറ്റൊരു ശരീരത്തിലേയ്ക്കുള്ള ആത്മാവിന്റെ മാറാം എന്നാണ് ആ ഗ്രീക്കുപദത്തിന്റെ അർത്ഥം. മരണാനന്തരം മനുഷ്യാത്മാവു മറ്റൊരു മനുഷ്യനോ ഏതെങ്കിലും ജീവിയോ ആയി പുനർജന്മമെന്നുള്ള വിശ്വാസം മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തിൽത്തന്നെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണ്. ശിഷ്ടന കഷ്ടതയും ദുഷ്ടൻ ഉത്കർഷവും സംഭവിക്കുന്നതിനെ ന്യായീകരിക്കാൻ ഏറ്റവും ഫലപ്രദ

മായി ഉതകുന്ന തത്ത്വജ്ഞാനമാണ് പുനർജന്മസിദ്ധാന്തം.

അവലംബമെന്തു്?

ആത്മാവും ശരീരവും കൂടിയതാണ് മനുഷ്യൻ എന്നതു് ഒരു പൂർവ്വിനിർണ്ണീതവസ്തുതയായി അനാദികാലം മുതൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. “ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നു് ഒന്നും സൃഷ്ടിക്കുക സാധ്യമല്ല, ഉള്ളതിന്നു് അവസ്ഥാന്തരപ്രാപ്തിയല്ലാതെ നിർമ്മൂലനാശം ഭവിക്കുന്നമില്ല” എന്ന ശാസ്ത്രീയസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ശരീരം നശിക്കുമ്പോൾ അതിലെ ആത്മാവു മറ്റൊരു ശരീരത്തിൽ പുനരധിവാസം ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ് പുനർജന്മസിദ്ധാന്തത്തിലെ ന്യായവാദം.

ഈ ന്യായവാദവും, ചില കാലങ്ങളിൽ ചിലേടത്തു് അപൂർവ്വമായി ചില ബാലികാബാലന്മാർ (ബാലികാബാലന്മാരാണ് ബഹുഭൂരിപക്ഷവും) നൽകിയിട്ടുള്ള പൂർവ്വജന്മസ്മരണകളും മാത്രമേ പുനർജന്മവിശ്വാസത്തിന്നു് അവലംബമായിട്ടുള്ളൂ. മരിക്കുമ്പോൾ ആത്മാവു് അവശേഷിക്കുന്നുവെന്ന കൈരാതികഭാവനയുടെ കരണഗത തത്ത്വമായിട്ടാണ് പുനർജന്മസിദ്ധാന്തം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്.

ലോകം മുഴുവനും വ്യാപിച്ചു പരിലസിച്ചിരുന്നതാണ് പുനർജന്മവിശ്വാസം. അതു പ്രാകൃതസമുദായങ്ങളിൽ പൊതുവെയും ചില പരിഷ്കൃതസമുദായങ്ങളിൽ ഇന്നും ചല രീതികളിൽ നിലനില്ക്കുന്നുണ്ടു്.

മനുഷ്യൻ മരിച്ചാൽ അവന്റെ ആത്മാവു കടലിലും കരയിലും അന്തരീക്ഷത്തിലുമുള്ള എല്ലാത്തരം ജീവികളിലും അനുകൂലം പുനർജന്മിച്ചു കടവിൽ ആദ്യത്തെ മനുഷ്യശരീരത്തിൽത്തന്നെ വീണ്ടും പ്രവേശിക്കുന്നുവെന്നാണ് പുരാതനകാലത്തു് ഈജിപ്തുക്കാർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതു്. അങ്ങനെ മരിച്ച മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവു മറ്റു ജീവികളിൽ ജനിച്ചു ജീവിച്ചു വട്ടമെത്തിയശേഷം ആദ്യമനുഷ്യശരീരത്തിൽ പുനഃപ്രവേശിക്കുന്നതിനു സത്കർമ്മദൃഷ്ടർമ്മങ്ങളുടെ ആക്കത്തുക്കമനുസരിച്ചു കാഞ്ഞതു 3000 വും കൂടിയതു് 10,000 വും കൊല്ലം വേണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു അവരുടെ കണക്കു്. ആ കണക്കനുസരിച്ചു് 10,000 വർഷം നിലനില്ക്കുന്ന വിധത്തിലാണ് ഈജിപ്തിലെ രാജാക്കന്മാരായ ഫറോക്കന്മാരുടെ മൃതശരീരത്തെ മമ്മികളാക്കി പരിമിഡുകളിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

യഹൂദരും പുനർജന്മവിശ്വാസത്തിൽനിന്നു വിമുക്തരായിരുന്നില്ല. സൂക്രതത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ ദൃഷ്ടതം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അയാൾ മനുഷ്യനിലും താണ ഒരു ജീവിയായി പുനർജന്മിക്കുമെന്നായിരുന്നു പുരാതനയഹൂദരുടെ വിശ്വാസം.

പരിഷ്കൃതമതങ്ങളിൽ ഹിന്ദുമതവും ബുദ്ധമതവും മാത്രമേ ഇന്നും പുനർജന്മത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവയായുള്ളൂ. വേദങ്ങളിൽ പുനർജന്മവിശ്വാസമില്ലെങ്കിലും അതു പിന്നീട് ബ്രാഹ്മണമതത്തിന്റെ കേടിസ്ഥാനപ്രമാണമായിത്തീർന്നു. അപ്രകാരമാണു് അതു് ഇന്നും ഇന്ത്യ

യിൽ നിലനില്ക്കുന്നത്. ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ കിര തവഗ്ഗങ്ങളുടെയും മതങ്ങളിൽ (Animisms) ഈ വിശ്വാസമുണ്ട്. ചില കാട്ടുജാതിക്കാരടെയിടയിൽ പ്രസവത്തിനുമുമ്പ് ഏതു പുച്ഛികനാണ് തന്റെ ശിശുവായി ജനിക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന പ്രസവിക്കുന്ന സ്ത്രീക്കു വെളിവാടുണ്ടാകുക പതിവാണ്.

ഗ്രീസിന്റെ സുവർണ്ണദശയിലെ തത്ത്വജ്ഞാനികളായിരുന്ന പൈത്തഗോറസ്സും പ്ലാറ്റോയും പുനർജന്മ തത്ത്വത്തെ അംഗീകരിച്ചിരുന്നവരാണ്.

ക്രിസ്തുമതത്തിൽ

ക്രിസ്തുവരുടെ ഇടയിൽ പുനർജന്മവിശ്വാസം ആദ്യശതകങ്ങളിൽ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽപ്പോലും പുനർജന്മവിശ്വാസത്തെ അനുകൂലിച്ചിരുന്ന ക്രൈസ്തവപ്രമാണികളായിരുന്നു, ജർമ്മൻകാരനായ ലെസ്സിംഗ് (Lessing), ഫ്രഞ്ചുകാരനായ ഫൂറിയർ (Fourier), ഇംഗ്ലീഷ്കാരനായ ജെനിൻസ് (Jenyns) മുതലായവർ. 19, 20 നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ ശാസ്ത്രീയവരിശോധനകളുടെയും പരീക്ഷണങ്ങളുടെയും പുരോഗതിയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, അനശ്വരമോ പുനർജനിക്കത്തക്കതോ ആയ കാര്യമായ് മനുഷ്യനിലില്ലെന്നും പുരാതനകാലംമുതൽ ഇന്നുവരെ ആത്മാവെന്നു വ്യവഹരിക്കപ്പെട്ടതതു മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ അസാധാരണങ്ങളും ദർശനങ്ങളുമായ അബോധപ്രതിഭാസങ്ങളാണെന്നും തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

അനശ്വരമായ ആത്മാവിന്റെ അസ്തിത്വം ശാസ്ത്രീയമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടാൽമാത്രമേ പുനർജന്മസിദ്ധാന്തത്തിനു നിലയുള്ളൂ. എങ്കിലും എല്ലാ ആധുനിക മതങ്ങളും ആത്മാവിൽ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടവയാകയാൽ ആത്മാവില്ലെന്ന ശാസ്ത്രീയാനുമാനത്തിനു് അതർക്കമെന്ന അംഗീകാരവും പ്രകാശനവും സിദ്ധിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണു് ഇന്നും ആത്മാവിലും പുനർജന്മത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നവരായി ധാരാളം പേരുള്ളതു്.

സ്വപ്നലത

ആധുനികകാലത്തു് ഇന്ത്യയിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായിട്ടുണ്ടായ പൂർവ്വജന്മസ്മരണ സ്വപ്നലതയുടേതാണു്. 10 പയസ്സുള്ള സ്വപ്നലത എന്ന ബാലികയുടെ പൂർവ്വജന്മങ്ങളിലെ സ്മരണകളെ വിവരിച്ചു തുട്രോഡീകരിച്ച 'നിർമ്മൽനിരദ്' എന്നൊരു ലേഖകൻ 'സൺഡേ സ്റ്റാൻഡേർഡ്' മുതലായ ഇന്ത്യയിലെ പല ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങളിലും ഒരു സുദീർഘലേഖനം എഴുതിയിരുന്നു. പ്രസ്തുതലേഖനത്തിന്റെ വിവർത്തനം മലയാളപത്രങ്ങൾ മിക്കതും പ്രസിദ്ധംചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.

“പുനർജന്മസിദ്ധാന്തത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ നേക്കു് സ്വപ്നലത ഒരു വെല്ലുവിളി എറിഞ്ഞുകൊടുത്തിരിക്കയാണു്” എന്ന ഉദ്ഘോഷത്തോടെയാണു് നിർമ്മൽനിരദ് ലേഖനമാരംഭിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

“പുനർജന്മമില്ലെന്നു ശരിക്കെന്നു യുക്തിവാദികൾ ഇതിനു സമാധാനം പറയുമോ?” എന്നാണു് പ്രസ്തുത

ലേഖനത്തിന് ഒരു മലയാളപത്രം കൊടുത്തിരുന്നതലകെട്ട്.

ചന്ദ്രസി എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരു വൈശ്വകുടുംബത്തിലെ ഒരു പെൺകുട്ടി തന്റെ രണ്ടു പൂർവ്വജന്മങ്ങളെപ്പറ്റി വിവരണം നല്കുന്ന ഒരുതത്ത്വവാദികയായിത്തീർന്നു ഒരു പത്രവാർത്തയുണ്ടായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ രണ്ടു ജന്മങ്ങളിലും താൻ സ്രീതന്ത്രയായിരുന്നെന്നും അടുത്തു കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ ഒരു ബ്രാഹ്മണകുടുംബാംഗമായിട്ടാണ് ജനിച്ചതെന്നും ചേലയ്ക്കു യാദൃച്ഛികമായി തീവ്രിപ്പിച്ചു താൻ വെട്ടുമരിക്കുകയാണുണ്ടായതെന്നുമാണ് ആ ബാലിക പറഞ്ഞതു്. തീവ്രിപ്പിച്ച ചേലയുടെ തലവം നിറവുംകൂടി അവൾ പറഞ്ഞുവത്രേ. അന്നത്തെ അവളുടെ മാതാവിനെ അവൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു എന്നും ആ കുടുംബത്തിന്റെ വിവരങ്ങൾ അവൾ ശരിയായി പറഞ്ഞുവെന്നുമാണ് പത്രാിപ്പോർട്ട്. കഴിഞ്ഞതിന്റെ മുമ്പിലത്തെ ജന്മത്തിൽ മറ്റൊരുകുട്ടിയായി തീവണ്ടിവഴി ഒരു തീർത്ഥയാത്ര പോയി അവിടെവെച്ചാണ് താൻ മരിച്ചതെന്നും അവൾ പറഞ്ഞു. ആ ജന്മത്തിലെ തന്റെ മകനാണെന്നു പറഞ്ഞു സുരേശ് എന്നൊരുവനെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു് “മോനേ, സുരേശ്; മോൻ ഉണ്ടു കഴിച്ച്യാ?” എന്നു് ആ ബാലിക ചോദിച്ചതും ഒരു തെളിവായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

ഇത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വേറെയും പലതുണ്ടു്.

ബാലസഹജമോ വാതോന്മാദപരമോ ആയ ജല്പനങ്ങളിൽ (Prattle) മാത്രമേ ആത്മാവിന്റെ ദേഹാന്തരഗ

മനമാകുന്ന പുനർജന്മവിശ്വാസത്തിനും ആത്മാവിന്റെ അസ്തിത്വത്തിനുമെന്നും തെളിവു കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

പുനർജന്മവിശ്വാസികളുടെ കുടുംബത്തിലെ കുട്ടികളെ ശൈശവത്തിൽത്തന്നെ പ്രസ്തുതവിശ്വാസം ബാധിക്കുക സാധാരണമാണ്. അച്ഛനും അമ്മയും മറ്റുമായി കളിക്കുന്ന കുട്ടികളിൽ ആരെങ്കിലും ലംഘ്യമിസ്സീ റിയാബാധയിൽ പൂർവ്വജന്മത്തിലെ അച്ഛനോ അമ്മയോ ആയി അഭിനയിച്ചുകാണുന്നതിൽ അതുതകരമായി കണമില്ല. ഏതൊരു പൂർവ്വജന്മകഥയും ചെവി വട്ടംപിടിച്ചു കേൾക്കുന്ന വിശ്വാസികൾ ഉടനെ ആ കുട്ടിയെ കൊണ്ടു കൂടുതൽ കൂടുതൽ പറയിച്ചാണ് തെളിവുകൾ ശേഖരിക്കുന്നത്. അയൽപക്കത്തോ അയൽനാടുകളിലോ ആ കുട്ടിക്ക് അല്പമെങ്കിലും പരിചയമുള്ളവരായിരിക്കും ആ പുനർജന്മകഥയിലെ പാത്രങ്ങൾ. അതുകൊണ്ട് ആ വിവരണങ്ങളിൽ പറയുന്ന വ്യക്തികളിൽ ചിലർ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉള്ളവരാണെന്നു വരുന്നതുതന്നെ അനിഷേധ്യത്തെളിവുകളായി അവർ അംഗീകരിച്ചുകഴിയും. വസ്തുതകളിൽ യോജിക്കാത്തവയെ വിട്ടുകളഞ്ഞു, യോജിക്കുന്നവയെയും യോജിപ്പിക്കാവുന്നവയെയും തെളിവുകളായി കൊട്ടിപ്പോഷിക്കയാണവരുടെ പതിവ്.

പോൾട്ടർഗൈസ്റ്റ്

പ്രേതബാധകൾ എന്നു കരുതപ്പെടുന്ന 'പോൾട്ടർഗൈസ്റ്റ്' (Poltergeist) പ്രതിഭാസങ്ങൾ, ലോകത്തിലെ

വിടെയുമെന്നപോലെ, നമ്മുടെ നാട്ടിലും ഉണ്ടാകാറു
 ണ്ടു്. ചാത്തനപദ്രവം, പ്രേതബാധ മുതലായവയാണ
 വ. ഒരു പുലയിപ്പെണ്ണിനെ ഒരു നമ്പൂതിരിയുടെ പ്രേ
 തം ബാധിച്ചു് അവർ നമ്പൂതിരിമാർക്കു് സഹജമായ ഉ
 ച്ചാരണവിശേഷത്തോടുകൂടി സംസാരിക്കുക, ഒരു മലയാ
 ളിമാപ്പിളപ്പെണ്ണിനെ ഒരു തമിഴന്റെ പ്രേതം ബാധി
 ച്ച തമിഴിൽ സംസാരിക്കുക മുതലായ സംഭവങ്ങൾ അ
 പൂർവ്വമല്ല. ഇവക ബാധക്കേസ്സുകളിൽ വിശ്വാസപ്ര
 വണതയില്ലാത്ത ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ സമഗ്രമായ പരിശോ
 ധനകർമ്മ നടത്തി തെളിയിച്ചിട്ടുള്ളതു്, അവ പ്രേതമോ
 ഭൂതമോ അല്ലെന്നും അവരെ ബാധിച്ചിട്ടുള്ള താത്കാ
 ലികമനോരോഗത്തിന്റെ ലക്ഷണംമാത്രമാണെന്നു
 മത്രേ. ബാധയ്ക്കു വിധേയനെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന വ്യക്തിത
 നിക്കു് അതിനുമുമ്പു കേൾക്കാൻ ഇടവന്നിട്ടില്ലാത്ത ഒരു
 ഭാഷയും കാര്യവും പറയുകയില്ല. ബാലികാബാലന്മാർക്കു്
 ഉണ്ടാകാവുന്ന മാനസികവൈകല്യത്തിൽ, അവർ പഠി
 ച്ചിട്ടില്ലാത്തതെങ്കിലും കേൾക്കാൻ ഇടവന്നിട്ടുള്ള നമ്പൂ
 തിരിഭാഷയോ പുലയഭാഷയോ മാപ്പിളഭാഷയോ തമി
 ഴോ ഹിന്ദുസ്ഥാനിയോ ഇംഗ്ലീഷോ മറ്റോ പുലമ്പിയെ
 ന്നവരും. അവരുടെ മനസ്സിൽ അബോധമായിട്ടെങ്കിലും
 പതിയാനിടവന്നിട്ടുള്ള സംസാരത്തിന്റെയോ ഭാഷയു
 ളെയോ അംശങ്ങളാണു് അതു്. എന്നാൽ തനിക്ക് ക
 റിക്കലും കേൾക്കാൻ ഇടവന്നിട്ടില്ലാത്ത വിവരമോ ഭാ
 ഷയോ കരിക്കലും ഒരു കുട്ടി പറയുകയില്ല, പറയാൻ
 സാധിക്കുകയുമില്ല.

ദൈവായേശം, ദിവ്യഭർത്താ, പെട്ടിപാട്, യക്ഷി
ഭരം (Night-Mare), പ്രേയഞ്ചയ, ചാത്തനുവദവം,
വിശാചപീഡ, ഫ്രാൻസ് (France), ഹിസ്റ്റീരിയ മുത
ലായവയോലൈതന്നെ പൂർവ്വജനനസ്മരണയും ഒരു താത്
കാലികമനോവികല്പപ്രകടനമാണ്.

കൊച്ചുപെണ്ണ്

പഴിത്തല എന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നുണ്ടായ ഒരു പത്ര
വാർത്തകൂടി ഇവിടെ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു: “ഇവിടെ ഒരു
വീട്ടിലെ കൊച്ചുപെണ്ണ് എന്നൊരു തള്ളയെ പതി
നൊന്നുവർഷം മുമ്പു കാണാതാവുകയും കാണാതായി ക
രേക്കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ തള്ളയെ സ്വന്തം മക്കൾ
തല്ലിക്കൊന്നു കഴിച്ചിട്ടുതന്നെ സംസാരം പ്രചരിക്കു
കയുമുണ്ടായി. അതിൽപ്പിന്നെ ആ തള്ളയുടെ പ്രേതം
ആ വീട്ടിലെയും അടുത്ത സ്ഥലങ്ങളിലെയും പല യുവ
തികളെയും പലപ്പോഴായി ബാധിച്ചു, തുള്ളലും ‘തല്ലി
ക്കൊന്ന കൊച്ചുപെണ്ണാണ് ഞാൻ’ എന്നു് ഉറഞ്ഞുപ
റയലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ അടുത്ത ദിവസമാണ് പ്ര
ശ്നവും മന്ത്രവാദവും ഹോമവും നടത്തി ആ പ്രേതത്തെ
ആവാഹിച്ചു ഭൂമേ ഒരു ക്ഷേത്രത്തിൽ കൊണ്ടുവായി ത
റച്ചതു്. അങ്ങനെയിരിക്കെ പതിനൊന്നു വർഷംമുമ്പു
കാണാതായ ആ കൊച്ചുപെണ്ണ് (ഇപ്പോൾ അർദ്ധം 85
വയസ്സുണ്ട്) ഈ തിരുവോണദിവസം അവരുടെ വീ
ട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയിരിക്കുന്നു. അവരെ കാണാൻ ദിവ
സേന നൂറുകണക്കിനാളുകൾ വന്നുകൊണ്ടാണിരിക്കു
ന്നതു്.”

ഈ വാർത്തയിലെ വസ്തുതകളിൽനിന്നു പ്രേതബാധ, ഉറഞ്ഞുപറയൽ, പ്രശ്നം, മന്ത്രവാദം, മോമം, പ്രേതത്തെ ആവാഹിച്ചു തരസ്സാക്കൽ, മുതലായവയുടെ ന്യായം സ്വഭാവം എന്താണെന്നറിയാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്.

കലോ

എ. പി. ഐ. കമ്പിമൗളം അറിയിച്ച ഒരു വാർത്ത 'ഹിന്ദു'പത്രം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതാണിത്: "അലഹാബാദ് നഗരവാസിയായ മഹാദേവഭൂഷപ എന്നൊരാൾക്കു 'കലോ' എന്നു പേരായി ഏഴു വയസ്സുള്ള ഒരു പുത്രിയുണ്ട്. പല നാളുകളായി ഈ കുട്ടി 'ലക്ക' എന്നൊരു വാക്ക് ഉച്ചരിച്ചിരുന്നതായി കേട്ടിരുന്നു. 'ലക്ക' എന്നു ഉച്ചരിച്ചിരുന്നതു ലവ്നൗപട്ടണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു ഇപ്പോൾ വെളിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. തന്റെ മുൻ ജന്മത്തിലെ അച്ഛൻ ലവ്നൗക്കാരനും ഒരു പലഹാരക്കടക്കാരനാണെന്നു കുട്ടി വിശദമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അയാളുടെ വീടു അവിടെ ആമിനാബാദിൽ ഒരു കളത്തിന്നരികെ ഒരു പുളിപ്പൂക്കും നില്ക്കുന്നതിന്നു സമീപമാണെന്നും അവിടെ കരങ്ങുകൾ ധാരാളമുണ്ടെന്നും ആ കുട്ടി പറഞ്ഞു. ഈയിടെ പൂർണ്ണജന്മമാതാപിതാക്കളുടെ അടുക്കൽ പോകണമെന്നു കുട്ടി ശാഠ്യംപിടിച്ചു. ആവേശാധിക്യത്താൽ ഇപ്പോൾ കഴിഞ്ഞ പത്തു ദിവസങ്ങളായി കുട്ടി രോഗശയ്യാവലംബിയായിരിക്കുന്നു."

കരച്ചുകാലംമുമ്പു ലണ്ടനിലെ ഒരു തെരുവുതെങ്ങിതാൻ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജാവാണെന്നു സ്വയം വിചാരി

മുഖം പാഞ്ഞും രാജോചിതമായ ബഹുമാനങ്ങളും അധികാരങ്ങളും അവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ടു നടക്കുകയുണ്ടായി.

കരാച്ചിയിലെ ലേഖ്‌രാജ് എന്നൊരാൾ താൻ ശ്രീകൃഷ്ണാവതാരമാണെന്നു പറഞ്ഞ് 'കാംമണ്ഡലി' എന്നൊരു സ്ഥാപനം തുറക്കുകയും സ്രീകൃഷ്ണ അതിൽ അംഗങ്ങളാക്കുകയുണ്ടായി. ഇതുപോലെതന്നെ മനോരോഗത്തിന്റെ ലക്ഷണംമാത്രമാണ് പൂർവ്വജന്മസ്മരണകളും.

പൂർവ്വജന്മസ്മരണകൾ പറയുന്ന കുട്ടികളുടെ ആ മനോവീക്ഷ്യം അധികകാലതാമസംകൂടാതെ മാറുന്നു. അതോടെ പൂർവ്വജന്മസ്മരണകൾ തീർത്തും ഇല്ലാതാകുന്നുണ്ട്. അതു വെറും മനോവീക്ഷ്യമാണെന്നതിന് ഈ വസ്തുതയും ഒരു തെളിവാണു്.

ബുദ്ധനും ക്രിസ്തുവും നബിയും

ബുദ്ധൻ, ക്രിസ്തു, നബി എന്നിവർ മതസ്ഥാപകരായിരുന്നതിലേറെ മതവിശ്വാസാചാരധർമ്മസങ്കരാതിരുന്ന എന്നതാണ് പരമാർത്ഥം. തങ്ങളുടെ കാലത്തു് അതതുരാജ്യത്തു നിലവിലിരുന്ന കൂടുതൽ അന്ധവിശ്വാസപരവും അബദ്ധജടിലവുമായ മതവിശ്വാസങ്ങളെയും ആചാരാരാധനാസമ്പ്രദായങ്ങളെയും ഫലപ്രദമായി നശിപ്പിക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്തതു്. ഇന്നു കാണുന്ന ബുദ്ധമതവും ക്രിസ്തുമതവും മുഹമ്മദിമതവും, അവർ നശിപ്പിച്ചുകുളഞ്ഞ പഴയ മതങ്ങളിലെത്തന്നെ ഏതാനും വിശ്വാസാചാരങ്ങളെ കാലാന്തരത്തിൽ അവരുടെ അനുയായികൾ പുനഃപ്രതിഷ്ഠിച്ചെടുത്തതാണ്.

ബുദ്ധൻ

തന്റെ കാലത്തു ബ്രാഹ്മണമതത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്നതും വർണ്ണശ്രമധർമ്മത്തിന്റേതുമായ ജാതിവ്യ

ത്യാസങ്ങളെയും നരമേധം, മൃഗബലി മുതലായ നിഷ്ഠാരാധനക്രമങ്ങളെയും ആക്ഷേപിച്ചും എതിർത്തും ഇല്ലാതാക്കുകയാണ് ബുദ്ധൻ ചെയ്തത്. ഈശ്വരവിശ്വാസത്തെയോ പ്രാർത്ഥനാരാധനകളെയോ പൗരോഹിത്യത്തെയോ ഈശ്വരശാസ്ത്രം(Theology)ത്തെയോ ബുദ്ധൻ ഏല്പിട്ടുത്തീർത്തില്ല. വേദങ്ങളെയും ആരാധനാനഷ്ടാനങ്ങളെയും പൗരോഹിത്യസമ്പ്രദായത്തെയും അദ്ദേഹം ശക്തിയുക്തം നിഷേധിക്കുകയും നിരാകരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. പഞ്ചശീലംവഴിക്കും അഷ്ടമാഗ്ഗ്വഴിക്കും അദ്ദേഹം മനുഷ്യരെ സദാചാരനിരതരും പരോപകാരികളുമാക്കാനാണ് യത്നിച്ചത്. ബുദ്ധന്റെ കാലാനന്തരം ബുദ്ധമാഗ്ഗ്വത്തിൽ ഹിന്ദുമതത്തിലെപ്പോലെ വിഗ്രഹപ്രതിഷ്ഠയും പ്രാർത്ഥനയും ആരാധനയും പൗരോഹിത്യസമ്പ്രദായവും മഠാധാരം, ഹീനയാനം, ലാമാമതം മുതലായ വ്യത്യസ്തജാതിബുദ്ധമതങ്ങളും ഉണ്ടായി. സിലോൺ, ബർമ്മ, ടിബറ്റ്, ചൈന, ജപ്പാൻ എന്നിവിടങ്ങളിൽ ഇന്നു കാണുന്ന ബുദ്ധമതങ്ങൾ വിശ്വാസങ്ങളിലും ആചാരങ്ങളിലും ധാരാളം പരസ്പരവ്യത്യസ്തതകളുള്ളവയാണ്.

ക്രിസ്തു

ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തു തങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനമാണെന്നു യഹൂദർ സ്വയം കരുതുകയും ഇന്ത്യയിലെ സനാതനഹിന്ദുക്കളെപ്പോലെ അന്യസമുദായക്കാരിലാരെയും തങ്ങളുടെ യഹൂദസമുദായത്തിൽ സ്വീകരിക്കാതെയുമാണിരുന്നതും. സമസ്തജന

ങ്ങൾക്കും സാമോദര്യമുണ്ടെന്നും വർഗ്ഗവൃത്യാസം കൂടാതെ ആരെയും തങ്ങളുടെ സമുദായത്തിൽ സ്വീകരിക്കുമെന്നുമായിരുന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശം. യഹൂദന്മാരുടെ പൗരോഹിത്യസമ്പ്രദായത്തെ പാടെ ക്രിസ്തു നിരാകരിച്ചു. അദ്ദേഹം പൗരോഹിത്യത്തെ സ്വീകരിക്കുകയോ ആകെക്കീലും പൗരോഹിത്യത്തെ നല്കുകയോ ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തുമതത്തിൽ കാണുന്ന പുരോഹിതശ്രേണി (Priestly hierarchy)യെ സൃഷ്ടിക്കുകയോ മാതൃകയായിട്ടെങ്കിലും ഒരു പള്ളിയോ ബലിപീഠമോ (Altar) സ്ഥാപിക്കുകയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ക്രിസ്തുവിനും ശിഷ്യന്മാർക്കും സാധാരണജനങ്ങളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായ ഉടുപ്പോ സ്ഥാനവസ്ത്രമോ അലങ്കാരമോ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടുമില്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെയും ശിഷ്യന്മാരുടെയും കാലശേഷം A. D. 58നും 100നും ഇടയ്ക്കു മറാഠാക്കളെയോ തമ്മിൽ യോജിച്ചു ക്രിസ്തുശിഷ്യന്മാരായിരുന്ന മത്തായി, മർക്കോസ്, ലൂക്കോസ്, യോഹന്നാൻ എന്നവരുടെ പേരുകളിൽ കാരോൺ എഴുതിവിട്ടവയാണു് ബൈബിളിലെ 'സുവിശേഷങ്ങൾ' (Gospels) നാലും എന്ന വസ്തുത ക്രൈസ്തവവിശ്വാസികൾതന്നെയായ ചരിത്രഗവേഷകന്മാർ നിസ്തർക്കം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ബൈബിൾ പഴയ നിയമത്തിലെ ആദ്യത്തെ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങൾ (Pentateuch) മോശ (Moses) എഴുതിയതാണെന്നാണു് അവയിൽ എഴുതിട്ടുള്ളതും ക്രൈസ്തവലോകം വിശ്വസിക്കുന്നതും. എന്നാൽ മോശെ എഴുതിയ പുസ്തകം എന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നതിൽത്തന്നെ മോശയുടെ മരണത്തെപ്പറ്റിയും ശവസംസ്കാരം

ഞെപ്പാറിയും “മോവാബ് ദേശത്തുവെച്ച യഹോവായുടെ ശുശ്രൂഷകനായ മോശ യഹോവായുടെ വചനപ്രകാരം മരിച്ചു. അവൻ അവനെ അവിടെ ‘ബെത്-പെയോറി’നേ നേരെയുള്ള താഴ്വരയിൽ അടക്കി. എന്നാൽ ഇന്നുവരെയും കരുത്തനും അവന്റെ ശവക്കുഴിയെ അറിയുന്നില്ല” (ആചർത്തനപുസ്തകം XXXIV-4, 5) എന്നു പറഞ്ഞുകാണുന്നു. മരിച്ചുപോയ കീർത്തിമാന്മാരുടെ പേരിൽ പിൻഗാമികൾ ഗ്രന്ഥം നിർമ്മിക്കുക എന്ന സമ്പ്രദായം പണ്ടു് എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലുമുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ കരനിഷേധ്യത്തെളിവാണതു്.

മനുഷ്യവിമുക്തപരിപാലന വാചരഹിതഗർഭധാരണം (Immaculate Conception), ത്രിത്വം (Trinity), ഉടലോടെയുള്ള സ്വർഗ്ഗാരോഹണം (Ascension) മുതലായ വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളെല്ലാം ക്രിസ്തുവിനു മുന്പുണ്ടായിരുന്ന മതങ്ങളിൽനിന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ ഖണ്ഡിതമായ (Express) ഉപദേശങ്ങൾക്കുപോലും വിരുദ്ധമായി ക്രിസ്തു മതത്തിൽ പിന്നീട് കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. “ആകാശത്തിൽനിന്നു് ഇറങ്ങിവന്നവനല്ലാതെ ആകാശത്തിലേയ്ക്കു കേറിപ്പോക സാധ്യമല്ല” (വി: യോഹന്നാൻ III-13) എന്ന ക്രിസ്തുവിന്റേതായ വാക്യം ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. മരിയത്തിന്റെ ഉദരത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചവളുന്പനായ ക്രിസ്തു ഉടലോടെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു കേറിപ്പോയെന്നു സങ്കല്പക്രിസ്ത്യാനികളും വിശ്വസിക്കുന്നതു ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശത്തിനതന്നെ വിപരീതമാണ്.

നബി

നബിയുടെ കാലത്തു ക്രിസ്തുമതത്തിന് അറുനൂറോളം വർഷത്തെ വളർച്ച സിദ്ധിച്ചിരുന്നു. താൻ വാണിജ്യ പരമായി സിറിയ, പലസ്തീൻ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ നടത്തിയ പര്യടനങ്ങൾവഴി ക്രിസ്തുമതത്തെപ്പറ്റി നല്ല അറിവുള്ള ആളായിരുന്നു നബി. ക്രിസ്തുവിനോടു ബഹുമാനം തോന്നിയിരുന്നെങ്കിലും ക്രിസ്തുവിനെ തുക്കിയ കരിശ്, പുണ്യവാളന്മാരുടെ തിരുശേഷിപ്പുകൾ, ക്രിസ്തു, മറിയം, പുണ്യവാളന്മാർ മുതലായവരുടെ വിഗ്രഹങ്ങൾ, പടങ്ങൾ മുതലായവയെ ആരാധിക്കുന്ന അന്ധവിശ്വാസികളായ വിഗ്രഹാരാധനക്കാരാണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന നിലയ്ക്കു ക്രിസ്തുമതത്തോടു നബിക്കു വെറുപ്പായിരുന്നു. ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ നഷ്ടത്തുകയറ്റം അറേബ്ബിയായെയും അക്കാലത്തു സ്പർശിക്കാതിരുന്നില്ല. പരസ്തരം ശത്രുതയിൽ വർത്തിച്ച യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നവരും വിഗ്രഹാരാധനക്കാരായ അനേകഗോത്രക്കാരാണ് അന്ന് അറേബ്ബിയയിലുണ്ടായിരുന്നത്. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രബലമായ 'കുറൈഷ്' ഗോത്രത്തിൽപ്പെട്ട ആളായിരുന്നു നബി. മെക്കാനഗരവും അതിലെ പ്രധാനാരാധനാവസ്തുക്കളായ 'കാബാ' എന്ന കർത്തവ്യം മറ്റു വിഗ്രഹങ്ങളും നബിയുടെ ഗോത്രക്കാരുടെ അധീനത്തിലായിരുന്നു. വിവിധഗോത്രക്കാരായ അറബികളെല്ലാം ആണ്ടിലൊരു പ്രത്യേകാവസരത്തിൽ മെക്കായിൽ വന്നു കാബായെയും മറ്റു വിഗ്രഹങ്ങളെയും ആരാധിച്ചുപോവുകയായിരുന്നു പതിവ്. അറബികളെ

യെല്ലാം ഏകസമുദായമാക്കുന്നതിനും വിഗ്രഹാരാധനകൾ ഉപേക്ഷിപ്പിക്കുന്നതിനുമുള്ള മാർഗ്ഗമായി നബി ഇസ്ലാം വിജയകരമായി രൂപീകരിച്ചതാണ്. സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ലഭിച്ച കല്പം എന്ന നിലയിൽ കാബായെ മാത്രം അവശേഷിപ്പിച്ച് അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന സമസ്തവിഗ്രഹങ്ങളെയും നബി തകർത്തുകളഞ്ഞു. പണ്ടുകാലത്തു് ആകാശത്തുനിന്നു വീണുകിട്ടിയ കരുല്ക്ക(Meteor) യാണ് കാബാ എന്നാണ് അതു കണ്ടിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. പൗരോഹിത്യവും വിഗ്രഹാരാധനയും ഇസ്ലാമിൽ തീർത്തും നിഷിദ്ധമാണ്.

ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ഉണ്ടായതുപോലെ ഇസ്ലാമിലും പൗരോഹിത്യവും വിഗ്രഹാരാധനയും കാലക്രമേണ കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ട്. നബി ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തോ അതിനടുത്തോ നബിയുടെ ജീവചരിത്രം ആരും രചിച്ചിട്ടില്ല. അനേകജീവചരിത്രങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഉള്ളതിൽ ആദ്യത്തേതുണ്ടായതു നബി മരിച്ച 1½ നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷമാണ്. നബിയുടെ ജീവചരിത്രത്തിനു് അബുലം കൂടാതെ ആശ്രയിക്കാവുന്ന ഏകഗ്രന്ഥമാണ് ഖുർആൻ. ഒരു മതത്തോടും അനാദരവു കാണിക്കാതെ എല്ലാ മതസ്ഥാപകന്മാരെയും പ്രവാചകന്മാരായി ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ചു. ആ നിലയ്ക്കു മറ്റു മതങ്ങളോടു പുഷ്പമോ വെറുപ്പോ മാർഗ്ഗംകൂട്ടലിനുള്ള ആസക്തിയോ ഇസ്ലാമിനുണ്ടാകാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. എന്നാൽ നബിയുടെ കാലത്തിനുശേഷമുള്ള ഇസ്ലാമിന്റെ നില അതല്ല. യഹൂദർ ബൈബിൾ പഴയ നിയമഗ്രന്ഥത്തെയും ക്രിസ്ത്യാനി

കുറു കരിശിനെയും ബൈബിളിനെയും പുണ്യവസ്തു(വി
 ഗ്രഹം)വായി കരുതി ആരാധിക്കുന്നതിലേറെ മുസ്ലീം
 കുറു മുൻആൻഗ്രന്ഥത്തെ പുണ്യവസ്തുവായി ആരാധി
 ക്കുന്നുണ്ട്. എന്നുമാത്രമല്ല, ബുദ്ധമതത്തിന്റെ ക്രിസ്ത്യാനി
 കളുടെയും തിരുശേഷിപ്പുകളെപ്പോലെ നബിയുടെ തല
 മുടിനാൽ പരിശുദ്ധചിഹ്നമായി ആരാധിക്കുന്നുണ്ടെ
 ന്ന വിവരം ഈയിടെ പത്രങ്ങൾവഴി പ്രസിദ്ധമായിരി
 ക്കുകയുമാണല്ലോ.

പുതിയ ദൈവങ്ങൾ

“സയൻസിനും സാങ്കേതികവിജ്ഞാനീയത്തിനും (Technology) സാമൂഹ്യനീതിക്കും വിപ്ലവമായി നില്ക്കുന്ന ആശയങ്ങളും ആചാരങ്ങളും കൈയൊഴിക്കുവാൻ ഇന്ന് പ്രധാനമന്ത്രി നെഹ്റു ഇന്ത്യൻജനതയോടാശീർവാദം ചെയ്തു. അഖിലേന്ത്യാ വ്യാപാരപുരസ്കരനിർമ്മാതാക്കളുടെ അസോസിയേഷൻ (All India Manufacturers Association) ഉദ്ഘാടനംചെയ്തുകൊണ്ടദ്ദേഹം പ്രസംഗിക്കുകയായിരുന്നു. ഏറ്റവും അഭിപ്രായം നേടിയ അമേരിക്ക, സോവിയറ്റ് റഷ്യ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലെ സാങ്കേതികപുരോഗതിയെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കവെ, യന്ത്രങ്ങളെയും സാങ്കേതികവിജ്ഞാനത്തെയും ആശ്രയിക്കുകയെന്നതാണ് അവരുടെ പുരോഗതിക്കു ധാരമായ ഒരു പൊതുവസ്തുതയെന്നദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. ‘അവർ ആശ്രയിക്കുന്ന ദൈവങ്ങൾ സയൻസും ടെക്നോളജിയുമാണ്. മറ്റു പഴയ ദൈവങ്ങളെ അവർ തീർത്തും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു’.

ധിക്കുന്നില്ലെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ പുതിയ ഈ ദൈവങ്ങളാണ് ജനതയുടെ അഭിവൃദ്ധ്യനുവമായ ജീവിതത്തെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നത് എന്നു നെഹ്റു പറഞ്ഞു—പി. ടി. ഐ. ലേഖകന്റെ ഒരു വാർത്തയാണിത്.

മുമ്പാട്ടു കാലം കടന്നുപോയിടാതെ

തിബത്തിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ചരിത്രശകലം കുറേക്കാലംമുമ്പ് അവിടെ പര്യടനം നടത്തിയ ഹാർവിയെ (Harvey Day) എന്ന ആംഗ്ലേയമാനുൻ ഒരു ബ്രിട്ടീഷ് പാരികയിൽ എഴുതിട്ടുള്ളതിൽനിന്നും ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളുന്നു:

“അമ്പതു വർഷം മുമ്പു തിബത്തിലെ അഭിജാതരും കബേരരുമായ ഏതാനും യുവാക്കന്മാർ എഞ്ചിനീയറിങ്, മെഡിക്കൽ മുതലായ ശാസ്ത്രീയപഠനങ്ങൾക്കായി യൂറോപ്പിലേയ്ക്കു പോയി. അവർ പഠിപ്പു കഴിഞ്ഞു തിബത്തിലേയ്ക്കു മടങ്ങുമ്പോൾ ഏതാനും നവീനയന്ത്രസാമഗ്രികൾ വാങ്ങിക്കൊണ്ടാണ് പോന്നത്. ആ യന്ത്രങ്ങളിലേതെങ്കിലും അവിടെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കാൻ അന്നത്തെ ലാമാഗവമേണ്ഡ് അനുവാദം നീഷേധിച്ചു. എന്നു മാത്രമല്ല, ഗവമേണ്ഡുകല്പനപ്രകാരം ആ യന്ത്രസാമഗ്രികൾ സമസ്തവും കണ്ടുകെട്ടിയെടുത്തു് അത്യുന്നതമായ ഒരു കുന്നിനുമുകളിൽ കൊണ്ടുചെന്ന് അതിന്റെ ഒരു വശത്തു് അത്യുഗാധമായി കിഴക്കോട്ടുക്കായിക്കിടക്കുന്ന താഴ്വരയിലെ പാറമേലേയ്ക്കു തള്ളിയിട്ടുടച്ചു നശിപ്പിച്ചുകളയുകയും ചെയ്തു.

“അവിടെനിന്നും കുറെ വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷമാണ് പാശ്ചാത്യചിട്ടാസമ്പന്നരും ഉന്നതകലജാതരമായ ഏതാനും തിബത്തിയന്റേയും ചാക്കുനാരുടെ നിരന്തരമായ അഭ്യർത്ഥനയാൽ തലസ്ഥാനനഗരിയിൽ വിദ്യാലയം തുറന്നു. പാടിപ്പിക്കാനും ചില തെരുവീഥികളിലും ഗവണ്മെന്റാഫീസുകളിലും വൈദ്യുതദീപങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാനും ലാമാഗവണ്മെന്റ് അനുമതി നൽകിയത്. അങ്ങനെ അനുമതിപ്രകാരം യൂറോപ്പിൽനിന്നു വാങ്ങി രാജ്യാതിർത്തിയിലെ ഉന്നതമലയിടുക്കുകളിലൂടെ കടത്തി തിബത്തിലെത്തിച്ചപ്പോൾ, അപ്പോഴെ പുറത്തു നിന്നും താക്കളുടെ പേരും വിലാസവും അവരുടെ ദൈവഭാഷയിൽ വാർത്തിട്ടുള്ളതായി കണ്ടതെല്ലാം ഉറച്ചു മാറുകയും ചെയ്തെന്നും തത്സ്ഥാനത്തു പരിശുദ്ധതിബത്തൻഭാഷയിൽ ചായംകൊണ്ടെഴുതണമെന്നും ഗവണ്മെന്റ് കല്പനയായി. പള്ളി കിന്നാധപാനംചെയ്താണ് ആ കല്പന നിറവേറിയത്. അതിനേല്പിച്ചതു ലണ്ടനിൽ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കി ആയിടെ തബത്തിൽ മടങ്ങിയെത്തിയ ആർ. ഡി. റിങ്ങാങ്ങ്(R. D. Ringang)നെയാണ്.”

കപ്പൽ കയറി ഭാരതം വിട്ടു പാശ്ചാത്യരാജ്യത്തു പോയി പഠിച്ചു പാസ്സായി വരുന്നവരെക്കൊണ്ട് പ്രായശ്ചിത്തംചെയ്യിച്ചു അവരെ പുണ്യാഥം ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നും അല്ലെങ്കിൽ ഷേട്ടു കല്പിച്ചു പുറംതള്ളണമെന്നുമുള്ള നടപടി നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ടായിരുന്നതു വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിക്കാത്തവർക്കു ധനം കയ്യോ ഷട്ടോ ധരിച്ചു ക്ഷേത്രമുറത്തു

കാണുന്നവരെ കഴുത്തിൽ പിടിച്ചു തള്ളി പുറത്താക്കുന്ന നടപടി ഒരുപതു കൊല്ലം മുമ്പുവരെ കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതാണ്.

ഇന്ത്യയിലെ ഉന്നതരാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകനും ദേശാഭിമാനിയുമായിരുന്ന പണ്ഡിറ്റ് മദൻമോഹൻമാളവ്യയായിരുന്നു ബനാറിസ് ഫിസുസർവ്വകലാശാലാസ്ഥാപകന്മാരിൽ പ്രധാനി. ഇന്ത്യയ്ക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്ന കാര്യം ലോചനസംബന്ധിച്ചു ലണ്ടനിൽ ചേർന്ന 'വട്ടമേശസമ്മേളന'ത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടു ബനാറിസിൽ മടങ്ങിയെത്തിയിട്ടദ്ദേഹം ആദ്യം ചെയ്തതു മുടിമുതൽ അടിവരെ ശരീരമാസകലം ക്ഷൗരംചെയ്യിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കാമനയായി സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന മേൽമീശയും അതോടെ കളഞ്ഞു വീണ്ടും വളർത്തുകയാണുണ്ടായത്. ഇംഗ്ലീഷന്മാരിൽനിന്നു സമ്പന്നനായ അശുദ്ധി ബാധിച്ച ശരീരത്തെ പ്രസ്തുതമോമസംഹാരംകൊണ്ടദ്ദേഹം ശുദ്ധീകരിക്കുകയായിരുന്നു.

ഒരു ഗ്രന്ഥം മതി

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിൽ ലോകപ്രസിദ്ധമായ ഒരു ഗ്രന്ഥശാലയുണ്ടായിരുന്നു. അവിടുത്തെ യവനസർവ്വാധിപതിയായിരുന്ന ടോളമി ഒന്നാമനാൽ (Ptolemy I) ക്രിസ്തുവിനു മുന്നറിൽപ്പരം വർഷം മുമ്പ് ആരംഭിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു അത്. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു ശേഖരിക്കപ്പെട്ട ആത്മീയവും സാഹിത്യപരവുമായ അഞ്ചു ലക്ഷത്തിലധികം

ഗ്രന്ഥമുരൾ ആ ഗ്രന്ഥശാലയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. എ. ഡി. 642-ൽ ഖാലിഫ് കോറിൻറെ സൈന്യം അലക്സാണ്ട്രിയാനഗരം പിടിച്ചടക്കി. ഇസ്ലാമികമല്ലാത്ത ആ ഗ്രന്ഥശാലയെ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുപോകണമെന്ന അഭിപ്രായം വിജിഗീഷ്യചായ മുസ്ലിംസേനാനായകനുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതു നശിപ്പിച്ചുകളയുവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ, ആ ഗ്രന്ഥശേഖരം തന്നെയെല്ലിച്ചാൽ താൻ അതു നിലനിർത്തിയും പരിരക്ഷിച്ചുംകൊള്ളാമെന്ന് അതിൻറെ അന്നത്തെ രക്ഷാധികാരിയും സേനാനായകൻറെ ഒരു സുഹൃത്തുമായിരുന്ന ജോൺ ഫിലിപ്പോനോസ് എന്ന യവനൻ ഏറ്റു. അതിനു ഖാലിഫിൻറെ അനവാദിം ചോദിച്ചതിൽ സേനാനായകൻ കിട്ടിയ മറുപടി ഇതാണ്: “ഈ ഗ്രന്ഥസഞ്ചയത്തിൽ ദൈവത്തിൻറെ പരിശുദ്ധഗ്രന്ഥമായ പൂർത്തനിൽ പറയുന്ന സംഗതികൾതന്നെയാണുള്ളതെങ്കിൽ അതിലെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾകൊണ്ടൊരു പ്രത്യേകപ്രയോജനവുമില്ല. പൂർത്തനയോജ്യമല്ലാത്ത എന്തെങ്കിലും ആ ഗ്രന്ഥശേഖരത്തിലുണ്ടെങ്കിൽ അതു ഹാനികരവും പശ്ചാദ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടെങ്ങനെയായാലും ആ ഗ്രന്ഥസമൂഹം മുഴുവനും ഒട്ടും അവശേഷിക്കാത്തപ്രകാരം നിശ്ചയമായും നശിപ്പിച്ചുകളയുകതന്നെ വേണം.”

ആ കല്പനയനുസരിച്ചു വെള്ളം തിളപ്പിക്കാൻ വിറകായി വിനിയോഗിച്ചു് ആറു മാസം കാലംകൊണ്ടാണ് ആ ഗ്രന്ഥമുരൾ കത്തിച്ചുതീർത്തതെന്നു ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

മൗലികസ്വഭാവം ഒന്നതന്നെ

ശാസ്ത്രീയപുരോഗതിക്കെതിർ എന്ന സ്വഭാവം എല്ലാ മതങ്ങൾക്കും ഒരുപോലെയുള്ളതാണ്. അതു ഹിന്ദുമതത്തിനും ബുദ്ധമതത്തിനും ഇസ്ലാംമതത്തിനും മാത്രമല്ല, പരിഷ്കൃതയുറോപ്യന്മാരുടേതായ ക്രിസ്തുമതത്തിനുമുണ്ട്. മുമ്പുള്ള മതങ്ങളിലെ വിശ്വാസങ്ങൾക്കും ആരാധനക്രമങ്ങൾക്കും കാലോചിതമായ അല്പവ്യത്യാസങ്ങൾ വരുത്തിയതാണ് ഇന്ന് പരിഷ്കൃതങ്ങൾ എന്നു പറയപ്പെടുന്ന മതങ്ങളെല്ലാം. മതങ്ങളുടെ ഉത്ഭവകാലത്തെ അറിവില്ലായ്മകളും അബദ്ധധാരണകളുമെല്ലാം അവയുടെ പരിശുദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങളിലുണ്ട്. അതെല്ലാം അപര്യവേക്ഷ്യമായിട്ടുള്ളതാണ്. സനാതനസത്യങ്ങളുമായാണ് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നത്.

ഗ്രഹമണ്ഡലം ഭൂകേന്ദ്രസ്ഥമാണെന്ന ധാരണയിലിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിലാണ് മതങ്ങളുടെ ഉത്ഭവം. ബൈബിളിലെ പ്രസ്താവനയും അങ്ങനെയാണ്. അക്കാലത്തു ജ്യോത്സ്യമല്ലാതെ ജ്യോതിഷ്ഠാസ്രം ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. അഭിനവജ്യോതിഷ്ഠാസ്രത്തിന്റെ ഒരു കണ്ടുപിടുത്തക്കാരനായിരുന്നു 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഒരു കത്തോലിക്കപുരോഹിതനായ കോപ്പർനിക്കസ്. കോപ്പർനിക്കസിന്റെ ശാസ്ത്രീയപരിശോധനയിലാണ് ഗ്രഹമണ്ഡലം ഭൂകേന്ദ്രസ്ഥമല്ലെന്നും സൂര്യകേന്ദ്രസ്ഥമാണെന്നുമുള്ള വസ്തുത മനസ്സിലായത്. അതു ബൈബിളിലെ പ്രസ്താവനയ്ക്കു വിരുദ്ധമായതിനാൽ ആ വിവരം വെളിപ്പെടുത്തിയാൽത്തന്നെ വിശ്വാസവൈപരീത്യത്തിനു

വൈദികക്കോടതി വധശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കുമെന്നു ഭയപ്പെട്ടു ആ കണ്ടുപിടുത്തം പുറത്തു വിടാതെ തന്റെ ആപ്തമിത്രങ്ങളായ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെമാത്രം അറിയിച്ചു ഗോപ്യമായിവെച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നിലും ആ വിഷയത്തെ പുരസ്കരിച്ചു അദ്ദേഹം സംഭരിച്ചുവെച്ചിരുന്ന അനവധി തെളിവുകളെ ക്രോഡീകരിച്ചു ഒരു ഗ്രന്ഥം എഴുതിവെക്കുമാതിരുന്നില്ല. 70-ാം വയസ്സിൽ മാരകമായ രോഗം പിടിപ്പെട്ടു ശയ്യാവലംബിയായ അദ്ദേഹം പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥമൊന്നു ചൂടിപ്പിക്കാൻ തന്റെ സൂചനയായ ഐസാണ്ടരെ (Isander) ഏല്പിച്ചു. വേദവൈപരീത്യത്തിനു തന്നെ പിടികൂടിയെങ്കിലോ എന്നു ഭയന്നു സ്വയം കരാമുഖം എഴുതിച്ചേർത്താണ് ഐസാണ്ടർ ആ ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. “ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാം ആസന്നമരണനായിക്കിടക്കുന്ന കോപ്പർനിക്കസിന്റെതുമാത്രമാണെന്നും അവ ശരിയായിരിക്കണമെന്നില്ലെന്നു” മായിരുന്നു ആമുഖം.

പുരോഹിതനായ ബ്രൂനോ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രപരമായ ഗവേഷണങ്ങളിൽ കോപ്പർനിക്കസിന്റെ പിൻഗാമിയായിരുന്നു. ഗ്രഹമണ്ഡലകേന്ദ്രം ഭൂമിയല്ല, സൂര്യനാണ് എന്നു പറിപ്പിച്ചതിനു മതവിരുദ്ധോപദേശക്കാരും ചുമത്തി റോമിലെ വൈദികക്കോടതി വിധിച്ചപ്രകാരം ബ്രൂനോവിനെ ഏ. ഡി. 1600-ൽ തീയിൽ ജീവനോടെ ഏരിച്ചു കൊന്നുകളഞ്ഞു.

ബ്രൂനോവിന്റെ അനന്തഗോമിയായിരുന്നു പ്രശസ്തശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഗലീലിയോ എന്ന പുരോഹിതൻ.

അദ്ദേഹമാണ് ദൂരദർശിനി (Telescope) ആദ്യമായി വാ
നനിരീക്ഷണത്തിനുപയോഗിച്ചത്. ഗ്രഹമണ്ഡലകേ
ന്ദ്രം സൂര്യനാണെന്ന ശാസ്ത്രീയപസ്തുത അധ്യേതാക്കളെ
പഠിപ്പിക്കുകയാൽ വിശ്വാസവൈപരീത്യത്തിനു വൈ
ദികക്കോടതിയാൽ ഗലീലിയോയും ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു.
അദ്ദേഹത്തിനു നൽകിയ ശിക്ഷ 'പാപസങ്കീർത്തനം' മൂ
ന്ന കൊല്ലക്കാലം ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നും അ
തിനുശേഷം ഗ്രഹമണ്ഡലകേന്ദ്രം സൂര്യനല്ലെന്ന പരസ്യ
മായി ഏറ്റുപറയണമെന്നുമായിരുന്നു. അപ്രകാരം ഒരു
ബലം ഏറ്റുപറയാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാസ്ത്രീയമ
നസ്ഥിതി അനുവദിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട് മരിക്കുന്നതുവ
രെ, ശേഷമുണ്ടായിരുന്ന ആയസ്സു (10 വർഷങ്ങൾ) മുഴു
വനും, അദ്ദേഹത്തിനു ബന്ധനത്തിൽ കിടക്കേണ്ടിവന്നു.
ഒടുവിലത്തെ അഞ്ചു വർഷം രണ്ടു കണ്ണുകളുടെയും കാഴ്ച
നഷ്ടപ്പെട്ട് അന്ധനായി കഷ്ടപ്പെട്ടാണദ്ദേഹം മരിച്ച
ത്. സംശയാതീതമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഒരു ശാസ്ത്ര
തത്വം ബൈബിളിനെതിരായെന്നു കാരണത്താൽ അ
ദ്ദേഹത്തെ കുറ്റക്കാരനാക്കി വിസ്തരിച്ച അവസരത്തിൽ
"Bible is intended to teach people how to go to
Heaven, and not how the Heavens go" എന്നദ്ദേ
ഹം ഉച്ചരിച്ച സുപ്രസിദ്ധപ്രസംഗത്തിലെ വാദമൊന്നും
കോടതി ചെവിക്കൊണ്ടില്ല.

ഇന്നും മതങ്ങളെല്ലാം യാഥാസ്ഥിതികങ്ങളും ശാ
സ്ത്രീയപുരോഗതിയെ എതിർന്നുവരുന്നു. കടുംബാ
സുരൂപം എന്ന ശാസ്ത്രീയപദ്ധതിയെ ഇന്നും കത്തോ

ലിക്കുമതം പലും നവവുമുപയോഗിച്ചു എതിർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യരുടെ ജ്ഞാതിഭാവം, ഭക്ഷ്യം, അഭക്ഷ്യം, വേഷം, ഭാഷ, വിദ്യാഭ്യാസം, വിനോദം, വിവാഹം, ശവസംസ്കരണം ആദിയായ എല്ലാ സാമൂഹ്യവശങ്ങളിലും വിവേകശൂന്യമായ അധികാരമാണ് മതങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

നാം നമ്മുടെ മതങ്ങളിലെ പഴയ ദൈവങ്ങളെ കൈവെടിഞ്ഞു തത്സ്ഥാനത്തു പുതിയ ദൈവങ്ങളായ സയൻസിനെയും സാങ്കേതികവിജ്ഞാനത്തെയും സാമൂഹ്യനീതിയെയും എത്രയും വേഗം പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നുവോ, അത്രത്തോളമായിരിക്കും ഒരു രാഷ്ട്രം എന്ത നിലയിൽ നമ്മുടെ പുരോഗതിയുടെയും നാഗരികതയുടെയും വളർച്ച.

ജ്യോത്സ്യത്തിന്റെ അശാസ്ത്രീയത

“ന്യൂയോക്ക് നഗരത്തിലെ ‘ചാണിസ്റ്റേഡ്’യുടെ കമ്മീഷണറായ മി. ആൽബർട്ട് പസെറ്റ (Albert Pacetta) ആ നഗരത്തിലുള്ള ജ്യോത്സ്യന്മാരെല്ലാം തേടിപ്പിടിച്ചു അവരുടെ പൂർവ്വചരിത്രങ്ങളെയും മൂഷണപ്രവർത്തനങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച സമഗ്രമായ അന്വേഷണപരിശോധനകൾ നടത്തുന്നതിനു കല്പന നൽകിയിരിക്കുന്നു. സാധുക്കളായ വിശ്വാസികളെ അവിടെയുള്ള ജ്യോത്സ്യന്മാർ ദാക്ഷിണ്യരഹിതമായി മൂഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന കണ്ടുപിടിത്തമാണ് ആ കല്പനയ്ക്കു കാരണം. ന്യൂയോക്ക് ടെലഫോൺ ഡയറക്ടറി, വർത്തമാനപത്രങ്ങൾ, വാരികകൾ, മാസികകൾ മുതലായ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ ജ്യോത്സ്യം സംബന്ധിച്ച പരസ്യങ്ങൾ പാടില്ലെന്നൊരു വിലക്കു ഗവണ്മെന്റിനെക്കൊണ്ടു കല്പിക്കുവാനും അദ്ദേഹം ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്.”

ഇങ്ങനെയൊരു വസ്തുത ഈ വാർത്തയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ജ്യോത്സ്യപക്ഷപാതിയായ ഹാർവി ഡേ (Harvey Day) എന്ന സുപ്രസിദ്ധനായ ലേഖകൻ 'ഹിന്ദു' പത്രത്തിൽ ഒരു ലേഖനമെഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഹിന്ദുക്കളെല്ലാംതന്നെ പ്രായേണ ജ്യോത്സ്യവിശ്വാസികളാണ്. അവരുടെ മതപരമായ വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ കരവിഭാജ്യഘടകമാണ് ജ്യോത്സ്യം. ഹിന്ദുക്കളുമായുള്ള സമ്പർക്കം ഹിന്ദുക്കളെല്ലാത്ത ഇന്ത്യക്കാരെയും സാമാന്യമായി ജ്യോത്സ്യവിശ്വാസികളാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഹാർവി ഡേയുടെ ലേഖനം 'ഹിന്ദു' പത്രത്തിന് സമാദരണീയംതന്നെയായിരുന്നു. അതിലെ പ്രസ്താവനകളും തെളിവുകളും വിമർശനമായി വിശകലനം ചെയ്തുകൊണ്ടു വരുന്നവർക്കുണ്ടോ എന്നറിയുന്നില്ല. പ്രസ്തുതലേഖനത്തിലെ ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്:

“പുരാതനകാലംമുതൽതന്നെ ചൈനക്കാർ, ഹിന്ദുക്കൾ, കൽദായർ (Chaldeans), ഇജിപ്തുകാർ, യവനന്മാർ (Greeks), റോമന്മാർ, അറബികൾ, അസ്സൂടെക്കർ (Aztecs) മുതലായ വിവിധവർഗ്ഗക്കാരും ജ്യോത്സ്യവിശ്വാസികളായിരുന്നു. ജ്യോത്സ്യവിശ്വാസമായ പോപ്പർമാർതന്നെ പത്തുപേർ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. സിൽവെസ്റ്റർ II, അലെക്സാണ്ടർ IV, ജോൺ XX, ജോൺ XXI, ക്ലിസ്റ്റസ് III, സിക്സ്റ്റസ് IV, ജൂലിയസ് II, ലിയോ X, ക്ലൈമൻ VII, പോൾ III എന്നിവരാണ്. ജൂലിയസ് II-ാമൻ പോപ്പായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ താൻതന്നെയാണ് തന്റെ സിംഹാസ

നാരോഹണകർമ്മം നടത്തേണ്ട നാളും മുഹൂർത്തവും ഗണിച്ചു നിശ്ചയിച്ചത്. സിക്സസ് IV-ാമൻ, സന്ദർശകക്കും ഭക്തജനങ്ങൾക്കും ദർശനം നൽകുന്ന സമയം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത് ഗ്രാമനില ഗണിച്ചിട്ടായിരുന്നു.

“മഹാനായ അലക്സാണ്ടർ, ജൂലിയസ് സീസർ, ജെഞ്ചിസ് ഖാൻ, നെപ്പോളിയൻ എന്നീ ലോകപ്രസിദ്ധരായ യുദ്ധവിദഗ്ദ്ധന്മാരെല്ലാം ജ്യോത്സ്യനെക്കൊണ്ടു ഗണിച്ചിട്ടു ഗ്രാമനിലയറിഞ്ഞതിനുശേഷമാണ് പ്രധാനാക്രമണങ്ങൾ ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളത്. വിഷം കലർത്തിയ ഭക്ഷണം അറിയാതെ കഴിക്കുന്നത്മൂലം ബാബിലോണിൽവെച്ചു അലക്സാണ്ടർ അകാലമായി മരിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൊട്ടാരജ്യോത്സ്യൻ പ്രവചിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അലക്സാണ്ടർ ബാബിലോണിൽ പ്രവേശിക്കാതെയാണ് കഴിഞ്ഞിരുന്നത്. ഒടുവിൽ കാഞ്ഞാൽ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ അദ്ദേഹം ബാബിലോണിൽ ചെല്ലുകയും പ്രവചനമനുസരിച്ച് അവിടെവെച്ചു മരിക്കുകയും ചെയ്തു. മാച്ച് 15-ാംനുംയായിരിക്കും സീസർ മരിക്കുക എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്യോത്സ്യൻ പ്രവചിച്ചിരുന്നത്. അപ്രകാരംതന്നെ സംഭവിച്ചു. ജെഞ്ചിസ് ഖാൻ ലോകത്തിൽ പകുതിയും പിടിച്ചടക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്യോത്സ്യൻ പ്രവചിച്ചിരുന്നു. അതുപോലെയും സംഭവിച്ചു. മോസ്കോയെ ആക്രമിക്കരുതെന്നു മുന്നറിയിപ്പു നെപ്പോളിയന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവാചകൻ നൽകിയിരുന്നു. അതിനെ അവഗണിച്ചു നടത്തിയ ആക്രമണം പരാജയത്തിലും സൈ

നൂനാശത്തിലും കലാശിച്ചു. ബെഞ്ചമിൻ ഫ്രാങ്ക്ലിൻ, തോമസ് ജെഫ്സൺ എന്നീ ആധുനികരായ അമേരിക്കൻപ്രസിഡണ്ടുമാരും ജ്യോത്സ്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. അമേരിക്കൻസ്ഥാനചിഹ്നത്തിൽ (Coat of Arms)-ൽ നക്ഷത്രങ്ങളെ ചേർത്ത ജെഫ്സൺ ആണ്. ഫ്രാങ്ക്ലിൻ രചിച്ച ആദ്യത്തെ പഞ്ചാംഗത്തിൽ അന്നത്തെ പ്രധാനപഞ്ചാംഗനിർമ്മാതാവായ ടൈറ്റൻ ലീഡ്സ് (Titan Leeds) 1783 ഒക്ടോബർ 17-ാംനാൾ മരിക്കുമെന്നു പ്രവചിച്ചിരുന്നു. അപ്രകാരം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു.”

അതിച്ചുരാതനകാലഘട്ടമല്ലതന്നെ ലോകത്തിൽ ജ്യോത്സ്യവിശ്വാസവും ഗണനയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു പരമാത്മമാണ്. ജ്യോത്സ്യസംബന്ധമായ നിരീക്ഷണങ്ങളിൽനിന്നാണ് ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം (Astronomy) എന്ന യഥാർത്ഥസയൻസ് ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ളതു്. 18-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ യൂറോപ്യൻശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ (Scientists) പോലും ജ്യോത്സ്യവിശ്വാസികളായിരുന്നു. നമ്മുടെ ഗ്രഹമണ്ഡലത്തിന്റെ കേന്ദ്രം ഭൂമിയാണെന്നും കോലംബു മില്ലാതെ ആകാശത്തിൽ ഗ്രഹനക്ഷത്രങ്ങളെ നിന്തിയും ചലിപ്പിച്ചുനിർത്തുന്നതു ദൈവമാണെന്നും അദ്ദേഹങ്ങളുടെ ചലനവും നിലയും കണക്കാക്കി ദൈവധീതർത്ത അനുമാനിക്കാമെന്നുമായിരുന്നു ശാസ്ത്രകാരന്മാരുടെ സങ്കല്പങ്ങളുടെയും വിശ്വാസം.

കോപ്പർനിക്കസ് എന്ന ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞൻ നമ്മുടെ ഗ്രഹമണ്ഡലകേന്ദ്രം ഭൂമിയല്ലെന്നു സൂചാർ 1540ൽ

കണ്ടുപിടിച്ചു. ആ കണ്ടുപിടുത്തത്തെ ബ്രൂനോയും (Bruno) ഗലീലിയോയും (Galileo) സ്ഥിരീകരിച്ചു. അതോടെ ജ്യോത്സ്യഗണനയ്ക്കടിസ്ഥാനമായ രാശിചക്രം പരമാവധിമാണെന്നുവന്നു. അതിനുശേഷം ടൈക്കോ ബ്രാഹേ (Tycho Brahe) കെപ്ലർ (Kepler) എന്നീ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ആകാശഗോളങ്ങളുടെ ചലനനിയമങ്ങളെ ആസൂത്രണം ചെയ്തു. അതേയുടനാണു് സർ. ഐസക്ക് ന്യൂട്ടൻ ഘനാകർഷണശക്തി (Gravitation) കണ്ടുപിടിച്ചതു്. അതു 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിലാണു്. ഗ്രഹനക്ഷത്രങ്ങളുടെ നീചയും ചലനവും ഭ്രമണവുമെല്ലാം ഘനാകർഷണശക്തിയാലും അതിന്റെ നിയമങ്ങളാലും പ്രപഞ്ചത്തിൽ പ്രകൃത്യാ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണെന്നും ദൈവികമെന്നു കരുതപ്പെട്ടതു യാതൊന്നും അതിലില്ലെന്നും അറിയിക്കണമെന്നു വെളിപ്പെട്ടു. അതോടെ ജ്യോത്സ്യം ശാസ്ത്രീയമോ നിയമമേറേ കണ്ടെത്താൻ അല്ലെന്നു വസ്തുത പരിശോധകർക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. അങ്ങനെയാണു് ജ്യോത്സ്യം അജ്ഞതാപരവും അന്ധവിശ്വാസജടിലവുമായ ഒരു വിശ്വാസംമാത്രമാണെന്നു തെളിഞ്ഞതു്. ആകസ്മികമായ സംഭവപ്പെടുന്നതും സാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്നു നടത്തുന്ന സമർത്ഥമായ ഊഹാപോഹമൊഴികെ ഒരു സത്തും തത്ത്വവും ജ്യോത്സ്യത്തിലില്ലെന്നു ശാസ്ത്രീയപരിശോധനകൾ സ്ഥാപിച്ചു. ഈ വസ്തുത ശാസ്ത്രലോകത്തിനുതന്നെ പൊതുവെ അറിയാനും ബോധ്യമാവാൻ പിന്നെയും ഒരു നൂറ്റാണ്ടുകാലത്തോളം പിടിച്ചു. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം

ജ്ഞാതാഭാവം ജ്യോത്സ്യനാർക്കു, ജ്യോത്സ്യവിശ്വാസികളു മല്ല.

19-ാം നൂറ്റാണ്ടിനോ അഥവാ 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിനോ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന മഹാനാരോ പോപ്പുമാരോ മറ്റാരെങ്കിലുമോ ജ്യോത്സ്യവിശ്വാസികളായിരുന്നു എന്നതു് ഇന്നു ജ്യോത്സ്യം വിശ്വസനീയമാണെന്നതിനൊരു തെളിവോ പിന്താങ്ങോ അല്ല. ലേഖകനായ ഹാർവി ഡേ പറയുന്ന സിൽവെസ്റ്റർ II മുതൽ പോൾ III വരെയുള്ള പോപ്പുമാർ, 999 മുതൽ 1549 വരെയുള്ള പല കാലഘട്ടങ്ങളിൽ വാണിരുന്നവരാണ്. ജോൺ XX എന്നും ജോൺ XXI എന്നും രണ്ടു പോപ്പുമാരെപ്പറ്റി ഹാർവി ഡേ പറയുന്നു. അങ്ങനെ രണ്ടു വ്യക്തികൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ജോൺ XX-ാമന്റെ പട്ടാഭിഷേകാചസരത്തിൽ XX-ാമൻ എന്നതിനു പകരം വിശകായി XXI-ാമൻ എന്നു നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ടു എന്നൊരു ഖുലം പറി. ഏറ്റവും പരിശുദ്ധമായ ഒരു മഹാപടങ്ങിൽ XXI-ാമൻ എന്നു നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ടുപായതുകൊണ്ടു പിന്നെ അതു തിരുത്തി XX-ാമൻ എന്നാക്കതെ XXI-ാമൻ എന്നുതന്നെ സഭ സ്വീകരിക്കുകയാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. അങ്ങനെ ജോൺ XX-ാമനായി ഒരു പോപ്പു് ഉണ്ടായിട്ടേയില്ല. ഉണ്ടാകാത്ത പോപ്പു് ജ്യോത്സ്യനായിരുന്നു എന്നാണ് ഡേ പറയുന്നതു്. ഉണ്ടായിരുന്ന പോപ്പു് ജോൺ XXI-ാമൻ ജ്യോത്സ്യവിശ്വാസത്തന്നെയായിരുന്നു. റോം പ്രവിശ്യയിൽത്തന്നെ വിറ്റർബോ(Viterbo)യിലെ പേപ്പൽ അമനയിൽ തന്റെ ജ്യോത്സ്യഗണന

കുറേ മറ്റുള്ളവരുടെ ശല്യമൊന്നും കൂടാതെ നിർബാധം നടത്തുന്നതിനു പുതിയ ഒരു മുറികൂടി കൂട്ടിച്ചേർത്തു പണിയിച്ചു. ആ മുറിയീലിരുന്നു ജ്യോത്സ്യഗണന നടത്തി കൊണ്ടിരിക്കെ, 1277 മേയ് 14-ാംനാ- പുതിയ. വെൺ മാടമേല്പുര തന്റെ മേൽ ഇടിഞ്ഞുചീണാം ആ ജ്യോത്സ്യവിദഗ്ദ്ധനായ പോപ്പ് മരിച്ചത്. അതുതന്നെ ജ്യോത്സ്യത്തിന്റെ മിഥുനാഭത്തെയും ഭോഷാഭത്തെയും തെളിയിക്കുന്ന ഒരു സംഭവമാണ്.

മഹാനായ അലൈക്സാണ്ടറുടെ മരണത്തെ ജ്യോത്സ്യപ്രവചനവുമായി ബന്ധിച്ചുപറയുന്നതു ചരിത്രദൃഷ്ടാന്തം. അറേബ്യയിൽ പിടിച്ചടക്കാനുള്ള ഒരു സമയമാത്രം അദ്ദേഹം പുറപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ പെട്ടെന്നു ബാധിച്ച വിഷമജ്വരത്താ (Typhoid Fever) ലാണദ്ദേഹം മരിച്ചതെന്നു ചരിത്രം അസന്നിദ്ധമായി തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ബെഞ്ചമിൻ ഫ്രാങ്ക്ലിന്റെ ജ്യോത്സ്യപ്രവചനം ഫലിച്ചു എന്നതും കല്പിച്ചുകൂടി പ്രചരണാർത്ഥം പറയുന്നതറിഞ്ഞുമാത്രമാണ്. ഫ്രാങ്ക്ലിൻ വ്യക്തിപരവും നിന്ദാർത്ഥകവുമായ ഉദ്ദേശത്തോടെ, ടൈറ്റസ് ലീഡ്സിന്റെ പ്രവചനപരമായ പഞ്ചാംഗത്തെ ആക്ഷേപിച്ചു, ടൈറ്റസ് ലീഡ്സിന്റെ മരണം പരസ്യമായി പ്രവചിച്ചു. ആ പ്രവചനം കത്തിട്ടില്ല. ഫ്രാങ്ക്ലിൻ പ്രവചിച്ചതിൽ തികച്ചു മരിക്കാതിരുന്ന ലീഡ്സ് ആ വിവരം കാണിച്ചു ഫ്രാങ്ക്ലിനെ കഠിനമായി ആക്ഷേപിച്ചൊരു വിമർശനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. അവിടന്ന് ആദ്യ വർഷംകൂടി കഴിഞ്ഞാണ് ലീഡ്സ് മരിച്ചത്.

ജ്യോത്സ്യം കണിശമായി കണ്ടു എന്ന അതുഭൂതകരമായ ചരിത്രം കളവായി വില്ലാലത്തു നിർമ്മിച്ച പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ജ്യോത്സ്യവിശ്വാസം പ്രചരിപ്പിക്കുക എന്നതു ജ്യോത്സ്യന്മാരുടെയും ജ്യോത്സ്യവിശ്വാസികളുടെയും നയമാണ്. അത്തരം ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ് സുപ്രസിദ്ധമായ 'കീറോയുടെ പ്രവചനങ്ങൾ' എന്ന് ഇതിനുമുമ്പു തെളിവുകൾസമ്മിതം സ്ഥാപിച്ച 'മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പി'ലും 'യുക്തിവാദി'യിലും ഈ ലേഖകൻ എഴുതിട്ടുണ്ട്. അതിനെതിരായി ആരെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും തെളിവു പുറപ്പെടുവിക്കുകയോ വിമർശനം നടത്തുകയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

18-ാം നൂറ്റാണ്ടിനുമുമ്പ് അന്നത്തെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും മഹാത്മാരും മാപ്പാപ്പമാരും ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലെയും ജനത മുഴുവനും ജ്യോത്സ്യവിശ്വാസികളായിരുന്നു. അതിനുശേഷം ലഭിച്ച ശാസ്ത്രജ്ഞാനമാണ് ജ്യോത്സ്യം മിഥ്യയാണെന്നു തെളയിച്ചത്. അതിനുമുമ്പുള്ള മഹാത്മാർ ജ്യോത്സ്യവിശ്വാസികളായിരുന്നു എന്നതു ജ്യോത്സ്യം വിശ്വസനീയമാണെന്നതിനു തെളിവുകയില്ല. ജ്യോത്സ്യം സംബന്ധിച്ച പ്രായോഗികചർച്ചക്കുറവ് നടത്തുന്ന ആക്ഷം ആകസ്മികതയും വിശ്വാസഭ്രാന്തകൊണ്ടു നൽകുന്ന വ്യഭാസവുമല്ലാതെ പ്രവചനം ക്ഷാനുള്ള മാഗ്നീഫിസൻ മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമെന്നായില്ല.

ക്രിസ്തുവിന്റെയും നബിയുടെയും കാലത്തു ജ്യോത്സ്യവിശ്വാസം പൊതുവെ പ്രചാരത്തിലിരുന്നുവെങ്കിൽ

ലും വെറും വിധിവിശ്വാസികളുമാണ് (Fatalists) പറ്റാത്ത കർമ്മ യോഗികളായിരുന്നു അവർ. അതുകൊണ്ടാണ് വീര്യമുള്ള ആ രണ്ടു മതങ്ങളുടെയും വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ ജ്യോത്സ്യം കടന്നുകൂടാത്തതു്. ഇന്നു ക്രിസ്ത്യാനിക്കു ജ്യോത്സ്യം പാപവും ഉത്തമമുസ്ലീമിനു ജ്യോത്സ്യം ഹാമമാണ്.

അനുഭവം രണ്ടുവിധം

സർദാർ കെ. എം. പണിക്കരുടെ ആത്മകഥയിലെന്ന്പോലെ, ജ്യോത്സ്യസംബന്ധമായ ചില അനുഭവങ്ങൾ സർ സി. ശങ്കരൻനായർ, കെ. വി. കേശവമേനോൻ മുതലായ മഹത്തുക്കൾക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു് അവരുടെ ആത്മകഥകളിലുമുണ്ടു്. അവയൊന്നും നല്ല പഠനവരല്ല, പാരമ്പര്യമായി ജ്യോത്സ്യത്തെ വിശ്വസിച്ചും ആചരിച്ചും വന്നവരാണ്. ജ്യോത്സ്യം കക്കുന്നതോ അല്ലയോ എന്ന് ശാസ്ത്രീയപരീക്ഷണമൊന്നും അവർ നടത്തിയിട്ടില്ല. അനുഭവങ്ങളും മനോബോധങ്ങളും വൈകാരികം (Emotional), ധീഷണാപരം (Intellectual) എന്ന് രണ്ടുതരമുണ്ടു്. സർദാർ പണിക്കരും മറ്റും വിവരിക്കുന്ന അനുഭവവും മനോബോധവും അവരുടെ മനസ്സിൽ പാരമ്പര്യവഴിക്കും സാഹചര്യങ്ങൾവഴിക്കും പതിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന വിശ്വാസത്തിൽനിന്നുള്ള വൈകാരിക പ്രതിതിമാത്രമാണ്. അവ അശേഷവും ധീഷണാപരമല്ല. കാരോ മതക്കാരനും അവനവന്റെ മതമാത്രം സത്യമെന്നോ ഏറവും സത്യമെന്നോ വിശ്വസിക്കുന്നതും മറ്റു മതങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നതും ധീഷണാപ

മെല്ലാത്ത വൈകാരികമായ മനോബോധ്യത്തിന്റെ സവിദിതദൃഷ്ടാന്തമാണ്. (ധിഷണാപരമായ അനുഭവങ്ങളുടെയും ബോധ്യങ്ങളുടെയും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ് സയൻസിന്റെ നേട്ടങ്ങളെല്ലാം. അവ എല്ലാ മതക്കാർക്കും രാജ്യക്കാർക്കും ഒരുപോലെ സ്വീകാര്യമായിരിക്കുന്നത് ധിഷണാപരമായതുകൊണ്ടാണ്. വിശ്വാസങ്ങളെല്ലാം വൈകാരികമാത്രമായതുകൊണ്ടാണ് അവ ഒരു കൂട്ടർക്കുമാത്രം സ്വീകാര്യവും മറ്റു മതക്കാർക്കും അസ്വീകാര്യവുമായിരിക്കുന്നത്. ആ നില ധിഷണാപരമായ ബോധ്യങ്ങൾക്കില്ല.)

മുൻകാലത്തുണ്ടായ ഒരു വൈകാരികാനുഭവത്തെ പിൻകാലത്തു വിവരിക്കുമ്പോൾ അതിലെ വർണ്ണനകൾ കൃത്യമോ ദോഷരഹിതമോ അല്ലായിരിക്കും. സ്വയംമറിച്ചാതെത്തന്നെ സ്വപ്നം അതീശയോക്തിയും അസൂക്ഷ്മതയും കടന്നുകൂടാതിരിക്കുകയില്ല. ലാഹോറിരാമിന്റെ പ്രവചനപഞ്ചാംഗത്തിൽ ജാംനഗറിലെ മഹാരാജാവെന്നു കൃത്യമായി പറയുന്നു. എന്നാൽ കൊച്ചി മഹാരാജാക്കന്മാരെ തെക്കെ ഇന്ത്യയിലെ രണ്ടു രാജാക്കന്മാർ എന്നു സാമാന്യമായേ പറയുന്നുള്ളൂ. മൈസൂറിലും തമിഴ്നാട്ടിലും കൊച്ചിയിലും തിരുവിതാംകൂറിലും കൊടുങ്ങല്ലൂരും കോഴിക്കോട്ടും മറ്റുമായി തെക്കെ ഇന്ത്യയിൽ 2000-ൽ അധികം രാജകുടുംബാംഗങ്ങളുണ്ട്. അവരിൽ ഏതെങ്കിലും രണ്ടു പേർ മരിച്ചു പ്രവചനം ക്ഷാൻ പ്രയാസമില്ല.

ഒരു നോട്ടത്തിൽത്തന്നെ സർദാർ പണിക്കരെ വിസ്മയഭരിതനാക്കിയ ആ പഞ്ചാംഗത്തിലെ പ്രവചനങ്ങളെ

ജെല്ലാം പഠിച്ചു അവയിൽ എത്രയെണ്ണം കഞ്ഞനും കഞ്ഞില്ലെന്നും തരംതിരിച്ചെങ്കിൽ അവയിൽ ബഹുഭൂരി പക്ഷവും കക്കാത്തതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുമായിരുന്നു. അതു പണിക്കർ ചെയ്തില്ല. നമ്മുടെ രാജാക്കന്മാർ പ്രത്യേകപ്രതിപത്തിയുള്ള കാരോ ജ്യോത്സുനാരുള്ളതുപോലെ, പട്ടാലമഹാരാജാവിന്റെ സ്വന്തം ജ്യോത്സുനായിരുന്നു ലാമോറിറാം എന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ. (ഇന്ത്യ സ്വതന്ത്രയായ ഉടനെ ഇന്ത്യയുടെ ആഭ്യന്തരമന്ത്രി സർദാർ പട്ടേൽ ഇന്ത്യയിലെ 600-ൽപ്പരം നാട്ടുരാജാക്കന്മാർക്ക് അധികാരഭംഗം വരുത്തി. ലാമോറിറാമിനെപ്പോലെ രാജകീയജ്യോത്സുനാർ ഇന്ത്യയിലെ അഞ്ഞൂറോളം വരുന്ന അമുസ്ലീംനാട്ടുരാജാക്കന്മാർക്കുപട്ടാല, തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി ഉൾപ്പെടെയുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ഗണിച്ചുവെച്ച രാജകീയജാതകങ്ങളിലോ പഞ്ചാംഗങ്ങളിലോ ഏതിലെങ്കിലും രാജാവിനോ എല്ലാ രാജാക്കന്മാർക്കും ഒന്നടങ്കമോ അധികാരഭംഗം ഭവിച്ചു അവർ സാധാരണ പൗരനാരാകുമെന്ന സൂചനപോലുമില്ലായിരുന്നു. അതും ജ്യോത്സു മിഥുനാണെന്നതിന് ഒരു പ്രബലത്തെളിവാണ്.)

കാലചക്രം

ജ്യോത്സുഗണനയ്ക്ക് ഇന്നും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന രാശിചക്രം തെറ്റാണെങ്കിലും ഗണനാഫലം കഴിഞ്ഞു വാദിക്കാൻ ജ്യോത്സുനാരുമു ജ്യോത്സുപക്ഷക്കാരും കൂടിച്ചേർന്നു ഒരു വസ്തുതയുണ്ട്. ജ്യോത്സുൻ ഗണിക്കുന്ന പഞ്ചാംഗപ്രകാരം വാവുകയും ഗ്രഹണങ്ങളും ക

തു പരന്നുണ്ടെന്നുള്ളതാണതു്. പഞ്ചാംഗം ഗണിക്കുന്നതു രാശിചക്രത്തിന്റെ സഹായത്താലല്ല; മറ്റൊരു കാലചക്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണു്, മൂവായിരത്തിൽപ്പരം വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു വാനനിരീക്ഷണത്തിൽ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുള്ളതാണു് Saros Cycle എന്ന കാലചക്രം. പുരാതനർ നിത്യേന വാനനിരീക്ഷണം നടത്തി അന്നത്തെ ഗ്രഹനിലകൾ കുറിക്കുന്ന ഒരു പടം (Chart) വെച്ചുപോന്നു. അങ്ങനെ 18 വർഷവും 11 $\frac{1}{3}$ ദിവസവും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പിന്നെ ആദ്യം തുടങ്ങിയതുപോലുള്ള ഗ്രഹനിലകൾ നിയമേന ആവർത്തിക്കുന്നതായി അവർ കണ്ടുപിടിച്ചു. ആ കാലചക്രത്തെ വീടിച്ചാണു് പഞ്ചാംഗം ഗണിക്കുന്നതു്. അതിൽ വാവുകളും ഗ്രഹങ്ങളുമല്ലാതെ ആ കാലയളവിനപ്പുറം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ധൃമകേതുക്കളെയോ ഭൂകമ്പം, കൊടകാദി ആദിയായവയെയോ ഗണിച്ചുപറയാൻ കഴിയുന്ന ജ്യോത്സ്യൻ ഒരിടത്തുമില്ല. അതിപ്പോൾ സാധിക്കുന്നതു ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരാണു്.

ചന്ദ്രന്റെ ആകർഷണം

ചന്ദ്രന്റെ ആകർഷണംനിമിത്തമാണല്ലോ സമുദ്രത്തിലും സമുദ്രത്തോടുതൊട്ടുകിടക്കുന്ന ജലാശയങ്ങളിലും വേലിയേറാമുണ്ടാകുന്നതു്. അതുപോലെ മറ്റു ഗ്രഹനക്ഷത്രങ്ങളും മനുഷ്യരിൽ എന്തെങ്കിലും പ്രേരണാബലം ചെലുത്തുന്നുണ്ടായിരിക്കയില്ലേ എന്നു സംശയിക്കുന്നവരുണ്ടു്. അന്തരീക്ഷത്തിലെ ഗോളങ്ങളെല്ലാം പരസ്പരം ചെലുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഘനാകർഷണശ

ക്തിയുടെ വിടിവലി(Gravitational Pull)മൂലമാണ് അ
 വ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഭ്രമണംചെയ്തും ചലിച്ചും നിലനി
 ൾക്കുന്നത്. ഘനാകർഷണം അന്ധവും വിവേകശൂന്യവു
 മായ ഒരു പ്രചണ്ഡശക്തിമാത്രമാണ്. ഭൂമിക്ക് ഏറാ
 വും അടുത്ത ഗ്രഹമാണ് ചന്ദ്രൻ. ഭൂമിയുടെ ഉപരിത
 ലത്തിനു 192500000 ചതുരശ്രമൈൽ വിസ്താരമുള്ള
 തിൽ 141500000 ചതുരശ്രമൈലും സമുദ്രമാണ്. അ
 തുകൊണ്ടു ഭൂമിയുടെ മുകൾഭാഗം വരുന്ന ജലഭാഗത്തെ
 മാത്രമേ ചന്ദ്രന്റെ ആകർഷണം ബാധിച്ചു വേലിയേ
 റമുണ്ടാകുന്നുള്ളൂ. കരഭാഗത്തെയോ ജീവികളെയോ
 ഉൾനാടൻജലാശയങ്ങളെയോ ഒരു പ്രകാരത്തിലും ച
 ന്ദ്രന്റെ ആകർഷണം ബാധിക്കുന്നില്ല. ചന്ദ്രന്റെ പ്രേ
 രണ മനുഷ്യരെ ബാധിക്കുന്നു എന്നതു ഭാവനമാത്രമാ
 ണ്. മറ്റു ഗ്രഹനക്ഷത്രങ്ങളിലൊന്നിന്റെയും ആകർഷ
 ണശക്തി ഭൂമിയിലുള്ള ഒന്നിനെയും ബാധിക്കുന്നില്ല.
 നാലടിമുതൽ ഏഴടിവരെ പല ഉയരമുള്ള മനുഷ്യരുള്ള
 തുകൊണ്ടാണ് പതിനഞ്ചോ ഇരുപതോ അടി ഉയരമു
 ള്ള രാക്ഷസന്മാരുണ്ടെന്നുള്ള മിഥ്യാസങ്കല്പം ഉണ്ടായത്.
 ഗ്രഹനക്ഷത്രങ്ങൾ മനുഷ്യജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിക്കുമെ
 ന്നോ മറോതെങ്കിലും തരത്തിൽ ബാധിക്കുമെന്നോ ഉള്ള
 സങ്കല്പമുണ്ടായത് അതുപോലെയാണ്. ഇന്ത്യയിൽ
 ഈ സങ്കല്പവും വിശ്വാസവും അതിപുരാതനകാലത്തു
 ണ്ടായി മതത്തോടലിഞ്ഞുചേർന്നുപോയതുകൊണ്ടാണ്
 ജ്യോത്സ്യവിശ്വാസം ഇന്നും ഇവിടെ മാനുഷമായി നില
 നില്ക്കുന്നത്.

ഭ്രാന്ത്, കാസം, വാവു

കുരു സൂത്രം ഉന്നയിച്ച മറ്റൊരു പ്രശ്നമാണ് ഭ്രാന്തിനും കാസത്തിനും മറ്റും വാവിനോടുള്ളതായി കാണപ്പെടുന്ന അഭേദ്യബന്ധം. കുറഞ്ഞ വാവും വെളുത്ത വാവും ചന്ദ്രന്റെ രണ്ടു കലാമുഖങ്ങൾ (Phases) ആണ്. അവയോടു ഭ്രാന്തിനും മറ്റും ബന്ധമുണ്ടെന്നും വാവു ന്നാൾ അവ അത്യുച്ചത്തിലാവുമെന്നുള്ള വിശ്വാസം മിക്കവാറും അനുഭവത്തിലെന്നപോലെ നിലനില്ക്കുന്നുണ്ട്. അതു സംബന്ധിച്ച ശാസ്ത്രീയപരീക്ഷണം അഞ്ചെട്ടുവർഷമുറച്ചു ലോകവിശുതശാസ്ത്രജ്ഞനായ ജെ. ബി. എസ്സ്. ഫാൽഡേൻ നടത്തി ഫലം പ്രസ്താവിച്ച വിവരം 'ഹിന്ദു'മുതലായ പത്രങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. ഫാൽഡേന്റെ പരീക്ഷണങ്ങളിൽനിന്നു വെളിച്ചമായ വസ്തുത ഇതാണ്:

ഭ്രാന്തും കാസവും അവയ്ക്കു തനതായുള്ള കാരോ കാലചക്രങ്ങളിലാണ് വർത്തിക്കുന്നത്. ആ കാലചക്രങ്ങൾക്കു ചന്ദ്രന്റെ കാലചക്രത്തോടു പൂർണ്ണമായല്ലെങ്കിലും ഏകദേശസാമ്യമുണ്ട്. ഈ ഏകദേശസാമ്യംകൊണ്ടു വാവും പ്രസ്തുതദിനങ്ങളുമായി ബന്ധമുണ്ടെന്നു പുരാതനർ വിചാരിച്ചു. വിശ്വസിച്ചു പോന്നു. പ്രസ്തുതവിശ്വാസം ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്നു എന്നുമാത്രമേയുള്ളൂ. പരിഭ്രാശിച്ചാൽ പ്രസ്തുതദിനങ്ങളുടെ മുർച്ഛ, വാവിനു മുമ്പും പിമ്പും ഉണ്ടാകുന്നതായി കാണാം. വാവിനു മുമ്പുണ്ടാകുന്നതു വാവിന്റെ വരവിനോടും പിമ്പുണ്ടാകുന്നതു വാവിന്റെ പോക്കിനോടും ആരോപിച്ചുപോവുകയാണ്. സൂക്ഷ്മമായി പരീക്ഷിച്ചാൽ ആ ദിനങ്ങളുടെ മുർച്ഛ വാവിനു നേരെ എതിരായും വരുന്നതായി കാണാം.

പെണ്ണു—പണ്യത്തിന്റെ ശത്രു

പാപകാരണം സ്രീയാണെന്നും സ്രീപുരുഷബന്ധം പുരുഷന്റെ ആത്മീയതയ്ക്കു ഹാനികരമാണെന്നുമുള്ള വിശ്വാസം എല്ലാ മതങ്ങളിലും ഇന്നും ഏറെക്കുറെ നിലനില്ക്കുന്നുണ്ട്. അധ്യാത്മനിധികളായ ശങ്കരാചാര്യനാലും സംന്യാസികളും ഭിക്ഷുക്കളും പോപ്പുലാറും അവരുടെ കീഴിലുള്ള പുരോഹിതവർഗ്ഗം മുഴുവനും പൗരസ്ത്യസഭക്കാരായ ചാത്രിയാക്കീസ്, മെത്രാൻ, റബ്ബൻ മുതലായവരും ആജീവനാന്തം ബ്രഹ്മചാരികളായിരിക്കണമെന്ന ആചാരത്തിന്റെയും നിയമത്തിന്റെയും ഒരു പ്രധാനസ്തംഭം പ്രസ്തുതവിശ്വാസമാണ്. ഒരു മതവും സ്രീകൾക്കു പൗരോഹിത്യം അനുവദിക്കാത്തതിന്റെ കാരണവും മറ്റൊന്നല്ല.

ബുദ്ധമതത്തിൽ

ജപ്പാനിലെ 'സഞ്ചോഗതകെ' (Mount Sanjogatake) എന്ന കുന്നിൻമുകളിൽ ഒരു ബുദ്ധക്ഷേത്രവും

സംന്യാസാശ്രമവുമുണ്ട്. ആ കുന്നും പുറമുള്ള താഴ്വരകളും ക്ഷേത്രംവകയും ക്ഷേത്രസങ്കേതവുമാണ്. ഈ ക്ഷേത്രവും ആശ്രമവും അവിടെ ഉണ്ടായിട്ടു സുമാർ 1800 വർഷങ്ങളായി. ഈ സുഭിഷ്കാലമത്രയും ഈ ക്ഷേത്രസങ്കേതത്തിൽ സ്രീവല്ഗ്ത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു വൃക്കതിയെയും പ്രവേശിപ്പിക്കാതാണിരുന്നിട്ടുള്ളത്. 'ഒരു സ്രീയെക്കാണുന്നതിനെക്കാളും അപകടം കാരണമാണ് ഒരു വിഷുപ്പത്തെ എതിരിടുന്നത്' എന്നതാണവരുടെ പ്രമാണം.

ഒണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം ഒരു കൊല്ലം ഈ പരിശുദ്ധക്ഷേത്രസങ്കേതമായ കുന്നിൻപെരിവുകുളിലും താഴ്വരയിലും അസാധാരണമായ ഉണക്കുമ്പം ഉത്പന്നങ്ങൾ നശിച്ച സംന്യാസിമാർ ഭക്ഷ്യധാന്യക്കുറവ് നേരിട്ടു. അക്കാലത്തു് അമേരിക്കൻസൈന്യത്തിന്റെ ഭരണത്തിലായിരുന്നു ജപ്പാൻ. അമേരിക്കൻ സൈന്യവിഭാഗത്തിലെ ഏതാനും WAC വനിതകൾ മുമ്പും കുറേ ജപ്പാൻവനിതകൾ പിമ്പുമായി സംന്യാസിമാർ ഭക്ഷ്യധാന്യസഹായം നൽകാൻ ആ പരിശുദ്ധ ക്ഷേത്രസങ്കേതത്തിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. ആ വിവരം മുൻ കൂട്ടിയറിഞ്ഞ സംന്യാസിമാർ പുറമുള്ള ഗ്രാമീണരുടെ സഹായത്തോടെ ആ സ്ത്രീകളിൽ ആരെയും ക്ഷേത്രസങ്കേതത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാതെ മടക്കിയയച്ചു.

പിന്നെ 1946-ൽ യാദൃച്ഛികമായ അഗ്നിബാധയാൽ ആ ക്ഷേത്രത്തിനു സാരമായ നാശനഷ്ടങ്ങളുണ്ടാവുകയും ക്ഷേത്രം പുതുക്കിപ്പണിയേണ്ടിവരികയുമുണ്ടായി.

പുതുക്കിപ്പണിത ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ശുദ്ധീകരണം 1960 ജൂലായിലായിരുന്നു. പ്രസ്തുതാവസരത്തിൽ ആ പ്രവിശ്യയിലെ ഗവർണ്ണറുടെ നേതൃത്വത്തിൽ 200 ഭക്തന്മാർ വേദികയിലേയ്ക്കുള്ള തങ്ങളുടെ വഴിപാടായ താമരപ്പൂക്കളുംകൊണ്ടു മന്ത്രോച്ചാരണസംഘിതം മലമുകളിലേയ്ക്കു പോവുകയായിരുന്നു. തദ്വസരത്തിൽ ക്ഷേത്രസങ്കേതത്തിന്റെ തിന്തിയിൽ ബസ്സുകൾവഴി എത്തിയ സുമാർ 500 ജപ്പാൻസ്ട്രീകൾ ആ ഭക്തസമൂഹത്തിൽ ചേർന്ന്, 'സ്ട്രീകൾക്കു പ്രവേശനമില്ല' എന്നെഴുതി അതിന്തിയിൽ നാട്ടിയ ബോർഡ് പിഴതെടുത്തു നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു സങ്കേതത്തിലും ക്ഷേത്രത്തിലും പ്രവേശിച്ചു. ഈ അതിന്തികടന്നുള്ള കൈയേറ്റാഴ്ചകളെല്ലാം ഭിക്ഷുക്കൾ കണ്ടു വിചണ്ണരായി നിന്നതേയുള്ളൂ. നിരോധിക്കപ്പെട്ടിടത്തെല്ലാം സ്ട്രീകൾ കയറിയുല്ലസിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ട് "ഗെയിഷികൾ (നർത്തകികൾ) വിഹരിക്കുന്നിടത്തിലുണ്ടാകൊണ്ടു ബുദ്ധഭഗവാനെ ആക്ഷേപിച്ചും ധ്യാനിക്കാൻ സാധിക്കുമോ? അതുകൊണ്ടാണു് ഞങ്ങൾ ഈ കുന്നിൻ സങ്കേതത്തിൽ ഏകാന്തത തേടിയതു്. ഇപ്പോൾ ചെയ്തതെല്ലാം ഇവിടെയും പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അവർ തങ്ങളുടെ കാമുകന്മാരെയുംകൊണ്ടായിരിക്കും ഇനി വരുന്നതു്. 500 പുനർജന്മങ്ങൾ എടുത്താലും മകുതിലഭിക്കാത്ത ദുർഗ്ഗൾകൾക്കു കാരണം ചെന്നാണു്"—എന്നു പ്രധാന ഭിക്ഷുവായ 75 വയസ്സുള്ള കയിഗിയോകു കോദ (Abbot Kaigyoku Okada) പ്രസ്താവിച്ചു.

കൃസ്തുമതത്തിൽ

ഇതുപോലെ സ്രീകളെ പ്രവേശിപ്പിക്കാത്ത സംന്യാസിസങ്കേതങ്ങൾ ക്രൈസ്തവർക്കുണ്ട്. അവയിലൊന്നാണ് ഗ്രീസിലെ അത്തോസ് കുന്നിൻ (Mount Athos) മേടിലുള്ളത്. സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്നു 6,000 അടി ശരാശരി പൊക്കമുള്ള ഒരു മേടാണ് അത്തോസ്. യവനക്രിസ്ത്യാൻസംന്യാസിമഠങ്ങളുടെയും സംന്യാസിമാരുടെയും നാടാണത്. അങ്ങനെയായിട്ട് ഇപ്പോൾ 15 നൂറ്റാണ്ടോളമായി. 50 വർഷംമുമ്പ് അവിടെ 180 സംന്യാസിമഠങ്ങളും സംന്യാസികളും അവരുടെ പരിചാരകരുമുൾപ്പെടെ 7558 പുരുഷന്മാരുമുണ്ടായിരുന്നു. കടലിലേയ്ക്ക് ഉന്തിയുയർന്നിട്ടുള്ള പാറകളാണതിന്റെ ബന്ധിപ്പാത. കപ്പിയും കയറും കുട്ടയും ഉപയോഗിച്ചാണ് ആളുകളെ ആ സംന്യാസിസങ്കേതത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും അവിടുന്നു പുറത്തേയ്ക്കയക്കുകയും പതിവ്. വൻകരയോടു തൊട്ടുകിടക്കുന്ന ഇടുങ്ങിയ ഭാഗത്തു വലിയ കിടങ്ങു കുഴിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ആ വഴി അഗമ്യമാണ്. ഇപ്പോൾ അവിടെ സംന്യാസിമാരുടെ എണ്ണം നന്നെ കുറഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു.

പരിശുദ്ധകുന്നു (Holy Mount) എന്നു പറയപ്പെടുന്ന അവിടെ എല്ലാ സംന്യാസിമഠങ്ങളും കപ്പലുകളും (Chapels) പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതാവായ മറിയം എന്ന സ്രീയുടെ നാമത്തിലാണ്. എങ്കിലും ഒരു സ്രീയെയും ആ അർദ്ധപീഠിലേയ്ക്ക് ഒരു സംഗതിവശാലും പ്രവേശിപ്പിക്കയില്ലെന്നതാണ് അ

വിടത്തെ പ്രത്യേകത. ആ പ്രത്യേകത ഇന്നും വാലിക്കു
പ്പെടുന്നു. അവിടെ പ്രവേശിക്കുന്ന സംന്യാസിമാരാരും
പിന്നെ പുറത്തേയ്ക്കു പോവുകയില്ല. സ്രീയെ കാണാതെ
യാണു് അമർ ജീവാചസാനംവരെ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതു്.
അതിന്റെ പരിശുദ്ധതയും മഹത്വവും അതുതന്നെ
യാണു്.

എല്ലാ ജീവികളിലും ആണം പെണ്ണം പരസ്പര
പൂരകങ്ങളായിട്ടാണു് പ്രകൃതി സംവിധാനംചെയ്തിട്ടുള്ള
തു്. പറ്റത്തിന്റെ പുനരത്പാദനവും അസ്തിത്വവും
നിലനില്ക്കുന്നതു സ്രീപുരുഷബന്ധത്തിലാണു്. യൗവന
ദശയിൽ സ്രീപുരുഷസംസർഗ്ഗം, വേണമെന്നുള്ളതാണു്
പ്രകൃതിയുടെ ശാസന. അതു കൂടാത്തുള്ള ബ്രഹ്മചര്യാൻ
ഷ്ടാനം പ്രകൃതിവിരുദ്ധമാണു്.

സ്രീപുരുഷബന്ധത്തിന്നു മനുഷ്യപറ്റത്തിന്റെ ആ
ദിമദശകളിൽ ഒരു സാമൂഹ്യനിയന്ത്രണവുമുണ്ടായിര
ന്നില്ല. അനിയന്ത്രിതവും വിവേകരഹിതവുമായ സം
ഭോഗം പല ദോഷങ്ങളും വരുത്തിവെച്ചിരുന്നു. തന്മൂല
മാണു് സ്രീപുരുഷബന്ധം സംബന്ധിച്ച വിചാരാദിസാ
മൂഹ്യനിയന്ത്രണങ്ങൾ വേണ്ടിവന്നതു്. സ്രീപുരുഷബ
ന്ധനിയന്ത്രണം വ്യക്തികളുടെ ആരോഗ്യസംരക്ഷണ
ത്തിന്നും സാമൂഹ്യപുരോഗതിക്കും അത്യന്താപേക്ഷിതമാ
ണെന്നു ധാരണയുമുണ്ടായി. ആ ധാരണയുടെ അതിർ
കവിഞ്ഞതും അതിശയോക്തിപരവുമായ വളർച്ചയിലാ
ണു് സ്രീപുരുഷബന്ധനിരോധം ആത്മീയതയെ വലു
പ്പിക്കണമെന്നുള്ള അബദ്ധാശയം ഉരുചിച്ചതും പ്രസ്തുതാ

ബലാശയത്തെ സധർമ്മപ്രമാണമായി മതക്കാർ സ്വീകരിച്ചതും. സ്രീയെപ്പറ്റിയുണ്ടായ ആ പുരാതനാവജ്ഞ മിക്ക മതങ്ങളിലും ഇന്നും അവശേഷിച്ചുകിടക്കുന്നുണ്ട്. പ: മറിയത്തിനെ ക്രിസ്തുവിനു തുല്യമായാണ് കത്തോലിക്കരും കിഴക്കൻസഭക്കാരും ആരാധിക്കുന്നത്. എന്നാലും പ: മറിയത്തിന്റെ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു സ്രീക്കു പോലും ദൈവത്തെയോ ദൈവപുത്രനെയോ കബ്ബാന ചൊല്ലി ആരാധിക്കാനുള്ള അവകാശം ഇതേവരെ അനുവദിച്ചിട്ടില്ല.

അത്ഥമില്ലാത്തതിലേന്തിന് അക്ഷരപ്പിഴ നോക്കുന്നു? മതസങ്കല്പംതന്നെ മാഹാബലമായിരിക്കെ അതിലെ ഉപസങ്കല്പങ്ങളിലെ തൊറ്റ നോക്കീട്ടോ തിരുത്തീട്ടോ കാര്യമില്ലല്ലോ.

പൗരോഹിത്യവും വൈവാഹികജീവിതവും പൊരുത്തമില്ലാത്തതല്ലെന്നു തെളിയിച്ച ആദ്യത്തെ പാശ്ചാത്യൻ മാട്ടിൻ മൃതനാണ്.

മാട്ടിൻ മൃതൻ

1505-ൽ ജർമ്മനിയിലെ എർഫർട്ട് (Erfurt) സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്നു മൃതൻ 22-ാം വയസ്സിൽ എം. എ. ബിരുദം നേടി. പിന്നെ പട്ടത്തിനു പഠിച്ചു പുരോഹിതനായി. ഭക്തിതീക്ഷ്ണതയുള്ള ഒരു പുരോഹിതനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. 1508-ൽ വിറ്റ്റ്ബർഗ് (Wittenburg) സർവ്വകലാശാലയിൽ അദ്ദേഹം കരധ്യാപകനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അക്കാലത്താണ് ജോൺ ടെറാസ്സെൽ

(John Tetzel) എന്നൊരു സംന്യാസിപ്പട്ടക്കാരൻ പോപ്പിന്റെ പാപമോചനച്ചീട്ടുകൾ (Indulgences) വീക്ഷാനായി അവിടെ ചെന്നത്. പാപമോചനച്ചീട്ടുവില്പനയ്ക്കു പണത്തിനുവേണ്ടി വത്തിക്കാൻ ചെയ്യുന്ന മഠാഴിമതികൾക്കുമെതിരായി ലൂതർ പരസ്യമായി പ്രസംഗിച്ചു. അതു ഗൗരവമേറിയ കാരമായി കല്പിച്ചു ലൂതറിനു പോപ്പ് സഭാഭ്രഷ്ടനല്ലി, 1520-ൽ പുറത്താക്കി. പോപ്പിന്റെ ആ കല്പനയെ പരസ്യമായി കത്തിച്ചുകളഞ്ഞുകൊണ്ടു കത്തോലിക്കസഭയെ നവീകരിക്കുന്ന പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭാസ്ഥാപനത്തിന് അടിസ്ഥാനമിട്ടത് ലൂതറാണ്. അന്നുതൊട്ടദ്ദേഹം ആരംഭിച്ചതാണ് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് മതം. ഇന്നിപ്പോൾ കത്തോലിക്കസഭയിൽനിന്നു വേർപെട്ട സഭകൾക്കു പൊതുവിൽ കത്തോലിക്കസഭയോളംതന്നെ അംഗസംഖ്യയും ധനപുഷ്ടിയുമുണ്ട്. പുരോഹിതർ അവിവാഹിതരായിക്കഴിയേണ്ടതില്ലെന്നതായിരുന്നു ലൂതറുടെ സൂചിപ്പിതമായ അഭിപ്രായം. ലൂതർ 1525-ൽ, ഒരു കന്യാസ്ത്രീയായിരുന്ന കാതറൈൻ വോൺ ബോറ (Catherine Von Bore)യെ വിവാഹം ചെയ്തു. 12—2—1546-ൽ ലൂതർ 68-ാംവയസ്സിലാണ് മരിച്ചത്. 21 വയ്ക്കു നീണ്ടുനിന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൈവാഹികജീവിതം ആദ്യന്തം ആനന്ദത്തിന്റെയും സൗഹൃദത്തിന്റെയും സംതൃപ്തിയുടെയും മധുരാനുഭവമായിരുന്നു. പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് വൈദികരും ബിഷപ്പുമാരും ആച്ച് ബിഷപ്പുമാരുമെല്ലാം വൈവാഹികജീവിതം നയിക്കുന്നവരാണ്.

സ്രീപുരുഷബന്ധവിരക്തി

തെറ്റായ വിശ്വാസത്തിൽനിന്നും സ്വയംപ്രത്യായനത്തിൽ (Auto-Suggestion) നിന്നുമുദ്ഭൂതമാകുന്ന ഒരു മാനസികരോഗമാണ് സ്രീപുരുഷബന്ധവിരക്തി എന്ന് ആധുനികശാസ്ത്രം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു മനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞൻ കൂടിയായ ഡോ: ബ്രെമാഡ് (Dr. Bremaud) നൽകിട്ടുള്ള ഒരു സംഭവവിവരമാണിത്: “ഒരു സ്രീതന്റെ മൂന്നാമത്തെ പ്രസവാനന്തരം ഭർത്താവിനോടും കുട്ടികളോടും കുറിയവെറുപ്പു പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഭർത്താവിന്റെയോ കുട്ടികളുടെയോ സാമീപ്യംപോലും അവൾ സഹിച്ചിരുന്നില്ല. മാനസികാപഗ്രഥനത്തിൽ അവളുടെ തീക്ഷ്ണമായ ഒരു വിശ്വാസമാണതിനു കാരണമെന്നു മനസ്സിലായി. കന്യകകൾക്കുമാത്രമേ സ്വർഗ്ഗപ്രവേശനം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ എന്നും പുരുഷബന്ധമുണ്ടായിട്ടുള്ള സ്രീകൾക്കു നരകമാണ് ഗതിയെന്നുമായിരുന്നു അവളുടെ ദൃഢമായ വിശ്വാസം. അതിനെപ്പറ്റിയുള്ള നിരന്തരമായ ചിന്തയും വേവലാതിയും സ്വയംപ്രത്യായനമായി വർത്തിച്ച് ആ ധാരണ അവളുടെ അഞ്ചോധമനസ്സിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടു. തന്റെ സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തിക്കു തടസ്സമായി വർത്തിക്കുന്ന ഭർത്താവിനോടും കുട്ടികളോടുമുള്ള കുറിയവെറുപ്പായിരുന്നു അതിന്റെ അനന്തരഫലം. സ്രീപുരുഷബന്ധം ദൈവകല്പിതമായ അനുഗ്രഹീതപ്രവൃത്തിയാണെന്നുള്ള പ്രബലപ്രത്യായനം ഡോ: ബ്രെമാഡ് നിരന്തരം നൽകിയും അതുതന്നെ സ്വയംപ്രത്യായനംചെയ്യിച്ചും അവളുടെ പ്രസ്തുതധാരണ മാറിക്കിട്ടുകയും കുട്ടികളോടും ഭർത്താവിനോടും പ്രകൃത്യനുസാരമായ സൗഹൃദബന്ധം പുനഃസ്ഥാപിതമാവുകയും ചെയ്തു.”

മന്ത്രചികിത്സ

വലുതും വാമ്പുകൾ, സപ്പ്വിഷത്തിനുള്ള ശാസ്ത്രീയമായ ചികിത്സാപദ്ധതി, പാമ്പിനെയും വിഷചികിത്സയെയും സംബന്ധിച്ച ചിരപുരാതനമായി പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന മൃഗവീശ്വാസങ്ങൾ മുതലായവയെപ്പറ്റി ജന്തുശാസ്ത്രജ്ഞനായ ശ്രീ. കെ. ജി. അടിയോടി 'മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ' ഒരു സചിത്രലേഖനപരമ്പര എഴുതിട്ടുണ്ട്. അവ അതീവ കാര്യസമ്പൂർണ്ണവും വളരെ പ്രയോജനകരവുമാണ്. നാടൻവിഷചികിത്സാസമ്പ്രദായങ്ങളിൽ സഹജമായുള്ള അന്ധവീശ്വാസങ്ങളെയും പ്രമാദങ്ങളെയും പോരായ്മകളെയും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു ചില വിഷവൈദ്യന്മാരെയും മന്ത്രചിത്സാവിശ്വാസികളെയും ചൊടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു.

മതവും മന്ത്രവും

മിക്കവർക്കുമുണ്ട്, തങ്ങൾ കാമനയായി സൂക്ഷിച്ചുവരുന്ന അന്ധവീശ്വാസങ്ങൾ. അവ അജ്ഞതാജന്യമാ

ണെന്നു് ആമെങ്കിലും കാര്യകാരണസാമിതം മൂണ്ടിക്കാണിച്ചാൽ ശുശ്രൂഷയാൽ വിശ്വാസികൾ നന്നെ വിരമമാണു്. ലോകസ്രഷ്ടാവായ ദൈവമല്ല, ക്രിസ്തുവെന്നോ അക്കാലത്തെ കരതിബുദ്ധിമാനും പ്രായോഗികബുദ്ധിയുംമാത്രമായിരുന്നു നമ്പിയെക്കോ നേരെയെങ്ങു പറയുന്നവനെ എതിർക്കാത്ത ക്രൈസ്തവനെയോ മുസൽമാനെയോ കാണുകയില്ല. മതത്തെപ്പോലെ മന്ത്രചികിത്സ ഇന്നും ഒരുതരം വിശ്വാസമാത്രമായി നിലനില്ക്കുകയാണു്. 17—2—'63 ലക്കം 'മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പി'ൽ ശ്രീ. വി. എം. കുട്ടികൃഷ്ണമേനോൻ വിഷയവൈദുത്തിലെ മന്ത്രചികിത്സയെപ്പറ്റി കുറപ്പെട്ട ഒരു ലേഖനം ഏഴുതീട്ടുണ്ടു്. അതു മന്ത്രചികിത്സയിൽ അദ്ദേഹത്തിനുള്ള വിശ്വാസദൃഢതയെമാത്രമേ കാണിക്കുന്നുള്ളൂ.

സ്കന്ദേകീയ

“മന്ത്രംകൊണ്ടു നടത്തിയിരുന്ന സദ്യശ്ചികിത്സയായിരുന്നു സ്കന്ദേകീയ. അതു് എടുപ്പത്തിൽ സാധിക്കാവുന്നതാണു്.” എന്നദ്ദേഹം പറയുന്നു. മുട്ടുവരെ വിഷം കുയറിയ ലക്ഷണം കണ്ടാലും മന്ത്രംകൊണ്ടു് അവിടന്നു മേല്പോട്ടു വിഷം കുയറാതെയൊക്കുമെന്നാണദ്ദേഹം അവകാശപ്പെടുന്നതു്. “യോഗാഭ്യാസംകൊണ്ടു് രക്തചംക്രമണംതന്നെ കുറെ സമയത്തേക്കു് നിർത്തുന്നു.” എന്നു പോൾബ്രണ്ടന്റെ വാചകം അതിനു് ഉപോൽബലകമായി അദ്ദേഹം മൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

യോഗാഭ്യാസംകൊണ്ടു് രക്തചംക്രമണമോ ഏതെങ്കിലും നടക്കാതാക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അവ

നടക്കുന്നതു നാഡീസ്തംഭനത്താലോ ഏതസ്തോപ്പിലൂടെയോ അറിയാൻ സാധിക്കാത്ത പ്രകാരം നേമയ്യാക്കി ത്തിക്കകമാത്രമേ സമാധിവിദ്യയാൽ സാധിക്കുന്നുള്ളൂ എന്നു 1957-ൽ വെല്ലർ ആസ്സൂരിയിലും 1959-ൽ അമേരിക്കയിലും സമാധിവിദ്യ ഏറ്റവും വിജയകരമായി പ്രദർശിപ്പിച്ച രണ്ടിന്ത്യൻയോഗികളെ അധുനാതനസാമഗ്രികൾക്കൊണ്ടു പരിശോധിച്ചപ്പോൾ മനസ്സിലായ വിവരം ശ്രീ. മേനോൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. പോൾബ്രണ്ടൻ ഗ്രന്ഥമെഴുതിയ കാലത്തിനുശേഷമാണ് മേല്പറഞ്ഞ വസ്തുത കണ്ടുപിടിച്ചത്. രക്തചംക്രമണം നിലച്ചാൽ ഹൃദയത്തിലും ലോഹിനി(Artery)കളിലും നീലിനി(Vein)കളിലും രക്തം കൂട്ടയായി പുനരുജ്ജീവനം തീർത്തും അസാധ്യമാകുമെന്നുള്ള സാമാന്യപ്രമാണത്തിന് അവവാദമല്ല സമാധിവിദ്യ. ഏതസ്തോപ്പിലും അറിയാൻ കഴിയാത്തവിധം മനമായ ഹൃദയമിടിപ്പു കണ്ടുപിടിക്കാൻ വൈദ്യുതകാർഡിയോഗ്രാം (Electro-cardiogram), വൈദ്യുതഎൻകെഫലോഗ്രാം (Electro-encephalogram) എന്നീ രണ്ടു ഉപകരണങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നിർമ്മിതമായിട്ടുണ്ട്. ഹൃദയം ഏറ്റവും മനമായി ചലിക്കുമ്പോൾ ഒരു യന്ത്രം ഹൃദയത്തിന്റെ മാംസപേശികളുടെയും മറോ യന്ത്രം മസ്തിഷ്കതന്തുക്കളുടെയും അയനത്തെ സ്పഷ്ടമായി കാണിക്കുന്നു.

യോഗാഭ്യാസി തന്മീൽ സാധിക്കുന്നതുപോലെ, മാന്ത്രികൻ ദഷ്ടനിൽ സാധിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് ആരെങ്കിലും ഉപദിക്കുമെന്നെങ്കിൽ ആ ഉപദേശം ശരിയല്ല. സ്വ.

നും അഭ്യാസംകൊണ്ടു തന്നിൽത്തന്നെ സാധിക്കുന്നതാണു് സമാധി. അന്യന്റെ രക്തചംക്രമണമോ ഹൃദയമിടിപ്പോ മന്ദീഭവിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു യോഗാഭ്യാസിക്കും സാധിക്കില്ല. യോഗാഭ്യാസിയെപ്പോലെ വല്ല മാന്ത്രികനും വല്ല സിദ്ധിയും കൈവരുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽത്തന്നെ അതുകൊണ്ടു് അന്യന്റെ രക്തചംക്രമണത്തെ വിഷം കയറാത്തവിധം മന്ദീഭവിപ്പിക്കുക അസാധ്യമാണു്. ഫിപ്പോട്ടിക് പ്രത്യായനം നല്ലന്നതിൽ കൂടുതലൊന്നും മാന്ത്രികൻ കഴിയുകയില്ല. മറുജീവരിൽ തെറ്റിദ്ധാരണയുണ്ടാക്കാനേ അതു മതിയാകൂ.

വിഷപ്പല്ലകൾ നാലോ?

ഒരു വിഷപ്പാമ്പിനു മേലേ അണയിൽ രണ്ടും കീഴേ അണയിൽ രണ്ടുംകൂടി ആകെ 4 വിഷപ്പല്ലകളും 4 വിഷഉറകളും ഉണ്ടെന്നും കാരോ പല്ലിന്റെയും കടിയാൽ ഏല്ക്കുന്ന വിഷവും അതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളും വ്യത്യസ്തമാണെന്നും വിധിച്ചിട്ടുള്ളതാണു് നാടൻവിഷവൈദ്യത്തിലെ ഒരു ഭയങ്കരാഖ്യായം. വിഷവൈദ്യം സാക്ഷ്യമായ തക്കിടിവിദ്യയാണെന്നും വസ്തുനിഷ്ഠമായ പരിശോധനയിൽ ആവിഷ്കരിച്ച ശാസ്ത്രമല്ലെന്നുമുള്ളതിന്റെ സ്മരകമായി അതു് ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്നു.

പാശ്ചാത്യർ ആധുനികമായി 'പാമ്പുശാസ്ത്രം' (Ophiology) എന്ന ഒരു യഥാർത്ഥശാസ്ത്രശാഖതന്നെ രൂപവത്കരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പാമ്പിനു് കാരോ അണയിലും കാരോ നിര പല്ലുകൾ ഉള്ളവയിൽ ചിലതു് ഇരയെപ്പി

ടിക്കുമ്പോൾ നടക്കുന്ന പിടിവലിയിൽ നഷ്ടപ്പെടാറുണ്ടെന്നും നഷ്ടപ്പെട്ട പല്ലിന്റെ സ്ഥാനം അചിരേണ പ്രാപിക്കുന്നതിന് ഇരദന്തനിരകൾക്കും പിന്നിലായി കാരോ ദന്താങ്കുരനിരകൾക്കുടിയുണ്ടെന്നും വിഷപ്പല്ലുകൾ രണ്ടെണ്ണം മാത്രമേയുള്ളൂ എന്നും അവ മേലേ അണയിൽ മാത്രമാണെന്നുള്ളതു് അംഗീകൃതവസ്തുതകളാണു്. “ഇടത്തേ ഭാഗത്തു താഴെ അണയിലുള്ള ‘കരാളി’ വെളുത്തതും മേലേ അണയിലുള്ള ‘മകരി’ പീതവർണ്ണവും വലത്തു താഴെ അണയിലുള്ള ‘കാളരാത്രി’ രക്തവർണ്ണവും മേലേ അണയിലുള്ള ‘യമദൂതി’ കരിചാളിച്ച നിറവും” ആണെന്നും രണ്ടണയിലെയും വിഷപ്പല്ലുകളെ പേരുപറഞ്ഞും മറ്റും വിഷവൈദ്യഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു പരമാംശമാണെന്നും പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രം ചെളിപ്പെടുത്തീട്ടുണ്ടു്. ചത്ത ഒരു പാമ്പിനെ പരിശോധിച്ചാലും അതറിയാൻ കഴിയും. അതുകൊണ്ടു കീഴെ അണയിൽ വിഷപ്പല്ലില്ലെന്നു സമ്മതിക്കാതെ നമ്മുടെ വിഷവൈദ്യന്മാർക്കും ഇപ്പോൾ ഗതൃന്തരമില്ല.

നാലു വിഷപ്പല്ലുകളും അവയുടെ നാലു വിഷസ്സഞ്ചികളും പഠിച്ചുകളഞ്ഞാൽ പാമ്പിനെ വിഷരഹിതമാക്കാമെന്നു് ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ അസമർത്ഥമായി അനുഷ്ടുപ്പിൽ എഴുതിട്ടുള്ളതിപ്രകാരമാണു്:

“വിഷമുള്ളോരു ദന്തങ്ങൾ
നാലല്ലോ ഫണിജാതിനാം;
അതു മറ്റുള്ള ദന്തത്തോ-
ടൊപ്പമല്ലെന്തറിഞ്ഞിട്ടു.

കുറഞ്ഞൊന്നുകലേ നീങ്ങി
താഴത്തും മോളിലും ക്രമാൽ
മാംസംകൊണ്ടു മറഞ്ഞിട്ടി-
ങ്ങിരിപ്പു നാലു പല്ലുകൾ.

പല്ലു നാലിനമുണ്ടല്ലോ
 ഉറ സൂക്ഷ്മതരങ്ങളായ്;
 ഇപ്പല്ലു നാലുമായും
 വേരോടെ കരകൊണ്ടുൻ
 പഠിച്ചുകഴയുന്നാകി-
 ലപ്പാമ്പിനു വിഷം നന്മി."

ഇതിൽ കീഴ്വരയിട്ട ഭാഗം മാത്രവും കുറഞ്ഞൊ
 'നകലേ' എന്നതും 'നകമേ' എന്നു തിരുത്തിയും ഉദ്ധ
 രിച്ച നാലു വിഷപ്പല്ലുകൾ മേലേ ഞ്ഞയിലേ വരിയി
 ലും അതിന്റെ പിന്നിലുള്ള അങ്കുരത്തിലുമാണെന്നു വ
 രുത്താൻ ശ്രീ. മേനോൻ ഒരു ശ്രമം നടത്തിക്കൊണ്ടുനതു
 നേരംപോക്കായിരിക്കുന്നു.

ഭയബാധ

പാമ്പിന്റെ കടിയോടു മരിക്കുന്നതിൽ ഭൂരിവ
 ങ്ങവും മരിക്കുന്നതു വിഷബാധയാലല്ല, ഭയബാധ
 (Shock)യാലാണ്. "പാമ്പുകടിയാൽ വിഷവും യക്ഷി
 യും ബാധിക്കുന്നു. വിഷചികിത്സ കൂടുതൽ ഫലിക്കുന്നതു
 യക്ഷിബാധയ്ക്കാണ്. ഭയമാണ് യക്ഷി." എന്നു ഇവിട
 ങ്ങളിലെ പ്രശസ്തനായ വിഷവൈദ്യൻ അമ്മേരിവാട

ഈ മാധവമേനോൻ ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ എന്നോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കടിച്ച പാമ്പിനെ കടിക്കുന്നതും മാനസിക പ്രക്രിയകൊണ്ട് ആത്മധൈര്യം ശരീരത്തിന്റെ പ്രതിരോധശക്തിയും വീണ്ടെടുക്കാനാണെന്നുള്ള ശ്രീ. അടിയോടിയുടെ പ്രസ്താവനയെ മറുത്താനും ശ്രീ. മേനോൻ പറയുന്നില്ല.

ചാക്രികഗതി

ഉന്മാദം, കാസം മുതലായ ചിലതു വാവിനു വലിക്കുന്നതു ചന്ദ്രന്റെ ബാധയാലല്ല, അവയ്ക്കു ചന്ദ്രന്റെതിനോടു മിക്കവാറും യോജിക്കുന്ന ചാക്രികഗതി (Cycle) ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് എന്ന് ശ്രീ. ജെ. ബി. എസ്സ്. ഫാൽഡേൻ ശാസ്ത്രീയമായി തെളിയിച്ചത് അടുത്ത കാലത്താണ്. ശ്രദ്ധയോടെ പല പ്രാവശ്യവും പരിശോധിച്ചപ്പോൾ പ്രസ്തുതരോഗങ്ങൾക്കു് ഉച്ചം വാവിനോടുത്തും വാവിനും വാചിനുശേഷം അകന്നുകുന്നും നേരെ എതിർപക്ഷത്തിലും ഉണ്ടാകുന്നതായിക്കണ്ടു. വാവിനു രോഗം ഉച്ചമാകുമെന്ന വിശ്വാസം, അതിനുമുമ്പും പിമ്പുമുണ്ടാകുന്ന ഉച്ചസ്ഥിതിയെ ഏല്പാപകം വാവിനോടു ബന്ധിച്ചു വിചാരിച്ചും പറഞ്ഞും പോവുന്നതിനാലുണ്ടായതാമാത്രമാണ്.

വരുത്തിക്കൊത്തിക്കൽ

വിഷം ബാധിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള കടിയല്ലാതിരിക്കുകയോ മാരകമായ മാത്രയിൽ വിഷം കയറാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യാലും ചോക്ക (ചോ)മൂലം ദഷ്ടൻ മരിച്ചുപോ

കാറുണ്ട്. ഷോക്കുമൂലം ദൃഷ്ടൻ അല്പജ്ഞനായി കിടക്കുമ്പോൾ ഒരു കൃതിമുദ്രാമ്പിനെക്കൊണ്ട് കൊത്തിച്ചുളിനയിച്ചു വിഷം തിരിച്ചെടുത്തെന്ന ധാരണ ദൃഷ്ടനിൽ ഉണ്ടാക്കിയാൽ ഷോക്കു മാറി അയാൾ രക്ഷപ്രാപിക്കുമെന്നുള്ള വിധി ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുള്ളതാണ്. അങ്ങനെ വരുത്തിക്കൊത്തിക്കൽ അഭിനയിച്ചു രണ്ടു കേസുകൾ ഈ ലേഖകന്നറിയാം.

ഒന്നാം, ചാലക്കുടിക്കടുത്ത പരിയാരത്തിൽ എന്റെ ചിരന്തനസുഹൃത്തായ ജേക്കബ് മുത്തേടൻ ബി. എ. (1863-ൽ 82 വയസ്സ്)യുടെ ഒരു പുത്രനെസ്സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു. വാഴപ്പിണ്ടികൊണ്ടും ചായംകൊണ്ടും ഈ ക്കിലികൊണ്ടുമുണ്ടാക്കിയ ഒരു പാമ്പിനെക്കൊണ്ടാണ് വിഷമാരി ആ അഭിനയം നടത്തിയത്. വരുത്തിക്കൊത്തിച്ചു എന്ന വാർത്തയും കേട്ടവരിൽ വളരെപ്പേർ അതുകുടിച്ച പാമ്പിനെക്കൊണ്ടാണെന്നു വിശ്വസിച്ചു. “കുടിച്ച പാമ്പിനെ വിഷമാരി വരുത്തിക്കൊത്തിച്ചു വിഷം തിരിച്ചെടുപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.” എന്നൊരുതവാർത്ത ഒരു ലേഖകൻ അന്നത്തെ ‘ഗോമതി’പത്രത്തിൽ എഴുതി. യാഥാത്മ്യമറിയാവുന്ന മറ്റൊരാൾ ആ വാർത്തയെ നിഷേധിച്ചും ദൃഷ്ടൻ മരിച്ചുപോയി എന്നു പ്രസ്താവിച്ചും എഴുതിയതും പിന്നാലെ ആ പത്രത്തിൽത്തന്നെ വന്നു.

കുടിച്ച പാമ്പിനെ വരുത്തിക്കൊത്തിച്ചു ഒരു പെൺകുട്ടിയെ വിഷബാധയിൽനിന്നു കല്പാമ്പിൽ (ഇരിങ്ങാലക്കുടയിൽനിന്നു് അഞ്ചു മൈൽ തെക്കു്) ഉള്ള സമത്സനായ വിഷമാരി രാമകൃഷ്ണമേനോൻ രക്ഷിച്ചു

എന്ന വാർത്ത വന്നതു 'മലയാളമനോരമ'യിലാണ്. ഞാൻ ആ വൈദ്യനെക്കണ്ടു ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പരമാർത്ഥം വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നു. പുല്ലൂറു(6 മൈൽ അകലെ)വെച്ചു പാമ്പുകടിയേറ്റു കൊണ്ടുവന്ന ആ കുട്ടി വൈദ്യന്റെ വീട്ടിലെ പീൻവശത്തു് ഇറയത്തു കുട്ടി ലിൽ കിടക്കുമ്പോൾ മുറുത്തിരുത്തു പാമ്പിലൂടെ ചെറിയ കരീഴ്ജന്തു പോകുന്നത് കണ്ടു വൈദ്യൻ അതിനെ കുട്ടിക്കു കാണിച്ചുകൊടുത്തു് ആ പാമ്പാണ് കുട്ടിയെ കടിച്ചതെന്നും അതു വന്നു വിഷം ആവാഹിച്ചെടുത്തു മടങ്ങുകയാണെന്നും പറഞ്ഞു. അതു വിശ്വസിച്ച ആ കുട്ടിയുടെ സുഖപ്പെടൽ അതിനുശേഷം വളരെ എളുപ്പമായിരുന്നു. ഈ വിവരവും അന്നു ഞാൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മന്ത്രജലം

കോട്ടയം താഴത്തങ്ങാടിയിൽ പണ്ടൊരു മുസ്ലീം വിഷവാഹിയുണ്ടായിരുന്നു. അറബിയിൽ മന്ത്രം ജപിച്ചു വെള്ളം കുടിപ്പിച്ചാണ് അയാൾ വിഷമിറക്കിയിരുന്നതു്. ചെറിയ ഒരു കിണ്ടി വെള്ളത്തിൽ മന്ത്രം ജപിച്ചു ദൃഷ്ടുൻ് അതു കുടിക്കാൻ കൊടുക്കും. അതു കുടിച്ചു തീർന്നാൽ പിന്നൊരു കിണ്ടി വെള്ളം ജപിച്ചു കൊടുക്കുകയായി. വിഷബാധ (ഷോക്ക്) നീങ്ങിയെന്നോ സാരമില്ലെന്നോ തോന്നിയാലേ വെള്ളം കുടിപ്പിക്കൽ നിർത്തുകയുള്ളൂ. മരിക്കാൻ വേണ്ടത്ര വിഷം ബാധിച്ച ആൾക്കു ജപിച്ചു വെള്ളം ഒട്ടുതയ്ക്കെയോ മുഴുവനുമോ കുടിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അയാൾ മരിച്ചുപോകയും ചെയ്യും.

ജപിച്ചു വെള്ളം കുടിക്കാത്തതുകൊണ്ട്, അഥവാ വേണ്ടത്ര കുടിക്കാത്തതുകൊണ്ട്, വിഷമിറങ്ങുന്നില്ല എന്നതാണ് വിഷഹാരിയുടെ സമാധാനം. ആ ചികിത്സ നില്ക്കുന്നതു മന്ത്രജലത്തിലുള്ള ദൃഷ്ടന്റെ വിശ്വാസത്തിലാണ്. വിഷബാധ സാരമില്ലെങ്കിൽ ശരീരത്തിന്റെ സ്വയംചികിത്സാശക്തിയാൽ വിഷമിറങ്ങിയും വിശ്വാസത്താൽ ഷോക്കു മാറിയും കിട്ടാനുള്ള സമയം നല്കുക എന്ന വിദ്യയും ആ ചികിത്സാപദ്ധതിയിലുണ്ട്.

കമ്പിയോ ഫോണോ മതി

കമ്പിയോ ഫോണോ വഴി വിഷബാധാസന്ദേശങ്ങൾ ലഭിക്കുന്ന സ്റ്റേഷൻമാസ്റ്റർമാരായ നരസയ്യായും മരുമകൻ രാജഗോപാലും ഒരു തുണിക്കുണ്ണത്തിൽ മന്ത്രം ജപിച്ചു ഇടവിട്ടു മൂന്നു കെട്ടുകൾ ഇട്ടു വല്ല മരത്തിലോ മറ്റോ തൂക്കിയിട്ടാൽ അകലെയുള്ള ദൃഷ്ടന്റെ വിഷമിറങ്ങുമത്രേ. ഇതും ഷോക്കിനുള്ള വിശ്വാസചികിത്സമാത്രമാണ്. മരിക്കാൻ വേണ്ടത്ര വിഷം കയറിയവരെല്ലാം ഈ മന്ത്ര ചികിത്സയിലും മരിച്ചുപോവുകതന്നെ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ അങ്ങനെ മരിച്ചുപോകുന്നവരുടെ വിവരമൊന്നും ആ മാന്ത്രികരോ പൊതുജനങ്ങളോ അറിയുന്നില്ല. ഷോക്കു മാറി അസ്വാസ്ഥ്യം ഭേദമാകുന്നവരുടെ കാര്യം ചില വിശ്വാസികൾ കൊട്ടിലോപ്പിക്കുന്നു എന്നുമാത്രമേയുള്ളൂ. കേരളത്തിലെങ്ങുമില്ലാത്ത ഈ മന്ത്ര ചികിത്സ നരസയ്യയ്ക്കുപദേശിച്ചത് ഒരു മലയാളീസ്ത്രീയാണത്രേ. ഈ മന്ത്രം ഭാരതമൊട്ടുക്കു മന്ത്രവിശ്വാസികളായുള്ള വിഷഹാരികൾക്കു ഉപദേശിച്ചാൽ ഭാരത

ത്തിൽ പാവുകടികൊണ്ടുള്ള മരണം ഇല്ലാതാക്കുമല്ലോ. അതിനു മന്ത്രവിശ്വാസികൾപോലും പരിശ്രമിക്കാൻ തുനിയാത്തത് അത്ഭുതമാണ്. മലമ്പനിനിർമ്മാജ്ഞം, മസൂരിനിർമ്മാജ്ഞം മുതലായവയ്ക്കു ശാസ്ത്രീയപദ്ധതികൾ ഉജ്ജ്വലമായി നടപ്പിൽവരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തുപോലും പാവുകടിമരണങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കാനുള്ള മന്ത്രചികിത്സാപദ്ധതി നടപ്പാക്കാൻ ആരുമൊന്നും ചെയ്യുന്നില്ലല്ലോ.

“ഒരു വൈദ്യന്റെ അടുത്തോ ആസ്ത്രീയിലോ ചെല്ലുന്ന രോഗികളിൽ സുമാർ 90 ശതമാനം പേരുടെയും രോഗങ്ങൾ ഒരു മരണം ചികിത്സയും കൂടാതെ കുറെ പലഗുണങ്ങളും വിശ്രമംകൊണ്ടും മാറുന്നതമാണ്. ബാക്കി 10 ശതമാനത്തിൽ പകുതി ആര് എങ്ങനെ ചികിത്സിച്ചാലും രക്ഷകിട്ടാത്തതായിരിക്കും. ശേഷിച്ച 5 ശതമാനമാണ് വിദഗ്ദ്ധമായ ചികിത്സകൊണ്ടു സുഖപ്പെടുന്നതും അല്ലാത്തപക്ഷം മാരകമായി പരിണമിക്കുന്നതും. 90 ശതമാനത്തിൽപ്പെട്ട നിസ്സാരരോഗങ്ങളിൽ അപൂർവ്വമായി ചിലതു നിനച്ചിരിയാതെ പെട്ടെന്നു മാരകങ്ങളായിത്തീർന്നേക്കാം. അതുപോലെ മാരകങ്ങളെന്നുവിദഗ്ദ്ധന്മാർ വിധിച്ചവയിലും ഒരു നിസ്സാരരോഗമാനം അതുതകരമായി സുഖപ്പെടുന്നവരും. ശരീരത്തിനുള്ളിൽ ചില പ്രത്യേകസാഹചര്യങ്ങളിൽ സ്വയം നടക്കുന്ന പ്രക്രിയകളെപ്പറ്റിയുള്ള പൂർണ്ണജ്ഞാനം ഇതേവരെ സമ്പന്നനായതന്നെയും ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമൂലമാണ് അതുതകരമാനങ്ങളും അതുതമരണങ്ങളുമുണ്ടാകു

ന്നത്." ഇതാണ് ആരോഗ്യശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഭിഷഗ്വരന്മാരുടെ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്ന സാമാന്യഭിപ്രായം.

ഏതു നിസ്സാരരോഗത്തെപ്പറ്റിയും രോഗിക്ക് ക്രമാതീതമായ ആശങ്കയുള്ളതുകാരണമാണ് അത്തരക്കാർ വൈദ്യസഹായം തേടുന്നത്. പ്രാത്ഥന, വഴിപാട്, തിർത്ഥാടനം, മന്ത്രം, മന്ത്രവാദം മുതലായവകൊണ്ട് സൗഖ്യമാവുന്നു എന്നവകാശപ്പെടുന്ന രോഗങ്ങൾ സാമാന്യമായും മേല്പറഞ്ഞ 90 ശതമാനത്തിൽപ്പെട്ടതാണ്. ഈ 90 ശതമാനത്തെക്കൊണ്ടാണ് എല്ലാത്തരം മന്ത്രചികിത്സകരും മുതലെടുക്കുന്നത്.

മാതൃകമാത്രയിൽ സപ്പ്ലിഷം കുത്തിവെച്ച ജന്തുക്കളെ നാടൻമരുന്നുകൊണ്ടോ മന്ത്രംകൊണ്ടോ വിഷമിറക്കി രക്ഷിച്ചുകാണിക്കുവാൻ ഏതെങ്കിലും വിഷവൈദ്യൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അയാൾക്ക് സമ്മാനം കൊടുക്കാമെന്നൊരാഹ്വാനം ഡോ. സി. കെ. കുര്യണകരൻ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇതേ ആഹ്വാനം ബോംബേയിലെ 'ഫാഫ്'കീൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് മുമ്പു നൽകിയിട്ടുള്ളതാണ്. അത് ഇതേവരെ ആരും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു വെല്ലുവിളിയായിട്ടല്ല, അങ്ങനെ വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ പൊതുജനോപകാരവും പുറത്തുകൊണ്ടുവരണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടെയാണ് അതു നൽകിയിട്ടുള്ളത്.

കുഞ്ഞുവരെ വിഷവൈദ്യസാഹചര്യം ഡോ. കുര്യണകരൻ വെല്ലുവിളി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നൊരു പ്രമേയം പാസ്സാക്കിയതായും കണ്ട്. അതൊരു വേഷമാത്രമാണ്. വേഷമല്ലെങ്കിൽ ഒരു തീയതി നിശ്ചയിച്ചു പരസ്യപ്പെടുത്തി അതു ചെയ്തുകാണിക്കുകയാ അതിനു

വേണ്ട സഞ്ചികരണങ്ങളുള്ള ഫാഫ്കീൻ ഇൻസ്റ്റിട്യൂട്ടിൽ ചെന്നു പ്രകടിപ്പിച്ചുകാണിക്കുകയോ ആണ് വേണ്ടതു്.

ആൻടി വെനിൻ

ആൻടി വെനിൻ കുത്തിവെപ്പാണ് പാമ്പുവിഷത്തിനു് ഇന്നത്തെ ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ ചികിത്സ. പക്ഷേ അതിപ്പോൾ എല്ലായിടത്തും എല്ലാവർക്കും നടത്താവുന്ന ഒരു പദ്ധതിയായിട്ടില്ല. കൊല്ലത്തു് അതാ രംഭിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു പത്രവാർത്ത ഇതാണ്:

“.....പാമ്പുകടിക്കുള്ള ഫലപ്രദമായ ചികിത്സ കാലതാമസം കൂടാതെതന്നെ കൊല്ലം ഡിസ്ട്രിക്ട് ആശുപത്രിയിൽ നടപ്പിലാക്കുന്നതാണെന്നു ഡി. എം. കെ. ഡോ: എം. കെ. നാരായണൻനായർ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

“പാമ്പുകടിയേറാൽ ഉടനേതന്നെ ‘ആൻടി വെനിൻ’ (പ്രതിവിഷം) കുത്തിവെക്കുന്നതായാൽ തീച്ചയായും പാമ്പുകടിയേറാതാൾ രക്ഷപ്പെടുന്നതാണെന്നും ഇപ്പോൾ ഇവിടെ ആൻടി വെനിൻ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യങ്ങളുള്ളതുകൊണ്ടു് ഈ ചികിത്സയ്ക്കുള്ള എപ്പാടുകൾ ചെയ്തുവരികയാണെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

“കുറേക്കാലത്തിനുമുമ്പു് ഉഗ്രവിഷമോറ നാലുപേർ കൊല്ലം ഡിസ്ട്രിക്ട് ആശുപത്രിയിൽവെച്ചും മൂന്നുപേർ കോട്ടയം ഡിസ്ട്രിക്ട് ആശുപത്രിയിൽവെച്ചും ഡോ: നാരായണൻനായർ ആൻടി വെനിൻ കുത്തിവെച്ചു. ഏഴുപേരും രക്ഷപ്പെട്ടു. അവരെല്ലാംതന്നെ വിഷമാരികളാൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരുമായിരുന്നു.”

മതവിശ്വാസിയും പട്ടന്തല്പാഴവും

“പ്രായേണ ഏതെങ്കിലും മതത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ് മനുഷ്യരായ നാമെല്ലാം. മതവിശ്വാസത്തിൽത്തന്നെ പട്ടന്തല്പാഴകളെപ്പോലെയാണ്. അവർ അവരിലുള്ള വസ്തുതകളെക്കുറിച്ചെന്തെന്തൊരു ചിന്തയുമില്ല; ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കുന്നു; ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കുന്നു; കാലക്രമത്തിൽ അവർ ആകൃഷ്ടരായി കൂടുതൽ കൂടുതൽ കൂടുന്നു. വേണമെന്നു വിചാരിച്ചാൽ, പട്ടന്തല്പാഴവിനെപ്പോലെ, സ്വയംതന്നെ കൂട്ടുകെട്ടായി അറിയുകയും സ്വയംതന്നെ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സാധ്യതയെപ്പറ്റി അറിയാതെ അവർ ബലവത്തായി ഇരുന്നുകൊണ്ടു പരിതപിക്കുന്നു, സഹായം തേടുന്നു. സഹായം പുറമേനിന്നു വരികയില്ല. അവരിൽനിന്നുതന്നെ വേണം സഹായം വരുന്നത്”—സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ പറയുകയുണ്ടായി.

കാരോ സംഘടിതമതവും അതിന്റെ അനുയായികൾ സ്വയം അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു കൂടാതെ. അവർതന്നെ

അവരുടെ പ്രത്യേകാധിപാസങ്ങൾകൊണ്ടും അനാചാരങ്ങൾകൊണ്ടും കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയതാണ് ആ മതക്കൂട്ടം. ആ കൂട്ടിൽ ബലനാശായി ഇരുന്നുകൊണ്ട് അവർ ദുഃഖിക്കുകയും കേഴുകയും ചെയ്യുന്നു. പുറമേ ഏതോ ദൈവത്തിൽനിന്നാണ് അവർ സഹായം തേടുന്നത്. അങ്ങനെ പുറമേയുള്ള ഒരു ദൈവത്തിൽനിന്ന് ഒരു സഹായവും വരുന്നില്ല, വരികയുമില്ല. നമ്മുടെ മനസ്സിൽനിന്നുതന്നെ വേണം സഹായം വരാൻ. ആ കൂട്ടിൽനിന്നു സ്വയം പുറത്തു വന്നു സ്വതന്ത്രരാവുന്നതിന് ഈ വസ്തുത അറിഞ്ഞാൽ മാത്രം മതി.

ഒരു മതത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതുമൂലം അതിന്റെ പൗരാഹിത്യമേധാവിത്വത്തിനും ആചാരസംഹിതയ്ക്കും അടിമയാകുകയാണ്. മേധാവി കല്പിക്കുന്ന നിരന്തരവും അഹിതവുമായ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കും വിലക്കുകൾക്കും ചൂക്കൾക്കും വിശ്വാസികൾ വിധേയരായി കയ്യുപ്പെടുന്നു. മേധാവികൾ മൂഷകരും വിശ്വാസികൾ മൂഷിതരും എന്നതാണ് നില. ഇടയൻ ആട്ടിൻപറ്റങ്ങളെ യെന്നപോലെയാണ് മതമേധാവികൾ അനുയായികളെ നയിക്കുന്നത്.

സ്വയംശിക്ഷണം

മത്സ്യം ജലജീവിയായിരിക്കുന്നതുപോലെ, സാമൂഹ്യജീവിയാണ് മനുഷ്യൻ.

സമൂഹത്തിലല്ലാതെ മനുഷ്യനു സുഖജീവിതം സാധ്യമല്ല. ഏതൊരു മനുഷ്യനും സാമൂഹ്യജീവിതത്തിനു

ശിക്ഷണം (Discipline) ആവശ്യമാണ്. സ്വയംനിയന്ത്രണമാണ് ഏറ്റവും ഉത്തമമായ ശിക്ഷണം. ശിക്ഷണത്താൽ ഉണ്ടാകാൻ പ്രധാനമായി ഉദ്ദേശിക്കുന്നതും ഉണ്ടാകേണ്ടതും സാമ്പാദ്യീകതയാണ്. സദാചാരബോധത്തിൽ കവിഞ്ഞൊരു സാമ്പാദ്യീകതയോ ധർമ്മശാസ്ത്രമോ ഇല്ല. സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ ശരിയും തെറ്റും നന്മയും തിന്മയും തമ്മിൽ വേർതിരിച്ചറിയാൻ സാധിപ്പിക്കുന്ന തത്ത്വങ്ങളടങ്ങിയ ശാസ്ത്രമേതോ, അതാണ് യഥാർത്ഥ ധർമ്മശാസ്ത്രം.

മാതാപിതാക്കളെ ബഹുമാനിക്കുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക; സന്താനങ്ങൾക്കു പ്രായപൂർത്തിയാകുന്നതുവരെ അവർക്കാവശ്യം ആവശ്യമായ പ്രായോഗികജ്ഞാനവും ജീവനോപായങ്ങളും ലഭിക്കുമാറാക്കുക; സ്വന്തം ബുദ്ധി, ഭോഗേച്ഛ, അത്യാഗ്രഹം, സ്വാർത്ഥ മുതലായ ഹീനചിക്ഷാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ട് കഴിവുണ്ടാക്കുക; ഭൂമിത്തലിലോ ആപത്തിലോ പെട്ട സഹജീവികളെ സഹായിക്കാൻ താത്പര്യമുണ്ടാവുക; അവനവനു നേരിട്ടുന്ന അപഗതിയും യാതനയും മനക്കരുത്തോടെ സഹിക്കാനും അതിജീവിക്കാനുമുള്ള ശക്തിയാർജ്ജിക്കുക—ഇതൊക്കെയാണ് പൊതുവായ ധർമ്മശാസ്ത്രതത്ത്വങ്ങൾ.

ദൈവം

എന്നാൽ മതപരമായ ഏതു ധർമ്മശാസ്ത്രവും പഠിപ്പിക്കുന്ന ഏറ്റവും പ്രധാനതത്ത്വം, അതിലെ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതിനും ദൈവത്തിനുധീനമാകുന്നതിനും

തിന്നും സഹായത്തിനായി ദൈവത്തോടപേക്ഷിക്കുന്നതിന്നും ദൈവമാധന നടത്തുന്നതിന്നുമാണ്. ദൈവവിശ്വാസമില്ലെങ്കിൽ ധർമ്മബുദ്ധിയോ സദാചാരബോധമോ ഉണ്ടാകയില്ലെന്നും എല്ലാത്തരം മതധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളും ഉഴന്നിപ്പറയുന്നു. അവിടെയാണ് വിഭിന്നമതങ്ങളിലെ ധർമ്മങ്ങൾ വ്യത്യസ്തങ്ങളും 'വിപരീതങ്ങളുമാകുന്നത്. സദാചാരബോധം അശേഷവും മതബോധത്തിലോ ദൈവവിശ്വാസത്തിലോ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടതല്ല. സദാചാരബോധത്തിന്നടിസ്ഥാനം മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിശക്തിയുടെയും യുക്തിബോധത്തിന്റെയും സ്വതന്ത്രപ്രവർത്തനമാത്രമാണ്. ദൈവത്തിനു വിധേയമാവുക എന്നതിനു ദൈവത്തെ പരിരക്ഷിക്കുകയും പരിസേവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പൗരാഹിത്യത്തിന് അധീനമാവുക എന്നാണർത്ഥം.

സദാചാരം മതവിശ്വാസത്തിലും ദൈവഭയത്തിലും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തുവാനാണ് മനുഷ്യൻ പട്ടണുല്പാദിപ്പിക്കുന്നതല്ലെങ്കിലെ സ്വന്തം വിശ്വാസംകൊണ്ടു കൂട്ടുകെട്ടി അതിനുള്ളിൽ ബന്ധനസ്ഥനായിപ്പോകുന്നത്.

ഇക്കാലത്തു വിവാഹമോചനങ്ങളും ആത്മഹത്യകളും കൂടുതൽ കൂടുതലായി കാണുന്നത് ദൈവവിശ്വാസവും മതബോധവും കുറഞ്ഞുവരുന്നതുകൊണ്ടാണെന്നു ന്യായവാദംചെയ്യണമെന്നുണ്ട്. വിശ്വാസം എന്നതു വികാരമാത്രമാണ്. വിശ്വാസം ശീലിക്കുന്നവർ മറ്റു വികാരങ്ങൾക്കും വിധേയരായിത്തീരുന്നു. വിവാഹമോചനങ്ങളും ആത്മഹത്യകളും നരഹത്യകൾപോലും വികാരാവേ

ശത്താൽ ചെയ്തുപോകുന്നതാണ്. വിചിന്തനത്തിനും വിവേചനത്തിനും വികാരങ്ങളെ വിധേയമാക്കുന്നിടത്തു് ഒരു ദൃഷ്ടി തുവ്വമുണ്ടാകയില്ല. വിചാരത്തെയും പ്രവർത്തനത്തെയും വികാരം ഭരിക്കുന്നിടത്താണ് മനുഷ്യൻ മൃഗതുല്യനായിത്തീരുന്നത്.

മതഭീഷണി

മുൻകാലങ്ങളിലെന്നപോലെ ഇന്നും ലോകത്തെ പ്രത്യാസനമായ യുദ്ധംകൊണ്ടു ഭീഷണിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു വിഭിന്നദൈവവിശ്വാസവും മതവ്യത്യാസവുമാണ്. അവമാത്രമാണ് പാക്കിസ്താനും ഇന്ത്യയും തമ്മിലുള്ള ശത്രുതയ്ക്കു കാരണം. ഒരു മതക്കാരന്റെ ദൈവമല്ല മറ്റു മതക്കാരന്റെ ദൈവം. ഓരോ മതത്തിലെയും ദൈവസങ്കല്പവും വിശ്വാസാധാരനക്രിമയും വ്യത്യസ്തവും വിപരീതവുമാണ്. ഒരു മതക്കാർക്കു പാഷണ്ഡരോ നാസ്തികരോ ആണ് ഇതരന്മാരെല്ലാം.

പാക്കിസ്താനും ഇന്ത്യയുംപോലെ ഇസ്രായേൽരാഷ്ട്രവും ചുറ്റുമുള്ള മുസ്ലിംരാഷ്ട്രങ്ങളും മതവിശ്വാസഭേദത്താൽമാത്രം പരസ്പരഭീഷണികളായി വർത്തിക്കുന്നു. കമ്യൂണിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രങ്ങളും കമ്യൂണിസ്റ്റിതരാഷ്ട്രങ്ങളും തമ്മിൽ നിലനില്ക്കുന്ന ഭീഷണിയുടെയും അടിസ്ഥാനം മതവിശ്വാസവും മതവിശ്വാസമില്ലായ്മയുമാണ്.

അന്ധവിശ്വാസപരമായ മതത്തെ തുജിച്ചാൽ എല്ലാം ശുഭമായിരിക്കുമെന്ന വിശ്വാസം ശരിയല്ല. മതവിശ്വാസത്തെപ്പോലെതന്നെ ആപത്കരമാണ് മറ്റു

വൈകാരികപ്രലോഭനങ്ങളും. കമ്യൂണിസവും ക്യാപ്പിറ്റലിസവും തമ്മിലുള്ള മത്സരമുറക്കം നിലനില്ക്കുന്നതും വൈകാരികോത്തേജനങ്ങളിലാണ്.

വികാരവിഭാവനകളെ ശാന്തമായ വിചിന്തനം കൊണ്ടും വിവേചനംകൊണ്ടും നിയന്ത്രിക്കുന്നേടത്തുമാത്രമേ മനുഷ്യത്വവും സമാധാനവും അഭിവൃദ്ധിയും വളരുകയുള്ളൂ.

അശരീരിസത്വങ്ങൾ

എല്ലാവരും അറിഞ്ഞും പഠിച്ചുമിരിക്കേണ്ട ചില തത്വങ്ങളെ ആധുനികമനശ്ശാസ്ത്രം ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മരണശേഷം അവശേഷിക്കുന്ന ആത്മാവും പ്രേതവും അനാദികാലംമുതലേ ഉണ്ടെന്നു സങ്കല്പിക്കപ്പെടുന്ന പിശാച്, ഭൂതം മുതലായ അശരീരിസത്വങ്ങളും ഇല്ലെന്നുള്ള കണ്ടുപിടിത്തമാണ് അവയിലൊന്ന്. ഏതെങ്കിലും ഉദ്ദേശത്തോടെയോ ഒരു പ്രത്യേകമനുഷ്യനെതിരായോ ബോധപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള കഴിവ് കരശരീരിശക്തിക്കും ഇല്ല, ഉണ്ടാകാൻ തരവുമില്ല.

മസ്തകവും മസ്തിഷ്കവുമുള്ള ജീവികളോടൊത്തു ചിന്തിക്കാനും തിരിച്ചറിയാനുമുള്ള കഴിവുള്ളു. തലയും തലച്ചോറുമില്ലാത്ത അശരീരിശക്തികളെല്ലാം അന്ധവും ബധിരവുമായ മൃഗശക്തികളാണ്. അത്തരം ഗംഭീരമൃഗശക്തികളാണ് സൂര്യരശ്മി, ആലക്തികം, ഘനാകർഷണം, കാന്തം, വേമാരി, കൊടുങ്കാറ്റ്, അണുശക്തി മുതലായവയെല്ലാം. ശിഷുനും ട്രഷുനും ഒരുപോലെ സൂര്യ

മുർച്ഛ (Sunstroke), ഇടിവെട്ട്, പേമാരി, കൊടകാഘാതം മുതലായവയെല്ലാം. അവയെ നിയന്ത്രിക്കാൻ ദൈവമോ പിശാചോ ഒരിടത്തുമില്ല. അവയെ ഏതൊക്കെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവു സയൻസിന്റെ പുരോഗതിയിൽ മനുഷ്യമസ്തിഷ്കത്തിനുമാത്രമേയുള്ളൂ. പരിണാമഗതിയിൽ ഏറ്റവും അധികം വികസിച്ചതും പുരോഗതിയും കഴിവും നേടിയിട്ടുള്ളതും മനുഷ്യമസ്തിഷ്കമാണ്. മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ കഴിവുകളെപ്പറ്റി അറിവില്ലാതിരുന്ന കിരാതയുഗത്തിൽ അബോധമനസ്സിന്റെ ചില അജ്ഞാത പ്രവർത്തനങ്ങളെ ആത്മാവ്, പ്രേതം, പിശാചു മുതലായവയായി തെറ്റിദ്ധരിച്ചു സങ്കല്പിച്ചുപോന്നു. ആ തെറ്റിദ്ധാരണയും സങ്കല്പവും മതങ്ങൾപഴി ശാശ്വതീകരിച്ചിരിക്കയാണെന്നുമാത്രമേയുള്ളൂ.

മനശ്ശാസ്ത്രം

മനുഷ്യമനസ്സിലെ മൗലികപ്രവർത്തനങ്ങൾ 1. ഇച്ഛ (Volition), 2. വികാരം (Emotion), 3. വിഭാവന (Imagination), 4. വിചിന്തനം (Ratiocination) 5. വിവേചനം (Discrimination) ഇവയാണ്. മനുഷ്യതരജീവികളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഇച്ഛ, വികാരം, വിഭാവന, ജന്മവാസന (Instinct) എന്നിവകൊണ്ടാണ് നയിക്കപ്പെടുന്നത്. മനുഷ്യനുമാത്രമേ, വിചിന്തനത്തിനും വിവേചനത്തിനും കഴിവുള്ളൂ. എങ്കിലും സാമാന്യമനുഷ്യന്റെ മാനസികപ്രവർത്തനങ്ങളെ നയിക്കുന്നത് ദൃഢീകരിക്കലാണ്. മനുഷ്യന്റെ ഇച്ഛ, വികാരം, വിഭാവനം

ന എന്നിവയെ വിചിന്തനംകൊണ്ടും വിവേചനംകൊണ്ടും നിയന്ത്രിക്കുമ്പോൾമാത്രമേ മനുഷ്യത്വം പ്രശോഭിക്കുകയുള്ളൂ.

എല്ലാ മനുഷ്യരും എഴുത്തും വായനയും പ്രാഥമിക ക്ഷണക്കും പഠിക്കുന്നതുപോലെ പഠിച്ചു മനുപാഠമാക്കേണ്ടതും ശീലിക്കേണ്ടതുമാണ് ആധുനികമനശ്ശാസ്ത്രപരമായ മേല്പറഞ്ഞ പ്രാഥമികതത്ത്വങ്ങൾ.

ബുദ്ധിശൂന്യവും വികാരപരവുമായ വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ കടുങ്ങിക്കിടക്കുന്നവരാണ് സ്വയംനിർമ്മിതമായ കൂട്ടിൽ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. സ്വന്തം ചിന്തകൊണ്ടും വിവേചനംകൊണ്ടും ആ കൂട്ട ഭേദിച്ചു പുറത്തുവരാൻ കഴിയുമെന്നതാണ് വിവേകാനന്ദസ്വാമിയുടെ സാരഗർഭമായ ഉപദേശം.

മതസന്മാഗ്ഗം

1962 ഏപ്രിൽ ലക്കം 'റീഡേഴ്സ് ഡൈജസ്റ്റ്' (Reader's Digest) എന്ന പ്രമുഖകത്തോലിക്കാമാസികയിൽ (29-ാം പാർട്ട്) ക്ലേവ്ലണ്ട് അമോറി (Cleveland Amory) എന്ന മാന്യൻ എഴുതിട്ടുള്ള ഒരു കുറിപ്പ് ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

“ക്രൈസ്തവസദാചാരനിയമങ്ങളെ (Etiquette) ക്രോഡീകരിച്ച് 1868-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ചെറുപുസ്തകം (Pamphlet)ത്തിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള ഒരു കല്പന ഇതാണ്: പുരുഷന്മാർ രചിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളും സ്ത്രീകൾ രചിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളും അലമാരികളിൽ സൂക്ഷിക്കുമ്പോൾ പുരുഷഗ്രന്ഥം സ്ത്രീഗ്രന്ഥത്തെ തൊട്ടിരിക്കാത്തവണ്ണം വെണ്ണേണ്ടതു ഗൃഹനായികമാരുടെ ചുമതലയാകുന്നു. ഒരു ഗ്രന്ഥം ഭർത്താവു രചിച്ചതും മറ്റൊന്നും അയാളുടെ ഭാര്യ രചിച്ചതുമായെന്നകിൽ അവ രണ്ടും തൊട്ടിട്ടിരിക്കുന്നതിനു വിരോധമല്ല.”

മുമ്പാകിൽ 'സദാചാര'ത്തെപ്പറ്റി ഐ. ലാങ് നസ് (I. Langnas) എന്നൊരു വിദഗ്ദ്ധൻ ലേഖനം 'ഹിന്ദു' (The Hindu) പത്രം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ഒരു പള്ളിവികാരി ചെയ്ത 'സന്മാര്ഗ്ഗോപദേശ' പ്രസംഗഭാഗം (Portion of a Sermon) കൊടുത്തിട്ടുള്ള തുകടി ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളുന്നു:

“പുരുഷൻ രചിച്ച ഗ്രന്ഥവും സ്ത്രീ രചിച്ച ഗ്രന്ഥവും തൊട്ടിരിക്കുന്നചിധം അലമാരിയിൽ വെക്കരുത്. തരമുണ്ടെങ്കിൽ അവ പെച്ചേറെ രണ്ടലമാരികളിലായി വെക്കണം. ഗ്രന്ഥകർത്താക്കളുടെയും ഗ്രന്ഥകർത്രികളുടെയും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കൂട്ടിക്കലർത്തി വെക്കുന്നത് അസാമാന്യീകനടപടിയാണ്. സ്ത്രീപുരുഷാശയങ്ങൾക്കും ഭാഷകൾക്കും അക്ഷരപടിവുകൾക്കുപോലും വ്യത്യാസവും പ്രത്യേകതയുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അവതമ്മിൽ അസാമാന്യീകബന്ധമുണ്ടാകാതിരിക്കാനുള്ള ഒരു കരുതൽനടപടിയായിട്ടാണ് ഈ പള്ളിയിൽ കബ്ബാന കാണാൻ വന്ന വിശ്വാസികളെ വികാരിയായ ഞാൻ ഇപ്രകാരം ഉപദേശിക്കുന്നത്.”

ഇതു മതത്തിന്റെ ഒരു സന്മാര്ഗ്ഗ സംരക്ഷണാശയമാണ്. ഈ ആശയത്തിനു ഹിന്ദുവിന്റെ അയിത്താശയത്തോടു വളരെ സാമ്യമുണ്ട്. ഒരുതരം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് അക്രിസ്ത്യാനികളെമാത്രമല്ല, മറ്റൊരുതരം ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പോലും കൊന്നു കൊല്ലാഴ് ഒഴുക്കുന്നതിൽ സങ്കോചമോ സദാചാരഭംഗമോ ഇല്ല. കത്തോലിക്കരും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാരും തമ്മിൽ മതത്തെപ്രതി പരസ്പരയുദ്ധം

കും കൊലകളും യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ ദീർഘകാലം നടന്നിട്ടുണ്ട്.

ഇക്കഴിഞ്ഞ രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ പ്രാരംഭദശയിൽ മ്യൂസ്സോലിനിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇറാലി ആഫ്രിക്കയിലെ എത്തിയോപ്പിയയെ ആക്രമിച്ചു. ഇറാലിയിലെയും എത്തിയോപ്പിയയിലെയും രാജാക്കന്മാരും ഗവണ്മെന്റുകളും ജനതകളും ക്രൈസ്തവർതന്നെയാണ്. ഇറാലിയർ പടിഞ്ഞാറൻസഭക്കാരും എത്തിയോപ്പിയർ കിഴക്കൻസഭക്കാരെന്ന വ്യത്യാസമാത്രമേയുള്ളൂ. തുല്യരുള്ള കത്തോലിക്കരും സുറായികളും തമ്മിലും കേരളത്തിലെ യാക്കോബായക്കാരും കത്തോലിക്കരും തമ്മിലുമുള്ള വ്യത്യാസംപോലെമാത്രമാണത്. എത്തിയോപ്പിയക്കാർ റോമൻകത്തോലിക്കരോ പോപ്പിന്റെ കീഴിലോ അല്ലാത്ത അസംസ്കൃതരായതിനാൽ അവരെ പരിഷ്കൃതരാക്കാനാണ് യുദ്ധംചെയ്യുന്നതെന്നു മ്യൂസ്സോലിനി പ്രഖ്യാപിച്ചു. ആ യുദ്ധത്തെ അനുകൂലിക്കുകമാത്രമല്ല, തോക്കും പീരകിയും ബോമ്പും വിമാനവുമായി എത്തിയോപ്പിയയിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ട ഇറാലിയൻമുന്നോടി സ്നൈനുകളെ പോപ്പ് ആശീർവ്വദിച്ചയയ്ക്കുകകൂടി ചെയ്തു. അങ്ങനെ ഇറാലിയൻസൈന്യം എത്തിയോപ്പിയയിൽ പ്രവേശിച്ച പരക്കെ കൊല്ലും കൊള്ളയും കൊള്ളിവെപ്പും നടത്തി ആ രാജ്യത്തെ കൈവശപ്പെടുത്തി. ഇറാലിയൻ സൈന്യത്തെ എതിർക്കാനാകാതെ എത്തിയോപ്പിയൻ ചക്രവർത്തിയായ ഹെയിലിസലാസി കടുംബസമതം ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു പലായനംചെയ്തു ജീവരക്ഷ

പ്രാപിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അദ്ദേഹം ലണ്ടനിലെ ഒരു ഹോട്ടലിൽ പാത്ര സ്വന്തം കൈമുതലുകൊണ്ടും സർണ്ണം, വെള്ളി, പാത്രങ്ങൾ മുതലായവ വിറ്റു കിട്ടിയതുകൊണ്ടും കാലയാഘാതം കഴിക്കുകയായിരുന്നു.

യുദ്ധത്തിന്റെ ഗതി മുസ്സോലിനിക്കും ഹിറ്റ്ലർക്കും പ്രതികൂലമായതോടുകൂടി ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ സഹായത്തോടെ ഫെയിലിസലാസി എത്തിയോപ്പിയയിൽ പ്രവേശിച്ച് അവിടെ അവശേഷിച്ചിരുന്ന ഇറ്റാലിയൻ തൂങ്ങി വീണ്ടും ചക്രവർത്തിയായി. ഇന്നും അദ്ദേഹമാണ് എത്തിയോപ്പിയയെ ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

പരസ്പരം വിരുദ്ധങ്ങളായ മതങ്ങളും ഉപമതങ്ങളും ജനതകളിലും രാജ്യങ്ങളിലും സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്ന കാലത്തോളം ലോകത്തിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാകയില്ല, യഥാർത്ഥമായ സദാചാരബോധം പ്രചരിക്കുകയുമില്ല. 'എന്റെ മതമാത്രമാണ് സത്യം അല്ലെങ്കിൽ മുഴുവൻ സത്യം, മറ്റു മതങ്ങളെല്ലാം അസത്യങ്ങളോ അർദ്ധസത്യങ്ങളോ ആണ്' എന്നുള്ള എല്ലാ മതക്കാരടെയും അഭിപ്രായത്തെ മനോബാധ (Obsession) യാണ് ലോകസമാധാനത്തിനു പണ്ടെന്നപോലെ ഇന്നും വിഘാതമായി നില്ക്കുന്നത്. ഈ മനോബാധയുടെ കൗടന്ധസ്വന്തമാണ് ഒരു വ്യവസായമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള 'മാഗ്നീറ്റിക്' പ്രസ്ഥാനം. ബൗദ്ധരും ആര്യസമാജക്കാരും ക്രൈസ്തവരും മുസ്ലീങ്ങളും മറ്റും എന്നു മാഗ്നീറ്റിക് കൈവെടിയുന്നുവോ, അന്നേ മതപരമായ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ വിഷലിപ്തവും അനന്തമേതുകവുമല്ലാതാവൂ. മതങ്ങൾക്കു

സഹജമായുള്ള കഠിനാധർമ്മങ്ങൾക്കു കറവുവരുന്നതും അന്ധമായിരിക്കും. അതുവരെ മതങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന സദാചാരം ആൺപെൺപുസ്തകങ്ങളെ വേർതിരിച്ചു പെണ്ണുക, തന്റെ ദൈവത്തെ മറ്റുള്ളവരെക്കൊണ്ടു സ്വീകരിപ്പിക്കുക, മറ്റുള്ളവരുടെ ദൈവങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുകയാണെന്നു തോന്നുക മുതലായവയെ ആയിരിക്കുകയുള്ളൂ.

‘നിരീശ്വരൻ’ എന്നതു് ഒരു കഠിനാക്ഷേപപദമായി കരുതപ്പെടുന്നു. വലിയൊരു ദർമാർത്ഥം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ആ പദത്തിനു മതം വരുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ലോകത്തിൽ 100 മതങ്ങളാണുള്ളതെങ്കിൽ ഒരു മതവിശ്വാസിയുടെ തന്റെ മതത്തിലെ ഈശ്വരനിൽമാത്രം വിശ്വസിക്കുകയും മറ്റു 99 മതങ്ങളിലെയും ഈശ്വരന്മാരെ അവിശ്വസിക്കുകയും അനാദരിക്കുകയും നിഷേധിക്കുകയുമാണു് ചെയ്യുന്നതു്. ഹിന്ദുവിന്റെ ത്രിമൂർത്തിദൈവത്തെ ക്രിസ്ത്യനും മുസ്ലീമും നിഷേധിക്കുന്നു. അതുപോലെ ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ത്രിത്വദൈവത്തെ ഹിന്ദുവും മുസ്ലീമും നിരസിക്കുകയാണു്. മുസ്ലീമിന്റെ ഏകദൈവമായ അല്ലാഹുവിൽ ഹിന്ദുവും ക്രിസ്ത്യനും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. അങ്ങനെ ഒരു നൂറു് (100) വ്യത്യസ്തമതങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ അതിലധികമുണ്ടു് നിരീശ്വരന്മാർ. ഒരു മതവിശ്വാസിയുടെ തന്റെതൊഴിച്ചു 99 മതങ്ങളിലെ ദൈവങ്ങളെസ്സംബന്ധിച്ചും നിരീശ്വരനാണു്. നിരീശ്വരൻ കണക്കാക്കുന്നതെ 100 മതങ്ങളിലെയും ഈശ്വരന്മാരെ അവിശ്വസിക്കുന്നു. അപ്പോൾ മതവിശ്വാസിയും നിരീശ്വരനും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം 1/100 മാത്രമാണു്.

കൊലപാതകികളോ കൊള്ളക്കാരോ കള്ളനാരോ
 ചതിയനാരോ വൃദ്ധിചാരികളോ ആയി കോടതികളാൽ
 ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടും ശിക്ഷ അനുഭവിച്ചും കഴിയുന്ന അംഗ
 ങ്ങളെപ്പോലും ഒരു മതവും ഭ്രഷ്ടകല്പിച്ചു അതിന്റെ
 സംഘടനയിൽനിന്നു പുറംതള്ളുന്നില്ല. മതം അനുശാ
 സിക്കുന്ന വ്യത്യാചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കാത്ത ബുദ്ധിമാ
 നാരും സത്യസന്ധരമായവരെമാത്രമാണ് ഏതു മതവും
 അതിന്റെ സംഘടനയിൽനിന്നു വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്.

ദുശ്ശീലം കളയാൻ

സ്വയംപ്രത്യായനമാണ് ഏറ്റവും ഫലപ്രദം

കോഴിക്കോടുജില്ലയിലെ അപരിചിതനായ ഒരിടത്തരുമുദ്യോഗസ്ഥൻ ഇംഗ്ലീഷിൽ ടൈപ്പു ചെയ്തുകൊടുത്ത ഒരു കത്തിലെ രണ്ടു വണ്ഡികയുടെ വിവർത്തനം ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ:

“തുടച്ചുയായി സിഗരറ്റ് വലിക്കുന്ന ശീലക്കാരനാണ് (Chain Smoker) ഞാൻ. ഈ ദുശ്ശീലത്തിന്റെ മുഷിയിൽനിന്ന് എത്രയും വേഗം രക്ഷപ്പെടാൻ ഞാൻ അതിയായി ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതുപേക്ഷിക്കുവാൻ ആവുന്ന വിധത്തിലെല്ലാം ഞാൻ പരിശ്രമിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടൊന്നും ആ ദുശ്ശീലം എന്നെ വിടുന്നില്ല. ദിനപത്രങ്ങൾ, വാരികകൾ, മാസികകൾ മുതലായവയിൽനിന്നു പുകവലിശീലം വരുത്തുന്ന ആപത്തുകളെപ്പറ്റി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ ഈ ശീലം

കുളയാനന്തകുമാറു കാര്യക്ഷമമായ ഒരു പ്രതിവിധിയെ പറ്റി എങ്ങും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല.

“ഈ ശീലം മാറാനന്തകൻ ഒരു പ്രതിവിധി നിങ്ങൾ ഉപദേശിച്ചതമെങ്കിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു് അത്യന്തം കൃതജ്ഞനായിരിക്കും. ഫിപ്പോട്ടിസംകൊണ്ടു മാറുമെങ്കിൽ അതിനു വിധേയനാവാൻ ഞാനൊരക്കമാണ്. നിങ്ങൾ നിദ്ദേശിക്കുന്ന സമയം ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നുകൊള്ളാം.”

ഫിപ്പോട്ടിസം

ഒറ്റശീലം കളയുന്നതിനു ഫിപ്പോട്ടിസം കാര്യക്ഷമമായ ഉപാധിയല്ല. ഫിപ്പോട്ടിസം എന്ന മയക്കത്തിനു വിധേയമാക്കിക്കൊണ്ടു് ഇനി പുക വലിച്ചാൽ മദ്ദിക്കു മെന്ന (തല കുറങ്ങുമെന്നോ മറ്റോ ആകാം) നിദ്ദേശം (Post hypnotic suggestion) നൽകിയാൽ അതിനു താത്കാലികഫലമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. മയക്കം തീർന്നു കുറുകഴിഞ്ഞാൽ അയാൾ പുക വലിക്കുകയും മദ്ദിക്കുകയും ചെയ്യും. മദ്ദിയുടെ ബുദ്ധിമുട്ടോത്തു് താത്കാലം പുക വലി കുറയ്ക്കാനിടയുമുണ്ടു്. പുക വലിക്കാനുള്ള മനസ്സിന്റെ ആസക്തി പോയിരിക്കുകയില്ല. അങ്ങനെ കുറെ ദിവസം പുരക്കും പുകവലിയും മദ്ദിയുമായിട്ടായിരിക്കും അയാൾ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നത്. ക്രമേണ, പുകവലിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന മദ്ദി കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞു തീരെ ഇല്ലാതായിത്തീരുകയും പുകവലി പഴയപടിയിലോ കൂടുതലോ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ഇതാണ് പല പരീക്ഷണങ്ങളിലും തെളിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. അയാളെ തുടച്ചായാലോ പല പ്രാ

വശ്യമോ മയക്ക(ഫിപ്പോസിസ്)ത്തിനു വിധേയമാക്കുന്നതും അഭിലഷണീയമല്ല. അതു മനശ്ശകതിയെ സാരമായി കുറച്ചു അയാളെ വികലമതിയാക്കിത്തീർക്കാൻ ഇടയുണ്ട്. ഒരുവന്റെ മനസ്സിൽ രൂപമുഖമായിട്ടുള്ള ശീലത്തെയോ വിശ്വാസത്തെയോ സാമ്പാശ്ചികത മുതലായ ബോധ്യത്തെയോ ഫിപ്പോട്ടിസംകൊണ്ട് ഇല്ലാതാക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അതാണ് ഇന്നത്തെ വിദഗ്ദ്ധഫിപ്പോട്ടിസ്റ്റുകളിൽ പ്രമുഖനായ ഡോക്ടർ പോൾഗർ (Dr. Franz J. Polgar) അടുത്ത കാലത്തു നടത്തിയ പരീക്ഷണങ്ങളിൽ തെളിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ഒരു പബ്ലിക് മിററിങ്ങിൽ തന്നെ അഭിമുഖീകരിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രേക്ഷകരിലോ താൻ സഞ്ചരിക്കുന്ന തീവണ്ടിമറിയിൽ ഇരിക്കുന്നവരിലോ ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തെയും ഒന്നടങ്കം തന്റെ ഫിപ്പോട്ടിക് ചശവത്തിതപത്തിൽ വരുത്താൻ കഴിവുള്ള വിദഗ്ദ്ധനാണദ്ദേഹം.

പോൾഗറുടെ പരീക്ഷണങ്ങൾ

മെനോനൈറ്റ്സ് (Mennonites) എന്നൊരു ക്രൈസ്തവസഭക്കാർ യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലുമുണ്ട്. സൈമൺ മെനോ (Simon Menno) എന്നൊരു ജർമ്മൻകാരനായ ക്രൈസ്തവമതവൈരാഗി അഞ്ചു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുമുമ്പു സ്ഥാപിച്ചതാണ് ആ സഭ. ആ സഭക്കാരുടെ പ്രത്യേകത, വൈഖ്വലിയിൽ കഴികെ മരൊന്നും അവർ പ്രമാണമാക്കത്തക്കല്ലെന്നും, മരോതു മതക്കാരെക്കാളും വിശ്വാസത്തിനും സദാചാരബോധത്തിനും കൂടുതൽ ദൃഢത അവർക്കുണ്ടെന്നുമുള്ളതാണ്. മദ്യം കഴിക്കുക

യോ പുക വലിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു ദൈവം കരിക്ക
ലും ക്ഷമിക്കാത്ത ഭയങ്കരപാപമാണെന്നവർ തീക്ഷ്ണമായി
വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഹിപ്പോസിസിനു വിധേയനായ ആൾക്കു പച്ചവെ
ള്ളം തിളച്ചു വെള്ളമാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊടുത്താൽ അ
യാളുടെ ചുണ്ടു പൊള്ളി കുമളസ്സുകയും പച്ചവെള്ളം ല
ഹരികൂടിയ മദ്യമാണെന്നു പറഞ്ഞു കൊടുത്താൽ ലഹ
രിയുടെ എല്ലാ ലക്ഷണങ്ങളും ഒന്നുവെണ്ടും അയാളിൽ
പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഈ പ്രകടനം മിക്ക ഹി
പ്പോട്ടിസ്റ്റുകളും പ്രദർശിപ്പിക്കാറുള്ളതാണ്.

ഡോ: പോൾഗർ ഒരു മെനോനൈറ്റിനെ ഹി
പ്പോസിസിനു വിധേയനാക്കിക്കൊണ്ടു പച്ചവെള്ളം മദ്യ
മാണെന്നു പറഞ്ഞു കുടിക്കാൻ ആദ്യം പ്രത്യായനവും
(Suggestion) പിന്നെ ആജ്ഞയും നൽകിയപ്പോൾ അ
യാൾ അതനുസരിക്കാതെ അവിചാരിതമായി ഹിപ്പോ
സിസിൽ(മയക്കം)നിന്നു വെട്ടുന്നുണ്ടെന്നു കാണണമെന്നതും.

മറ്റൊരു മെനോനൈറ്റിനെ ഹിപ്പോസിസിൽ
ആക്കിക്കൊണ്ടു, സിഗരറ്റു് ഗുണകരവും ദോഷമഹിത
വുമാണെന്നു പറഞ്ഞു് ഒരു സിഗരറ്റു് കൊടുത്തപ്പോൾ
അയാൾ അതു തൊടുകപോലും ചെയ്യാതെ മയക്ക
ത്തിൽനിന്നുണന്നു.

സത്സപദോവിനിയായ ഒരു കോളേജുകാരിയെ
സഹപാഠികളായ ഏതാനും ആൺകുട്ടികളുടെ സാന്നി
ധ്യത്തിൽ ഹിപ്പോട്ടൈസ് ചെയ്തുകൊണ്ടു് ഉടുപ്പഴിക്കാൻ
നൽകിയ ആജ്ഞ അവൾ തിരസ്കരിച്ചു്, കോപത്തോടെ

ഉണരുകയും വെറുപ്പോടെ ഉടനെ സ്ഥലം വിടുകയും ചെയ്തു. സദാചാരബോധദൃഢതയില്ലാത്തവരെമാത്രമേ ദിശ്ശീലമായ ഒരു ഫിപ്പോട്ടിസ്റ്റിനു നീചപ്രവൃത്തികൾക്കു പ്രേരിപ്പിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. അതുപോലെ ദിശ്ശീലങ്ങൾ രൂഢമൂലമായിട്ടുള്ളവരെ അവയിൽനിന്നു നിവർത്തിപ്പിക്കാനും ഫിപ്പോട്ടിസ്റ്റിനു സാധിക്കുകയില്ല.

വിദഗ്ദ്ധചികിത്സകന്മാരല്ലാത്തവരെക്കൊണ്ടും അന്യരിൽ ഫിപ്പോട്ടിസം പ്രയാഗിക്കുന്നതിനെ വിലക്കിയും ശിക്ഷാർത്ഥമാക്കിയും ബ്രിട്ടൻ, അമേരിക്ക മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ നിയമം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കു വേദനാരാഹിത്യം വരുത്താൻ ഫിപ്പോട്ടിസത്തിനു കഴിയും. മോർഫിയ മുതലായ ബോധഹരരഷധപ്രയോഗങ്ങളുടെ ദോഷമൊന്നും ഫിപ്പോട്ടിസത്തിനില്ല. ലഘു മനോരോഗങ്ങളുടെ ചികിത്സയ്ക്കും ഫിപ്പോട്ടിസം ഉപകരിക്കും. മേല്പറഞ്ഞ ആചര്യങ്ങൾക്കു വിദഗ്ദ്ധഭീഷഗ്വരന്മാർക്കുമാത്രമേ ഫിപ്പോട്ടിസം പ്രയാഗിക്കാൻ അർഹതയുള്ളൂ.

സ്വയംപ്രത്യായനം

ഒരു വ്യക്തിയെ മറ്റൊരു വ്യക്തി മന്യക്കി പ്രയാഗിക്കുന്ന പ്രത്യായനമാണ് ഫിപ്പോട്ടിസം. ആദ്യത്തെ പ്രത്യായനംകൊണ്ടു ഫിപ്പോസിസ് വരുത്തിയതിനുശേഷം നല്കുന്ന പ്രത്യായനങ്ങൾകൊണ്ടാണതു സാധിക്കുന്നത്. നിർമ്മാണാത്മകമായ സ്വയംപ്രത്യായനം (Constructive Auto-Suggestion)കൊണ്ടു ബലഹീനമായ സ്വന്തം മനസ്സിനെ ഏതു കാര്യത്തിലും കൂടുതൽ

കൂടുതൽ ബലവത്താക്കാവുന്നതാണ്. അതുപോലെ പ്രതികൂലാത്മകമായ സ്വയംപ്രത്യായനംകൊണ്ടു മനസ്സിൽ നിന്നു് ഏതു ധാരണയെയും ക്രമേണ വിലോപിപ്പിച്ചു കളയുകയുമാവാം. സ്വയംപ്രത്യായനംകൊണ്ടു ഗുണഭോജനമോ ഔഷധമോ ആയ ഏതാശയത്തെയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും പ്രാവർത്തികമാക്കുകയുമാവാമെന്നുള്ളതു മനശ്ശാസ്ത്രം വെളിപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള ഒരുധുനികതത്ത്വമാണ്. കാമുകാരണജ്ഞാനമില്ലാതെത്തന്നെ, അതിന്റെ പ്രാഗ്ഭൂപം അതിപുരാതനകാലംമുതൽ പ്രയോഗത്തിലിരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈശ്വരധ്യാനവും പ്രാർത്ഥനയുടെ ആവർത്തനവും ജപവും എല്ലാ മതങ്ങളിലും കാണുന്നതു് അതിന്റെ പ്രകടമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ്.

“രാമ, രാമ” എന്നു ഹിന്ദുക്കളും “ഈശ്വര, ഈശ്വര” എന്നു ക്രൈസ്തവരും “ലാഹിലാഹ്” ഇൽ അള്ളാ” എന്നു മുസ്ലീങ്ങളും നിത്യേന പലപട്ടം ഉരുവിടുന്നതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഒരുകൂട്ടർ ഉറച്ചു ഹിന്ദുക്കളും മറ്റൊരാൾ കൂട്ടർ കടുത്ത ക്രിസ്ത്യാനികളും മൂന്നാമതൊരാൾകൂട്ടർ, സുദൃഢമുസ്ലീങ്ങളുമായി സ്വന്തം മതത്തിനുവേണ്ടി രക്തസാക്ഷികളാവാൻപാലും ഒരുക്കമുള്ളവരാകുന്നതു്. ഹിന്ദുപ്രാർത്ഥന നിത്യേന ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നാൽ ആരും കാലക്രമത്തിൽ ഹിന്ദുമതവിശ്വാസിയും ക്രിസ്ത്യാൻ പ്രാർത്ഥന ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നാൽ ക്രിസ്തുമതവിശ്വാസിയും മുസ്ലീംപ്രാർത്ഥന ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നാൽ ഇസ്ലാംമതവിശ്വാസിയുമായിത്തീരുകതന്നെ ചെയ്യും. ഉരുവിടൽ ഹൃദയഗതമാണെങ്കിൽ വിശ്വാസപരിണാമം കൂടുതൽ എടുപ്പത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നതാണ്.

ഗുണകരമോ ഹാനികരമോ ആയ ഏതാശയവും ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടോ യാത്രികമായി ഉരുചിട്ടുകൊണ്ടോ ഇരുന്നാൽ ക്രമേണ പ്രസ്തുതാശയം അബോധമനസ്സിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. അബോധമനസ്സിൽ പ്രവേശിച്ച സ്ഥിതി പ്രതിഷ്ഠിതങ്ങളായ ആശയങ്ങളാണ് നമ്മുടെ സബോധമനസ്സിനെയും പ്രവർത്തനങ്ങളെയും നയിക്കുന്നത്.

തിരുവനന്തപുരം മെഡിക്കൽ കോളേജിലെ വിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു ഡോക്ടർ 'കേരള പ്രസ്സി'നു നൽകിയ ഒരു പ്രസ്താവനയിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:

“പതിവായോ പല പ്രാവശ്യമോ ഉപയോഗിച്ചാൽ നമ്മെ അടിമപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു സ്വഭാവം പുകയിലയ്ക്കുണ്ട്. സാവധാനത്തിലാണ് നാം പുകയിലയ്ക്കു സ്ഥിരം അടിമകളാകുന്നത്. ഈ അടിമത്തത്തിൽനിന്നു നമ്മെ രക്ഷിക്കാൻ നമുക്കുമാത്രമേ കഴിയുകയുള്ളൂ. പുക വലിക്കുകയില്ലെന്ന നിശ്ചയത്തിന്റെ ദാർഢ്യംമാത്രമാണ് ആ രക്ഷ നൽകുന്നത്. എത്രതന്നെ ആസക്തിയുണ്ടായാലും പുകവലിക്കാതിരിക്കുകതന്നെ വേണം. ആദ്യത്തെ മണിക്കൂറുകൾ കഠിന പ്രയാസമായി തോന്നും. അതു വരാൻപോകുന്ന മണിക്കൂറുകളുടെയും ദിവസങ്ങളുടെയും വർഷങ്ങളുടെയും അടിത്തറയായുറപ്പിക്കുക. പലിയ ബുദ്ധിമുട്ടു തോന്നുമ്പോൾ ഒരു മിറായിയോ ഏലക്കായോ അല്ലെങ്കിൽ അടക്കയോ വായിലിടുന്നതു സഹായകമാകും. ഒരു മണിക്കൂർ നേരം പുകവലിക്കാതിരിക്കാമെങ്കിൽ രണ്ടു മണിക്കൂർ പലിക്കാതിരിക്കാമെന്നതിന് അ

തു തെളിവാണ്. $2+2=4$, $4+4=8$, $8+8=16$ എന്നിങ്ങനെ പുകവലി നിശ്ശേഷം ഇല്ലാതാക്കാം!”

കൈനിക്കര കുമാരപിള്ള ‘ശീലങ്ങൾ’ എന്ന തലക്കെട്ടിൽ എഴുതിട്ടുള്ള ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നതിപ്രകാരമാണ്:

“ദുശ്ശീലങ്ങൾ പിഴുതുമാറുക അത്ര എളുപ്പമല്ല. അവ നാഡീനിബന്ധത്തിന്റെ കരംശമായിപ്പോയി എന്നതാണ് പ്രത്യക്ഷമായ കാരണം. പരോക്ഷമായ ഒരു കാരണമുണ്ടുണ്ട്: ദുശ്ശീലങ്ങൾ നമ്മുടെ ഇച്ഛാശക്തിയെ ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നതാണത്. ദുശ്ശീലത്തോടുള്ള അടിമത്തം പൊട്ടിച്ചെറിയുന്നതിനു നാം എത്രതന്നെ ആഗ്രഹിച്ചാലും അതിനു മനക്കരുത്തില്ലായ്മയില്ലാകുന്നു.

“ദുശ്ശീലം നിറുത്താൻ ഒരു മാർഗ്ഗമേയുള്ളൂ. അങ്ങനെ നിർത്തുക. ആദ്യമായിത്തന്നെ മനസ്സിന്റെ ഒരു ഭാഗം കൊണ്ടല്ല, മനസ്സു മുഴുവനുംകൊണ്ടു തീക്ഷ്ണമായി ആഗ്രഹിക്കുക. പിന്നെ അക്ഷണത്തിൽത്തന്നെ നിറുത്തുക. ദുശ്ശീലത്തിന്റെ പലി പളരെ നാളത്തേയ്ക്കു മുറുകിയും അയഞ്ഞും കാണപ്പെടും. അതു ചെറുത്തുനില്ക്കുകതന്നെ വേണം.”

ഡോക്ടറും ശ്രീ. പിള്ളയും നല്ലതു ഉപദേശം ഒന്നുതന്നെയാണ്. അതുതന്നെയാണ് ദുശ്ശീലം മാറ്റാനുള്ള മാർഗ്ഗം.

ദുശ്ശീലം കളയുന്നതിനു സഹായകമായ ചില ചര്യകൾകൂടി അനുഷ്ഠിച്ചാൽ അതു പളരെ പ്രയാസമുണ്ടാകാതെ സാധ്യമാകുന്നതാണ്.

എന്തൊരു ദൃശ്യം കളയാനും സുശീലം സമ്പാദിക്കാനും അതിനാവശ്യമായ സ്വയംപ്രത്യായനം (ധ്യാനവും ഉപവിടലും) ആണ് ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ മാർഗ്ഗം.

1. ആദ്യമായി ദൃശ്യംകൊണ്ടുള്ള ദോഷത്തെപ്പറ്റി മനസ്സിനു ഭ്രാന്തോടുകൂടി വരുത്തണം. അതിനു ശക്തി ഉറങ്ങാൻ കിടക്കുമ്പോൾ മലിനം തളിർന്ന (Relaxed) കിടന്നുകൊണ്ട് “പുകവലി എന്നിങ്ങനെ ദോഷം ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ അതുപോലെ ചെയ്യുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു.” എന്ന വാക്യം ഉറങ്ങിപ്പോകുന്നതുവരെ ഉപവിടണം.

രാവിലെ എഴുന്നേൽക്കുന്നതിനുമുമ്പും അഞ്ചു മിനുറുസമയം മേൽപ്രകാരം സ്വയംപ്രത്യായനം ചെയ്യണം.

ഉറക്കം ആരംഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പു സഞ്ചാധിമനസ്സ് അടങ്ങി നിഷ്ക്രിയമാവുകയും അഞ്ചാധിമനസ്സ് ഉണർന്നു പ്രവർത്തിക്കുമെന്നുമായും ചെയ്യുന്നു. അഞ്ചാധിമനസ്സിൽ അടക്കം ചിട്ടയുമില്ലാതെ അടിഞ്ഞുകൂടിക്കിടക്കുന്ന വിശ്വാസങ്ങൾ, ധാരണകൾ, ഭയങ്ങൾ, ആഗ്രഹങ്ങൾ മുതലായവയുടെ മിക്കവാറും കഴുത്തുമറിഞ്ഞ പ്രകടനങ്ങളാണ് സ്വപ്നങ്ങൾ. ഉറക്കത്തിൽ ഉടനീളം നാം സ്വപ്നം കാണുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഗാഢനിദ്രയിലുണ്ടാകുന്ന സ്വപ്നങ്ങളൊന്നും നമ്മുടെ സൂതിപഥത്തിൽ നില്ക്കുന്നില്ല.

എന്തെങ്കിലുമൊരോരം അഞ്ചാധിമനസ്സിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു ബലപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഏറ്റവും പാറിയത് ഉറക്കത്തിനുമുമ്പും ഉണർന്നു ഉടനെയുമുള്ള സ്വയംപ്ര

ത്വായനമാണ്. മറ്റു വിശ്രമാവസരങ്ങളിലും ശരീരം തളത്തിയിട്ടുകൊണ്ടു സ്വയംപ്രത്യായനം ചെയ്യുന്നതു പ്രയോജനകരമായിരിക്കും.

2. അതിനുശേഷം ദിശ്ശീലം തീർത്തും ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനു രണ്ടാഴ്ചയിൽ കവിയാത്ത ഒരു തീയതി മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചു പ്രതിജ്ഞചെയ്യുകയും വിവരം സ്വജനങ്ങളെയും സുഹൃത്തുക്കളെയും ആറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇതു ദിശ്ശീലം പുനരാരംഭിക്കാതിരിക്കാൻ ആത്മാഭിമാനത്തെക്കുടി കൂട്ടുപിടിച്ചു മനസ്സിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു പ്രതിരോധനടപടിയാണ്.

പ്രതിജ്ഞാത്തീയതിവരെയുള്ള ഇടക്കാലത്തു സിഗരറ്റിന്റെ കാരോ വലിയും ഉത്തും പ്രതിജ്ഞയെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന കാരോ സ്വയംപ്രത്യായനമായി ഉപകരിച്ചുകൊള്ളും.

3. അവസാനദിവസം ദിശ്ശീലത്തെ ഏന്നെന്തേയ്ക്കുമായി ഉപേക്ഷിക്കുക.

ഇങ്ങനെ ദിശ്ശീലം കളഞ്ഞ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അനുഭവത്തിലുണ്ട്.

“വിചാരത്തിന്റെ നിരന്തരമായ ആവർത്തനം പ്രവൃത്തിയിലും പ്രവൃത്തിയുടെ ആവർത്തനം ശീലത്തിലും എത്തിക്കുന്നു. ശീലത്തിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളനുസരിച്ചാണ് മനുഷ്യൻ സുഖമോ ദുഃഖമോ അനുഭവിക്കുന്നത്.” ഇതു മനശ്ശാസ്ത്രപരമായ കംഗീകൃതപ്രമാണമാണ്.

ആഭിപ്രായം

ഗവൺമെന്റ് സർവ്വീസിൽ പ്രശസ്ത സേവനം ചെയ്ത പെൻഷൻ വാറിയ ശേഷം ഇപ്പോൾ വടക്കു ശ്രീനാരായണ ആസ്ത്രീയിലെ പ്രധാന ഡോക്ടറായിരിക്കുന്ന ശ്രീ. പി. എൻ. നാരായണൻ എം. ബി. ബി. എസ്സ്. അവർകൾ 1964 ഒക്ടോബർ 18-ാം നമ്പരിലെ (സൺഡേ സ്റ്റാൻഡേർഡിൽ) നിന്നു 'മാനസികാജ്ഞകൊണ്ടുള്ള മനോമർദ്ദം' (Torture by Mental Control) എന്ന ലേഖനം വെട്ടിയെടുത്തതായതുകൊണ്ട് അതിനെപ്പറ്റിയുള്ള വിമർശനം ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി.

ഒരു ഡോക്ടർക്ക്

പ്രസ്തുത ലേഖനത്തിലുള്ളതുപോലെ മറ്റൊരു വിവരം ഡോക്ടറുടെ കത്തിൽ പറയുന്നുമുണ്ട്. കത്തിൽ പറയുന്നതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്:

“എന്റെ സുഹൃത്തായ ഒരു മിനുസോക്തർ 80 വർഷമുറു മാലദീപി(Maldives)ലെ മെയിക്കൽ ഓഫീസറായിരുന്നു. ആ ദീപുവാസികളെല്ലാം മുസ്ലീങ്ങളും ക്ഷുദ്രപ്രയോഗവിശ്വാസികളുമാണ്. അവിവാഹിതനും ക്ഷുദ്രപ്രയോഗവിശ്വാസിയല്ലെന്നഭിമാനിച്ചിരുന്ന ആളുമായ ഡോക്ടർ അവിടത്തെ ചില കലീനമുസ്ലീം കുടുംബങ്ങളിലെ സ്ത്രീകളുമായി ജാതസംസർഗ്ഗമുണ്ടെന്നും ആ കുടുംബകാർ ഡോക്ടറെ ഉദ്ദേശിച്ചു ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുമുള്ള വർത്തമാനം അവിടെ പരന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ ഡോക്ടർ ഉറക്കമില്ലായ്മയും ദേഹത്തിൽ പല ഭാഗങ്ങളിലും കുറിനവേദനയും അനേകരാത്രികളിൽ തുടർച്ചയായി അനുഭവപ്പെടാൻ തുടങ്ങി. അതിന്നു പ്രതിവിധിയായി ചെയ്ത ഒരു മരുന്നും ഫലിക്കാതെ കഷ്ടപ്പെടുകയാൽ ഗത്യന്തരമില്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന്നു തന്റെ ഉദ്യോഗം രാജി കൊടുത്തു നാട്ടിലേയ്ക്കു മടങ്ങേണ്ടിവന്നു. ഈ വിവരം അദ്ദേഹം തന്നെ എഴുത്തു പഠത്തതാണ്.”

ടൈപ്പിസ്റ്റിനു്

‘സൺഡെ സ്റ്റാൻഡേർഡി’ലെ ലേഖനത്തിൽ പറയുന്ന സംഗതഭാഗത്തിന്റെ വിവർത്തനവും ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളുന്നു:

“നൈസാമിന്റെ സ്റ്റേറ്റിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നതും ഇന്നത്തെ ആസ്ട്രേലിയൻ തലസ്ഥാനവുമായ ഹൈഡ്രാബാദ് നഗരം പണ്ടുതലേ ക്ഷുദ്രപ്രയോഗത്തിന്റെ വിചാരമംഗമാണ്. ക്ഷുദ്രത്തിനു് അവിടെ ‘ഭാന

മതി' എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഭാനുമതിപ്രയോഗത്താൽ ആ നഗരത്തിൽ ദുരിതമനുഭവിക്കുന്ന അനവധി പേരുടെ ആവലാതി നൈസാമിന്റെ ഗവണ്മേണ്ടിനു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ അന്ന് അവിടത്തെ പോലീസ് ഡയറക്ടർ ജനറലായിരുന്ന മി. എൽ. ബി. ഗോഡ് (Mr. L. B; Goad) നോട്ട് 'ഭാനുമതിയെ'പ്പറ്റി സമഗ്രമായ കേന്ദ്രപക്ഷണം നടത്തി, അതൊരു വസ്തുതയെന്നോ അല്ലയോ എന്നു റിപ്പോർട്ടുചെയ്യാൻ ഗവണ്മേണ്ടു കല്പിച്ചു. അതിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തവനായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം അന്വേഷണമാരംഭിച്ചതെങ്കിലും തനിക്കു ലഭിച്ച കടുപ്പമെന്തെങ്കിലും കൈമാറ്റം 'ഭാനുമതി' ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം തന്നെയാണെന്നും അതിന്റെ കാര്യകാരണവസ്ഥം ശാസ്ത്രീയമായി കണ്ടുപിടിക്കുക സാധ്യമല്ലെന്നുമാണ് അദ്ദേഹം റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിച്ചത്.

“ആ റിപ്പോർട്ടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ 'ഭാനുമതി ഉന്മൂല'കളിൽ (ക്ഷുദ്രപ്രയോഗക്കാർ) നിന്നു പൊതുജനങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻ ക്ഷുദ്രാചാരകനായ (Exorciser) ഒരു മന്ത്രവാദിയെ ഒരു പോലീസ് സബ് ഇൻസ്പെക്ടറായി നിയമിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

“ഹൈദ്രബാദിൽ എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ കഴിഞ്ഞ 20 വർഷങ്ങളായി 'ഭാനുമതി'മുഖമുള്ള മദ്യനത്തിന് ഇരയായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അയാൾക്കെതിരായി 'ഭാനുമതി'ചെയ്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണെന്നും അയാൾ എന്നോടു പറഞ്ഞു. വളരെ വലിയ നിലയിലിരിക്കുന്ന കരാളുടെ പേരാണ് പറഞ്ഞത്. അതു കേട്ടതു

തപ്പെട്ട ഞാൻ ആ മനുഷ്യൻ അയാൾക്കെതിരെ ഭാനമതി ചെയ്യിക്കുന്നതിന്നു കാരണമെന്താണെന്നു ചോദിച്ചു. തന്റെ അറിവിൽ ഒരു കാരണവുമില്ലെന്നു പറഞ്ഞതോടെ, ആ മനുഷ്യൻ ഒരു മതഭ്രാന്തനാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതത്തിലേയ്ക്കു തന്നെ മാറ്റംകൂട്ടാനായിരിക്കും ഇപ്രകാരം തന്നെ മദ്ദിക്കുന്നതെന്നുംകൂടി സ്റ്റേഫിതൻ കൂട്ടിച്ചേർത്തു. തന്റെ മസ്തിഷ്കത്തിനു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇന്ദ്രിയാതീതമായ (Telepathic) മദ്ദനസന്ദേശങ്ങൾ ടെലഫോണിലൂടെയെന്നപോലെ വ്യക്തമായി കേൾക്കാമെന്നും ചെയിയിലൂടെ കേൾക്കുന്നതിന്നുപകരം മസ്തിഷ്കം നേരിട്ടു കേൾക്കുന്നു എന്നു വ്യത്യാസമേയുള്ളൂ എന്നും അയാൾ വിശദീകരിച്ചു. 'ഞാൻ കരിക്കുലും ചെയ്യാത്ത വിസ്തീർത്തങ്ങൾ മദ്ദകൻ 'ഭാനമതി'യാൽ എന്നെ കൊണ്ടു ചെയ്യിക്കുന്നു. എനിക്കു എന്റെ ഭാര്യയെ വളരെ സ്നേഹമാണ്. എന്നാൽ 'ഭാനമതി'യിലൂടെ എന്നെ നിബ്ബന്ധിച്ച ചിലപ്പോൾ ഭാര്യയോടു വെറുപ്പു പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. ഞാൻ ഒരു വിദഗ്ദ്ധനാണെന്നാണ്. പക്ഷേ ടൈപ്പ് ചെയ്യുമ്പോൾ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കാത്ത അക്ഷരങ്ങളും വാക്കുകളും വന്നുപെടുന്നു. ഞാൻ ടൈപ്പ് ചെയ്യുമ്പോഴോ എഴുതുമ്പോഴോ എന്റെ ആശയത്തിന്നു വിപരീതമായ വാക്കുകൾ അതിൽ കടത്തിവിട്ടു വികൃതമാക്കുന്നു. ഞാൻ അമരണിക്കൂർകൊണ്ടു ടൈപ്പ് ചെയ്യുന്ന മാററിനു എന്തെങ്കൊണ്ടു ഒരു മണിക്കൂർസമയമെടുപ്പിക്കുന്നു. ഇത്തരം ദ്രോഹങ്ങളാണ് ഇന്ദ്രിയാതീതസന്ദേശങ്ങൾ (Telepathic Messages)മൂലം മദ്ദകൻ എന്നിങ്ങനെ ചെയ്യു

ന്നത്. മനോമർദ്ദനംമൂലം എന്റെ ദാഹനശക്തി കറയുകയും ആമാശയത്തിനു ഗുണം ബാധിക്കുകയും ആരോഗ്യം ക്ഷയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്റെ തൂക്കം 30 റാത്തൽ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്? എന്നും മറ്റും സ്റ്റേമിതൻ അയാളുടെ ദുരിതങ്ങൾ വിവരിച്ചു."

ഏകവിഷയമനോവിഭ്രമം

മേല്പറഞ്ഞ വിവരങ്ങളിൽനിന്നും ഈ ടൈപ്പിസ്റ്റിനെ ഭാനമതിഭയംമൂലം ഏകവിഷയമനോവിഭ്രമം (Monomania) എന്ന രോഗം ബാധിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്.

എന്നാൽ ലേഖകൻ തന്റെ ലേഖനത്തിൽ മാനസസന്ദേശചിന്തിമയം (Telepathy) ആത്മാവിന്റെ അസ്തിത്വവും അതുപഴി ക്ഷുദ്രംമൂലമുള്ള മനോമർദ്ദനവും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണെന്നു ചില ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ പേരുകളുടെ സഹായത്തോടെ സ്ഥാപിക്കാനുദ്ദേശിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളതാണ് സാമാന്യവായനക്കാരെ കഴക്കുന്നതു്. ആ പേരുകൾ ഡോ: റൈനിൻറേതും ഡോ: അറാ° കിൻ സൻറേതാണ്. അവർ ഇന്ത്രിയാതീതാനുഭൂതി (Extra Sensory Perception) സംബന്ധിച്ച ചില പരിശോധനപരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും വിചരം ഗ്രന്ഥങ്ങൾരൂപേണ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. തങ്ങളുടെ പരിശ്രമം വിജയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അവർതന്നെ അവകാശപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ മാനസസന്ദേശചിന്തിമയം (Telepathy) ഒരു ഫസ്തൂതയാണെന്നു സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഭാവത്തിലാണ് അവർ തങ്ങളുടെ പേരുകൾ ലേഖ

നത്തിലുപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. അവർ നടത്തിയതുപോലെ കളിശ്ശീട്ടുകൾ (Playing Cards) കൊണ്ടും മറ്റും ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഡോ: ആഡംസ് (Dr. Eugene Adams), ഡോ: പ്രൈസ് (Dr. George R. Price), പ്രൊ. കെന്നഡി (Prof. Kennedy), പ്രൊ. സ്കാൺ (Prof. John Searne) എന്നിവർ പരിശോധന-പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി ഇന്ദ്രിയാതീതാനുഭൂതി, ഇന്ദ്രിയാതീതസന്ദേശപ്രേഷണം (Extra Sensory Perception, Telepathy) മുതലായവ സംബന്ധിച്ച റൈനിന്റെ പ്രാഥമികാനുമാനം തന്നെ തെറ്റാണെന്നു സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ക്ഷുഭത്തിനു 'ഭാനമതി' എന്ന പേരിലെ 'ഭാനം' എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം 'തോന്നൽ' അഥവാ 'പ്രതീതി' എന്നാണ്. താൻ ക്ഷുഭത്തിനു് ഇരയാണെന്നു വിശ്വസിച്ചുപോകുന്ന വ്യക്തിയുടെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഭയംമാത്രമാണ് ക്ഷുഭഫലമായി പ്രകടിതമാകുന്നത്.

പ്രേതബാധയും മറ്റും

ടൈപ്പിസ്റ്റിൽ ഭാനമതിയുടെ ഫലമായി തോന്നിച്ചതെല്ലാം ഒരു സവിശേഷമനോരോഗത്തിന്റെ (Obsessional Anxiety Neuroses) ലക്ഷണങ്ങൾമാത്രമാണ്. ഈ തരത്തിൽ പെട്ടവയാണ് പ്രേതബാധ, കൈവിഷം, ചാത്തൻപദ്രവം മുതലായവ. പ്രസ്തുതരോഗികളിൽ പലരും അവരുടെ രോഗകാര്യം ഒഴിച്ചുള്ള സംഗതികളിൽ സാധാരണമനുഷ്യരെപ്പോലെ സംസാരിക്കുകയും പെരു

മാറുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ടാണ് അവർ മനോരോഗികളാണെന്നു മാറുള്ളവർക്കു തോന്നാതിരിക്കാനും ക്ഷുദ്രയും ടെലപ്പതിയും വസ്തുതകളാണെന്നു വിശ്വസിച്ചുപോകാനും കാരണം.

മാലദപീഠിലെ മെഡിക്കൽ കാഹ്നീസറുടെ കഥയും ഇതുതന്നെയാണു്. അദ്ദേഹം ക്ഷുദ്രത്തിൽ ദ്രവവിശ്വാസിയായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ഹിന്ദുവായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അബോധമനസ്സിൽ മന്ത്രം, മന്ത്രവാദം, ക്ഷുദ്രം മുതലായവയിലുള്ള പാരമ്പര്യവിശ്വാസം സൂക്ഷ്മമായിക്കിടന്നിരുന്നതു തന്റെ മേൽ ക്ഷുദ്രം നടത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള ശക്തിയായ ജനപ്രവാദത്തിൽ ഉണർക്കയും വളർക്കയും ചെയ്തു എന്നേയുള്ളൂ. തങ്ങളുടെ മേൽ ക്ഷുദ്രം പ്രയോഗിക്കുന്നു എന്ന ഭയവും വിശ്വാസവുമാണു് ഡോക്ടറിലും ടെലപ്പിസിലും അസ്വസ്ഥതകളും മദ്നാനുഭവങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിയതു്. എന്നാൽ അവർ വിശ്വസിച്ചതു്, തങ്ങളുടെ മദ്നാനുഭവം അന്യർ ഇന്ദ്രിയാതീതസന്ദേശം (Telepathy) വഴിയുണ്ടാക്കിയതാണെന്നായിരുന്നു.

അധ്യാപകനു്

ഇതുപോലെ മനോമദ്ഗ്നം അനുഭവിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീ മാസ്റ്ററെ എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരികയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹം ഇരിങ്ങാലക്കുടയിന്നു് എട്ടുപത്തു നാഴിക പടിഞ്ഞാറുള്ള ആളാണു്. അദ്ദേഹത്തിനാദ്യം ജോലി കിട്ടിയതു കോഴിക്കോടിനു സമീപമുള്ള ഒരു നായർ മാനേജ്മെന്റു് സ്കൂളിലായിരുന്നു. ധനികനായ മാനേ

ജന്മത്തെ തരവാഴ്ചയിൽ തൊട്ടടുത്തുള്ള ഒരു കെട്ടിടത്തിലാണദ്ദേഹം താമസിച്ചിരുന്നതും. മാനേജർജന്മത്തെ മരുമകളായ ബാലികയെ കണ്ട മാത്രയിൽ ആ അധ്യാപകനും അവളിൽ പ്രേമം ജനിച്ചു. അതൊന്നുമറിയാത്ത നിഷ്ഠൂരമായ ആ ബാലികയ്ക്കു തന്നിൽ പ്രേമമുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം കാണിച്ച ചാലുലാഭം മനോരോഗലക്ഷണമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. വിവരം അധ്യാപകന്റെ വീട്ടുകാരെ മാനേജർ അറിയിച്ചു. തന്നെ വീട്ടുകാർ ചെന്നു അധ്യാപകനെ വീട്ടിലേയ്ക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു. ഈ പ്രേമവിഷയത്തിലല്ലാതെ മറ്റു കാര്യങ്ങളിലൊന്നിലും അദ്ദേഹത്തിന്നൊരു വികല്പവും അസാധാരണതവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു വീട്ടുകാർ അവിടെ അടുത്തുള്ള ഒരു സ്കൂളിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ജോലി വാങ്ങിക്കൊടുത്തു. ആ ജോലിയിൽ അദ്ദേഹം ഇരിക്കുകയാണിപ്പോൾ.

ആദ്യത്തെ സ്കൂളിന്റെ മാനേജർ തന്റെ തലച്ചോറിനെ ഇന്ദ്രിയാതീതസന്ദേശങ്ങൾവഴി (Telepathic Messages) മറ്റിച്ചു തന്നെ ഭ്രാന്തനാക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ ആവലാതി.

തന്നെ പ്രേമിക്കുന്ന ആ ധനികബാലികയെ വിവാഹംചെയ്യുന്നതിനെ തടഞ്ഞതിനും തന്നെ ഇന്ദ്രിയാതീതമദ്വന്ദംകൊണ്ടു ഭ്രാന്തനാക്കാൻ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനും ആ മാനേജർജന്മത്തെ പേരിൽ നടപടി എടുക്കണമെന്നുള്ള അപേക്ഷകൾ പോസ്റ്റ്, കമ്പി, ഫോൺ എന്നിവ

നിലവഴിക്കു പ്രധാനമന്ത്രി നെഹ്റു മുതലായ അധികാരികൾക്കു് അയയ്ക്കുന്നതിലാണ് അദ്ദേഹം തനിക്കു കിട്ടുന്ന ശമ്പളം ചെലവാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ പോസ്റ്റാഫീസുകാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കമ്പിയും ഫോണും സ്വീകരിക്കാത്ത നിലവരെ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ 10 മുതൽ 4 മണിവരെയുള്ള സ്റ്റാമ്പുമയത്തു് അദ്ദേഹം തന്റെ അധ്യാപകജോലി കരസാധാരണതപചം കഴുപ്പുവെക്കുടാതെ നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോമദ്ഗ്നാനുഭവം യാഥാർത്ഥ്യമല്ലെന്നും ഒരു ലഘുമനോരോഗലക്ഷണമാണെന്നും അദ്ദേഹത്തെ ധരിപ്പിച്ചു സ്വയംപ്രത്യാചനം ചെയ്യിക്കാൻ ഞാൻ നടത്തിയ ശ്രമമൊന്നും ഫലിക്കാതെ അദ്ദേഹത്തെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നവർ മടക്കിക്കൊണ്ടുപോവുകയാണുണ്ടായതു്.

ഇക്കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസാധാരണമായ ചെരുമാറാമിപ്പാതിരുന്നെങ്കിൽ അതൊരു മനോരോഗമാണെന്നു സാധാരണക്കാർക്കു് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. ഇദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ അസാധാരണമായ ചെരുമാറാം ഉണ്ടാകാത്തവരാണ് ഈ ലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഡോക്ടരും ടൈപ്പിസ്റ്റും. അതുകൊണ്ടാണ് അവരുടെ അനുഭവവിചരണം മനോരോഗലക്ഷണമായി മാറുള്ള സാധാരണക്കാർക്കു് മനസ്സിലാകാതിരുന്നത്.

മാനസസന്ദേശം

മാനസസന്ദേശം (Telepathy) ഒരു ശാസ്ത്രീയ യാഥാർത്ഥ്യമല്ലെന്നാണ് ഇതേവരെ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രീയ

മായ തെളിവു. അതിനെപ്പറ്റിയുള്ള ശാസ്ത്രീയാന്വേഷണം നടത്തിത്തുടങ്ങിയിട്ട് എൺപത്തെട്ടു വർഷങ്ങളായി. ഏറ്റവും കടുപ്പമുള്ള എൻസൈക്ലോപ്പീഡിയ ബ്രിട്ടാനിക്ക ഉൾപ്പെടെ ചില വിജ്ഞാനകോശങ്ങളിൽ 'ടെലിപ്പതി' എന്ന തലക്കെട്ടിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന പ്രബന്ധംതന്നെയില്ല. യൂണിവേർസൽ എൻസൈക്ലോപ്പീഡിയ വാല്യം XII പാർട്ട് 7521-ൽ അതിനെപ്പറ്റിപ്പറയുന്ന ഒരു ഭാഗം ഇവിടെ തജ്ജമചെയ്ത് ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളുന്നു:

“ടെലിപ്പതി എന്നതിന്റെ പൊരുൾ ഇന്ദ്രിയങ്ങളിലൂടെയല്ലാതെ രണ്ടു മനസ്സുകൾ തമ്മിൽ നടത്തുന്ന ആശയസംക്രമണം എന്നാണ്. ഇത്തരമൊരു പ്രതിഭാസത്തെപ്പറ്റി പ്രഫസ്സർ സർ ഡബ്ബിൾ എഫ്. ബാരെറ്റ് പഠനങ്ങളാരംഭിച്ചത് 1876-ൽ ആയിരുന്നു. ‘സ്പയം ഫിക്സേഷൻ’ത്തിൽ ഇത്തരം പ്രതിഭാസങ്ങൾ ഉണ്ടാവുന്നതായി കാണുകയുണ്ടായി. ഉപബോധമനസ്സിനോടും ഭൂതകാഴ്ച(Apparition)യോടും ബന്ധപ്പെട്ടതാണിത്. ഇതിന്നിരയായവർ ചിലപ്പോൾ കാരണം വിവരിക്കാനാവാത്ത ഇരിപ്പറയ്ക്കാത്ത അസുഖമോ വേദനയോ അനുഭവപ്പെടുന്നു. രണ്ടു വസ്തുക്കൾ തമ്മിൽ കൂട്ടി ഘടിപ്പിച്ചുള്ള കാൽ, പ്രതീക്ഷ മുതലായവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയാണ് ഈ അനുഭവങ്ങൾ. ശാസ്ത്രീയമായി തെളിയിക്കപ്പെട്ടതോ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതോ ആയ ഒരു വസ്തുതയല്ല ടെലിപ്പതി.”

ഹിസ്റ്റീരിയ

ദീക്ഷാപരമാരുടെ കൗഷധംകൊണ്ടോ ചികിത്സ കൊണ്ടോ ഉണ്ടാവുന്ന രോഗശമനങ്ങളെ ആരും അതു തങ്ങളായി കരുതാറില്ല. അധ്യാത്മശക്തിമൂലം ദിവ്യ നാർ പെട്ടന്നു വരുത്തുന്നതോ ദേവാലയദർശനം, തീർത്ഥാടനം, വഴിപ്പാട്, പ്രാർത്ഥന മുതലായവയ്ക്കുശേഷം യദൃച്ഛയാ ഉണ്ടാകുന്നതോ ആയ രോഗശാന്തികളാണു് വിസ്മയ ജനകങ്ങളായിട്ടുള്ളതു്.

ഇപ്പോൾ ഒരു ക്രിസ്ത്യൻമിഷ്യനറിയായിരിക്കുന്ന ജോൺ ധർമ്മീയർ ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ പ്രധാനശിഷ്യനായിരുന്ന കാലത്തു ഗുരു കേരളതരോഗശാന്തി വരുത്തിയതിന്നു ദൃക്സാക്ഷിയായിരുന്നു. പത്രലേഖകനായ ശ്രീ. പി. സി. സുകുമാരൻനായർ ജോൺ ധർമ്മീയർമായി ഇദ്ദേഹിടെ നടത്തിയ കേരളീമുഖസംഭാഷണത്തിൽ പറഞ്ഞ ആ വിവരം ധർമ്മീയർടെ വാചകങ്ങളിൽത്തന്നെ ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളുന്നു:

ഒരത്യുത്തരം

“പടക്കാണ്ഡേരിയിൽ ഒരു ക്ഷേത്രപ്രതിഷ്ഠ നിർമ്മിക്കാനെത്തിയപ്പോഴാണ് ഞാൻ ശ്രീനാരായണഗുരുവിനെ ആദ്യമായി കണ്ടത്. അന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരുന്നതു ശിവലിംഗമാണ്. പിന്നീട് കണ്ണാടിപ്രതിഷ്ഠവയ്ക്കുകയായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസാനകാലത്തും ഞാൻ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. വക്രലസരൂത്തിൽ ഗുരുസുഖമില്ലാതെ കിടക്കുമ്പോൾ ഒരു സംഭവമുണ്ടായി: പക്ഷവാതരോഗം ബാധിച്ച ശരീരമാകെ സ്തംഭിച്ച ഒരു സ്ത്രീയെ ചിറയിൻകീഴിനിന്ന ഗുരുവിന്റെ മുന്നിൽ കൊണ്ടുവന്നു. രോഗശാന്തിക്ക് അവരെ ഗുരുവിനെ കാണിക്കണമെന്ന് ഏതോ ഒരു ജ്യോത്സുൻ നിർദ്ദേശിച്ചതനുസരിച്ചാണ് അവരെ കൊണ്ടുവന്നത്. രോഗശയ്യയിലായിരുന്ന ഗുരുവിന് അഭിമുഖമായി രോഗിയെ എടുത്തുകൊണ്ടു വന്നു കിടത്തി. ഗുരുവിനു കാഴ്ചവെക്കുവാൻ വേണ്ടി വാങ്ങിയ ഒരു പട്ടു മടക്കിയതു കൈയിൽ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു അവർ ദീനരോദനങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടു കിടന്നു. അവരുടെ മുഖത്തു കുറെ വെള്ളം തളിക്കുവാൻ ഗുരു നിർദ്ദേശിച്ചു. തുടന്ന് ഗുരു രോഗിയോട്: ‘ഇനി എഴുന്നേല്ക്കും. അടുത്തു വരൂ. കൈയിലിരിക്കുന്ന പട്ട് ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു വെക്കൂ’ എന്നു പറഞ്ഞു. അതുതന്നെ പറയട്ടെ, ആ സ്ത്രീ കിടന്നുടത്തുന്നിന് ആരുടെയും സഹായമില്ലാതെ എഴുന്നേറ്റു ഗുരുവിന്റെ സമീപത്തു ചെന്നു. ‘ആശ്രമത്തിൽ പോയി ഭക്ഷണമൊക്കെ കഴിച്ചിട്ടു വേണം പോകാൻ.’ എ

ന്നു ഗുരു പറഞ്ഞതനുസരിച്ചു അവർ ആശ്രമത്തിലേയ്ക്കു നടന്നുപോയി.”

നേരിട്ട കാര്യങ്ങളോ കള്ളമോ അതിശയോക്തിയോ കലരാത്ത യഥാർത്ഥകഥമാണെന്നു അറിയുകയോ ചെയ്യുന്ന ആർക്കും ഇതൊരതുഭതയെത്തന്നെയാണ്. കാര്യകാരണബന്ധം ഉൾക്കൊള്ളാൻപോലും കഴിയാത്ത സംഭവമാണല്ലോ അതുതന്നെ. ഈ സംഭവം യഥാർത്ഥംതന്നെയാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമൊന്നുമില്ല.

ഹിസ്റ്റീരിയ

തളർവാതം രണ്ടുതരമുണ്ട്: ഒന്ന് ആവയവികം (Organic); മറേതു മാനസികം (Mental), ആവയവികമായ തളർവാതം ഒരു നാഡീരോഗചികിത്സകന്റെ (Neuropathist) ചികിത്സയ്ക്കുമാത്രമേ വഴങ്ങാൻ സാധിക്കൂ. മാനസികമായ തളർവാതം ഹിസ്റ്റീരിയ (പ്രായോഗിക)യുടെ ഇനത്തിൽ പെട്ടതാണ്. അതിനു മനോരോഗചികിത്സകന്റെ (Psychiatrist) ചികിത്സയാണ് ആവശ്യം. മാനസികാപഗ്രഥനവും (Psycho-analysis) പ്രത്യായനവും (Suggestion) ആണ് മനോരോഗചികിത്സയിൽ ഫലപ്രദമായി പ്രയോഗിക്കുന്ന ഉപാധികൾ. ഹിസ്റ്റീരിയയിൽ തളർവാതമാത്രമല്ല അപസ്വാദം, അസ്വത, മൂകത, ബധിരത, തപഗ്നരോഗം, പിശാചുബാധ, ചാത്തനുപദ്രവം മുതലായവയും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതാണ്. തന്റെ രോഗശമനത്തിനാവശ്യമായ പ്രത്യായനം തന്നിക്കൊണ്ടും ഭയഭക്തിയോ വിശ്വാസമോ ഉള്ള

ആളിൽനിന്നായാലേ രോഗിയുടെ മനസ്സ് അതു സ്വീകരിക്കുകയുള്ളൂ.

രോഗം മാനസികമാത്രമാണെന്നു വിശ്വസരോഗനിർണ്ണയത്തിൽനിന്നും സാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്നും രോഗി ദൃഢമായി ധരിക്കാനും പ്രസ്തുതധാരണ സ്വയംപ്രത്യായനംമൂലമോ മറ്റോ തന്റെ അബോധമനസ്സിൽ പ്രവേശിക്കാനും ഇടവന്നാലും രോഗവിമുക്തി താനേ വന്നുകൊള്ളുന്നതാണ്.

എല്ലാ മതങ്ങളിലെയും പരിശുദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ മഹാസിദ്ധന്മാർ അതുതകരമായി രോഗശാന്തികർവരുത്തിയിട്ടുള്ളതായി പ്രസ്താവനകളുണ്ട്. അവയിൽ അതിശയോക്തിക്കു വക തള്ളിയാലും കുറെ അടിസ്ഥാനപരമായും ഉണ്ടാകാം. പ്രവാചകന്മാരും സിദ്ധന്മാരും സുഖമാക്കിയ രോഗങ്ങളെല്ലാം മാനസികമാത്രമായിരുന്നു എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. യേശുക്രിസ്തു സുഖക്കേടു മാറ്റിയതായി ബൈബിളിൽ പറയുന്ന കുരുടനും ഉഷമയും അപസ്ഥാരരോഗിയും തപ്തരോഗിയും വിശാചുബാധിതനുമെല്ലാം മനോരോഗികൾമാത്രമായിരുന്നു. അതുപോലെ മനോരോഗികൾമാത്രമായിരുന്നു ശ്രീനാരായണഗുരു സുഖമാക്കിയ രോഗികളും.

മറ്റൊരനുഭവം

സർവ്വകലാശാലാദ്ധിഭാഷിണിയും ഭേദപ്പെട്ട കരുഭോഗസ്ഥയുമായ കെവിവാഹിതയുവതി ഇരിങ്ങാലക്കുടയിൽ സ്ഥലംമാറുമായി വന്നു സ്വന്തം കുടുംബാംഗങ്ങളെ

കുറച്ചൊക്കെ താമസിച്ചത് എന്റെ അയൽപ്രദേശത്തായിരുന്നു. മാസത്തിൽ പല ദിവസങ്ങളിലും സങ്കീർണ്ണമായിരിക്കേണ്ട കനായിരുന്നു അവരുടെ ഉദ്യോഗം. 1954-ലാണെന്നു തോന്നുന്നു, 'ഹിസ്റ്റീരിയ—അതിന്റെ മനശ്ശാസ്ത്രം' എന്ന എന്റെ ഒരു ലേഖനം മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ വന്നത്. അതു വന്നു രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവരുടെ കൂടെ താമസിക്കുന്ന മൂത്ത സഹോദരിയുടെ ഭർത്താവ് എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു, ആ ലേഖനമുള്ള ആഴ്ചപ്പതിപ്പ് വാങ്ങാൻ അന്വേഷിച്ചിട്ടു കിട്ടിയില്ലെന്നും അതൊന്നു വായിക്കാൻ കിട്ടിയാൽക്കൊള്ളാമെന്നുമാവശ്യപ്പെട്ടു. അതാവശ്യപ്പെടാനുള്ള കാരണം ചോദിച്ചപ്പോൾ ഉദ്യോഗസ്ഥയായ തന്റെ ഭാര്യ സഹോദരിക്ക് ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു (മാസത്തിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ പ്രാവശ്യം) തളർപ്പാതം ഉണ്ടാകാറുണ്ടെന്നും അവരെ ഇവിടെവെച്ചും മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ചും പരിശോധിച്ച ഡോക്ടർമാരെല്ലാം ഒരുപോലെ അതു ഹിസ്റ്റീരിയയാണെന്നു പറയാറുണ്ടെന്നും ലേഖനം വായിക്കാൻ താത്പര്യപ്പെടുന്നത് ആ സഹോദരിയാണെന്നും പറഞ്ഞു. ഞാൻ ആ ലേഖനമുള്ള ലക്കം എടുത്തുകൊടുത്തിട്ട്, സഹോദരി ആ ലേഖനം ഒരു വട്ടമല്ല അരഡസൻ പ്രാവശ്യം സാവധാനം വായിച്ചു, ഹിസ്റ്റീരിയയുടെ കാര്യകാരണബന്ധം ധരിച്ചാൽ അതിനു കറവുണ്ടാകാമെന്നു പറഞ്ഞുവെച്ചു. രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആഴ്ചപ്പതിപ്പ് അദ്ദേഹം മടക്കിക്കൊണ്ടുവന്നു തന്നു. പിന്നെ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു അദ്ദേഹത്തെ പഴിമധ്യം കാണു

ബോധം, അവർക്ക് തളർചാതം പിന്നെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു പറയുമായിരുന്നു. ആദ്യമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർക്ക് ഇരിങ്ങാലക്കുടയിൽനിന്നു മാറ്റമായെന്നും അതേവരെ തളർചാതം കാണാതിരുന്നത് അതുതകരമായിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള വിവരം ആ സഹോദരിയോടൊന്നു വന്നു പറഞ്ഞു യാത്ര ചോദിച്ചു പോയി.

അതിനുശേഷം കുന്നമക്കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു അദ്ദേഹം വേറെ എവിടെയോ പോകുന്ന വഴി ഇരിങ്ങാലക്കുട വന്നു, ആ ലേഖനം വായിച്ചു പശ്ചാത്തകൾ ഗ്രഹിച്ചതിൽ പിന്നെ അതേവരെ അവർക്ക് തളർചാതം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും നന്ദിപറയുകയും ചെയ്തു. അതിൽപ്പിന്നെ അവരെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവൊന്നും ഇല്ല. തളർചാതം പിന്നെ ഉണ്ടായെങ്കിൽ എന്നെ അറിയിക്കുമായിരുന്നു എന്ന അനുമാനത്തിനു പ്രസക്തിയുണ്ട്. പ്രസ്തുതലേഖനത്തിൽനിന്നു പ്രത്യായനം കൈക്കൊണ്ടതല്ലാതെ ആ തളർചാതശാന്തിക്കു മറ്റൊരു കാരണവുമില്ലായിരുന്നു.

രോഗം മാറുന്നതെങ്ങനെ?

ഇതുപോലെ ലേഖനത്തിൽനിന്നും, അല്ലെങ്കിൽ ഈ ലേഖകനിൽനിന്നും, പ്രത്യായനം സ്വീകരിച്ച മനോരോഗം മാറിയ മറ്റു ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ട്.

1. രോഗിക്കു തടസ്സമുള്ള മനോരോഗം മാത്രമാണെന്നു ബോധ്യം വരിക, 2. അതു മാറിക്കിട്ടുണ്ടെന്നു ആഗ്രഹം ഉണ്ടാവുക, 3. പ്രത്യായനംകൊണ്ടോ സ്വയംപ്രത്യായനം

കൊണ്ടോ മാറ്റമെന്ന അറിവുണ്ടാവുക—ഇവ മൂന്നുമാ
ണ് രോഗനിവാരണത്തിന് അവശ്യം വേണ്ട പൂർവ്വാ
പാധികൾ. തനിക്കു മനോരോഗമാണെന്ന ബോധ്യം വ
രാത്തവരും രോഗം തന്റെ ചില പ്രയാസങ്ങളിൽനിന്നു
ള്ള മോചനമായി (Escapism) വർത്തിക്കുകയാൽ രോഗ
ശാന്തി വരണമെന്നാഗ്രഹമില്ലാത്തവരും മനോരോഗ
ചികിത്സയിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തവരും ധാരാളം ഇല്ലാ
തില്ല. സാമചര്യത്തിന്റെ സമ്മർദ്ദത്താൽ മനസ്സു സ്വീ
കരിച്ചുപോയ തെറ്റായ പ്രത്യായനമോ സ്വയംപ്രത്യാ
യനമോ ആണ് മനോരോഗമായി പരിണമിക്കുന്നത്.
ആ തെറ്റു ശരിയായ പ്രത്യായനത്താലോ സ്വയംപ്ര
ത്യായനത്താലോ തീരുത്തിയാൽ ആ മനോരോഗം മാറ്റു
ന്നു. പ്രത്യായനചികിത്സകൊണ്ട് സാധിക്കുന്നത് അ
താണ്.

കണ്ണപുരത്തെ ശ്രീകൃഷ്ണൻ

“തൃശൂർ, 23-2-'64. ഇവിടെയടുത്തു ചോറുപുഴയിൽ കണ്ണപുരംക്ഷേത്രത്തിലെ കൊൽവുക്കുത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ശ്രീകൃഷ്ണരൂപം കഴിഞ്ഞ കൊഴ്ചയായി വളരെപ്പേരെ ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

“ഇന്ന് രാത്രി 8½ മണിക്ക് സ്ഥലം സന്ദർശിച്ചു വരുമ്പോൾ 20 വരെ ഭൂമിയിൽ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ രൂപം വ്യക്തമായി അനുഭവപ്പെട്ടു കാണുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ അടുത്തു ചെന്നാൽ അതു കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല. ആലിന്റെ താഴെപ്പുള്ള എണ്ണയൊഴിച്ചു കത്തിക്കുന്ന ദീപത്തിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ മാത്രമേ രൂപം പ്രത്യക്ഷമാകുന്നുള്ളൂ. ആലിന്റെ തടിയിൽ ചിത്രത്തിന്റെയോ കൊത്തുപണിയുടെയോ അടയാളങ്ങളില്ല. ക്ഷേത്രത്തിൽ ഉത്സവമാണിന്ന്. കൊഴ്ചമുപ്പു ക്ഷേത്രത്തിൽ നിറമാല തുടങ്ങി. അന്ന് ക്ഷേത്രത്തിൽ തന്റെ പുത്രനെയും കാത്തു നിന്ന ഒരു സ്ത്രീയാണു് ഈ രൂപം ആദ്യമായി കണ്ടതെന്ന് നാട്ടുകാർ പറയുന്നു. (പി. ടി. ഐ.)”

ഈ വാൻത വല പത്രങ്ങളിലും അവരുടെ സപ്ത. ലേ. മാരുടെ വാചകങ്ങളിലും വന്നിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ കാണുന്ന കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ ഇവയാണ്: “കറച്ചു അ കലെന്നിന്നു നോക്കിയാലേ രൂപം കാണുകയുള്ളൂ. അകന്നകന്നിന്നു നോക്കുന്നോരും രൂപം കൂടുതൽ കൂടുതൽ വലുതായിക്കാണാം. പെട്രോമാക്സ്, ഇലക്ട്രിക് ലൈറ്റ് മുതലായവയുടെ നല്ല വെളിച്ചത്തിൽ ഒന്നും കാണുകയില്ല. അമ്പലത്തിലെ ബിംബത്തിന്റെ ഒരു തനിപ്പകുപ്പാണ് ആലിൽ കാണുന്ന രൂപം.”

വിശ്വാസഭ്രമംമൂലം വിശ്വാസികൾക്കുമാത്രം മാത്രനുകുലമായുണ്ടാകുന്ന സ്വപ്നഭാവം (Subjective Experience) മാത്രമാണത്. ഇത്തരം ദൃശ്യം വിശ്വാസികളായ ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടത്തിൽ വളരെ പേർക്കു കണ്ടുകയും തുടർച്ചയായും പ്രത്യക്ഷപ്പെടതായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ട്.

തൃശ്ശൂരകാശത്തിലെ കന്യകമറിയം

തൃശ്ശൂർ ലൂട്ട്റലിയക്കണത്തിനു മുകളിലെ ആകാശത്തിൽ 1950 ജനുവരി 18-ാം-നും മുതൽ എല്ലാ മാസവും 18-ാം-നുംകളിൽ ഉച്ചസമയം ദൈവമാതാവായ വിശുദ്ധകന്യകമറിയം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നത് ഒരു സമീപകാലസംഭവമാണ്. തൃശ്ശൂരകാശത്തിൽ ദൈവമാതാവു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന വിവരം ‘മ. മനോരമയി’ൽ മി. ചോൾ തച്ചിൽ എം. എ., എൽ. ടി. ഒരു ലേഖനമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതോടെ കോട്ടയം, പാല, കാ

ഞ്ഞിരപ്പുള്ളി, മൈസൂർസ്റ്റോറം, മദ്രാസ്സ്റ്റോറം മുതലായ
 യിടങ്ങളിൽനിന്നും മറ്റും കത്തോലിക്കർ കാറുകളിലും
 ബസ്സുകളിലും മറ്റുമായി ആയിരക്കണക്കിനു വ
 ന്നും ആകാശത്തിൽ സൂര്യബിംബത്തെ കുറക്കിക്കൊണ്ടു
 ദൈവമാതാവു നിലുണതു കണ്ടുകൊണ്ടാണിരുന്ന
 ത്തും. ചില സൂപ്പർനാച്ചുറൽ നിർബുദ്ധപ്രേരണയാൽ
 ഞാൻ ഒരു 15-ാം-ചെന്നപ്പോൾ കന്യാസ്രീകളും പ
 രോഹിതരുമുൾപ്പെടെ 5000-ത്തിൽപ്പരം വരുന്ന ഒരു
 ജനക്കൂട്ടം ദൈവമാതാവിനെ ആകാശത്തിൽക്കണ്ടു മുട്ടുക
 ള്ളതി പ്രാർത്ഥിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ നോക്കി
 യതിൽ ദൈവമാതാവിനെയോ സൂര്യബിംബം കുറങ്ങു
 ന്നതോ കണ്ടില്ല. അങ്ങനെ കാണാത്തവരായി അടുത്തു
 നിന്നവരിൽ പലരുമുണ്ടായിരുന്നു. ആ ദിവ്യദൃശ്യം ക
 ണ്ടു മടങ്ങുന്ന കുറെപ്പേരിൽ കാരോരുത്തരോടു ചോദിച്ച
 തിൽ 75 ശതമാനം പേർ ഏറെക്കുറെ കണ്ടെന്നും 25
 ശതമാനം പേർമാത്രം ഒട്ടും കണ്ടില്ലെന്നുമാണ് പറഞ്ഞ
 ത്തും. ഈ അതുഭുതദൃശ്യം ഏഴെട്ടുമാസത്തോളം നടന്നുക
 ളിഞ്ഞപ്പോൾ അതു വിശ്വാസികൾക്കു വിശ്വാസാധികൃ
 ത്താൽ കൂട്ടത്തോടെയും വ്യക്തിപരമായുമുണ്ടാകുന്ന ഒരു
 മായക്കുഴി(Illusion)മാത്രമാണെന്നും തൃശൂർമെത്രാ
 ബോധ്യം വരികയും ആ ദിവ്യദൃശ്യത്തെ അദ്ദേ
 ഫം നിരോധിക്കുകയും ചെയ്തു. അതോടെയാണത് അ
 വസാനിച്ചതും തിരസ്കൃതമായതും. അതിനുശേഷം ചൊ
 വ്വര ആകാശത്തിലും ദൈവമാതാവു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട അ
 നുഭവം ചിലർക്കുണ്ടായെങ്കിലും അതിനു ശിക്ഷിതാവാൻ

മേലധികാരികൾ അനുവദിച്ചില്ല. ഇത്തരം ദിവ്യദർശനങ്ങൾ ലൂട്ടിലും ഫാത്തിമായിലും ഉണ്ടായതിനെ അനുകരിച്ചുണ്ടായതാണ് തൃശ്ശൂരിലെ ദിവ്യദർശനം. ഇതിനു കൂട്ടഹിസ്റ്റീരിയാ (Mass Hysteria) എന്നാണ് സാങ്കേതികപ്പേര്.

തിരുവിതാംകൂർ കണ്ടുകേരളത്തിലെ ആലിൽ ഈയിടെ ശ്രീകൃഷ്ണരൂപം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു എന്നു പറയപ്പെടുന്ന പത്രവാർത്തയാണ് ചോറപ്പുഴ കണ്ണപുരംകേരളത്തിലെ ആലിൽ ശ്രീകൃഷ്ണരൂപം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട 'മായക്കുഴ്'യ്ക്കു പ്രചോദനമായിട്ടുള്ളത്.

കണ്ടുകയിലെ പ്രതിഭാസത്തിന്റെ ഒരു പത്രാഭിപ്രായം ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളുന്നു:

“കണ്ടുക, 18—8—63. കണ്ടുക പത്തനാട്ടുക്കാവു കേരളത്തിലെ ആൽപ്പക്ഷത്തിൽ ശ്രീകൃഷ്ണരൂപം കണ്ടുവെന്നു പത്രാഭിപ്രായം ഉണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. അതേസ്ഥാപനമായിട്ടുള്ള കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു: കണ്ടുകസ്വദേശികളായ ഐപ്പർ 13—9—63 വെള്ളിയാഴ്ച രാത്രി 3 മണിക്കു റോഡിലൂടെ പോകവേ ആൽപ്പക്ഷത്തിൽനിന്നും ഒരു ശബ്ദം കേട്ടതായി തോന്നി നോക്കിയപ്പോഴാണ് ആലിൽ ശ്രീകൃഷ്ണരൂപം കണ്ടത്. അവർ വിളിച്ചുകാണിച്ച ചില നാട്ടുകാരും അതു കണ്ടു. അപ്പോൾ മുതൽ അവിടെ പ്രാർത്ഥനകളും മറ്റും ആരംഭിച്ചു. ആലിൽ കണ്ട രൂപത്തിന്നു ഏകദേശം ഒരു മീറ്ററോളം നീളവും തലയിൽ കിരീടവും കൈയിൽ കാടക്കുഴലുമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ഒരു പടം ആലിൽ

ന്റെ ചുവട്ടിൽ വെച്ചുവെക്കുകയാണ്. ദിവസംപ്രതി അനേകം ആളുകൾ പ്രസ്തുതസ്ഥലം സന്ദർശിച്ച്, പ്രസാദം വാങ്ങുകയും കാണിക്കയിടുകയും സംഭാവന നൽകുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഞായറാഴ്ചമുതൽ ഭാഗവതപാരായണം ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൂടാതെ ദിവാരായന, ഭജന, താലപ്പൊലി മുതലായവയും നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇവിടം ഇപ്പോൾ ഒരു ബസ്സ് സ്റ്റോപ്പായിട്ടുണ്ട്.”

പത്രപ്രതിനിധികളുടെ സന്ദർശനം

ഈ കുറിപ്പ് ഇത്രയുംകൊണ്ടുപസാനിപ്പിച്ചതിനുശേഷം കണ്ട ഒരു പത്രവാർത്തയാണ് താഴെ ചേർന്നത്:

“തൃശ്ശൂർ, 25—2—64. ചോറുപുഴ കണ്ണപുരം ക്ഷേത്രത്തിലെ ആത്മക്കുത്തിന്മേൽ ശ്രീകൃഷ്ണസ്വരൂപം പ്രതൃക്കുപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന പത്രവാർത്തകളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഇന്നലെയും ഇന്നുമായി ‘കേരളകുമുദി’, ‘കേരളഭൂഷണം’, ‘കേരളപ്രകാശം’, ‘കേരള ടൈംസ്’, ‘ദീപിക’, ‘ദേശാഭിമാനി’, ‘നവജീവൻ’ തുടങ്ങിയ പത്രങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികൾ സംഭവസ്ഥലം സന്ദർശിക്കുണ്ടായി. അപരിൽ ആകും ശ്രീകൃഷ്ണസ്വരൂപത്തെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

“ശ്രീകൃഷ്ണസ്വരൂപം പ്രതൃക്കുപ്പെടുന്നുവെന്നു പറയപ്പെടുന്ന അരയാലിനുസമീപം ക്ഷേത്രത്തിലെ മാലകെട്ടുകാരനായ നാരായണൻനമ്പിശന്റെ വീടാണ്. ശ്രീകൃഷ്ണസ്വരൂപം പ്രതൃക്കുപ്പെട്ടതായി പറയുന്ന ആ

ലിനേൽ ഒരു പൂമാല തൂക്കിയിട്ടുണ്ട്. മുമ്പിൽ ഒരണ്ണദീപം കൊളുത്തിയിരിക്കുന്നു. ആലിൽ ശ്രീകൃഷ്ണരൂപം കാണുന്നില്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അതിനു ക്ഷേത്രത്തിലെ കാര്യക്കാരിൽനിന്നു കിട്ടിയ മറുപടി ഇങ്ങനെയാണ്: 'കണ്ണടച്ചു 5 മിനിറ്റുനേരം ശ്രീകൃഷ്ണസ്വരൂപത്തെ മനസ്സിൽ കരുതി നോക്കിയാൽ കാണാം' എന്നാണ്. ഞങ്ങളിൽ പലരും അതൊന്നു പരീക്ഷിച്ചുനോക്കി. ഞങ്ങൾ കണ്ടില്ല."

ആദ്യം യാദൃച്ഛികമായി കണ്ണപുരംക്ഷേത്രത്തിലെ ആൽത്തറയിൽ ചെന്ന പത്രലേഖകന്മാർ വിശ്വാസികളായിരുന്നു. അവരുടെ വിശ്വാസാവേശത്തിൽ അവർക്കുണ്ടായ മാനസികാനുഭവമായിരുന്നു അവർ കണ്ട ശ്രീകൃഷ്ണരൂപം.

25—2—64-ലെ റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്ന പത്രലേഖകന്മാർ ആദ്യത്തെ കൂട്ടരല്ലെങ്കിലും വിശ്വാസികളല്ല. പോരെങ്കിൽ പരിശോധനാത്മമാണ് അവർ അവിടെ ചെന്നത്. കാല്പനികമല്ലാത്ത—വസ്തുനിഷ്ഠമായ—ഒരു ശ്രീകൃഷ്ണരൂപവും ആലിൽ ഇല്ലാത്തതിനാൽ അവരൊരു ശ്രീകൃഷ്ണരൂപവും അവിടെ കണ്ടില്ലെന്നത് ഒരു യഥാർത്ഥവസ്തുതതന്നെയാണ്.

അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ

തൃശ്ശൂരിലെ 28—2—64 ലക്കം 'എക്സ്പ്രസ്സ്' പത്രത്തിൽ "ചേരവഴി കണ്ണപുരംക്ഷേത്രത്തിലെ ആലിൽ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ 'മായ' രാത്രിസമയം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന

തിനെസ്സംബന്ധിച്ച ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു വിശദീകരണം നൽകേണ്ടതു യുക്തിവാദികളുടെ ചുമതലയാണെന്ന് 'ഒരു ജിജ്ഞാസു'വിന്റെ 26-ാം അദ്ധ്യായത്തിലെ കത്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുകയും തൃശ്ശൂരിലെ പത്രലേഖകന്മാർ എന്നോട് കണ്ണപുരംക്ഷേത്രത്തിലെ ആൽ ഒന്നു ചെന്നു കണ്ടതിനുശേഷം വിശദീകരണം നൽകണമെന്നു നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം ഫോൺ ചെയ്തു ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതനുസരിച്ച് ഏതാനും പത്രലേഖകന്മാരൊരുമിച്ച് 28-ാം അദ്ധ്യായം വൈകുന്നേരം 6 മണിസമയത്താണ് തൃശ്ശൂരിൽനിന്നു ദിഗ് നാഴിക പടിഞ്ഞാറുള്ള പ്രസ്തുതമായ ആലും പരിസരവും ഞാൻ പോയിക്കണ്ടത്. അപ്പോൾ വിളക്കു കൊളുത്തേണ്ട സമയമായിട്ടില്ല, ആൽത്തറയിൽ കെട്ടാവിളക്കില്ലതാനും. ആലു വളരെ വണ്ണമുള്ളതും പ്രായം കൂടിയതുമാണ്. ആലിനുമുമ്പിൽ കുഴിച്ചിട്ടു നിർത്തിയിട്ടുള്ളതും ഒന്നരയടി ഉയർന്നിരിക്കുന്നതുമാണ് കരിങ്കൽവിളക്കു്. ശ്രീകൃഷ്ണരൂപം കാണപ്പെടുന്ന സ്ഥലം ഞങ്ങൾക്കു ചിലർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുതന്നു. അത് ആ വിളക്കിന്റെ പുറകിലാണ്. ദീപത്തിലെ മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിലും അതിന്റെ നിഴലിലുമാണ് ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ മായ ആൽത്തടിയിൽ കാണപ്പെടുന്നത്. അവിടം നിറപ്പുള്ളതല്ല; മുഴയും കുഴിയും തിണ്ടും തോടും മുരടും മുറണയുമുള്ളതാണ്. ആ പശ്ചാത്തലത്തിൽ അവിടെ വീഴുന്ന മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിന്റെയും ഇരുളിന്റെയും നിഴലിൽ കാണണമെന്നു് ഒരു ദൃഢവിശ്വാസി ആഗ്രഹിക്കുകയും ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏതു രൂപവും—മനുഷ്യന്റെ

യോ മൃഗത്തിന്റെയോ ആയാലും—കാണുന്നു എന്ന ആത്മനിഷ്ഠമായ പ്രതീതിയുണ്ടാകാൻ പ്രയാസമില്ല. അവിടെ കണ്ട ചെറിയ രണ്ടു കുഴികൾ ധ്യാനത്തിൽ കാണുന്ന രൂപത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ ആചാരമെന്നു ഞാൻ മൂണ്ടിക്കാണിച്ചു.

മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിലും നിഴലിലുമല്ലാതെ നല്ല വെളിച്ചത്തോ പകൽസമയത്തോ ശ്രീകൃഷ്ണരൂപം കാണാത്തതെന്നു ചിന്തിക്കാനുള്ള മാനസികമായ ഉണർച്ചയില്ലാത്തതിനാലാണു് ഇതൊരു ദിവ്യപ്രതിഭാസമായി വിശ്വാസികൾ വിശ്വസിക്കുന്നത്. പ്രേതം, ഭൂതം, പിശാചു്, ദേവസ്വരൂപം മുതലായവയുടെ ദർശനമൊന്നും മനുഷ്യക്കു് പകൽസമയം ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ഉണങ്ങിയ ഒരു വാഴക്കൈ കുടിഞ്ഞു തുങ്ങിക്കിടക്കുന്നതോ വേലിപ്പത്തലിൽ ഒരു പഴത്തൂണി കിടക്കുന്നതോ രാത്രിസമയം മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിൽക്കൂടാ് അതു പ്രേതമോ ഭൂതമോ ആണെന്നു വിചാരിച്ചു ഭയപ്പെടുന്നവരുണ്ടു്. ചന്ദ്രനിലെ നിഴലിനെ ഒരു മൂലയായി സങ്കല്പിക്കുന്നു. അതു പോലെതന്നെയുള്ള സങ്കല്പപരമായ മാനസികാനുഭവം മാത്രമാണു് കണ്ണപുരത്തെ ശ്രീകൃഷ്ണരൂപവും.

ഇത്തരം പ്രതിഭാസങ്ങൾ പല മതക്കാർക്കും ഉണ്ടാകാറുണ്ടു്. ശ്രീകൃഷ്ണരൂപം കാണപ്പെടുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതിനുശേഷം കണ്ണപുരം ആൽത്തറയിൽ വെച്ചു ഭണ്ഡാരപ്പെട്ടിയിൽ 8 ദിവസത്തിനകം 700ൽപ്പരം ഉറപ്പിക വഴിപാടുകിട്ടിയതായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

തൃപ്പുയം തൃപ്പിയം

“ഭീമമായ സമ്പത്തു മുതല്ക്കുട്ടി വെക്കുന്നതുകൊണ്ട്,
വിൻഗാമികൾ പ്രാപ്തിവിമുഖരും അലസരമായിത്തീ
രുകയേയുള്ളൂ. അതു അവരുടെ ജീവിതത്തെത്തന്നെ മുഷി
പ്പനും വിഴിച്ചുതരാക്കിത്തീർക്കും. അതിനാൽ അമിതധന
വാന്മാർ അവരുടെ സമ്പത്തിൽ ഭൂരിഭാഗവും തങ്ങളുടെ
ജീവിതകാലത്തിൽത്തന്നെ, പരോപകാരകരങ്ങളായ
സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും മറ്റുമായി വിനിയോഗിക്കുകയാണു്
ചേണ്ടതു്. അതായിരിക്കും അവർ തങ്ങളുടെ വിൻഗാമി
കൾക്കു ചെയ്യുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ഉപകാരം എന്നു
വിലും ബുദ്ധിമുട്ടും എന്ന ധനവാൻ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കു
ന്നു. ഹോട്ടലുകളും കാപ്പിക്കടകളും നടത്തി കോടിശ്ചര
നായിരിക്കുന്ന ആളാണദ്ദേഹം. കരയധീയഗവേഷണ
ശാലയുടെ നിർമ്മാണത്തിനു് അമ്പതു ലക്ഷം ഡോളർ
(സുമാർ രണ്ടു കോടിയിൽപ്പരം ഉറപ്പിക) സംഭാവന
ചെയ്തു് ആ കെട്ടിടത്തിന്റെ തറക്കല്ലു് ഔപചാരികമാ

യി ഇടുന്ത ചടങ്ങിൽ അടുത്ത ദിവസം ചെയ്ത ചെറുപ്രസംഗത്തിലാണദ്ദേഹമിങ്ങനെ പറഞ്ഞത്.

—രോയിട്ടർ.”

“പട്ടിണികൊണ്ടും സുഖക്കുറവുകൊണ്ടും അവശനിലയിൽ എരുവക്കേരത്തിനുസമീപം റോഡുകിൽ കിടന്നിരുന്ന ഒരു യാചകനെ പോലീസ് എടുപ്പിച്ചു് ആശുപത്രിയിലാക്കിയിരുന്നു. അയാളുടെ മാരാപ്പു പരിശോധിച്ചതിൽ കണ്ടുകിട്ടിയത് 480 (നാൻററി എൺപതു്) രൂപയുടെ ഒരു ശേഖരണമാണു്.” കായംകുളത്തു നിന്നുള്ള ഒരു പത്രവാർത്തയാണിതു്. യാചിച്ചുകിട്ടുന്ന പണം ശേഖരിച്ചുകൂട്ടുകയായിരുന്നു അയാളുടെ ജോലി. വല്ല ധർമ്മശുപത്രിയിലും ചെന്നുകിടന്ന സുഖക്കുറവിന്ന ചികിത്സിപ്പിക്കാമെന്നു വെച്ചാൽ യാചകന്മാരിൽ മുടങ്ങും; പണംശേഖരണം നടക്കുകയുമില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഇഴഞ്ഞുവലിഞ്ഞു യാചിച്ചുനടന്നിരുന്ന ആൾ അവശനായി റോഡുകിൽ കിടന്നുപോയതാണു്.

“ഇന്ത്യയിലെ അഞ്ഞൂറോളം പ്രധാനവ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധീകൃതബാക്കിപത്രങ്ങൾ (Balance Sheets) ഞാൻ ഇഴയിടെ ഒരു ചികിത്സാനോക്കുകയുണ്ടായി. ആ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും അവയുടെ മേൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്ന ബാങ്കുകളുടെയും നിയന്ത്രണം മുഖ്യമായും ഇരുപതു വ്യക്തികളുടെ കൈയിലാണു്. എണ്ണരോളം വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഡയറക്ടർമാരാണ് ആ 20 പേരിൽ ഓരോരുത്തരും എന്നാണു് മനസ്സിലാക്കുന്നതു്. അവർ ഇന്ത്യയിലെ കേന്ദ്ര

വമേണ്ണിലും പല സ്റ്റേറ്റ് ഗവണ്മെന്റുകളിലും ധാരാളം പ്രേരണാബലം ചെലുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് സാമാന്യജനതയ്ക്കു ഹാനികരമായ പഴയ സാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥിതിക്കു സാരമായ മാറ്റം വരുത്താൻ ഗവണ്മെണ്ടിനു പ്രയാസമായിരിക്കുന്നത്. പുരുക്കം ചില വ്യക്തികളുടെ പക്കൽ ധനം ചെന്ന് കുന്നുകൂടാൻ അനുവദിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ സമ്പ്രദായമില്ലാതാക്കുന്ന സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥിതിയാണ് സോഷ്യലിസം.” പി. എസ്സ്. പി. നേതാവായ ശ്രീ. അശോകമേത്ത മദ്രാസ്സിൽവെച്ചു ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിലെ ഒരു ഖണ്ഡികയാണിത്. ടാറ്റാ, ബിർളാ, ബാജാജ്, ഭാൽമിയ, ജെ. ചിൻ, താപ്പർ, റെയ്, ഗോയെൻകാ, സിക്കാനിയ ആദിയായവരാണ് അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിക്കുന്ന 20 വ്യക്തികൾ.

“ഭാരതത്തിൽ കാണുന്ന കൊട്ടാരങ്ങളൊന്നും ഇന്ത്യയുടെ സമ്പത്സമൃദ്ധിയുടെ ലക്ഷണമല്ല; പുരുക്കം ചിലർ ലഭിച്ച അധികാരത്തിന്റെ ധിക്കാരപ്രകടനമാണ്. ഇന്ത്യയിൽ ലക്ഷക്കണക്കിനുള്ള ദരിദ്രരുടെ യാതനാപൂർണ്ണവും മതിയായ പ്രതിഫലം ലഭിക്കാത്തതുമായ പ്രയത്നമാണ് കൊട്ടാരവാസികൾക്കു് ഈ ആഡംബരവും പദവിയും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തതു്.” ഇതു മഹാത്മാ ഗാന്ധി 1927-ൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്.

സാമാന്യജനതയെ പരക്കെ കൂട്ടതൽ ദരിദ്രരാക്കിക്കൊണ്ടാണ് പുരുക്കം ചിലർ ലക്ഷപ്രളങ്കവും കോടിശ്ചരന്മാരുമായിത്തീരുന്നത്. കമിടത്തു പണം കുന്നുകുന്നാ

യി കോരിക്കുട്ടമ്പോൾ, മറാടങ്ങളിൽ സ്വന്തം ദാരിദ്ര്യങ്ങളുകൾ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടുപോയുകയാണ്.

ലക്ഷപ്രഭുക്കൾ കോടിശപഥനമാകുന്നതും അവർ പിന്നെയും ബഹുകോടികൾക്കധീശമാകണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നതും ഒരു കാര്യസാധ്യത്തെയും മുൻനിറുത്തിയല്ല. മനുഷ്യർ പ്രകൃത്യാ പണത്തോടും അധികാരത്തോടും വല്ലാത്തൊരാകർഷണമുണ്ട്. വശുതമാത്രമല്ല പണത്തിനും അധികാരത്തിനുമുള്ളത്. മതവും മദ്യവും ചെയ്യുന്നതുപോലെ, പണവും അധികാരവും മനുഷ്യരെ മത്തുപിടിപ്പിക്കും. അനാവശ്യവും അമിതവുമായ ധനമോ അധികാരമോ സമ്പാദിക്കാനുള്ള ചുറ്റുത ഒരുപക ഭ്രാന്തിന്റെ ലക്ഷണമാണ്.

“മിസ്സിസ് വീഗ്ലി (Mrs Minnie Weigle) എന്നൊരു വിധവ ന്യൂയോർക്കിലെ ഒരു ഫോട്ടൽമുറിയിൽ സ്ഥിരവാസമായിരുന്നു. രണ്ടു ദിവസമുമ്പ് അവരെ കാണാതായി. വിചരമറിഞ്ഞ പോലീസ് സ്ഥലത്തു വന്ന് ആ പാപ്പിടം പരിശോധിച്ചു. അവരുടെ കുളിമുറി ഉള്ളിൽനിന്നു കുറിയിട്ടിരിക്കുന്നതായിക്കണ്ടു. കുതകുപൊളിച്ചു് അകത്തു കടന്നപ്പോൾ കണ്ടത് അവർ കുളിത്തൊട്ടിയിൽ (Bath-tub) മരിച്ചുകിടക്കുന്നതാണ്. മൃതികാരണചിഹ്നരേഖയിൽ (Inquest) ഹൃദയസ്തംഭനത്താലാണ് 79 വയസ്സായ അവർ മരിച്ചതെന്നു മനസ്സിലായി. ചെലവുചെയ്യാതെ പണം ചരതിച്ചു ചെയ്ത ശീലക്കാരിയായ അവരുടെ പെട്ടിയിൽ നിക്ഷേപമുണ്ടാകുമെന്നു കരുതി പരിശോധിച്ചതിൽ തീരെ നിസ്സാരത്തു

കയേ കണ്ടുള്ളൂ. കരിമിനുസവെട്ടിനിർമ്മാണവിദഗ്ദ്ധനെ (Trunk Expert) കൊണ്ടു പരിശോധിച്ചപ്പോഴാണ് ആ വെട്ടിക്ക് ഒരു കള്ളറയുള്ളതായി കണ്ടത്. അതിൽ 40,000-ത്തിൽപ്പരം ഡോളറിന്റെ (ഒരു ലക്ഷത്തിൽ പരം ഉറപ്പികയുടെ) നോട്ടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.”—റോയിട്ടർ നൽകിയിട്ടുള്ള ഒരു വത്രവാന്തയാണിത്.

ഒരുദേശവും പ്രയോജനവുമില്ലാതെ മുതലു കൂട്ടിവെച്ചു മരിച്ചുപോയവരും കൂട്ടിവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമായ അനവധി ‘മുതൽഭ്രാന്തന്മാർ’ നമ്മുടെ നാട്ടിലുമുണ്ട്. സമ്പാദിച്ചുകൂട്ടുക എന്നതാണവരുടെ ഏകലക്ഷ്യം. ചില വ്യവസായികൾക്കും വ്യാപാരികൾക്കും വെള്ളം ഒഴുകിവന്നു കൂടുന്നതുപോലെയാണ് മുതലു വന്നുകൂടുന്നത്. വെള്ളം കൂടിക്കിടന്നു നിലത്തിന്നു ദോഷം ചെയ്യുന്നതുപോലെ, കൂടിക്കിടക്കുന്ന മുതലും ഉടമസ്ഥനു ദോഷമേ ചെയ്യൂ. വെള്ളത്തെപ്പോലെ മുതലും കാവുചാലുകൾ വെച്ചു പ്രയോജനകരമായ വിധത്തിൽ കഴിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെയിരിക്കണം. വമ്പിച്ച മുതൽമുടക്കു വേണ്ടിവരുന്ന പ്രയോജനകരമായ ഏതെങ്കിലും സ്ഥാപനനിർമ്മാണത്തിനാണെങ്കിൽ അത്രത്തോളം മുതൽശേഖരണം അനഭിലഷണീയമല്ല. കരിഞ്ചന്തക്കാരും കൊള്ളലാഭക്കാരുമായ മുതലാളിമാർ തനി പണഭ്രാന്തന്മാർതന്നെയാണ്.

“സാധാരണരീതിയിൽ കഴിയാനുള്ള വക എന്നി ക്കിപ്പോഴുണ്ട്. ഇളയമ്മയുടെ മരണവത്രപ്രകാരം എനിക്കു വെച്ചിട്ടുള്ള സംഖ്യ വാങ്ങിയെടുത്തിട്ടു സാധിക്കു ന്നു ഒരു കാര്യവും എനിക്കില്ല. ധനികയല്ലാത്ത എ

ന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ ജീവിതം എനിക്ക് തൃപ്തികരവും സുഖപൂർണ്ണവുമാണ്. അതിനു മാറ്റമോ ഭംഗമോ വരുത്തണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ആ പണം വാങ്ങിയാൽ ഞാനൊരു ധനികയാകും. ധനികത്വത്തിന്റെ മോടിയും ഭാരവും എനിക്ക് വേണ്ട. ആവശ്യത്തിൽ പള്ളി കവിഞ്ഞുള്ള പണം ഒരു ബാധ്യതയും ബുദ്ധിമുട്ടുമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഞാനതു വാങ്ങുന്നില്ലെന്നാണ് തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നത്.” ഇതു ബാർബർസിയിലെ മിസ്സ് ആലീസ് ഡേവിഡ് (Miss Alice David of Battersea) തന്റെ സഹോദരങ്ങളോടു പറഞ്ഞ വാക്കുകളാണ്. അമേരിക്കയിൽ സ്ഥിരവാസമായിരുന്ന അവരുടെ ഇളയമ്മ 91-ാമത്തെ വയസ്സിൽ മരിച്ചു. അവരുടെ സ്വത്തായ ആരംഭത്തിൽപ്പരം ഉറപ്പികയിൽ നേർപകുതി മരണപത്രപ്രകാരം ഈ മിസ്സ് ആലീസ് ഡേവിഡിനാണ് നൽകിയിട്ടുള്ളത്. പണം വാങ്ങാൻ അവകാശിയെ കാണാത്തതിനാൽ അതിനൊരു നോട്ടീസ് ലണ്ടൻപത്രങ്ങളിലും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. അതു കണ്ട ചില സഹോദരങ്ങൾ ആലീസിനോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ ആലീസ് നൽകിയതാണ് മേലുദ്ധരിച്ച മറുപടി. മതാധ്യക്ഷനാരോ വലിയ പുണ്യവാളവദിക്കാമെന്നുവരോപോലും അനുഷ്ഠിക്കാത്ത ഒരു മഹാദേശമാണ് ആ സ്രീ പ്രായോഗികമാക്കിക്കാണിച്ചത്.

സ്വന്തം ആവശ്യത്തെ പരിമിതമാക്കുകയും ആവശ്യത്തിനു വേണ്ടുപോളും പ്രയത്നിച്ചുണ്ടാക്കുകയും കരുതി വെക്കുകയെന്നത് കാരോ വ്യക്തിയുടെയും കടമയാ

ണം; ആവശ്യത്തിലും വളരെ കൂടുതൽ ഉണ്ടാകുന്നത് അനന്തമകരമായ ഒരു ഭാരമേ ആവൂ എന്നതാണു തത്വം. പണക്കാർ, മതക്കാർ മുതലായവർക്കും ഈ തത്വബോധമില്ല. അതില്ലായ്മയാലാണ് എചിടെയും അസംസ്ഥമുണ്ടും സമരങ്ങളും യുദ്ധങ്ങളുമുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

ബോസ്റ്റൺ നഗരത്തിലെ കോടീശപരനായ ജോൺ ഡിഫാരി 86-ാം വയസ്സിൽ ഈയിടെ മരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണപത്രപ്രകാരം 'ബോസ്റ്റൺ പായനശാല' സ്കൂളിൽ നൽകിയിരിക്കുന്നത് 66 ലക്ഷം ഉറപ്പികയോളം വരുത്തു പവനാണ്. 'പണം സമ്പാദിക്കുന്ന മാർഗ്ഗം' ആ പായനശാലയാണദ്ദേഹത്തെ പഠിപ്പിച്ചതെന്ന വസ്തുത ആദാനത്തിനു കാരണമായി മരണപത്രത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിപ്രകാരമാണ്:

"ബോസ്റ്റണിലെ തെരുവീഥികളിൽ കാഴ്ചനികൾ (Fruits) കൊണ്ടുനടന്നു വില്ക്കുകയായിരുന്നു യുവാവായ എന്റെ ആദ്യത്തെ തൊഴിലും ഉപജീവനമാർഗ്ഗവും. കഴിവു കിട്ടുമ്പോൾ ഞാൻ ബോസ്റ്റൺ പായനശാലയിൽ ചെന്നിരുന്നു വായിക്കുവാനായിരുന്നു. കിട്ടുന്ന ലാഭം ചെറുതായിരുന്നാലും അതിൽ എത്രയും തുച്ഛമായ കരംശമെങ്കിലും ചരതിച്ചുകൊണ്ടു പ്രവർത്തനമുലധനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ശീലം മൂലം ലക്ഷപ്രളയമായ ചിലരുടെ ജീവചരിത്രക്കുറിപ്പുകൾ ഒരു മാസികയിൽ ഞാൻ വായിച്ചു. അതെന്റെ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞു. അതനുസരിച്ചു തുച്ഛമായിരുന്ന എന്റെ ചുരുക്കമുലധനത്തെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു

൯° ഞാൻ സമ്പാദ്യക്കാരനായതും. അതിനുള്ള നന്ദി പ്രകാശമാണീ സംഭാവന.”

ബങ്കാളിയായ സുഖ് വീർ ഭരപാജ്, ഇന്ത്യൻകര സേനയിലെ ഒരു പട്ടാളക്കാരനായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ മഹായുദ്ധത്തിൽ ബർമാസമരമുഖത്തുവെച്ചു വെടിയുണ്ട കൊണ്ട് അയാളുടെ കണ്ണൊന്നു പോയി. അതുകാരണം പെൻഷൻ കൊടുത്തയാളെ പിരിച്ചു. ഉറവമൊന്നു മില്ലാത്ത അയാളുടെ സുഖജീവിതത്തിനു പെൻഷൻ തുക അല്പം മതിയാകാതെ വന്നു. മറ്റു വരവിനുള്ള സ്വത്തൊന്നും അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു കല്ലുട്ടയിലെ ഒരു സിനിമാശാലയിൽ ‘രാത്രികാവല്ക്കാര’ റ്റൈം ഷോലിയിൽ അയാൾ ഏല്പിട്ടു. ആ ശമ്പളംകൊണ്ടും പെൻഷൻകൊണ്ടും അയാളുടെ സുഭിക്ഷമായ ചെലവു കഴിച്ചു മിച്ചം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ മിച്ചം വരുന്നത് കൂട്ടിച്ചെച്ചുണ്ടാകുന്ന വലുതല്ലാത്ത തുകകൾ ലോകോപകാരികളായ മഹത്തുക്കൾ കാരോരുത്തർക്കു സംഭാവനയായി ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു അയച്ചു കൊടുക്കുകയാണയാളുടെ പതിവു്. ഗാന്ധി, ജിന്ന, നെഹ്റു, ജോഷ്ഠ് ആറാമൻ, ചർച്ചിൽ, പ്രസിഡണ്ട് ഭൂമൻ, വേചൽപ്രഭു, മൗണ്ട്ബാറ്റൻപ്രഭു, രണ്ടാം എലിസബത്തുരാജ്ഞി മുതലായവർ അങ്ങനെ അയച്ചുകിട്ടിയ സംഖ്യ വാങ്ങി നന്ദിപറഞ്ഞു ഭരപാജിനു മറുപടി നല്കിട്ടുള്ളവരാണ്. എന്താൽ പ്രസിഡണ്ട് രൂസുവെൽ റ്റാമാത്രം ആ സംഭാവന ഉപേക്ഷിച്ചു മടക്കുകയാണുണ്ടായതും. അതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെട്ട ഭരപാജ്, എളിയതെങ്കിലും അഭരമുദ്യം താനയച്ച സംഭാവന നിരസിച്ചു

തിൽ ഖേദം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു റൂസ്‌വെൽറ്റിന് ഒരു കത്തയച്ചു. അതിനു മറുപടിയിലെന്നോണം ഭരദാജിനു റൂസ്‌വെൽറ്റിൽനിന്നു കിട്ടിയതു 800 ഡോളറിന്റെ ഒരു ചെക്കമാത്രമാണ്. ഭരദാജ് ആ ചെക്ക ബംഗാൾദുരിതനിവാരണഫണ്ടിലേയ്ക്കു സംഭാവന നൽകി.” ഇന്ത്യൻസേനകളുടെ വാർത്താപത്രികയായ ‘ഫൗജി അക്ബർ’ (Fauji Akhbar) എന്ന ഔദ്യോഗികപ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽനിന്നുണിതുദ്ധരിക്കുന്നത്. ധനതൃഷ്ണയില്ലായ്മയ്ക്കു ഭരദാജോ റൂസ്‌വെൽറ്റോ മുന്തിനില്ക്കുന്നത് എന്നതൊരു ധൃശ്യമാണ്.

“അറുപതുലക്ഷമുള്ള വനേക്കാൾ സംരൂപ്തൻ ആറു മക്കളുള്ളവനാണ്” എന്നൊരു ചൊല്ലുണ്ട്. അറുപതു ലക്ഷക്കാരനു പിന്നെയും കൂടുതൽ ലക്ഷം വേണമെന്നായിരിക്കും മോഹം. ആറു മക്കളുള്ളവനു പിന്നെയും മക്കൾ വേണമെന്ന മോഹം ഉണ്ടാവുകയില്ല.

താൻ മരിക്കുന്നതുവരെ തനിക്കും താൻ സംരക്ഷിക്കേണ്ടവർക്കും ദാരിദ്ര്യത്തിനോ പരാശ്രയത്തിനോ ഇടവരാത്തവണ്ണം സമ്പാദ്യം കരുതിവെക്കേണ്ട കടമ കാരോരുത്തനുമുണ്ട്. ആ അതിർത്തി വല്ലാതെ ലംഘിച്ചു സമ്പാദിച്ചുകൂട്ടണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നതു ധനതൃഷ്ണയാലുണ്ടാകുന്ന ഒരുതരം ഉന്മാദമാണ്.

“നീ അതിധനികനാണോ, എന്നാൽ നീ ഒരു പാവമാണ്. കഴുത ഭാരം ചുമക്കുന്നതുപോലെ നീ ധനം ചുമന്നുകൊണ്ടു നടക്കുന്നു. ആ ഭാരത്തിൽനിന്നു നിന്നെ മോചിപ്പിക്കാൻ മരണത്തിനുമാത്രമേ കഴിയുകയുള്ളൂ.” എന്നതാണ് ചേകു സ്ത്രീയർ ചാകും.

മിശ്രവിവാഹം എന്നാൽ

മിശ്രവിവാഹം എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ പൂരികംപുളിച്ചി കരുതരം പുള്ളുമനോഭാവം കാണിക്കുന്നവർ ധാരാളമാണ്. ചെറുപ്പത്തിന്റെ ചവലതകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന വികാരവായ്പിന്റെ ഫലമായി ആലോചനയില്ലാതെ ചില ചെറുപ്പക്കാർ ചെന്നുചാടുന്ന അപകടമാണതെന്നാണ് ചിലരുടെ വിചാരം. അതു ശരിയല്ല. ഏതു മതത്തിലും ജാതിയിലും പെട്ടവരായാലും വിവാഹത്തിനു ചില പൊരുത്തങ്ങൾ വേണമെന്നല്ലാതെ കരുതാറുണ്ട്. സ്വന്തജാതിയിലോ സമുദായത്തിലോ ഉള്ള ഏതെങ്കിലുമൊരുത്തനു മകളെ വിടിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ കരുത്തരും തയ്യാറാകുന്നില്ല. വിവാഹജീവിതത്തിന്റെ സൗഹൃദപരമായ നിലനില്പിനു മതത്തിനും ജാതിക്കും അപ്പുറത്തുള്ള ചില പൊരുത്തങ്ങൾ അവശ്യം വേണമെന്നാണ് അതിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നത്. അത്തരം പൊരുത്തങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ മതവും ജാതിയും പ്രശ്നമേയല്ല.

സാമ്പത്തികനില, സംസ്കാരം, സ്വഭാവം, ആരോഗ്യം, വയസ്സ് എന്നിവയിൽ സാമാന്യയോജിപ്പുണ്ടായാൽ, ജാതിയോ മതമോ വ്യത്യസ്തമാണെങ്കിലും, ഏതു വിവാഹവും വിജയിക്കും. മതമോ ജാതിയോ ആണ് സമ്പ്രദായനമെങ്കിൽ മാറ്റം യോജിപ്പുകളൊന്നും നോക്കാതെ ഒരു മതത്തിലോ ജാതിയിലോ പെട്ടവർ വിവാഹം ചെയ്യുമായിരുന്നല്ലോ. അങ്ങനെ ചെയ്യാത്തതുകൊണ്ട് വിവാഹകാര്യത്തിൽ മതക്കാർതന്നെ മതത്തിന്റെയും ജാതിയുടെയും മാത്രം പ്രാമാണികതയെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

മിശ്രവിവാഹസംഘം

ജാതിയോ മതമോ വർഗ്ഗമോ പ്രാദേശികത്വമോ വിവാഹകാര്യത്തിൽ നോക്കേണ്ടതില്ലെന്നു പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ഈ ആശയത്തിനനുസൃതമായി നടക്കുന്ന പൊരുത്തമുള്ള വിവാഹങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയുമാണ് മിശ്രവിവാഹസംഘത്തിന്റെ കർത്തവ്യം. ചിലർ കരുതുന്ന പോലെ അസമത്വപരമോ തോന്യാസജടിലമോ ആയ വിവാഹങ്ങളെ ഒരിക്കലും സംഘം പിൻതാങ്ങുകയില്ല. ജാതിമതവ്യത്യാസങ്ങളെയും സമുദായങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള പരസ്പരസ്തർഭയെയും നശിപ്പിച്ചു മനുഷ്യരിൽ സാമോദര്യവും സൗഹൃദവും വളർത്താൻ ഏറ്റവും പറ്റിയ മാർഗ്ഗമാണ് മിശ്രവിവാഹം. മിശ്രവിവാഹപ്രസ്ഥാനത്തെ എതിർക്കുന്നതിനു കച്ചകെട്ടി നടക്കുന്ന ചിലർ ചോദിക്കാറുണ്ട്, കെ. അയ്യപ്പനും എം. സി. ജോസഫും മാറ്റം എന്തുകൊണ്ട് അവർ പ്രസംഗിക്കുന്നപോലെ മിശ്രവിവാ

ഫം ചെയ്തില്ല എന്ന്. തികച്ചും അസ്ഥാനത്തുള്ള ഒരു
 ചോദ്യമാണത്. തനിക്കു പഠിച്ച ഒരു വധുവിനെ അ
 ല്ലെങ്കിൽ വരനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ ജാതിയോ മത
 മോ പരിഗണിക്കരുതെന്നു പറയുമ്പോൾ വിവാഹജീവി
 തത്തിനാവശ്യമായ പൊരുത്തങ്ങൾ വേണ്ടെന്ന് കരുത്ത
 രും കരുതാറില്ല, പറയാറുമില്ല. വയസ്സന്മാരായ ഞങ്ങളു
 ടെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞിട്ടു വളരെ വർഷങ്ങളായി. അന്നു
 ഭാരതീയർ സ്വതന്ത്രരോ ഒരു ജനതയോ (Nation) ആ
 യിട്ടില്ല; ജാതിവ്യത്യാസം നിയമത്താൽ പാലിക്കപ്പെട്ടി
 രുന്നു; ദേശീയോദ്ഗ്രഥനാശയം മുളയെടുത്തിരുന്നുമില്ല.
 ഞങ്ങൾക്കു വിവാഹം ചെയ്യാൻ അനുയോജ്യരും സമ്മ
 തമുള്ളവരുമായ മറ്റു ജാതിക്കാരായ സ്ത്രീകളെ കാണാനു
 മില്ലായിരുന്നു. ഇനിയും എന്റെ മക്കൾ മിശ്രവിവാഹം
 കഴിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു ചിലർ ചോദിക്കുന്നുണ്ട്. എന്റെ
 മക്കളുടെ വിവാഹത്തിനു സമയമായപ്പോൾ മറ്റു മത
 സമുദായങ്ങളിൽനിന്നു പഠിച്ച ആളുകളെ കിട്ടുമോ എ
 ന്നു ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു. കരുത്തരെയും കിട്ടിയില്ല. എ
 കിലും യാക്കോബായസമുദായാംഗമായ എന്റെ മക്കളെ
 പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാരായും റോമൻകൾ താലിക്കരുമായും മാ
 രേന്താമക്കാരായും വിവാഹബന്ധത്തിലേപ്പെടുത്തുവാൻ
 എന്നിക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കേരളമിശ്രവിവാഹസംഘ
 ത്തിന്റെ പ്രവർത്തകരിൽ ചിലരുടെ മക്കൾക്കു മിശ്രവി
 വാഹം ചെയ്യാൻ പഠിച്ച ചെറുക്കനോ പെണ്ണോ മറ്റു
 ജാതിയിൽനിന്നു കിട്ടിയില്ലെന്നു കരുതി ആ മക്കൾ ആ
 ജീവനാന്തം വിവാഹം ചെയ്യാതെ ജീവിക്കണമെന്നാലും
 പറയുകയില്ലല്ലോ.

മക്കളോ അനുരോ ആയാലും നിർബന്ധിച്ചു ചെയ്യിക്കേണ്ടതല്ല വിവാഹം. മിശ്രവിവാഹത്തിനു പൊരുത്തവും സാധുതയും സൗകര്യവും കാണുന്നെടത്തു് അതിനെ അനുകൂലിക്കുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയുമാണു് വേണ്ടതു്. പ്രബലമതികൾ അതു ചെയ്യണമെന്നേയുള്ളൂ.

മിശ്രവിവാഹങ്ങൾ സാമൂഹികമാകണമെങ്കിൽ ജാതിയും മതവും നോക്കാതെ കാരണവന്മാർ തങ്ങളുടെ മക്കൾക്കു വിവാഹം ആലോചിക്കാൻ തുടങ്ങണം. അത്തരം ഒരു കാലം വരുത്തുക എന്നുള്ളതാണു് മിശ്രവിവാഹ സംഘത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. അതു നടക്കുമോ എന്നു സംശയിക്കുന്നവർ കാണും. ഒട്ടും സംശയിക്കേണ്ടാ, മനുഷ്യൻ അത്തരമൊരു സമുദായവ്യവസ്ഥിതിയിലേയ്ക്കു തന്നെയാണു് നില്ക്കുന്നതു്. ഇവിടെയുള്ള പ്രായമേറിയവക്കുറിയായും, കേരളീയർ കുടമവെച്ചുനടന്ന കാലം. മുൻകൂട്ടമ, ഉച്ചിടുകുടമ, പിൻകൂട്ടമ, ചെന്നിക്കുടമ (ജൂതന്മാർ) എന്നിങ്ങനെ ജാതി തിരിച്ചു പല കുടമകളുണ്ടായിരുന്നു. കരമ്പതു കൊല്ലംകൊണ്ടു കുടമകൾ വെള്ളുന്ന ആചാരം നിശ്ശേഷം മാറിപ്പോയി. യൂറോപ്യന്മാരുടെ ഇടയിൽനിന്നാണു് ക്രോപ്പുചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായം ഇങ്ങോട്ടു വന്നതു്. ചില ആചാരപരിഷ്കാരികളായിരുന്നു ക്രോപ്പിനുവേണ്ടി വാദിച്ചപ്പോൾ ആചാരസംരക്ഷണകളായിരുന്നു കുടമ നിലനിർത്തേണ്ടതിനുള്ള ന്യായങ്ങൾ പറഞ്ഞുനടന്നു. പക്ഷേ അവരെ മറികടന്നു ക്രോപ്പു സർവ്വസാധാരണമായി. ഈ കുടമ പോയപോ

ചെതന്നെ സ്വജാതിവിവാഹം എന്ന ആചാരവും അധികം താമസിയാതെ മാറിപ്പോകുകതന്നെ ചെയ്യും.

മിശ്രവിവാഹപ്രവാചകൻ

കേരളത്തിലെ മിശ്രവിവാഹപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രവാചകൻ ശ്രീനാരായണഗുരുവാണ്. ലോകത്തുള്ള മനുഷ്യരെല്ലാം ഒരു ജാതിയാണെന്നും അതുകൊണ്ട് അവർതമ്മിൽ വിവാഹവും പന്തിഭോജനവും ആകാമെന്നും സ്വാമികൾ പറഞ്ഞു. സ്വാമികളുടെ ശിഷ്യനായ മഹാകവി കുമാരനാശാൻ ചോദിച്ചു, ബ്രാഹ്മണനും ചണ്ഡാലിയും ചേർന്നാൽ കുട്ടികളുണ്ടാവുകയില്ലേ എന്നു്. മനുഷ്യരിൽ ഏതു മതക്കാരും ജാതിക്കാരമായ സുപുരുഷന്മാർതമ്മിൽ ബന്ധപ്പെട്ടാലും കുട്ടികളുണ്ടാകും. മനുഷ്യരെല്ലാം ഒരൊറ്റ ജാതിയാണെന്നു് അതു തെളിയിക്കുന്നു. അത്, പശു മുതലായ ജീവികളുടെ ഗർഭാശ്രത്തിൽ മനുഷ്യബീജം കുത്തിവെച്ചാൽ അവ ഗർഭം ധരിക്കുന്നില്ല.

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ മുഴുവൻ ഒന്നായിക്കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നുള്ളതാണ് ശ്രീനാരായണന്റെ മഹത്തവം. അതിലാണദ്ദേഹം ശ്രീശങ്കരനിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തനായി മികച്ചുനില്ക്കുന്നത്. മനുഷ്യനിൽത്തന്നെയാണ് ദൈവം എന്ന അദ്വൈതം ശ്രീശങ്കരൻ പ്രചരിപ്പിച്ചു. മനുഷ്യനാണ് ദൈവമെന്ന മഹത്തരമായ യുക്തിവാദമാണ് ശ്രീനാരായണൻ പഠിപ്പിച്ചത്. 'ഒരു ജാതി, ഒരു മതം, ഒരു ദൈവം മനുഷ്യനു്' എന്നു സ്വാമികൾ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം ഇപ്പോഴറിൽത്തന്നെ ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തിനുപോലും ഇന്നും ദഹിക്കുന്നില്ല. ജാതിവ്യവസ്ഥ മാ

റി മനുഷ്യരെല്ലാം ഒന്നാകുമ്പോഴാണ് ഒരു ജാതിയാകുന്നത്. അതുപോലെതന്നെ മതവും ദൈവവുമില്ലാതാകുന്ന സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിയാണ് സാമികളുടെ വിഭാവനം.

നാരായണഗുരു ക്ഷേത്രങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠിച്ചില്ലേ, ദൈവവും മതവും വേണ്ടെന്നായിരുന്നെങ്കിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുമായിരുന്നോ എന്നു ചോദിക്കുന്നവർ ഉണ്ട്. അന്നത്തെ കാലത്തു് അവർണ്ണജാതികളെ കന്നിപ്പിക്കാൻ അതല്ലാതെ മറ്റു മാർഗ്ഗമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അന്നദ്ദേഹം നേരെതന്നെ മതത്തെ എതിർത്തിരുന്നവെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിനു് ഇവിടെ ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയുകയില്ലായിരുന്നു. ഈശ്വരപ്പെരുപ്പോലെ ജാതിയിൽ താണവർക്കു ക്ഷേത്രം പ്രതിഷ്ഠിക്കാനോ പൂജ നടത്താനോ അന്നു് അർഹതയുണ്ടായിരുന്നില്ല. വൈദികബ്രാഹ്മണന്മാരുമായിരുന്നു ആ അധികാരം. സവർണ്ണക്ഷേത്രങ്ങളിൽ അവർണ്ണരുടെ വഴിപാടുകൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നു തീർത്ഥാടകരെ മാറിനിന്നു് ഇലയിൽ വഴിപാട് വെച്ചു തൊഴുതിട്ടു് അവർ പോയ്ക്കൊള്ളണമെന്നായിരുന്നു ചട്ടം. ക്ഷേത്രത്തിനടുത്തു് അയിത്തജാതിക്കാർ ചെന്നാൽ അവർക്കു കഠിനമായ ശിക്ഷകൾ നൽകിയിരുന്നു. വെറും മുപ്പതുവർഷം മുറുപ്പുള്ള സ്ഥിതിയായിരുന്നു ഇതു്. ഈ സമ്പ്രദായത്തെ കടപുഴക്കിയെറിയാൻ വേണ്ടി നാരായണഗുരു എടുത്ത ഒരു വലിയ തന്ത്രമായിരുന്നു ക്ഷേത്രപ്രതിഷ്ഠകൾ. വൈദികത്വം സ്വയം കവർന്നടുത്തു കൊണ്ടായിരുന്നു അദ്ദേഹം പ്രതിഷ്ഠകൾ നടത്തിയതു്.

ബ്രാഹ്മണർ ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ താൻ പ്രതിഷ്ഠിച്ചത്
 ഇഴുപ്പവദൈവത്തെയാണെന്നും പറഞ്ഞു ബ്രാഹ്മണരെ
 മിണ്ടാതാക്കി. സവർണ്ണനും അവർണ്ണനും ദൈവം വെ
 വേറായല്ലാത്തതുകൊണ്ട്, ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ
 ക്ഷേത്രപ്രസ്ഥാനവും പ്രതിഷ്ഠയുമെല്ലാം വെറുംകുഴപ്പപ്ര
 യോഗമായിരുന്നെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ആദ്യകാലത്തു
 സ്വാമികൾക്കും ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ കാർയ്യത്തിൽ കുറെ പ്രതീ
 ക്ഷകളുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ പിළാലത്തു ക്ഷേത്രസ്ഥാ
 പനം അബദ്ധമായിപ്പോയി എന്നതന്നെ അദ്ദേഹം പ
 റഞ്ഞു. 1093 മിഥുനത്തിൽ അച്ചടിച്ച പ്രസിദ്ധീകരി
 ച്ച ഒരു കല്പനയിൽ അതു വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ടു ക്ഷേത്ര
 ങ്ങളെല്ലാം വിദ്യാലയങ്ങളാക്കി മാറ്റണമെന്നു സ്വാമി
 കൾ നിദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. നാരായണഗുരുവിന്റെ അനുയാ
 യികൾ എന്നു പറഞ്ഞു നടക്കുന്നവർ ഇതൊന്നും അറി
 ഞ്ഞിട്ടും കേട്ടിട്ടുമില്ലാത്തപോലെയാണ് പെരുമാറു
 ന്നത്.

നാരായണവും മഹാഭാരതവും

ദൈവവും വിശാചും ജാതിയും മതവും മററുസ്വാ
 ശ്വാസങ്ങളും നിലനില്ക്കുന്നതു കെട്ടുകഥകൾവഴിയാണ്.
 നാരായണം, മഹാഭാരതം, പുരാണങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ
 യെല്ലാം പൊറൊക്കാടിന്റെയും തകഴിയുടെയും കേശ
 വദേവിന്റെയും ചൊൻകുന്നം വഴിയുടെയും മറ്റും ക
 ഥകൾപോലെയുള്ള കെട്ടുകഥകൾമാത്രമാണ്. ക്രിസ്തു
 വിനുശേഷം രണ്ടും നാലും ശതകങ്ങളിൽമാത്രമാണ് ഇ
 പ്പോൾ കാണുന്ന നാരായണവും മഹാഭാരതവുമുണ്ടായ

തെന്ന ദേവിപ്രസാദ് ചതോപാധ്യായ മുതലായ ചരിത്രപണ്ഡിതന്മാർ അസന്ദിഗ്ദ്ധമായി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. രാമായണത്തിൽ ബുദ്ധനെപ്പറ്റി പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ, വേദത്തെയും യാഗത്തെയും ജാതിയെയും നിഷേധിക്കുന്ന ബുദ്ധമതത്തെ നശിപ്പിച്ച ബ്രാഹ്മണമതവും ചാതുർവർണ്യവും പുനസ്ഥാപിച്ച നിലനിറുത്തണമെന്നാഗ്രഹിച്ച ചില വിരുതന്മാരായ സാഹിത്യകാരന്മാരായിരുന്നു അവയുടെ കർത്താക്കൾ. തന്മയതപവും രസികതപവും നിറഞ്ഞ ദൈവികകൃതികളായതുകൊണ്ട് അവ വിശ്വാസികൾക്കു ചരിത്രസത്യങ്ങളായി തോന്നിപ്പോകുന്നു എന്നുമാത്രം. ഷേക്സ്പിയർ, മോളിയർ തുടങ്ങിയവരെക്കാളും പ്രസ്തുതകൃതികളുടെ കർത്താക്കന്മാർ അക്കാദമിയിൽ വിജയിച്ചിട്ടുണ്ട്. 10 തലയുള്ള രാവണനും സംസാരിക്കുന്ന കുരങ്ങന്മാരും രാമായണത്തിൽ ഉണ്ടല്ലോ. ഈസോപ്പിന്റെ സാരോപദേശകഥകളിൽ കുതിരയും കഴുതയും തവളയും മറ്റും സംസാരിക്കുന്നതായി പറയുന്നുണ്ട്. അതുപോലെമാത്രമേ രാമായണ-മഹാഭാരതകഥകൾക്കും വിലകല്പിക്കേണ്ടതുള്ളൂ. ഹനുമാൻ എന്ന കുരങ്ങൻ ഇന്ത്യയിൽനിന്നു സിലോണിലേയ്ക്കു ചാടിപ്പോലും! ആ ഹനുമാന്റെ ദൈവമായ ശ്രീരാമനു ചിരകെട്ടിയിട്ടേ അങ്ങോട്ടു കടക്കാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. എന്നൊരു വൈഭവധൂമാണിത്? ചാലാഴിയിൽ പാമ്പിന്റെ പുറത്തു മലനുകിടക്കുന്ന വിഷ്ണു! അങ്ങേയുടെ നാഭിയിൽ താമര വളരുന്നു! അതിൽ ബ്രഹ്മാവുണ്ടാകുന്നു! ഇതൊക്കെ കേട്ടാൽ, 'കല്പവെച്ച' നുണയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ ന

മുക്കു ബുദ്ധിയില്ലെങ്കിൽ കഷ്ടമാണ്. കൈലാസത്തിലാണത്രെ ശിവൻ വസിക്കുന്നത്. ശിവന്റെ കഴുത്തിൽ പാമ്പിനെ പുറംകയ്യിട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും കാണുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യർക്ക് പണ്ടു കൈലാസം (ഹിമാലയം) അപ്രാപ്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് ആർക്കും അവിടെപ്പോകാം. അവിടെ ഒരു ശിവൻമില്ല; പാമ്പുമില്ല. പാമ്പിനു ജീവിക്കാൻ വയ്യാത്ത കാലാവസ്ഥയാണവിടെ. 1962-ൽ എന്റെ ഒരു ജാമാതാവ്—അയാൾ ഇന്ത്യൻപട്ടാളത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഒരു മേജറാണ്—ഹിമാലയത്തിൽ പോയി ചൈനീസ് കൈയേറ്റംകൂടാ 15 ദിവസം അവിടെ അലഞ്ഞുനടക്കേണ്ടിവന്നതിനുശേഷം തിരിച്ചെത്തി. മനുഷ്യനെ ഉപദ്രവിക്കുന്ന ഒരുതരം ജന്തുക്കളും മഞ്ഞുനിറഞ്ഞ അവിടെയില്ലത്രേ. മനുഷ്യരെ ചൂഷണം ചെയ്തു ജീവിക്കുന്ന പുരോഹിതന്മാരും ഫൈനവനേതാക്കളുമാണ് ഇത്തരം നണക്കഥകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിൽ വ്യഗ്രമായിരിക്കുന്നത്.

ഒരു മതത്തിൽമാത്രമല്ല, ഇത്തരം ചൂഷണങ്ങളും കള്ളത്തരങ്ങളുമുള്ളതു്. എല്ലാ മതങ്ങളും ചൂഷണത്തിനുവേണ്ടി കെട്ടിപ്പടുത്ത അന്ധചിശ്വാസപരമായ നണക്കളുടെ സമാഹാരങ്ങളാണ്. അന്ധചിശ്വാസികളും അല്ലബുദ്ധികളും അതിനെ ഏറ്റെടുത്തു എന്നുമാത്രം.

വിവാഹവും പ്രണയവും

ഒരു ടോക്കിയോവാർത്തയാണിത്:

“രണ്ടാംലോകമഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം പാശ്ചാത്യരെ അനുകരിച്ച പ്രേമവിവാഹം നടത്തിയിരിക്കുന്ന ജപ്പാനിലെ യുവതികൾ ഇപ്പോൾ ആ നടപടി ഉപേക്ഷിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു; പഴയ സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള വിവാഹരീതിയിലേയ്ക്കുവർ മടങ്ങുകയാണ് എന്ന് ‘അസാഹിജിനോ’ എന്ന ജപ്പാൻമാസിക പറയുന്നു. അന്ധമായി പ്രേമിച്ച വിവാഹം നടത്തുന്നതിനുപകരം, നല്ല മുൻകരുതലോടും ദീർഘാലോചനയോടും കൂടി ഭർത്താവിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കാനാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ‘ഞാൻ വിവാഹം കഴിക്കുന്ന പുരുഷനെ ഞാനൊരിക്കലും പിണക്കുകയില്ല, വെറുക്കുകയുമില്ല. പ്രേമം പൂർവ്വാപാധിതയായിരുന്നില്ലെങ്കിലും പ്രേമം താനേ വന്നുകൊള്ളുന്നതാണ്. പ്രേമിച്ചു വേണം കല്യാണം കഴിക്കാണെന്നു പറയുന്നതു മുഴുവനും ശരിയല്ല. അത്രയൊന്നും വികാരപരമല്ല ലോ

കും എന്ന് കച്ചവടക്കാരിയായ 24 വയസ്സുള്ള ഒരു കന്യക പറഞ്ഞു.

“തങ്ങളുടെ ഭാവിഭർത്താക്കന്മാരുടെ പ്രധാനയോഗ്യത സാമ്പത്തികഭദ്രതയും സ്വഭാവഗുണവുമാണെന്നു ജപ്പാനിലെ 90 ശതമാനം യുവതികളും അറിയുന്നുണ്ട്.”

പ്രണയത്തെസ്സംബന്ധിച്ചുണ്ടായിട്ടുള്ള ഈ അഭിപ്രായമാറ്റം മാനസികാരോഗ്യകരമായ ഒന്നാണെന്നതിനു സംശയമൊന്നുമില്ല.

ചഞ്ചലവും വൈകാരികവുമായ ഒരു മാനസികാവസ്ഥയാണ് പ്രണയം. അതു തുല്യാപേശത്തോടെ മറ്റൊരാൾ വ്യക്തിയുമായി ഉണ്ടായിക്കൂടെന്നു പ്രകൃതിനിയമമൊന്നുമില്ല. വിവാഹം ഏറ്റവും ഗൗരവമേറിയതും ആജീവനാന്തം നിലനില്ക്കേണ്ടതുമായ ഒരു കൂട്ടിടപാട് (Joint Business) ആണ്. അങ്ങനെ ജീവിതത്തെ ഗാഢമായും ഗുരുതരമായും ബാധിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടിടപാടിൽ വികാസപരമായി മാത്രം പ്രവേശിക്കുന്നത് അഭിലഷണീയമല്ലല്ലോ.

“പ്രണയം അഥവാ പരസ്പരാഹ്വേദം, വിവാഹത്തിന് ഒരു പൂർവ്വാപാധി (Pre-condition) യാണെങ്കിലും പ്രണയത്തെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി വിവാഹം കഴിക്കുന്നത് ഹാനികരമായി ഭവിക്കാം. പ്രണയം 90 ശതമാനവും അന്ധതയാണ്. ജീവിതത്തിൽ ഒരു കൂട്ടുണ്ടാകുവാൻ വേണ്ടിയായിരിക്കണം വിവാഹം. വിവാഹം വിജയകരമായിരിക്കുമെന്നതിനു പ്രണയം കരുപ്പല്ല.” ഇതു വിവാഹത്തെ പഴഞ്ചൊല്ലാണെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ എന്തെങ്കിലും

ഡ് വെസ്റ്റർമാർക്ക് (Prof. Edward Westermarck) ന്റെ ഉപദേശമാണ്. അദ്ദേഹം തുടൻ പറയുന്നു:

“വിവാഹം യഥാർത്ഥത്തിൽ എന്താണെന്നു ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടു ബുദ്ധിപൂർവ്വം അതിൽ ഏല്പെടുന്നവരുടെ മനസ്സിന് അതു ശിക്ഷണവും കീഴ്വഴക്കവും നൽകി വികസിപ്പിക്കുകയും സ്വഭാവത്തെ ശുദ്ധീകരിച്ചു അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. അതു ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ പകുതിപ്പെടുത്തുന്നതും സന്തോഷങ്ങളെ ഇരട്ടിപ്പിക്കുന്നതുമാണ്. ഭാഗ്യഭർത്താക്കന്മാരായവർ തങ്ങളുടെ സ്വഭാവബലഹീനതകളെപ്പറ്റി അല്പം നർമ്മബോധത്തോടെ പരസ്പരം അറിയിക്കുന്നതോടൊപ്പം അവയെ പരിഹരിക്കുവാൻ സ്വയം യത്നിക്കുകയും അന്യോന്യം സേവിക്കുന്നതിനും ക്ഷമിക്കുന്നതിനും സന്നദ്ധമാകുകയും ചെയ്താൽ വൈവാഹികജീവിതം പരിപൂർണ്ണവിജയംതന്നെയായിരിക്കും.

“സൗശീല്യമില്ലാത്ത സൗന്ദര്യത്തിൽ ക്ഷണം വിരക്തിവരും. സൗന്ദര്യമില്ലെങ്കിലും സൗശീല്യമുണ്ടെങ്കിൽ അതു തീരാത്ത ആശ്വാസവും സംതൃപ്തിയും നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും സൗശീല്യംതന്നെയാണ് സൗന്ദര്യമെന്ന ബോധ്യമാകുകയും ചെയ്യും. അകവും പുറവും ഒരുപോലെ സുന്ദരമായ ഒരു മനുഷ്യജീവി പ്രകൃതിയുടെ ഒരു അപൂർവ്വസമ്പത്താണ്.”

സുപ്രസിദ്ധതത്ത്വജ്ഞനും ചരിത്രകാരനും ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളായ ഒട്ടേറെ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താവുമായ

വിൽ ഡ്യൂറന്റ് (Will Durant) വിവാഹത്തെപ്പറ്റി രേഖപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള പരിണതചിന്തകൂടി ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളുന്നു:

“യൗവനത്തിലായാലും പ്രായം ധാരാളമുള്ളപ്പോഴായാലും ഒരാൾക്കു താൻ വിവാഹംചെയ്യാനാഗ്രഹിക്കുന്ന വ്യക്തിയോടു പ്രണയാവേശമുണ്ടെങ്കിൽ ആ ആഗ്രഹം ദോഷരഹിതമാവണമെന്നില്ല. തന്റെ ദാമ്പത്യപങ്കാളിയെ സ്വയം ബുദ്ധിപൂർവ്വം തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള കഴിവു പ്രണയാവേശത്താൽ നഷ്ടീഭവിക്കുന്നുവത്രം. ആ സന്ദർഭത്തിൽ തന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെയോ മറ്റു ഗുരുജനങ്ങളുടെയോ ഉപദേശസഹായം അത്യന്താവേഷിതമാണ്. അല്ലെങ്കിൽ ആ കാര്യത്തിൽ പതിയിരിക്കുന്ന അപകടമറിയാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

“നിങ്ങളുടെ സുഖപ്രദമായ ദാമ്പത്യജീവിതാരംഭത്തിനു സാമ്പത്തികാഭിസഹായം നൽകുന്നവരെ നിങ്ങളുടെ ദാമ്പത്യപങ്കാളിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന കാര്യത്തിലും നിങ്ങൾക്കുപദേശസഹായം ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾ അനുവദിക്കണം. അവരുടെ ഉപദേശം ബുദ്ധിശൂന്യമായ വിപ്രതിപത്തിയാൽ കലുഷിതമാണെന്നു സൂചിപ്പിതമാണെങ്കിൽമാത്രമേ നിരാകരിക്കാവൂ.”

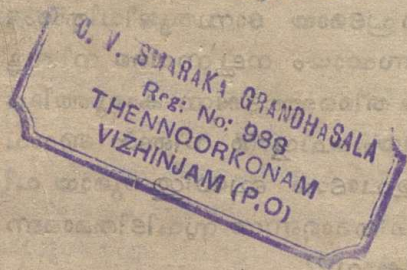
അങ്ങനെ ഉപദേശം നിരാകരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഒരു കാര്യംകൂടി ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്: തങ്ങളിൽ ഒരാളുടെയോ ഇരുവരുടെയുൾക്കൂടിയതോ ആയ സ്വതന്ത്രവരുമാനംകൊണ്ടു പരാശ്രയം കൂടാതെ തങ്ങളുടെ തനതായ

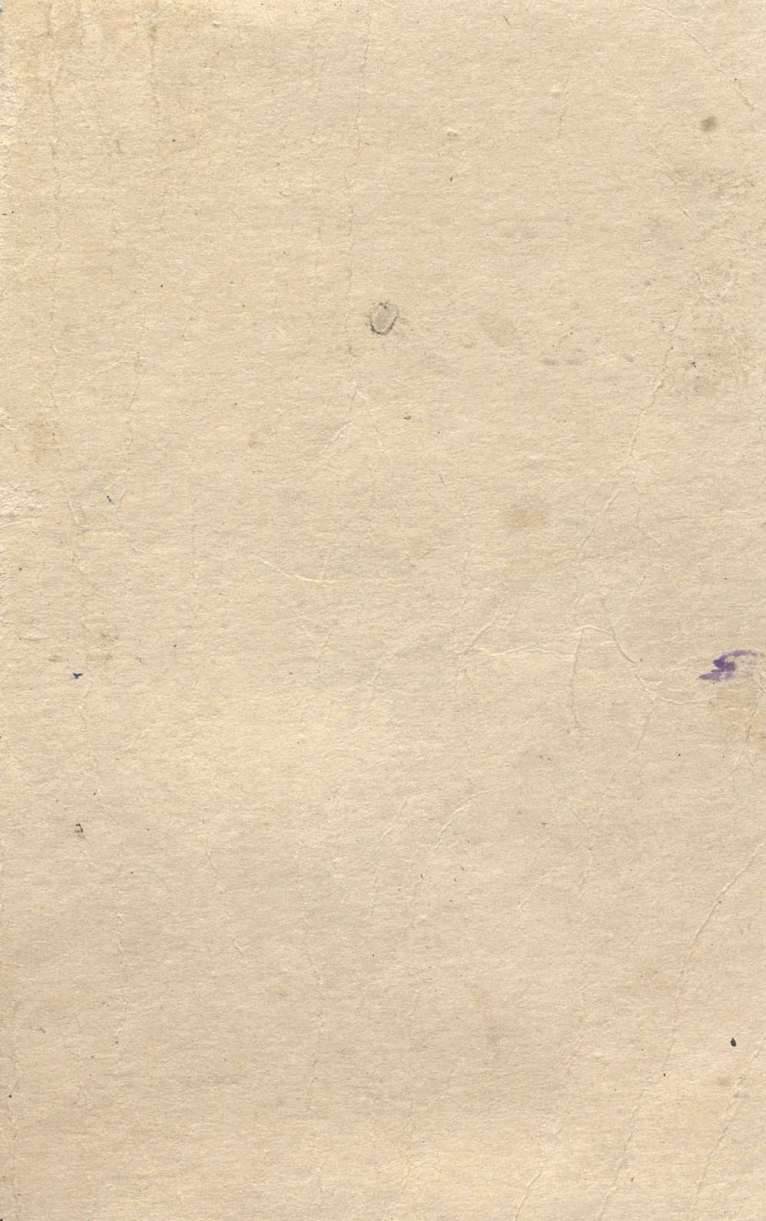
കടംബം പുലർത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ കഴിയുമോ എന്താണത്.

“സ്രീ ഒരു ഭോഗവസ്തുവല്ല. ജീവിതനിർമ്മാണത്തിന്റേ കഠിനാധാരം ചെയ്യുന്നവൻ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതു സുഖഭോഗത്തിനല്ല; ജീവിതത്തിൽ ഒരു കൂട്ടുകാരിയെയും ഉത്തമാധികാരം-യെയും സമ്പാദിക്കുന്നതിനാണത്” എന്നു ടോൾസ്റ്റായി പറയുന്നു.

Esopha Kumar S. S.
Thennoorkonam

U. S. POSTAL SERVICE
OFF. No. 038
THENNICKENAM
VIZHIANAM (P.O.)

1813

C. V. SMARAKA GRANDHASALA
Reg: No: 988
THENNOORKONAM
WIZHINJAM (P.O)

Second Impression—October 1948.
One Thousand Copies.
ശക്തിപ്രകാശം

~~988~~

THE MANGALODAYAM PRIVATE LTD
TRICHUR

Price: Rs 4-00

Printed at the Mangalodayam Press, Trichur-1.